மகாமகோபாத்தியாய டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

கண்ணுடையவள்ளல்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஒழிவிலொடுக்க

மூலமும்,

திருப்போரூர்ச்

சிதம்பரசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தவுரையும்,

திருமயிலை

முருகேசமுதலியாரால்

பலபிரதிகளைக்கொண்டு

பரிசோதிக்கப்பட்டு

ஊ. புஷ்பரதசெட்டியாரால்

தமது

கலாரத்நாகரமென்னும்

அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டன.

சென்னபட்டணம்:

1875.

உ

கடவுள்துணை.

பாட்டு முதற்குறிப்பு அகராதி.

பாட்டு.	பக்கம்	பாட்டு.	பக்கம்.
அக்கினிக்குவா	க௮௭	அறிந்தகலைவா	க௭௯
அங்கக்காரன்	உ௮௧	அறிந்தயிடக	உ௩உ
அஞ்சனக்கண்	௩௩௧	அறித்துபாறி	உ௪உ
அஞ்சுதொழி	௫௩	அறியாமை	௯௫
அடங்கத்து	௩௬	அறியார்	௩௮க
அடைப்புள்	௩உ௧	[illegible]	௪௪௩
அட்டமாசித்தி	க௪உ	அறியாமேல	உ0உ
அடைமுத	௪௬	அறியாயிரீர்	௪௬0
அதபக்குவங்	௯௪	அறிவித்தா	௭௯
அரசறத்துறை	உ௯௪	அறிவுச்சறிவா	க௮0
அரிபிரமரிங்	௩௫0	அறிவுக்கறிவை	க௩௯
அரைஞாக	௪உ௮	அறிவுபறி	௩௪௪
அருளாமேல	௬௫	அறிவுமறிவா	க௩௩
அருளும்	௩௯௪	அழுசமயத்	உ.. ௩
அலைகோட்டஞ்	௪௬	அறைறந்தபற	உ௯
அவரவரைப்	௩௪௪	ஆகாயத்தே	௪௬௮
அழிப்பேயவு	உ0௪	ஆகாயம்	க௯௯
அறிந்தமூங்	௩௯௪	ஆசைமுதலா	௩உ0
அறிந்தருவாய்	க௩௭	ஆசையிறு	உ௬௫

பாடமுதற்குறிப்பு அகராதி.

பாடல்,	பக்கம்.	பாடல்,	பக்கம்
ஆலிங்கனத்து	௨௯	ஊனமாணி	௨௯௯
ஆனைக்கைக	௩௨	ஊனாசகுருவி	௨௫௯
ஆனைமதப	௯௩	ஊனறிஞி	௯௩
இதுவென்ற	௰௯	எங்கமயரி	௨௨௩
இடமென்ப	௨௭௪	எட்டுமாவுடம்	௬௩
இராட்டுமேகலை	௪௭௭	எந்தநாகி	௨௪௩
இருமையை	௪௨௩	எல்லாச்சமய	௩௯௮
இருளிறக —	௧௯	எனமுன்னே	௨௩0
இனமேயறி	௨௧௧	ஏடாநாரு	௪௫௭
உடம்புளா	௨௨௫	ஒருதாரடசேபு	௩௭௨
உடலொழுமூ	௨௭௨	கட்டைசுமிரா	௫0
உடலிருந்த	௨௭	கடுமுகநாணை	௯௭௪
உடைமெய்றி	௪௩0	கடும்பெருங்கிழ	௨௮௪
உடறுசுயிர்	௨௬	கண்மணி	௬0௨
உடற்பொருகம	௩௩0	கயிர்த்திரவு	௨௨௯
உடுக்கைகமற	௨௮௩	கருப்பயில்	௬00
உடும்பமா	௯௭௯	கருமந்தரி	௨௯௪
உணர்வொழிந்த	௨௯0	கருவிலழல்	௩0௬
உதயாநலத்தர்	௨௯0	கருவியசு	௩௯௯
உத்தத்தொடுவ	௪௯௫	கலாயமுக்க	௩௯௩
உதயாதுளதா	௬௪	கலையுந்	௪௨௨
உபதேசப	௧௫0	கல்வியாப	௨௪௯
உருகுபாம	௩௫0	கவிப்பயனு	௪௬௫
உரையொடுவ	௩0௨	கனனைப்ப	௨௭௯
உலகத்தை	௨௫0	கனிக்கவி	௫௯
உனையுணர்த்	௬௬	கானுமறிவு	௨0௭
உனக்கு	௨௩௭	காமாக்கிலி —	௩௩௬

பாட்டு,	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்.
காலமொன்ற	௧௪௭	சாக்கிராக்கிர	௩௮௭
காலமுட்டனை	௩௫௨	சாக்கிரத்தி	௪௬௯
காலனுக்கு	௮௯	சாதநல்தூ	௩௦௦
காலவந்த	௩௪௨	சாயாபுரட	௪௭
கிரிமைக்கன்	௪௮௫	சாலோகசமர	௩௫௧
கிரியையாணை	௧௯௪	சாவேபெரு	௩௫௬
கிண்ணரிமை	௯௯	சிந்தைப்பய	௮௪
குடையுரு	௨௦௪	சிற்றறிவனுய	௨௩௯
குட்டித்திர	௭	சுகாதீதம	௪௯௫
கும்பிட்டுங	௨௮௯	சுக்கிலே	௩௬௮
குராங்கு	௨௭௯	சுட்டுப்போ	௪௯௭
குரங்கை	௧௭௨	சுந்தரரா	௩௭௯
குருட்டரிப்ப	௯	சும்மாவிரு	௪௯௯
குறாக்குசத்தி	௪௫௩	சும்மாதே	௪௦௦
குழம்பாட்டு	௩௧	சுருக்குரு	௨௧
குணறழலி	௩௧	சூழ்யும	௩௨௩
கூட்டிரகுர	௪௫௮	செஞ்சிரிக்க	௩௪௫
கூரிருளின	௨௪௫	செத்தவரைப	௩௨௮
கூவிதகொழி	௯	செத்துப்பிற	௩௮௩
கேடுஞ்சமு	௩௨௨	செவ்வையிள	௨௯௩
சகலமுங	௩௮௫	ஞானக்கிரியைய	௨௧௭
சத்தாதிகத	௮௦	ஞானமிலா	௩௯௫
சத்தியஙிா	௪௯	ஞானிக்குல	௩௩௫
சரியாதி	௯௮	தண்டுக்குடை	௩௬௬
சரிவதகிரியைய	௧௬௪	தத்துவத்தா	௮௫
சரியையுட்டல	௨௯௫	தத்துவத்தினை	௩௫௯
சனமாக்க	௮௮	தத்துவத்தை	௪௮௯

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
தத்துவமுட்	௧௪௯	நடைதளாந்து	௩0௯
தத்துவம்	௩௮௮	நாடுநகர்வீடு	௨௬0
தத்துவாதீத	௭௬	நாயலகை	௨௭௨
தந்திரகலை	௨௩	நாயேறிவீழ்ந்	௮௭
தம்மாலறி	௬0	நித்திலாசெய்	௨௮0
தம்மையருளா	௩௩௩	நினைப்புமறப்பறு	௭௯
தருவனமென	௩௩௨	நினைப்புமறப்	௨௪௧
தனுவாதி	௨௭0	நீக்கப்பகமு	௧௬௨
தனறிவு	௧௧	நீர்க்கும்வழி	௧௮௯
தன்மையுமுன்	௬௭	நெய்யினிழற்	௧௪௮
தன்னிழப்பை	௪	நெய்யுணட	௩௭௪
தன்னையறி	௩௯	நெருப்பில	௧௯௨
தன்னையறிவார்	௪௭	பஞ்சமலமு	௧0௪
தன்னையிழப்	௧௩௬	பட்டினத்து	௨௫௮
தாக்கற்ற	௨0	பதியிற்க்கக்	௧௧௯
தாமருந்தல்	௩௯௫	பரிசுத்தஞ்	௧௬
தானலலா	௯0	பழக்கங்கொடி	௧௬௯
தினனிற்றிமி	௨௬௨	பழுத்தையப்	௫௭
துக்கஞ்சுகமா	௨௮௫	பறந்தபோது	௧௫௯
தேடப்படும்	௨௫௩	பற்றியது	௬௪
தேட்டந்திரண்	௧௧௫	பாசங்கழன்	௨௩௬
தேனுண்டிமி	௪௪	பிறவாதயோ	௨௯௨
தொடும்பா	௩௭௮	புளிசேர்பழமா	௧௨௬
தொடைதட்ட	௩௭௬	பூசிமுடிப்பன	௯௧
தொழிலிறுதி	௧௯௭	பூரணவாநந்த	௪௯
நட்டதெல்லா	௩௯௩	பெண்ணுணவி	௩௭
நடந்துங்குளி	௨௧௧	பெருநோவு	௩௪௬

பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்.
பேயைப்பெ	௩௦௭	மாறுபல	௧௨௧
பேரிணைமுனை	௨௨௦	முலைமுதிரா	௧௦௨
பொய்போகப	௧௩	முலையுண்ணி	௩௪
பொய்போல	௧௩௫	மூக்கணைநா	௩௩௭
பொய்யெனற	௨௫௨	மெய்யாகத	௨௪௯
பொனமலை	௨௮௭	மேலைச்சக்கம்	௧௧௨
போதப்புர	௩௯௦	மோனிக்கோ	௩௫௫
போதமபதை	௭௪	வணங்காவுனா	௨௭
போதமொழி	௩௪	வந்துவைசசட	௨௦௯
மகவானகண	௯௬	வாசகந்துநா	௨௯௯
மணிபபாம	௯௭௯	வாசிக்குச்சா	௨௩௫
மணஞ்சுத்தா	௫௨	வாடணமணம்	௩௫௮
மணைமமலை	௧௬௪	வாதிவடததின	௧௦௫
மயலறுா	௧௦௧	வாயுமனந	௧௫௬
மரபபாவை	௧௨௬	வாலேமுகமாய்	௧௫௧
மருணமூகா	௩௨௫	விடாதவதைத	௪௬
மருநதுபிணி	௨௦௫	விடயமுந்த	௨௨௨
மலட்டுமக	௩௦௪	விபரீதபூணு	௩௧௭
மலமாயைய	௭௨	வெணணையுறு	௧௨௫
மலையேறிய	௬௪	வெறறவெது மா	௭௭
மறபபுநிலைபபு	௧௮௪	வேட்டியுந	௨௧௫
மறவாததமமை	௬௨	வேணடா	௨௪௫
மனவாக்குக	௧௫௪	வேதாகமப்	௧
மனையிழுக்கி	௩௬௯	வேதாந்தம	௭௫
மாயாவிகாரம்	௫௬	வோசகுங்கண்	௧௧௩
மாயாபோகத	௩௭௪	வோக்குமவி	௩௦௫
மாலையது	௩௪௮		

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஒழிவிலொடுக்கம்.

உரைபாடம்.

முதலதிகாரம்.

வேதாகமப்

பொதுவிலுபதேசம்.

ஆசாரியர் அநாசாரியர் இலக்கண முதலியவையும் இந்நூலிற் கூறியகருத்தெல்லாவற்றையும் தொகுத்துப் பொதுவான உபதேசமாகக் கூறினமையான் இவ்வதிகாரத்திற்குப் பொதுவிலுபதேசமென்று பெயராயிற்று.

வெண்பா.

வேதா கமப்பவுரி வீசுங் களாசனிலை
ஆதார வெற்பி லபிடேகம் - போதத்
திருளிலெழு பானு வெனவொழிவி லின்பக்
கருணைபொழி வானெடுத்த கை.

(இதன்பொருள்.) எனது ஒழிவில் இன்பக்கருணை பொழிவான் எடுத்தகை எ-று. எனது போதாசத்தின்

கண்ணே அருளானந்தத்தைப் பொழியாநின்ற பிள்ளையார் உயர எடுத்துச் சுட்டோடு மெய்ப்பொருளைக்காட்டிய திரு அத்தமானது,

வேதாகமப் பவுரிவீசும்களாசநிலே எ-து. வேதாகமங்களினது பவுரிக்கூத்தினைப் பிம்போடும் கைவாரங்கொண்டுவீசி நிறுத்தும் ஓர் உண்மைநிலை,

ஆதாரவெறுபில் அபிஷேகம் எ-து. ஆறாதாரங்களாகிய பொருப்பனையன் முடியிற்சூட்டும ஓர் மகுடம்,

போதத்து இருளில் எழுபானு எ-து. ஆன்மபோதத்தின் கண்ணதாகிய ஆணவஇருளைக் கிழித்துஎழாநின்ற ஞானசூரியன் என்றவாறு.

அரங்கின்கண் நடிக்கின்ற கூத்தர்பலருக்கும் முதல்வனாகிய கூத்தன்வந்து கூத்தைக் கைவாரங்கொண்டு நிறுத்தி, அவ்வரங்கின்கண் உள்ள குறுமன்னியர்கட்கெல்லாம் முதல்வனாகிய மகாமன்னியனையே புகழ்ந்து சுட்டிநின்றாற்போல, வேதாகமங்கள் கூறிய பலசமயநெறிகளையும் அச்சமயங்கட்குரிய கடவுளரையும் கடந்துநின்று, அக்கடவுளருக்கெல்லாம் முதல்வனையேபிள்ளையார் பரஞானக்கண்ணினால் உணர்ந்து புகழ்ந்து சுட்டி நின்றமையால், "வேதாகமப்பவுரிவீசுங்களாசநிலே" என்றும், நிராதாரமாகிய அருளினின்று மீதானமாகிய மெய்ப்பொருளில் சுட்டோடும் அதீதப்பட்டு நின்றமையால், "ஆதாரவெறுபிலபிடேகம்" என்றும், ஆன்மபோதத்தைமறைத்த ஆணவஇருளை நீக்கிச் சிவத்தை அறி

விக்குந திருவருளைப்போல் இறைவனைப் பிறர்க்கறிவித்த தன்மையால், "போதத்திருளி லெழுபாறு" என்றுங் கூறினார். உதாரணம்.

"தோடுடைய செவியன்விடை யேறியோர் தூவெண்மதிசூடிக், காடுடையசுடலைப் பொடிபூசி யென்னுள்ளங்கவர்கள்வன், ஏடுடைய மலரான்முனைநாட் பணிந்தேத்த வருள்செய்த, பீடுடைய பிரமாபுரமேவிய பெம்மானிவனன்றே" என்னுந் திருக்கடைக்காப்பால் மெய்ப்பொருளைத் தரிசித்துச் சூடிப்புகழ்ந்து நின்றபோது ஞானவுளம் மெய்ப்பொருளை நிருபாநோக்கமவைக்க அகநிருபாநோக்கத்தின் வழித்தாயச்சென்று சிவத்தில் அழுந்தப்பட்டு நின்றார் என்பதும் பிறர்க்கறிவித்தார் என்பதும் "என்னுள்ளங் கவர்கள்வன்" என்பதனாலும் "பெம்மானிவனன்றே" என்பதனாலுங் காண்க. இத்திருக்கடைக்காப்பு பிள்ளையார் ஞானபோனகம் உண்டருளியபோது அருளிச்செய்யப்பட்டது. பிரளயாகலர்க்கநுக்கிரகித்தலும், இது. வேதாகமங்களை முதற்பொருளாக்கி அவை ஒன்றோடொன்றுவ்வாதுகூறும் பலபேத சமயநெறிகளைக் கூத்தாக்கினார். ஆதாரம் ஆறையும் ஊடுருவிநின்ற சுழுமுனையை, மேருவென்றும், இடைபிங்கலைகளை அதனைவலம்வருஞ் சூரியசந்திரரொன்றும், யோகிகள் கூறுவார். ஆகலின், "ஆதாரவெற்பு" என்றார். முடிகூறினமையால் வெற்பெனினும் அஃறிணை உயர்திணையாகக்கூறப்பட்டது. "கை" என்பதை மூன்

றிடத்துங்கூட்டுக." (கைவாரங்கொள்ளுதல்) கூத்தை நிறுத்தற்பொருட்டு ஓகோவென்னும் அடுக்குமொழிகூறிக் கரம் உயர எடுத்துவீசுதல.

"களாசம்" என்பதுபிரம்பு. பிரம்போடும் வீசுவெனக்கூட்டுக.

இத்திருவெண்பா - குருதோத்திரம். (க)

தன்னிழப்பை யென்னகற்றுச் சாதிப்பான் சற்குருவாம், மன்னுபெருஞ் சீய மதயானை - தன்னடைமேல், சொப்பனத்தே தோன்றித் துடிப்பற்றுக் கேவலமாய், நிற்பதுபோற் பாராவெனின்.

(இ-ள்.) சற்குருவும் மனனுபெருஞ் சீயமதயானை தன்னடைமேல் சொப்பனத்தேதோன்றி எ-து. ஞானசாரியனுகிய அருள்நிலைபெற்ற பெரிய சிங்கமபோலவான் சீடனுகிய மதயானையினது மேலாம்பக்குவததால் பிரபஞ்சமாகிய சொப்பனத்தின்கண்தோன்றி;

துடிப்பு அறறுக் கேவலம் ஆய் நிற்பதுபோல் எ-து. மதம்பொழியாநின்ற யானையினது சொப்பனத்தின்கண் சிங்கந்தோன்றஅதனது மதகெர்விதம் யாவுங்கெட்டு மருட்கேவலப்பட்டு நின்றாற்போலச் சீடனுகிய யானையினதுஉட்புறனுய்ச் சீவியாநினற போதப் பதைப்பெல்லாம் அற்று அருட்கேவலமாய் நிற்கும்படி.

பாரானெனின் எ-து. அப்போதத்திற்கும் உட்புற னாகிய கிருபாநோக்கஞ் செய்யானாயின்.

தன இழப்பையென்னகற்றுச் சாதிப்பான் எ-து. ஒருவன் தறபோதஒழிவைச்சாத்திரங்களைக் கற்று அவற்றுள் கூறியவாறேதனது போதத்தால நிட்டைகூடி எங்ஙனஞ் சாதித்தடைவான எ-று.

போதஒழிவினகண் மெய்பபொருள் இருத்தலின் மெய்ப்பொருளை, "தனனிழபபு" எனறார். மெய்ப்போதததால பொய்ப்போதம் அழிவதனறி இதனை இதனாலழிக்கத் தொடஙகின் மேனமேல வளர்ச்சியாய் அழிவுகூடாமையின, "தன்னிழப்பையென்னகற்றுச் சாதிப்பான" எனறார. யானையைச் சிஙகம கொலவதுபோல ஞானததால அஞ்ஞானத்தைக கெடுததலின, "சறகுருவாமனனுபெருஞ்சீயமு" என்றும், ஞாதுரு, ஞானம், ஞேயம, ஆய இவைகள் ஒனறுந தோனறாது ஆன்மா அபபாரவையால் சியததில் அதீதபபடுதலின், "கேவலமாய் நிறபதுபோற் பாரானெனின்" என்றுங் கூறினார். "குருவாஞ் சீயம்" என்றமையால் (சீடன்யானை) என்று வருவிக்கப்பட்டது, "தடிப்பற்றுக் கேவலமாய்நிற்பதுபோல்" என்றுஉவமையாகக் கூறினமையால் ஈண்டும்யானையும் சிங்கமும் வருவிக்கப்பட்டன. சிங்கம்போல்வான் பாரானாயின் எங்ஙனஞ் சாதிப்பானென முடிக்க,நடை, பக்குவம், மேலாயபக்குவம், எனமாறுக. சீயம் பாரானெனின் எனமுடிந்தது, இராசசிங்கம்வந்தா

னென்பதுபோலக் கொள்க. இத்திருவெண்பாவால் அதிதீவிர பக்குவர்க்காயினும் ஞானாசாரியரால் அன்றிப போதநாசங் கூடாதென்று கூறியவாறு காண்க. (உ,

கூலித்தொழிலாளர் கொண்டுவிற்போர் போன்ற
வேலைப்பகடிகளை மேவாதே-காலம்போல் [குரு
பார்த்திருக்க வைத்த பரமகுரு வைப்பரவ
வார்த்தையிலே நீண்டாமனம்.

(இ-ள்.) கூலித்தொழில்ஆளா கொண்டுவிற்போர்போன்ற குருவேலைப் பகடிகளை மேவாதே எ-து. வேலைசெய்து கூலிவாங்கிக்கொள்ளுங் கூலித்தொழிலாளரையும, ஓர்பொருளைக்கொண்டு ஓர் பொருளைவிற்கும வணிகரையும்போன்று, பிராக்குக கிரியைகளைச்செய்து காட்டியும், உபதேசங்களைக்கூறியும், அவாகையில அருத்தம்பறிக்கும், தமக்கியையாத குருவெனும் பெயர் கொண்ட தொழில்செய்யும் பகடிக்கூத்தாடிகளை மாணு நீ மெய்க்குருவென்று அடையாதே.

காலம்போல் பார்த்திருக்க வைத்த பரமகுருவைப்பரவ வார்த்தைஇலே நீண்டாமனம் எ-து. கதிர்வலம் வருதலால், கணம், நாழிகை, நாள், மாதம், இருது, வருடம், யுகம், முதலிய காலங்களும அக்காலங்கள்தோறும் தோன்றும் பிரபஞ்சங்களும் அநந்தபேதமாய்த் திரியவும தனக்கோர் திரிவின்றி அவற்றுடும் தாக்கற்றிருந்த காலதத்துவம்போல, மாயையில் தோற்றிய கரு

விகளும் இக்கருவிகளால் காரியப்பட்ட பிரபஞ்சங்களும் அநந்தபேதமாய்த்திரியவும் தனக்கோர் திரிவின்றி இவற்றோடும் தாக்கற்றிருந்த அருளேவடிவாகக் கிருபாநோக்கம்வைத்து மாணாக்கனைச் சுட்டற்றிருக்கவைத்த மேலாகிய ஞானாசாரியனைத் தோத்திரம் பண்ணவோர் வசனமும் இல்லை. தியானிக்கஎனின் மனமும் அவனைத் தீண்டாது. (ஆசலின, அக்குருவை அடைதி) எ-று.

சதிர்வலம் வருதலால் கணமுதலிய காலபேதங்களும் பிரபஞ்சபேதங்களும் நானாவாய்த்தோற்றினும் அவைகள் தோற்றற்கும் அதுவலம வருதற்கும் காலதத்துவம் ஏதுவானாற்போல, மாயையில் கருவிகளும் பிரபஞ்சங்களும நானாவாயததோற்றினும் இவைதொழிற்படுதற்கும் இவை மாயையில தோற்றுதற்கும் திருவருள் ஏதுவாயிற்றெனபதுங்காண்க. பரமகுருக்குமவாக்கும் தற்போதமும் கடந்த சிவமென்றறிவிக்கவேண்டி "வார்த்தையிலே தீண்டாமனம" என்றார். இத்திருவெண்பாவால் ஆசாரியனையும் அநாசாரியனையு மாணாக்கனுக் கறிவித்தவாறு காண்க. (௩)

குட்டித்திரட்காடியா றெழுகக்கோன் குதித்துக்
கட்டிப்புதைந்த கதையாகும்-துட்டமலப்
பித்திலேமூத்தவர்கள் பேய்பிதற்றும் பேதையர்
புத்திபோற்காட்டும் பொருள். [க்குப்

(இ-ள்.) திட்டமலப்பித்திலே மூத்தவர்கள் பேய்
பிதற்றுவதும் பேதையர்க்குப புத்திபோலக்காட்டும் பொ
ருள் எ-து. கொடிதாகிய மும்மலப் பைத்தியத்தால்
முதிர்ந்த ஆசாரியர் அல்லாதார் ஒர்காற்கூறியது ஓர்காற்
கூறுது பேய்பிடித்தார்போலும் பிதற்றுகின்ற அபக்கு
வர்க்கு உபதேசம் போலுங் கூறிய அருத்தம்.

குட்டித்திரள்காடியாறு ஒழுகக்கோன் ருக்கத்தக்க
ட்டிப் புதைத்தக்கதை ஆகும் எ-து. பலகுட்டிகளோடுங்
காடியானது நதிவெள்ளத்தோடுஞ்செல்ல அதனது க
ரைக்கணின்ற ஓரிடையன அதனை ஆடெனக்கருதி அ
நதியிற்குதித்து அதனைப்பற்ற அஃதிவனைப்பற்ற அஃது
ம் இவனும அவ்வெள்ளத்து ஆழ்ந்தனனென்று உலகத்
தார்கூறுங் கதைபோலஆகும எ-று.

பரஞானம்என்பது சிறிதும்இல்லாதார் அபரஞான
ங்களைக் கற்றுக்கொண்டு மனைவிமுதலிய குடும்பவெள்
ளத்தில் ஆழ்ந்துகிடக்கின்றபோ சிலர் டம்பநிமித்தமு
கேட்க அவர்க்கு அருத்த நிமித்தம்உபதேசிக்க அந்த உ
பதேசப்பொருளால் இருவருக்குந் தோஷமேலிட்டுப்பி
றவிச்சாகரத்தாழ்வர். ஆகலின், இக்கதையை இப்பொ
ருளுக்கு உவமையாகக் கூறினர். இடையன காடியை
ஆடென்றும் காடி அவனை நதிகடத்தும் புணையென்றும்
கருதினதுபோல, அபக்குவனை பக்குவனென்றும் அ
நாசாரியனை ஆசாரியனென்றும் இருவரு மாறுபாடா
க்கருதினர் என்பதுமாம். இத்திருவெண்பாவால அநா

சாரியனுக்கும் அவனிடத்து உபதேசங்கேட்ட அபக்கு
வனுக்கும் குற்றம்வருமென்று அறிவித்தவாறு காண்க.

குருட்டரிப்பனுக்குங் குபேரனென்று பே
ரோ,கருப்பிரதமோத்தையோகாட்டும்-அருட்ட
ரித்த, ஆசானைப்போலவரோ வாறுக்கப்புறத்
தே, பேசாதிருத்த வல்லாப்பேர்.

(இ-ள்.) குருட்டுஅரிப்பனுக்கும் குபேரனென்றுபே
ரோ, கருப்பிரதம் மோத்தையோகாட்டும் எ-று. பிறவி
அந்தகனாகிய அரிப்பாளனுக்கும் குபேரனென்று பெ
யருண்டுசொலோ, கருமபினது இரத்தத்தை மோத்தை
யாடறிந்து கூறுமோ, அவைபோலும்,

அருள்தரித்த ஆசானைப்போல்வரோ ஆறுக்கு அப்பு
றத்தே பேசாதுஇருத்தஅல்லாப்பேர் எ-று. அருள்வடி
வம அல்லாதமாயாவடிவங்கொண்ட அநாசாரியரானோர்
முப்பத்தாறு தத்துவங்களையுங் கடந்துநின்ற சிவத்தோ
டு மாணாக்கனை இரண்டறக் கலப்பித்து மௌனமாய்
வைக்க அருளே திருமேனியாகக் கொண்டெழுந்தருளி
வந்த ஞானாசாரியரைப்போலும் ஆவாரோ எ-று.

குருட்டரிப்பனுக்குக் கைப்பரிசமேயன்றிக் கட்பார்
வையின்மையால் பொற்பொடியேதோன்றாது அங்ஙன
ம் இருப்ப அவனையும் செல்வத்தால் அளகேசனென்று
கூறக்கூடுமோ, அதுபோல் அநாசாரியருக்குக்கிரியைத்

தொழில்அன்றி ஞானமேயில்லை. அங்ஙனம்இருப்ப அ
வரையுங் குருவென்று கூறப்படுமோஎன்றும், மோத்
தையாடு கொழுந்தாடை தின்பதேஅன்றிக் கரும்புதின்
னஅறியாதாதலின் அதனதிரதத்தை அறிந்துஇங்ஙன
மென்று தனது குட்டிகருக் காட்டஅறியுமோ, அதுபோ
ல, அநாசாரியர் ஆகமங்கள்கூறும் மந்திரகலை, தந்திரக
லை, உபதேசகலைகளுள் உபதேசகலையைவிட்டு இருவ
கைக்கலைகளை ஆராய்ந்துஅவற்றுள்கூறிய சரியாதிகளை
ச்செய்து அவற்றால் வரும்விடயானந்தானுபவம் பெறு
வதேஅன்றிச் சிவானந்தானுபவம அணுவளவேனும் அறி
யார், அங்ஙனம் இருப்பப பிறர்க்கு அச்சிவானந்தானுப
வம் எங்ஙனங் கூறுவார். என்றும் இந்த உவமைகளா
லறிவித்தவாறுகாணக.

அஃதன்றியும் ஆட்டோகாட்டும் *என்னும்எதிர்மறை ஓ
காரம் அவ்வாட்டைமறுத்து யானையைக் காட்டிநின்ற
தாகலின் கருப்பந்தோட்டத்தைப்போல் சிவாகமம், அ
தனுட்புகுதும் ஆடுயானைபோல் இதனுட்புகுதும் கிரி
யாகுரு, ஞானகுரு.

ஆடுகரும்பைவிட்டு இலையைத்தின்று அதனதுசுவை
யைத்தானும்அறிந்து தனதுகுட்டிக்குங் காட்டுதல்போ
லவும், யானை இலையைவிட்டுக் கரும்பைத்தின்று அதன
து சுவையைத்தானும்அறிந்து தனது கன்றுக்குங்காட்
டுதல்போலவும், கிரியாகுரு, மந்திர, தந்திர, கலைகளை
ஆராய்ந்து அவற்றுள்கூறிய சரியாதிகளைஅநுட்டித்து

அவரருள்வரும் விடயானந்தத்தைத் தானுமநுபவித்து
த்தன்னை அடைந்த சீடனுக்கும் அவ்வுபதேசங்களால்
அவ்வானந்தத்தை வருவிப்பனென்பதும். ஞானகுரு
மந்திர, தந்திர, கலைகளைவிட்டு உபதேசகலையை ஆராய்
ந்து அதனுள்கூறிய ஞானானந்தத்தைத் தானுமபெற்று
த்தன்னை அடைந்த பக்குவனுக்கும் அந்தஞானானந்தத்
தை வருவிப்பனென்பதுங்காண்க.

(உ-ம்.) பிரபுலிங்கலீலை "புறம்புகாண்குவன் புல்
லியனீசனை, அறிந்தஞானியகமுறக்காண்பனால், எறும்
பிகாணுறின் கரும்பைக்கொளும், செறிந்தவாடிலை
தினபனவெனபவே,, அஜகஜாந்தரம் என்னுங்கிரந்தச
ம்மதியும், அ.து. குருடரிப்பனென்பதை "குருட்டரி
ப்பனா,, என்றுஇழிபினைக்கண் பன்மையாகக் கூறினர்.
கட்பார்வை இன்மைபோல ஞானமின்மை, கைப்பரி
சம அறிதலபோல கிரியைகளைச்செய்தல, எனபதுங்
காண்க. இத்திருவெண்பாவால் அநாசாரியர் இலக்க
ணமும ஆசாரியா இலக்கணமுங் கூறியவாறுகாண்க.

தன்னறிவுசாட்சியல்லாற் சாயுச்சியப்பயனைச்
சொன்னபிழைகெட்டேன் றொலைப்பரோ- முன்
நடவாவழியொருவன் சொலலநடந்து [னே
தடுமாறினொந்தறியாதார்.

(இ-ள்.) தன அறிவுசாட்சிஅல்லால் சாயுச்சியப்பய
னைச் சொன்னபிழை கெட்டேனதொலைப்பரோ எ-து.

சிலாநுபவம்நன்றாய் விளங்கிறது என்பதற்கும் அஃது இன்றென்பதற்கும் தனக்குத் தன்னறிவுதானே சாட்சியாயிருக்கவும் பயனைக்குறித்து மயக்கத்தால் அந்தஅநுபவந் தனக்குண்டு போற்சாட்டிப் பிறர்க்குவீட்டையும் நெறியான உபதேசப்பொருளைக் கூறியபாவங்களைக்கெட்டேன்? எந்தக்காலம் நீக்கிக்கொள்வரோ.

முன்னே நடவாவழி ஒருவனசொல்ல நடந்துதடுமாறி நொந்து அறியாதார் எ-று. அஃதன்றியுமசாமமுன் செல்லாத ஒருநாட்குப்பின்செல்லுங்காலை அவ்வூருடையும் நெறியாதென்று அந்நெறிக்கண்தான் முன்நடவா வொருவனைக் கேட்ப அவன் அதனகட் சென்றுன்போன்று நெறி அல்லா நெறிகூறாது உண்மையெனக்கருதி அந்நெறிக்கட்சென்று முன்னிருந்தவூரும பின்னடையும் ஊரும் அன்றி நடுவிடைத்தடுமாறி மனம் உடல்வருந்தி அறிந்தவரல்லா எ-று.

ஐயன், காளி, சந்நிதியில அசத்தியங் கூறினார்க்கும இம்மைக்கண்ணே துன்பம்வருதலின பூரணசிவத்தின சந்நிதியில் அசத்தியங் கூறியபாவந்தொலையாது ஆகலின், "கெட்டேனெருலைப்பரோ" என்றும், வாக்காலகேட்டறிந்து காயத்தால்சென்றடையும் ஊர்க்கு நெறி அறியாவொருவன்நெறி கூறக்கேட்டு அதனகட்சென்றதனான் வரும் இடர்அநுபவித்தறிந்தவர் மனத்தானுஞ்சென்று கூடுதற்கரிய வீட்டையுநெறியைத் தாம் அறியாதிருந்தும் அறிந்தார்போன்று பிறர்க்குக்கூறுவர். ஆகலின்,

இங்ஙனம் உவமைகூறினார். செறலின்கண் (தம) என்றும் பன்மை "தன" என்னும் ஒருமையாய்வந்தது. 'அல்லால்" என்பதை மயக்கத்தாலெனக் கொள்க. "முன்னே" என்பதை இரண்டிடத்துங்கூட்டுக. "கெட்டேன்" என்பது இரக்கக்குறிப்பின்கண் வந்தவழக்கச்சொல். இத்திருவெண்பாவால் சாத்தியனே அனாதி சாதகனாகுரூபதேசம் பண்ணுதல் குற்றமென்று அறிவித்தவாறுகாண்க. (ரு)

பொய்போகப்போகப் பொருந்திப்பொருடா
மை, சையோக போகதரங் கத்தில்-லையும், பரி
பாகங் கண்டு பதையாமற் பார்க்கும், குருவேகா
ண் ஞானக் குரு

(இ-ள்.) பொய்போகப் போகப்பொருந்தி எ-து. பொய்யாகிய கருவிகள் முப்பத்தாறும் நீங்கநீங்கவே அவைகளைப் பகுத்தறிந்து நீங்கின்ற அறிவு தானென்று தன்னை அருளால் உள்ளபடி கண்டபின்பு அருள்தரிசனம், பரைதரிசனம், பரையோகம், என்னும் அவற்றை அடைந்து.

பொருள் தான் ஆன்மசையோகபோகதரங்கத்தில், லையும், பரிபாகமகண்டு பதையாமல்பார்க்கும், குருவே ஞானக் குரு எ-து. மெய்ப்பொருள் தானாகிய அநுபவத்தியில் தோன்றும் ஆநந்தபோக சமுத்திரத்து அலையில் அவன் கனாந்தபோகத் தீவிரதரபக்குவம்

ரதெண்ணறுகண்டு மாணுக்கனதுபோதம் அணுவளவேனு ம் பதையாது அடங்கக் கிருபாநோக்கமலைக்கும் ஆசா ரியனே ஞானாசாரியனுவான் எ-று.

சிவகரணம்பண்ணி 'யாகமன்வுந்தொடாகலின் "பொய்ம்போகப்போக" என்ரூர் "லைசம்யோகம்" என்றது அனு பவசத்தி ஆதுபணிபோகத்திற்கும் சாத்தித்திற்கும் இடையேகொண்டும் ஆநந்தப்பேற்றிற்கிடம். "போக தரங்கத்த" என்றமையால் சமுத்திரம் வருவிக்கப்பட் டது. "தரங்கம்" ஆநந்தமேலிடை.

அவ்விடத்தானம்பாசங்கெடும் ஆகலின், "கைபும்' என்ரூர். அடிதொடங்கி அநுபவமுற்றுங் கூறினமை யால் இவ்வநுபவமுற்றும் பெறுமவன் அதிதீவிரபக்கு வன் என்பதுங்காண்க. காண - ஆசை.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானசூரியர் ஆயிரும் பக்கு வரை அறிந்து போதியார் ஆயின் அவரையும் ஆசாரியர் அல்லொன்றுங் கூறியவாறுகாண்க. (எ)

தேனுண் டுமிழுந் திறம்போற் சிவாநந்த
மோனந் துருமபி மொழிகாலத் - தேநின்று
தோன்றிருதுபோலுமொன்றைச் சுட்டாதுகேட்
கான்றதவம்வேதமது [பவாகட்

(இ-ள்.) தேன் உண்டு உமிழும் திறம்போல சிவாந ந்த, மோனம் துருமபிமொழி காலத்தே எ-து. தேனை நிறைய உண்டு அதனை மீட்டும் கக்குந்தன்மைபோல

உட்புறனாய் எங்கும்நிறைந்து மௌனமாயிருந்த சிவானந்தவெள்ளம் காருணியத்தால் ததும்பி ஞானாசாரியர் உபதேசமொழிகளைக் கூறுங்காலத்தளவும்.

நின்று தோன்று இருதுபோலும் ஒன்றைச் சுட்டாது கேட்பவர்கட்கு ஆன்றதவம் வேதம் அது எ-து. பணிவிடைசெய்துநின்று தோன்றப்பட்ட இருதுகாலம் போலும் அது இது என்றுஒன்றையுஞ்சுட்டாது பதைப்பற இருந்து அதனைக் கேட்பவர்களுக்கு மாட்சிமைப்பட்ட தவமுடிவும் வேதமுடிவும் அங்ஙனம்நின்று கேட்குங்கேள்வியாம் எ-று.

ஆசாரியர் மாணாக்கனது பக்குவம்அறிந்து வலியக் கூறுதலேஅன்றி அவனையும் இவன்வலியக் கேட்கலாகாது. ஆகலின், "மோனந்துளும்பி மொழிகாலத்தே" என்றும், இருதுவில்பத்திர புட்பபலாதிகள்தோற்றினும் அவ்விருது விகாரமின்றி இருந்தாற்போலச் சருவிகளோடுங் கூடியிருந்தும் அவற்றுள் தாக்கற்றுநின்று கேட்கவேண்டும். ஆகலின், "இருதுபோலுஞ் சுட்டாதுகேட்பவர்கள்" என்றுங் கூறினார்.

மோனந்துளும்பி மொழிகாலத் தென்றமையாலும், ஒன்றைச்சுட்டாது கேட்பவர்க ளென்றமையாலும், சொல்லாமற் சொன்னதென்றும் கேளாமற்கேட்டதென்றும் ஆயிற்று. சுட்டறநிற்கவந்தது தவப்பயன் ஆகலின் அதனை, தவம்என்றும், அங்ஙனம்நின்றுகேட்கும்

மொழிநூகலின் அதனை, வேதம் என்றும், கூறினார். அங்ஙனஞ் சொல்லுவதும் இங்ஙனங்கேட்பதும் சாம்பிரதாயம்.

இத்திருவெண்பாவால் ஆசாரியன் உபதேசங்கூறுமாறும்மாணாக்கன் ஏற்றுக் கொள்ளுமாறும் அறிவித்தவாறுகாண்க. (அ)

இருளிற் சுடரொன்ன விந்திரவி யென்ன
அருளைக் கடந்தபரா நந்தர்-திருவாக்
கமுதமழையம்பரச்சொனன்னிமித்த மாங்கே
மமதையிராதென்றேமதி.

(இ-ள்.) இருளில் சுடரென்ன இந்து இரவியென்ன, அருளைக் கடந்தபராநந்தர் திருவாக்கு எ-து. பூதஇருளின்கண்தோற்றும் விளக்குப்போலும் சந்திரன்போலும் சூரியன்போலும் பிரகாசித்து ஆணவஇருளைநீக்கும் திருவருளையுங்கடந்து சிவாநந்தமயமாய் எங்கும் நிறைந்துள்ளஞானாசாரியரது அழகியவசனம்.

அமுதமழை அம்பரச்சொல் நல்நிமித்தம் ஆங்கே மமதை இராதென்றேமதி எ-து. அமுதமழைபோலும் ஆகாசவாக்குப்போலும் நல்லநிமித்தம்போலும் ஆம அன்றி அதன்கண் சிறிதேனும் அகங்காரம் உண்டாகாதென்று அறிதி எ-று.

அருள்தோற்றுங்கால் மூவிதமாய்த் தோற்றலானும் ஒன்றற்கொன்று அதிகமாய்ப் பிரகாசிக்கையானும் விளக்காதிமுச்சுடரையும் உவமையாகக் கூறினார்.

(உ-ம்.) தத்துவப்பிரகாசம் "பொறிகரணங்களையுயிர்ப்போற் போதம்போகத்தைப் பொருந்திடத்திருஞ் செயலாற போகவுணர்வுணர்ந்தே, அறிவினது செயலோ நாமெனவுணர்வுற்றிருப்ப வப்போது விளக்கென வுமருணன்மதியெனவும், கறைவிடியுங்காலமெனவொளிவந்துற்பவிக்கும்" என்பதனானுங்காண்க.

நீர்மழை கைம்மாறின்றிப் பொழியினும் உற்பத்திநாசம் உளவாகலின் அம்மழையை உவமைகூறாமல் 'அமுதமழை' என்றும், ஆகாசவாக்கு உண்மை அறிவித்தல்போல உண்மையாகிய சிவத்தை அறிவித்தலின் 'அம்பரச்சொல்' என்றும், நல்லநிமித்தங்கேட்டோர்க்குத் தாங்கருதியபொருள் கைகூடல்போல் இதனைக் கேட்டோர்க்குத்தாங்கருதியவீடு கைகூடுதலின் 'நன்னிமித்தம்' என்றுங், கூறினார்.

தற்போதத்தால்கூறும் சொற்கட்கெல்லாம் மமதை இருத்தலின் 'ஆங்கேமமதையிராது' என்றார். (கூ)

சாயா புருடனைப்போ லானந்த மேதடித்த
மாயா வயிரி மனமாண்ட - நேயவுளா
ஆவேசர் வீர ராசர் மட்டலாளர்
சாவாநந் தர்க்குச் சரி.

(இ-ள்.) சாயாபுருடனைப்போல் ஆநந்தமே தடித்த மாயா வயிரிமனமாண்ட நேய உரை எ-து. வடிவம் இன்றிய ஆகாயத்தில வடிவம்போல்தடித்த சாயாபுருடனைப்போல வடிவம் இன்றிய பேராநந்தானே காருணியத்தால வடிவமபோறகாட்டி எழுந்தருளிவந்த மாயைக்கோர்வயிரியான ஞானசாரியரது மனதீதமான கிருபாவசனம்.

ஆவேசர்வீரர் அரசர்மடல்ஆளர் சாவு ஆநந்தர்க்குச்சரி எ-து. ஆவேசம் ஏறினா மாவீரராயினோர் ஒருகுடைக்கீழ் ஆளும் அரசர் மடல் எடுத்தவர் தாம்சாவது இன்பமாய்ககருதினோர்ஆகிய இவாகளது மொழிகட்குச் சரியாம் எ-று.

ஆவேசமேறினோர், தறசெயல்இனறிக் கூறுதல்போல முக்கரணங்களையும் தமதிடத்தடக்கிக கொணடு அருளால்நினறு கூறினவமையானும், மாவீரராயினோர், எதிாத்தாரைக்கொல்வதே கருத்தாகக்கூறுதலபோல் அறிவுக்கெதிரீடாயத் தோற்றுவனஎல்லாம் அதனைற் கொலவதே கருத்தாகக்கூறுதலானும், ஓாகுடைக்கீழ்ஆளும் அரசா, கூறியமொழிப்படி இம்மைப்பயனுதுதல போல இவர் கூறியமொழிப்படி மறுமைப்பயனுதுதலானும், மடலாளர், மறறொன்றையுங்கூறுது தாம்நச்சியமாதினையேபுகழ்ந்து கூறுதல்போலச்சரியாதிகளைக் கூறுது தமது ஞானநந்தத்தையேபுகழ்ந்து கூறுதலானும், சாவாநந்தர், தாம் சாவதே இன்பமாகக் கூறுதல்போலத்

தற்போதவொழிவையே இன்பமாகக்கூறுதலானும், ஆவேசமேறினார் முதலிய ஐவர்மொழியையும் உவமையாகக்கூறினார். அவரது மொழிக்கு உவமை கூறினமையால் இவரதுமொழி வருவிக்கப்பட்டது.

இவ்விரண்டு திருவெண்பாவானும் ஞானாசாரியரது திருவாக்குச் சிறப்புக்கூறிய வாறுகாண்க. (௧௦)

சத்தியநிர்வாணத்தாற் றற்போதத்தாக்கறுத்து
வைத்துவழி காட்டு மறைப்புலவன்-சுத்தன்
தமிழ்க்குரிசில் சீகாழிச் சம்பந்த னென்பான்
எமக்கருளிச் செய்த திது.

(இ-ள்.) சத்தியநிர்வாணத்தால் தற்போதத் தாக்கு அறுத்து வைத்துவழிகாட்டும் எ-து. சத்தியநிர்வாண தீக்கையால் எனது போதத்தை ஒன்றும் பற்று ஒழித்துச் சிவத்தோடு இரண்டறக்கலக்கவைத்து என்பால் வந்தடைந்தோர்க்கும் என்னுள்ளே தாமே நிறைந்திருந்து முத்திநெறியை அறிவிக்கும்.

மறைப்புலவன் சுத்தன் தமிழ்க்குரிசில் சீகாழிச்சம்பந்தன் என்பான் எமக்கு அருளிச்செய்தது இது எ-று. வேதங்களையெல்லாம் ஓதாமல் உணர்ந்த ஞானப்புலவர், மும்மலங்களையுங் கடந்துநின்ற நின்மலர், தமிழினது இலக்கணமெல்லாம் அளவிட்டறிந்த தமிழ்வேந்தர், சீகாழியென்னுந் திருப்பதியில் எழுந்தருளியிருந்த

திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாரென்று யாவரும் புக ழாநின்ற சுவாமிகள், எம்போலவார் வீடடைந்து உய் யும்நிமித்தம் அருளிச்செய்தது இந்நூலின் அருத்தம் எ-று.

இந்நூல்பிறர்க்கு உபகாரமாகக்கூறினமையால 'வழி காட்டும்' என்பது பிறாகவெனகவொள்க. "மறைப்புல வன்." 'தமிழ்க்கூரிசில' என்றமையால உபயகலைகளையு ம உடையானெனறறிக.

இத் திருவெண்பாவாற் நூனமரபு கூறியவாறு கா ண்க. (கக)

தாக்கற்ற பூரணத்திற் சந்தறற தம்மைமலம்
நீக்குந் துயரகல நேசித்தோர் - பார்க்குதும்
வழிபலநாம் டைமறித்த வாறுநீ மாளா
ஒழிவி லொடுக்கமுறைப் போம

(இ-ள்.) தாக்கு அறற பூரணத்தில் சந்து அறற தம் மைமலம் நீக்கும் துயர் அகலநேசித்தோர் எ-று. எல லாவற்றோடும் கூடிநின்றும் அவைகள் ஒன்றோடும் தா க்கற்றிருந்த பரிபூரணசிவத்தோடு ஆணவநீங்கியவிட த்து இரண்டறக்கலந்து விளங்காநின்ற தம்மை அநத ஐக்கியத்தைத் தெரியவொட்டாது மறைத்து இரண்டு படுக்கும் அவ்வாணவமலத்துன்பம் அகன்று ஏக அனு புகொண்டோர்.

பார்க்கும் வழிபல நாம் பை மறித்த ஆறு நீ மாளா ஒழிவில ஒடுக்கம் உரைப்போம் எ - று. ஆராய்ந்தறியும் சாத்திரநெறிகள் பலவுளவாம் அவைபோலும் மறைத்துக்கூறாது நாம்பையைவிரித்து அதனுள்இருந்த பொருளை ஈதென்று காட்டுமாறுமாகைகனே நீ ஒழியாமல் ஒழியுமிடத்தொடுங்கும் நெறியைக் கூறுவாம் எ-று.

ஆன்மாவிறகுச் சிவத்தோடுஐக்கியம் மலமறைப்பால் தெரியாதிருத்தலின், நீகருந்துயரகல நேசித்தோர் என்றார். பார்க்குமவழிபல, என்றது பேதம் அபேதம் பேதாபேதங்களாய்க் கூறுநெறிகள். அநுபவரகசிய மெல்லாமறையாமல கூறினமையால பைமறித்தவாறு என்றார். ஆன்மா கெடாது அதனதுபோதங்கெடுதலின் 'மாளாவொழிவில' என்றார். அவ்விடஞ்சுகாதீதம். அதனுள் ஒடுங்குமநெறி இதனுளகூறினமையால் 'ஒழிவிலொடுக்க முரைப்போம' என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் நூற்பயன் கூறியவாறு காணக. (கஉ)

சுருதி குருவாக்குச் சுவாநுபவ மூன்றும்
சரியொத்த போதமுனைச் சாரவைத் - தெரிய
உரைத்தநூற் பேர்கே ளொழிவி லொடுக்கம்
விரித்தநூற் கெல்லாம் விதை.

(இ-ள்.) குருவாக்குச்சுருதி சுவானுபவம்மூன்றும் சரிஒத்த போதம்உனேசசாாவை எ-து. ஞானசாரியர்அருளிச்செய்த உபதேசமொழிகளும், இமமொழிகளமேல் ஐயம்பிறவாது இவறறைத்தெளிவிக்கும் வேதாகமஙகளும், இவ்விருவகைமொழிகளின அருததப்படியே தம்முள்தோன்றுஞ் சுவாநுபவமும்ஆகிய மூவகையுஞ் சரியொத்த இ—ததிலதோனறும்பேரறிவாகியபதியையும் அவற்றுன இப்பதியைஅறியும பசுவையும இப்பதியைப்பசுவிறகு அறியவொட்டாது மறைததுநினற பாசததையும்.

தெரிய உரைததநூல்பேர்கேள ஒழிவிலொடுக்கம், விரித்தநூறகுஎல்லாமவிதை எ-து. உளளபடி விளங்கககூறிய இந்நூறபெயரைமாணுககனே நீகேட்டி; ஒழிவிலொடுக்கம் என்பதாம். இமமுபபொருளையும பறபலவாய்விரித்துக் கூறிய நூல்கட்கெல்லாம் இஃதோர் வித்தாம் எ-று.

குருமொழியே அமையும்எனினுமதீவிரதர பககுவம் இன்றிய மறறையமூவர்க்கும் அதனமேல் ஐபம்பிறக்கும். ஆகலின, சுருதிவேணடிறறு, குருவும்சுருதியும் உண்டாய்ச் சுவாநுபவம் இன்றுயின அது பரஞானமன்று. ஆகலின், இம்மூனறுஞ் "சரியொத்தபோதம" என்றார்.

இக்குறிப்பால் இந்நூலும் இம்மூன்றும் ஒத்துக் கூறிய தென்பதுஆயிற்று.

முபபொருளினது இலக்கணவிரிவையெல்லாம் சுரு க்கிததறபோத ஒழிவிற்கு உபாயமே விரித்துககூறலா னும், போதவொழிவில் யாவுமொடுக்கிப் போதவிரிவி லயாவும விரிததலானும் இதனை 'விரிததநூறகெலலாம் விதை' என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் நூற்பெயர் கூறியவாறு கா ண்க. (௩ரு)

தந்திரகலை மந்திரகலை சார்பழுந்தச் சாற்றுமது
மந்திர சரியாதி மார்க்கமிது – முந்தைத்
தபதி விரத்தியரைச் சார்பழியச் சாற்றும்
உபதேச மென்றே யுணர்.

(இ-ள்.) தந்திரகலை மநதிரகலை சார்பு அழுநதச் சாற் றும்அது மநதிர சரியாதிமாாக்கம் எ-து. குண்டமண்ட லவேதிகாந்தகளைககூறுந் தந்திரகலைகளும், கிரியைகட் கு உரியவாகிய மநதிரஙகளைக்கூறும் மநதிரகலைகளும், ஆன்மாவைமேனமேலும் மலச்சார்போடு; அழுந்தக்கூ றும் அக்கலைகள் மந்திர தந்திர கிரியாபாவனைகளாற் செய்யும் சரியை கிரியா யோகநெறிகளாகும்.

இதுமுந்தைத் தபதிவிரத்தியரைச் சார்பு அழியச்சா ற்றும் உபதேசம் என்றேஉணர் எ-து. இந்நூல் முற்ப வங்களில் நிட்காமியத்தவம் பண்ணின தபோதனர்க் கும் அத்தவத்தான் உட்பர்றறுதியுடையோர்க்கும் ம

லச்சார்பு அறம்படிகூறும் ஞானோபதேசம் என்று நீ அறிதி எ-று.

அக்கலைகளால் போதவிரிவேயன்றி ஒழிவினமையா ல் 'சார்பழுந்தச்சாறறும், எனறா.

இறு தபதிவிரததியைச் 'சாபழியச் சாற்றும், என றமையால் மறறையாக்கு ஆகாதென்பது ஆயிறறு.

இததிருவெண்பாவால இந்நூல் உபதேசகலையென் று அறிவித்தவாறுகாண்க. (கச)

உடறகுயிர்போறகட்கிமை போலூசி நூலொத்து
விடிற்புலிதீப்பாம்பினிலவீழ்வார்க்காம் - சுடர்ச்சு
வாமைக்காகாவேதிமட்கலத்துக்காகாவா[டினும்
றேமைக்காகாததிது.

(இ-ள.) உடற்குஉயிர்போல் கட்குஇமைபோல் ஊசி நூல் ஒதது விடின புலி தீ பாம்பினில வீழ்வார்கு ஆம் எ-து. உடம்பையுயிா அபிமானித்தல போலும்கணணை இமையானது காததல்போலும் ஊசிசென்றஇடநதோ றும் சரடுபின்சேறல்போலும ஞானசாரியனைப்பிரியா துநின்று அவாதிருமேனியை அபிமானித்தும் பாதுகா த்தும அவர்திருவுள்ளக் குறிப்பின்படியே சென்றும் வழிபட்டு அவர்பார்ததப்புலி, தீ, பாம்பாதிகளிற்செ லுததினும் பினனிடையாது அவைமேலவிழும் அதிபக் குவாக்கே இகநூலகொடுக்கலாகும்.

சுடர்ச்சுடினும் வாழைக்கு ஆசாரவேதி மட்கலத்துக்கு ஆகாவாறு ஏழைக்கு ஆகாதது எ-று. மிகுந்தவக்கினியாற்சுடினும் வாழைத்தண்டைச்சுடக் கூடாதவாறுபோலும் பரிசனவேதி மட்கலத்திற்பரிசிக்கும் பொன்னாக்கக் கூடாதவாறுபோலும், அங்ஙனம் ஆசாரியனை வழிபடமாட்டாத அபக்குவர்க்கு இந்நூலைக்கொடுப்பினும் அநுபவஞ்சித்தியாது எ-று.

உயிரானது உடம்பைத்தானாய் அபிமானித்துத் அன்பாய்த்துடைத்தல் ஒப்பனைசெய்தல்முதலிய உபசாரங்களை அதற்குச் செய்வதுபோலும், அவர் திருமேனியைத் தம் தேகமாய அபிமானித்துச் செய்யவேண்டும் உபசாரமெல்லாஞ் செய்யவேண்டும் ஆகலின் 'உடற்குயிர்போல்' என்றும், இமையானது கண்ணைவிட்டு நீங்காதிருந்து அதனைத் துரும்பாதிவந்து சார்வதற்கு முன்னேநின்று பாதுகாத்தல்போலும், இரவும்பகலும் விட்டு நீங்காதிருந்து அவரைத் துட்டமிருகமுதலிய வந்துசார்வதற்கு முன்னேநின்று பாதுகாக்கவேண்டும். ஆகலின், 'கட்டிமைபோல' என்றும், கூறினார்.

அதிபக்குவர் தேகாபிமானம்விட்டு அவரைமெய்ப்பொருளாகக் கருதினவர். ஆகலின், புலியாதிகளைமேற் செலுத்தினும் வீழ்வானென்பது ஆயிற்று.

அக்கினிக்கும் பரிசனவேதிக்கும் விறகைச்சுடுதற்கும் உலோகங்களைப் பொன்னாக்குதற்குங் கூடுமேயன்றி

வாழைத்தண்டையும் மட்கலதகைதயும் அங்ஙனஞ் செய்யக் கூடாததுபோல், இந்நூலாறபக்குவர்க்கு ஞானம் விளங்குமேஅன்றி அபக்குவர்க்குவிளங்கா தென்பது அறிக.

இதகருவெண்பாவால் இந்நூறகுஅதிகாரிகளின இலக்கணம் அறிவித்தவாறு காண்க. (கரு)

ஆலிங் கனத்திலே யைந்திணையும் பாடுவோன்
மாலின்ப வாரி மறிதிரைபோல - காலப்பூக்
கிண்கிணிவாய்ச்செய்ததுபோற் கின்னரிபபாட்டு
கொண்டவர்போற் கண்டவர்க்காகும் [ல்லாசம்

(இ-ள்.) ஆலிஙகனத்திலே ஐநதிணையும்பாடுவோன, மாலஇனபவாரி மறிதிரைபோல எ-து. மாதர கூட்டரவிற்செய்யும் ஐவகை ஆலிங்கனததால்வருமஇன்பம் ஐந்திணையும் அநுபவித்தறிநது ஒருவனகூறிய பாட்டினைப் பாடும் ஓாவிடனுக்கு அக்கவிஅநுததத்தான் அவ்வின்பம் பெற்றுன்போனாறு உளத்தினஅம்மயக்க இன்பவாரி எழுந்து அலைமறிவதுபோலும்.

காலப்பூக் கிண்கிணிவாய்ச் செய்ததுபோல் எ-து. உதயகாலத்துத தாமரைஅரும்பு கிண்கிணிவாய்ச் செய்து அலர்நதாறபோலும்.

கின்னரிப்பாட்டு உல்லாசம் கொண்டவர்போல் கண்டவர்க்கு ஆகும் எ-து. மறறொன்றினையுங் கேளாது ஒருவன்பாடும் கின்னரிப்பாட்டோசையையே உல்லா

சமய உட்கொண்டவர்போலும் இந்நூலைக் கேட்டறிந்தோர்க்கே ஞானாநந்தம் உளதாம் எ-று.

ஐந்தினையும் பாடுவோனுக்கு அதனைப் பாடுந்தோறும் அவ்வின்பம் பெற்றான்போன்று உளதாம் இன்பம் மேன்மேலெழுதலின் 'மறிதினா' என்றார். அவனைப்போல் இந்நூல்கேட்குந்தோறும் இவர்க்கும் சிவாநந்தம் பெற்றார்போன்று உள்ளதல்லமேன்மேல் சந்தோஷம் தோன்றவேண்டும். ஆகலின், 'மாலினபவாரி மறிதனாபோல்' என்றும், முகமலர்ச்சி தோன்றவேண்டும் ஆகலின் 'காலப்பூக கிங்கிணிவாய்ச்செய்ததுபோல்' என்றும், மற்றொன்றையும் கேளாது இதனையே கேட்கவேண்டும். ஆகலின் 'கின்னரிப்பாட்டிலாசங்கொண்டவாபோல்' என்றும் இங்ஙனம் உவமை கூறினார். ஆலிங்கன பரிசபேதத்தால் சுகமும் ஐந்து பேதப்பட்டதெனக்கொள்க. அஃது ஐந்தென்பது 'ஆலிங்கனம் ஐந்தும் அதரபானம் பத்தென்றும்' என்னுங் காமநூலிற் காண்க. இத்திருவெண்பாவால் இந்நூல்கேட்கும் இலக்கணங் கூறியவாறு காண்க. (௧௫)

வணங்காவுரைக்கு வணக்கமிலைத்தீங்கை [யும்
வணங்கிவாழ்த்தென்னில வளமியா - வணங்குகி
எல்லார்க்குநன்று யிருப்பதில்லை யாதொன்றும்
எல்லார்க்கும் பொல்லாதில்லை.

(இ-ள்.) வணங்கா உளாக்கு வணக்கம் இல்லத் தீங்கை - வணங்கிவாழ்தது என்னில் வளமையா எ-து. போதம் அடங்காது ஏமாப்பாற்கூறும் நூலுக்கு அடக்கமே இல்லை. தீமைகளைச்செறித்து ஓர் நூலாக்கி அதற்கு அடக்கங்கூறி இச்சை இச்சழாது புகழ்ங்கோள் எனின் அதனுன் வருமன்னமை யாதொன்றும் இல்லை

வணங்கியும் எல்லார்க்குமன்றாய இருப்பது இல்லையாதலொன்றும் எல்லார்க்கும் பொல்லாது இல்லை எ-து. நன்மைகளைச்செறித்து ஓர் நூலாக்கி அதற்குஅடக்கங்கூறினும் யாவர்க்கும் நன்றாயிருப்பதில்லை. இவ்வகன் அன்றி மறதியார்கோர் நூலாயினும் யாவர்க்கும்பொல்லாங்காய இருப்பதுமில்லை, எ-று.

அடங்காவுரையென்வே அடக்கங்கூறினும் அடக்கம் அன்றென்பது ஆயிற்று.

தீங்கினைச்செறித்து அடக்கங்கூறிப் புகழ்ச்சொன்னமையால் வருமன்னமை ஒன்றும் இன்றாயிற்று.

நன்மைகளையாவுஞ்செறித்து அடக்கங்கூறினும் பொறுமைமுதலியவற்றால் சிலரால் இகழப்படுதலின் "எல்லார்க்கும் நன்றாயிருப்பது இல்லை," என்றும்—பயன் இன்றுய்க்கூறுமயார்கோர் நூலாயினுஞ் சிலர் அங்கீகரித்தலின் "எல்லார்க்கும் பொல்லாதில்லை" என்றுங் கூறினார். தீமைநன்மைகளை முறைகூறினமையால் "யாதொன்றும் என்பது இவைகட்குப் பொதுவாயிருந்த உலகத்தைக் கொள்க கூறும்நூல் எனக் கொள்க.

"உரை, என்பதூஉம் 'தீங்கு, என்பதூஉம் - ஆகுபெயர்.

'தீங்கு, என்றமையான் (நன்மை) என்று வருவிக்கப்பட்டது. 'வணக்கம், அடக்கம். 'வளமியா, என்பது இகரக்குறுக்கம் ஆதலின் தளைதட்டாது என்பது காண்க.

இத்திருவெண்பாவால் இவைகள் இங்ஙனம் இருப்பயாம் எங்ஙனம் அவையடக்கங் கூறுமாறென்று குறிப்பான் அவையடக்கங் கூறியவாறு காண்க. (௧௭)

அறைந்த பறைகுழற்கு மாடினர்க்கு மேற்க
மறந்தழுவார் வாய்ப்பாட்டு வாரா - திறங்கேளீர்
கூடக் கரைவதலாற் கூறிற் பயனில்லாப்
பாடற்கார் பார்ப்பார் பயன்.

(இ-ள்.) அறைந்தபறைகுழற்கும் ஆடினர்க்கும் ஏற்க மறந்தழுவார் வாய்ப்பாட்டுவாரா எ-று. கரத்தான் அறையப்பட்ட மத்தளத்தொனிக்கும் இத்தொனிக்கு ஏற்பவூதுங் குழல் ஓசைக்கும் இவைகட்கு ஏற்பநடனம் இடுவோர்க்கும் ஏற்பத்தம்மை மறந்து அழும்மகளிரது அவ்வழுகையாகிய வாய்ப்பாட்டு ஒத்து வாராததுபோலும் இந்நூல்தற்போதம்இழந்துநின்று கூறியது ஆகலின் எழுத்துமுதலிய ஐந்து இலக்கணங்களோடு ஒத்து வாராது. அஃது அங்ஙனம் ஆயினும் அதன்கட்கூறிய பொருள்தான் நனைகுளவோ எனின்.

திறமகேளீா கூடககளைவது அலால கூறினபயன இலலாப பாடடறகு ஆா பயனபாாபபாா எ-து. இநநூலி னபொருடடிறமையை நீாகேடபீராக, அஃதெஙஙனம எனின இபபொருளைக கேடபோா இபபொருளோடுங கூடடதகாழுஙகளாநது போவதேஅனறிச சொலலும இடததுத தாழுநதமககுவரும இமமைமறுமைப பய னகளும இலலாதபாடடறகு யாவா அருததம பாாப பாா எ-ற.

தாளமுாலைசையளு சரியொதத நடனததிறகுத து னபமேலிடடால தமமைமறநது அதனமயமா யிருநது அழுவாாஅழும ஓசை அவறறோடு ஒவவாததுபோல இ னப மேமபிடடால தமமைமறநது இதன மயமாயிரு நதுகூறிய இபபாடல இலககணததோடு ஒவவாதுஎன பது குறிபபால அறியுமபடி கூறினா.

இதனது அருததம போதவொழிவும சிவாநநதப பே றும் ஆகலினும, இதனைககேடட அதிபககுவா அககண மேபோதம அழிநது ஆநநதமயமாவா ஆகலினும 'கூட க்களைவது' எனறும, பயனபெறுமபோதம ஒழிவதனு ல் 'பயனிலலாபபாடல' எனறுங, கூறினா.

இததிருவெணபாவால் சத்ததிறகுப் பஞ்சவதிகா அழுவுணடாயினும் அருத்தம் எலலாநூலகளினது அரு த்தங்கட்கு முடிவெனறு கூறியவாறுகாணக. (௩)

போதவொழிவையுணா போய்த்திணடாபூதல
நதோா, பாதமனஙகண்போலப பறறுமோ- நீ
தெளியின, கண்ணுடி யிறகடலைக கைவசமாக
காட்டுதலபோல, கணஞாிசனனையப போற
காண்.

(இ-ள.) போதஒழிவை உணாபோயகதிணடாபூதலத தோா பாகம மனம கணபோலப பறறுமோ எ-று. ஆனமபோக ஒழிவில தானுய இருநதுளள சிவததை வேதாகம சாததிரஙகளால அளவிடடறியககூடாது, அஃதனறிக காலாலநடநது சென்றுமமனததாலநினைந துமகணணுலபாாககு நம இபபூதலததோா ஒரோா பொருளை அறிநது பிடிபபதுபோல கருவிகளாலும அதனை அறிநதுபிடிககககூடாது. ஆதலின, அஙஙனம அறிநது பறறுவது அனறி.

நீதெளியின கணணுடியிலகடலைக கைவசமாககாட்டுதலபோல சணகாாி சனனையபபோலகாண எ-று. நீஅசசிவததை அறியுமிடததுசசிறிதாகிய கணணுடியிலபெரிதாகிய கடலைமகவுககுப பிரததியககூமாகக காட்டுமாறுபோலும, ஓாகாாி ஓாபுருடனுககுத தக கட்கைசகை யால கலவிக்கு இடஙகாட்டுமாறுபோலும யாம அதனை அறிவிக்குங்குறிபபால நீ அறிதி எ-று.

போத ஒழிவை அப் போதத்தான அறியும் கலைகளா லுமகருவிகளாலும் அறியககூடாதாகலின் ஆனமபோ

ய்த்தீண்டா' என்றும், 'பாதமனங்கண்போலப் பற்று
மோ' என்றுங், கூறினர்.

பரிபூரணசிவத்தனை இலக்கணமெல்லாம் நன்றாய்வி
ளங்குமபடி வேதாகமமுடிவிற் கூறிய சிவவு தேசமொ
ழிகளையெடுத்து இங்ஙனங்கூறுதலின் 'கண்ணாடியிற்க
டலைக்கைவசமாக காட்டுதல்போல' என்றும் பூரண
நோக்கம், மௌனமூர்த்தியைச் சுட்டியகுறிப்பான அச்
சிவத்தைத் தலைப்படுதற் உபாயம் அறிவிக்கலால் 'கண்ணு
ரிசன்னையைப்போல' என்றுங் கூறினர். (கஅ)

ஆனைக்கை போலபின வத்துவிதா நந்தமாம
மோனத்தைவாக்குமன முட்டுமோ-ஞானத்தால்
காக்கை யிருந்தமனை கைமேற் பிறையென்ற
லாற்கருதி னீசிவமா வை.

(இ-ள்.) ஆனைக்கைபோல் அபின அத்துவிதாநந்தம்
ஆம் மோனத்தை வாக்குமனம் முட்டுமோ எ-து. பரி
சம் அறியுங்கையும் கந்தம் அறியும் நாசியுமொன்றாயிருக்
கின்ற யானையினது துதிக்கைபோன்று பின்னம் இன்
றிச் சிவமும் ஆன்மாவும் இரண்டற்றிருந்த அத்துவித
மாகிய மோனாநந்தத்தை வாக்காற் கூறுங்கலைகளும் ம
னோபாவனைகளுந் தீண்டுமோ.

காக்கை இருந்தமனை கைமேல் பிறை என்றலால் ஞா
னத்தால் கருதின் நீ சிவம் ஆவை எ-து. ஓர் மனையையு
ம் பிறையையும் ஒருவனுக்கு ஒருவன் அறிவிக்குங்கால்

காக்கையிருந்த மனையென்றும் கைவிரல்மேற்பிறை
யென்றும் இங்ஙனம் அறிவித்தலான் அவன்அறிவது
போலும் யாம் சிவத்தைக் குறிப்பான் அறிவிக்கும உ
பதேசங்களை ஞானகதால் கூர்ந்துவிசாரித்து அறிதி
யெனின்நீயும் அச்சிவம் ஆவை எ-று.

கை நாசி என்று இரண்டுருப்பாய் இரண்டு விடயங்
களையும் வேறுபிரித்து அறிவதாயிருந்தும் பிறிபடாது
அதுவே இதுவாய் இதுவே அதுவாய் இருப்பதுபோலச்
சிவமெனறும் ஆன்மாவென்றும் இரண்டுபொருளாய்
இரண்டுஞானங்களும் வேறுயிருந்தும் ஐக்கியத்துப்பிறி
படாது அதுவேஇதுவாய் இதுவே அதுவாய் இருத்தலி
னஆனைக்கைபோலபினவகதுவிதம், எனறூர்.

மனைகள் பலவற்றையுங் கடநதுசெனறு காக்கையி
ருநதமனையை நீபஙடதியென்று ஒருவன்அறிவிக்க அ
றிதல்போல், கருவிகள் பலவற்றையுங் கடந்துசென்று
நாகதத்துவததின் முடிவிலநின்ற சைதனனியம் நீயெ
னறுஅறிவிக்க அறிதலால, "காக்கையிருந்தமனை" என்
றும், ஒருவனுக்கு ஒருவன பிறையை அறிவிக்குங்கால்
விரல்மேற்பிறையெனறு சுட்டிக்காட்டி அறிவிக்க அ
வ்விரல்நேரேநோக்கி அப்பிறையைக் தரிசித்தல்போல்,
நாதாந்தத்தின் முடிவிலநின்று நீ திருவருளை முன்னி
ட்டுக்கொண்டு சிவத்தைத் தரிசிக்கவேண்டும் என்று
அறிவிக்க அம்முறையேசென்று சிவத்தைத் தரிசித்த
லால், "கைமேற்பிறை" என்றுங், கூறினூர்.

கண்போலும்ஆன்மா, விரல்போலுந்திருவருள், பி
றைபோலுஞ்சிவம், எனக்கொள்க.

இவ்விரண்டு திருவெண்பாவானும் மெய்ப்பொருளை
அறிவித்தற்கு உபாயங்கூறியவாறுகாண்க. (௨௦)

முலையுண்ணிநீ ருண்ணு மோட்டெருமைமூடர்
சலமின்றிச் சந்துரைப்பார் தர்க்கா - பலதாரை
வட்டிலே போலுமவர் மாயோக வாசகத்தைக்
கிட்டி னரகங் கிடர்.

(இ-ள்.) முலைஉண்ணிநீர்உண்ணும் மோட்டெருமை மூடர் சலமின்றிச் சந்துரைப்பார்தர்க்கர் எ-து. பசுவினதுவிம்மிச்சுரந்த முலையிலகடித்த உண்ணிபோலும், தடாகத்தில நீரருந்தும முதிர்ந்தஎருமைபோலும், அறிவேதும்இன்றிய மூடர்போலும, நீர்இன்றிச் சந்தனம் உரைப்பார்போலும ஆவர் தருக்கராயினார்.

பலதாரை வட்டிலேபோலும்அவர் மாயோகவாசகத்தைக் கிட்டினரகங்கிடர் எ-து. பலதொளைவட்டிலைப்போலும் பலபடக்கூறுகின்றஅவரது மாயைக கூட்டரவாகிய மொழிகளைக்கேட்பினும் நிரயம்என றுஅறிவீர் எ-று.

முலைஉண்ணி பால்உண்ண அறியாது உதிரம் அருந்தல்போல்நூலரல் சிவானந்தப்பேறுஅடையாது இம்மைப்பயன்கொடலான், "முலைஉண்ணி" என்றும், தடாகத்தில் [illegible] நீர்அருந்தாமை [illegible] அதனுள்வீழ்

நது சேறுக்கிச்செலலும் எருமைபோல், ஞானிகள் யாறசெலலினும அவாகூறும் ஞானமொழிகளைக் கொள்ளாது தருககமாடி அவாசித்ததனைதக கலக்கிசசேறலான, 'எருமை, எனறும, மூடா யாவரெது நன்குகூறினும் தாம பிடிததபிடி விடாதுநிறறலபோல், தீதாயினும் தருக்கவலியால் தாம்பிடிததபிடியை முறறுஞ சாதித்தலின, "மூடா" எனறும், சலமஇனறிச் சநதனைப்போரகருக கைவருததம்அனறிப பயனஇன்றுவதுபோல் இவாபலரோடுந தருககமாடலான வாயவருத்தமேஅனறிப பயனவேறு இனறாகலின, "சலம்இனறிச் சந்தனைபபாா' எனறும், பலதாரை வட்டிலினீா தாரைகளதோறுஞ் சேறலபோல ஓாநெறி கூறுங்கால் அதனை முறறுபபெறககூறாது பலநெறியாய்ம லைவுபெறககூறலின், "பலதாரைவட்டில" எனறும், திருவருட்போதம் அனறிமாயாபோததாலகூறலின், "மாயோகவாசகம்" எனறுங, கூறினர்.

இதனால கல்விஉடையோரேனும் பிரபஞ்சிகளினும் கேடெனபதுஆயிற்று.

கல்வி, பொருள், என்னும் இரண்டு செல்வங்களும் நல்லோர்பால்வரின் நன்மையும் தீயோர்பால்வரின் தீமையும், மேன்மேல் வளர்தலின் இவர் தீயர்என்பது ஆயிற்று.

இவ்வாறு மொழிகளை உண்மையாகக் கொள்வோர்க்கும் தீதுவருமாதலின், 'இட்டிஞரகம்' என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் தருக்கவாதிகள் தூர்க்குணமும் அவரது மொழிகளைக் கேட்கல்ஆகாது எனபதும் அறிவித்தவாறு காணக. (உக)

குன்றழலினொந்துநீர் தேடுங்குருடனைப்போல
கன்றுபசுவைப்பார்க்குங்காலம்போல - ஒன்றொ
ன்றில, வேட்டவதிமோகிவிடயமபோற்சற்குரு
வைத், தேட்டமதிபக்குவமாய்த்தேர்

(இ-ள்.) குன்றுதழலின நொந்துநீர் தேடுங்குருடனைப்போல கன்று பசுவைப்பார்க்குமகாலமபோல ஒனறுஒனறில் வேட்டஅதிமோகி விடயம்போல எ-து முதிரவேனிற காலத்துமலைக்கட்படும தீவெபபத்தால மெய்வருந்தி நீளங்குளதெனறு தேடுமஅந்தகனைப் போலும, ஆவினகன்று தன தாயைததேடும் காலம் போலும், விடயங்கள பலவறறுள்ளும ஓர்விடயததைத நச்சியமிகுந்த அந்த விடயமோகிபோலும்.

சறகுருவைததேட்டம அதிபக்குவம்ஆய்த்தேர் எ-து. ஞானசாரியாஎங்குளாஎனறு தேடும்தேட்டமே அதிதீவிரதர பசகுவம்எனறுஅறிதி எ-று.

தழலின்நொந்த குருடர் வெப்பத்துன்பந் தணிப்பான்நீர் தெரியாது தேடுமாறுபோல் மிகுந்தபக்குவர்க்குப்பிறவி துன்பமாய்த்தோறறலின்இனித் துன்பந்துடைப்பான்ஆசாரியனைத் தெரியாதுதேடலின், "நீர்தேடுங் குருடனைப்போல்" என்றும், கன்று காலைமாலைஆகிய

காலத்துத் தன்தாயை மிகுந்த அன்போடுந் தேடல்போல் முற்காலம்போலஅன்றி இக்காலத்தில் பிரபஞ்சம் பொய்யாயத்தோற்றி மிகுந்தஅன்போடு ஞானாசாரியனைததேடலின" என்றுபசுவைப் பார்க்குங்காலம்போல், என்றும், ஓர்விடயத்தை நச்சியஅதிமோகி அதனால்வரும் இன்பத்தைக் கருதிக்கருதி அவ்விடயம் என்று கிடைக்குமோ? என்று அதனையே தேடல்போல் பேரின்பத்தைக் கருதிக்கருதி இதனைக்கொடுக்கும் ஞானாசாரியனை என்றைக்கு அடைவோம் என்று அவனையே தேடலான், "அதிமோகிவிடயம்போல" என்றுங் கூறினார். விடயமோகிபோல என்று கூட்டுக.

இததிருவெண்பாவால் பக்குவஇலக்கணங் கூறியவாறுகாண்க. (௨௨)

பதிநிச்சயங்கூறல்.

பெண்ணாணலியாய்ப் பிறந்துவளர்ந் தேயழியும்
எண்ணாத பேத மியல்பின்றிப்-பண்ணுங்கால்
காரணகத்தாவொ ருவனுண் டவனைக்காட்டுநூல்
ஆரணமு மாகமமு மாம்.

(இ-ள்.) இயல்புஇனறி எண்ணாதபேதம்பெண் ஆண் அலிஆய்ப் பிறந்து வளர்ந்தேஅழியும் பண்ணுங்கால் காரணகத்தா ஒருவன் உண்டு எ-று. ஓர் இயல்புஇனறி அநந்த பேதங்களாயும் பெண்வடிவமாயும் ஆண்வடிவமாயும் இவ்விருவகையுங்கூடிய அலிவடிவமாகியும்

தோன்றிநின்று அழியப்பட்ட இத்தேகாதி பிரபஞ்சத்திற்குத் தற்சுதந்தரம் இன்மையால் தானே காரியப்படமாட்டாது. ஆகலின், இதனை அநாதியிலேபடைத்தற்கு நிமித்தகாரணனாகிய கருத்தன் ஒருத்தன் உண்டு (அஃது எங்ஙனமெனின்.)

அவனைக்காட்டும் நூல் ஆரணமும் ஆகமமும் ஆம் எ-து. அக்கருத்தனை அறிவிக்கும் நூல்கள் வேதாகமங்கள் ஆகும். (இவற்றான் அறிந்துகொள்ளுதி) எ-று.

காரியங்கள் உண்டாவதற்குக்காரணம் முதற்காரணம், துணைக்காரணம் நிமித்தகாரணம்என மூன்றுவகையாயிருக்கும். இவற்றுள், முதற்காரணம், மண், துணைக்காரணம், தண்ட சக்கரம், நிமித்தகாரணம், குலாலன்.

நிமித்தகாரணமாகிய குலாலன், முதற்காரணமாகிய மண்ணைத் துணைக்காரணமாகிய தண்டசக்கரங்களைக்கொண்டு, கடகலசாதி காரியங்களை உண்டாக்குவன். அதுபோல, குலாலன்போலும் நிமித்தகாரணனாகிய சிவன் மண்போலும் முதற்காரணமாகிய மாயையைத்தண்ட சக்கரம்போலுந் துணைக்காரணமாகிய தனது கிரியாசத்தியால், தநுகரணபுவன போகங்களாகிய காரியங்களை உண்டாக்குவன். ஆகலினும், கடகலசாதி காரியங்களைக்கண்டு இவற்றைக் காரியப்படுத்தக் குலாலன் ஒருவன் உளனென்று அறிவதுபோ

னும் சருக்கராணுதிகளைக்கண்டு இவற்றைக் காரியப்படுத்தும் கருத்தா ஒருத்தன் உளனென்று அறியவேண்டும். ஆகலினும், "பண்ணுங்கால் காரணகர்த்தா ஒருவன் உண்டு," என்றார்.

மற்றைப் நூல்கள் இவற்றைப்போல உண்மையாய அவனை அறிவிக்கமாட்டா ஆகலின், "அவனைக்காட்டுநூ லாரணமும் ஆகமமுமாம," என்றார்.

பெண்ணுண் என்னும் பன்மைபோல அலியையும் பன்மையாகக் கூறினமையால் பெண்ணுக்குரிய குறிகளிருவகையும் இன்றிய புலமுதலியனவும் புழுமுதலியனவும் 'அலி' எனக்கொள்க. பண்ணுங்கால், என்னும் ஏழனுருபை நான்கனுருபாகக் கொள்க.

(உ-ம.) சித்தியார், காரிய காரணங்கள் முதறுணை நிமித்தங்கண்டாம, பாரின்மண்டிரிகை பண்ணுமவன் முதறுணை நிமித்தம், தேரினமண் மாயையாகத் திரிகை தன் சத்தியாக, ஆரியன்குலாலனாய் நின்றாக்குவனில மெல்லாம், என்பதனாற்காண்க.

இத்திருவெண்பாவால் பதிஒன்று உள்தென்று அறிவித்தவாறுகாண்க. (௨௩)

தன்னை யறியாது வேறுண்டாய்த் தானறியா
துன்னிலொழிவா முகிப்பீ ரென்றுமிலைச்—சன்னி
அருகுதொழிலாமதனை யானங்கவர் கதாவோ [இங்கே
கிலுகளவு கேட்கலுமா குமே.

(இ-ள்.) தன்னை அறியாது வேறுஉண்டு ஆய்த்தான் அறியாது உனனில்ஒழிவுஆம் உதிப்பு ஈறுஒன்றும் இலை எ-து. நீகூறிய சிவம தன்னை அறிந்துகொண்டு இருக்குமோ? எனின, மலரகிதமாயிருத்தலின அது தன்னை அறியாது. மறறொ பொருளைததான அறிந்துகொண்டு இருக்குமோ? எனின, தனது பூரணததில சகலமும் அடங்கியிருக்கும். ஆகலின, தனககு வேறாய் ஓா பொருளுணடாய அதனையறியாது, நினைவோடுதான கூடியிருக்குமோ? எனின, நினைப்பு உணடெனின மறபபு உண்டு. ஆகலின, அது நினைப்புமறப்பும இனறிய நிருவிகாரி, அதுதான ஓர்காலத்து உணடாயதோ? எனின, உறபுததி உண்டெனின நாசமுமஉணடு. அஃது அநாதி நித்தியம். ஆகலின, உறபத்திநாசஙகள ஒனறுமஇலலை.

இங்ஙனம் மலரகிதமாய்ப் பரிபூரணமாய் நிருவிகாரியாய் அநாதி நித்தியமாய் இருந்துள்ள அச்சிவம் எங்ஙனம் மாயையைக் காரியப்படுத்தும. எனின்,

சந்நிதிக்கே அஞ்சுதொழிலும் அதனை ஆநந்தவாக் காலே கிஞ்சுஅளவுகேட்கலும் ஆகும் எ-து. அச்சிவத்தின் சந்நிதிக்கண்ணே பஞ்சகிருத்தியங்கள் உளவாம. அக்கிருத்தியத்தை ஆணமாக்கண்மேல் வைத்த காருணியத்தாலமௌனாநந்தந் ததும்பி அதுகூறும் ஆநந்தவாக்கால்சிறிதளவுகேட்கலும் ஆகும், எ-று.

சூரியன் இச்சா யத்தனமின்றி இருக்கவும் அவன் சந்நிதியில் ஒன்று மூகையாயும், ஒன்று அலர்ந்தும, ஒன்று உலர்ந்தும், தாமரைமுதலொழிற படலபோல சிவசந்நிதானத்திலே மாயையில சிருட்டியாதி தோற்றலால, 'சந்நிதிக்கே அனுகூலொழிலாம' என்றார். ஆநந்த வாக்கு, வேதாகமங்கள். "கிஞ்சளவுகேட்சலுமாகும்" என்றமையால, பஞ்சகிருத்தியத்தின பெருமையை அளவிடக்கூடாதென்பது ஆயிற்று. (உச)

உதியா துளதாகி யோங்கிப் பேராமல்
அதிசூக் குமங் குறைந்தா காமல்-பதையாத
ஆகாய முங்காலும் போல வசைவற்ற
தேகாண் பரிபூர ணம்.

(இ-ள்.) உதியாது உளதாகி ஓங்கிப்பேராமல அதிசூக்குமம் குறைந்து ஆகாமல எ-து. தான் ஒன்றினால் உற்பத்தியாகாது எக்காலமும் உள்ளதாய்க் கருவிகள் முப்பத்தாறையும் கடந்திருப்பதாயப் போக்குவரவு அற்றதாய் நுண்ணிய பொருள்கட்கெல்லாம் நுண்ணிதாய் ஓர்காலத்தில் குறைந்து ஓர்காலத்தில் வளராததாய்.

பதையாத ஆகாயமும் காலும்போல அசைவு அற்றதே பரிபூரணம எ-து. முடிவுகாலத்தில சலனம், இன்றிவ்வாயுவும் ஆகாயமும் பிரிவற்று ஒன்றாயிருப்பது போலச் சடசித்துக்களாய்உள்ள பிரபஞ்சமும்தானும்

பிறிபடாது ஒன்றாய் அசைவற்றுஇருப்பதே அச்சிவத்தினது பரிபூரண சொரூபம் எ-று.

தத்துவாதிகளை மாயையில் தோற்றுவிப்பதும் ஆன்மாக்களை அவற்றில் கூட்டுவிப்பதும் அஃதாகலினும், அதற்குமேல் மற்றொன்று இன்மையானும், 'உதிபாதுளதாகி' என்றும், அசலமாகலின் 'பேராமல்' என்றும், யாவைக்கும் தாரகமாய உட்புறம்பாய இருந்தும் ஒன்றோடும் தாக்கற்றிருத்தலின், 'அக்குககுமம்' என்றும், அகண்டாகாரமாய இருத்தலின், 'குறைந்தாகாமல்' என்றும், ஆகாயத்தில் வாயு சரிக்கும்போது அவ்வாகாயத்தையும் வாயுவையும் இவ் வாயுக்கண் தோன்றும் சீதளவுட்டண முதலியவற்றையும் பிரித்துக்காணப்படும். அவற்றின் நடுநின்ற வாயு அந்த ஆகாயத்தில் அசைவற்றபின் முன் தோன்றிய பகுப்புகளின்றி அவ்வாகாயந் தானாயிருக்கும். அதுபோலும், பெத்தகாலத்து முப்பொருள்கட்கும் நடுநின்ற ஆன்மபோதம் சலிக்கும்இடத்துச் சிவம்என்றும், பசுஎன்றும், பாசம்என்றும், பிரித்தறியப்படும். முத்திகாலத்து அவ்வான்மபோதம் சலியாது சிவத்துள் அடங்கின் முன்தோற்றிய பகுப்புகளின்றாய்த் தோற்றாது சிவந் தானாய் இருக்கும் ஆகலின், "ஆகாயமுங் காலும்போல அசைவற்றிடு பரிபூரணம்" என்றுங் கூறினார். காண் - மூன்றில்லாதை.

இவ்விரண்டு திருவெண்பாவானும் பதிஇலக்கணங் கூறியவாறுகாண்க. (உ௫)

பதியானது சடசித்துக்கடெல்லாம் இடங்கொடுத்துக்கொண்டு எல்லாம் தானுயிருக்குமென்றீர். ஆனால், அட்டமூர்த்தமுதலிய வடிவங்களும் அத்திருமேனிகளை வழிபடுவோர்க்கு அது கொடுக்கும் பயன்முதலியவும் யாவையெனின மேற்கூறுகின்றார்.

எட்டுருவுமைந்தொழிலு மிச்சைவடிவும்பயனும்
சுட்டரியபூரணமுஞ் சுட்டுதலும் - நிட்டைகளும்
உன்னிமுயபி வினபமுநிதந்தொடுங்கு மோனநிர
தனனருட்கே யாமதனை [ண்டும்

(இ-ள்.) எட்டுஉருவும் ஐந்தொழிலும் இச்சைவடிவும்பயனும் சுட்டஅரிய பூரணமும் சுட்டுதலும் எ-து. பிரபஞ்சமெல்லாம் ஓர்வடிவமாய்க் கொண்டருளிய அட்டமூர்த்தமும், ரூபா ரூபமாகிய சதாசிவஞ்செய்யும் ஐந்தொழில்களும், தமது சுதந்தரஇச்சையால் திருமேனிகொண்ட உருவமாகிய மயேசுரவடிவும், இவ்வடிவுகளை வழிபடுவோர்க்கு இவரால் கொடுக்கப்படும் பதப்பிரயோசனங்களும், இவ்வடிவங்களெல்லாம் கட்டுத்துணம் போதத்தால் சுட்டி அறிதற்கு அரிய அரூபமாகிய பரிபூரணசொரூபமும், சுட்டி அறியப்படும் ரூபதருஷிவநத் குருவடிவும்,

நிட்டைகளும் உன்இழப்பில் இன்பம்உதித்து ஒடுங்கும்ஒன்று இரண்டும அததனை தன அருட்கேஆம் எ-று. வீட்டையும் நெறியாககூறிய உபாய நிட்டைகளில் தோறறுவனவும், உனது போதஒழிவில் ஆநந்தந்தோறற அதனை அறிந்து அதனுள அதீதப்படும் அததுவிதம் என்பதும், இங்ஙனம அதீதப்படுவதன்முன தோற்றம் துவிதம்என்பதும ஆகிய இவை அதகனையும் அச்சிவத்தினது அருட்சததியால் உண்டாம் எ-று.

'எட்டுரு' என்றது, பஞ்சபூதங்களும் சந்திர சூரியரும் ஆன்மாவும் எனக்கொள்க.

இத்திருவெண்பாவால பதியினது அருட்சத்தி இலக்கணங் கூறியவாறு காணக. (௨௪)

உனையுணர்த்திற் பாச முதவி யுடையோன்
தனையுணர்த்தி னீயே தலமாம்-கனலை
விறகிடமாய்க் காணிலதன் வெம்மையை வேறு
அறியகிலாப் போலதுநீ யாம். [க்கி

(இ-ள்.) உனைஉணர்த்தின்பாசம் உதவிஉடையோன தனைஉணர்த்தின் நீயேதலம்ஆம் எ-து. பசுவாகிய உன்னை அறிவிக்குமிடத்தும, உனனை அநாதியிலே மறைத்து நினறபாசத்தை அறிவிக்குமிடத்தும், பெத்தமுத்தி என்னும் இரண்டு காலத்தும் உயிர்த் துணையாய்இருந்து உனக்கு உபகரிக்கும் பதியை அறிவிக்குமிடத்தும்,

நீயே மற்றைய இரண்டிற்கும் இடமாகும். அஃதெங்ஙனமெனில்.

கனலை விறகுஇடம் ஆய்க்காணில் அதன் வெம்மையை வேறாக்கி அறியகிலாப்போல் அது நீஆம் எ-து. அக்கினியைக் காட்டத்தினிடமாய்க் சடைந்து காணின் அவ்வக்கினிவேறு உட்டணம் வேறாய்ப்பிரித்து அறியக்கூடாததுபோலச் சுவாநுபவத்தால் மலத்தை நீங்கி உன்னை உள்ளபடி அறிபினை நீ வேறுசிவம்வேறாய்த் தோற்றாது. ஆகலின், அச்சிவம் நீயாகும் எ-று.

காட்டத்தில் அடங்கியிருந்ததீ கடைந்தபோது தோற்றினதுபோல் முன் மலபெந்தத்தால தோற்றாதிருந்த ஆன்மா இப்போது சுருதிகுரு சுபாநுபவத்தால தோற்றலின், "கனலைவிறகிடமாய்க்காணில்" என்றும், அதில்தோறறிய தீயில உட்டணமும் பிரகாசமும் இருத்தல்போல் தன்னைஉள்ளபடி கண்டஆன்மாவினிடத்து ஆநந்தமும் அவ்வாநந்தம் மேன்மேல விளைவதும்இருத்தலின், "அதன்வெம்மையை வேறாக்கி யறியகிலாப்போல்" என்றும், இரண்டிற்கும் "நீயேதலம்"என்றுங் கூறினார், அக்கினியைப்போல் பசு, சூடுபோல் சிவம், பிரகாசம்போல் பாசம், எனஅறிக. ஆநந்தம் சிவம், ஆநந்தத்தை அநுபவிப்பது ஆன்மா, ஆநந்தத்தை விளைப்பது மலம். எனஅறிக. தத்துவமசி வாக்கியார்த்தமும் இங்ஙனங் காண்க என்று 'அதுநீயாம்' என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் முத்தியிலும் மும்மலமும் பி
ரிவறநிற்குமென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௨௭)

விடாதவத்தை மூடி விடமபுசித்தாற் போலச்
செடாதிகளுஞ் சேதனனுஞ் சேர்ந்து - படாதுப
அச்சைக் கழற்றி னருள்வழிநீ யவ்வழியுன் [டுமெ
இச்சைப் பொருண்மலமென் றெண்.

(இ-ள்.) விடாத அவத்தைகளுமூடி விடம்புசித்தாற்போ
லச் செடாதிகளும் சேதனனும் சேர்ந்து படாதுபடும்.
எ-து. உன்னுவாயேனும் இடைவிடாது அவத்தைகள்
தோறும் வேறுவேறாய இருந்தனவான உடம்பு முதலிய
கருவிகளும் ஆன்மாவும் கலந்து விடமருந்தினற்போ
ல படாத துன்பங்களெல்லாம் படும்.

(ஆகலின் இங்ஙனமென்னறறிந்து.)

அச்சைக்கழற்றின் அருள்வழி நீ அவ்வழியுன் இச்
சைப்பொருள் மலமென்றெண் எ-து. அந்த அவத்தை
களாகிய உடம்புகளை நீக்குதி. எனின், நீ அருளிடம் ஆ
வை. அவ் அவத்தைகளிடம் உன்னால் இச்சிக்கப்பட்
ட பொய்ப்பொருள்கள். அஃதன்றி, உன்னைவாதிக்கும்
மலமும் அவையென்று அறிதி எ-று.

சாக்கிராவத்தையின் இருக்கும்போது அதனுள் தோ
ன்றும் கருவிகள் யாதொன்று யாதொன்று அடுத்தது
அதனதன் மயமாயும், அதனதன்கணின்று சொப்பன

திகளில் செல்லும்போது ஆண்டாண்டுத் தோன்றும் கருவிகளை மயமாயும். ஈண்டு வரும்போதும் அந்த அவத்தைகளைத் தோற்றம் முற்கூறிய கருவிகளைச்சார்ந்து வரலாலும் அந்த அவத்தைகளைவிட ஆன்மாவிற்கு வேறிடம் இன்மையானும் "விடாதவத்தைத்தொடி" என்றார். விடம்அருந்தினவனை அவ்விடம் வாதிப்பதுபோல அவத்தை தன்னைச்சேர்ந்த ஆன்மாவை வாதித்தலான் அங்ஙனங் கூறினார். உடம்பும் விடயமுமாகிய இச்சைப்பொருளால் மற்றை அவத்தைகள் மேன்மேல் தொடர்தலின் எல்லாவற்றையுங் கூட்டி "அவ்வழியுன் னிச்சைப்பொருள்" என்றார், யாதோரவத்தை அடுத்தது அந்த அவத்தைவடிவாய் ஆன்மா இருத்தலின் அதனை "அச்சு" என்றார். இத்திருவெண்பாவால் ஆன்மா சாரபோதன் என்பதும் இச்சாரபோதத்தால் துன்பமேயன்றி இன்பம் இன்மை யென்பதூஉம் அறிவித்தவாறு காண்க. (உஅ)

தன்னையறி வார்க்கெதிருந் தானும் பயனுமிலை
என்னிற் சிவனையறி வென்போமோ-சின்னத
தீதகற்று மாறமொருளிபோற் றேய்ந்துசிவ மாயிரு
போதகத்தை நாமொழிவிப் போம். [க்கப்]

(இ-ள்.) தன்னை அறிவார்க்கு எதிரும் தானும் பயனும்இலை என்னின் சிவனை அறிவுஎன்போமோ எ-று. கருவிகள் முப்பத்தாறையும் நீங்கித் தன்னை உள்ளபடி உணர்ந்தோர்க்கு முன் அறிவிற்கு எதிரீடாய்த்தோன்றின்

கருவிகளும் இல்லை. தேசமாகிய தானும் இல்லை. இத்தேகத்தால அநுபவிக்கும் விடயப்பயனும் இல்லையென்று வேதாகமங்கள் கூறும் எனின் அவ்வாணமாவில் அக்கினிக்கு உட்டணம்போல பிரிபடாதிருக்க சிவத்தை எதரிட்டுஅறியத கொடங்கின் எனைவிபரீதமாய்ப் போமோ (யாம் அறிகிலோம்.)

சென்றாத நீதுஅகாறும் மாறறொளிபோல் தேயந்து சிவம் ஆய்இருக்கப் போதககலைத நாம் ஒழிவிபபோம் எ-து. ஞானநாதனே! புடம்போட்டுக கருமசம் அகறறும்பொன்னுக்கு மாற்றொளிமிகுதலபோல உனபோதங்குறைந்து குறைந்து நீசிவபபிரகாசந் தானாயிருக்க நாளுஉபாயங்களாலும் அப்போதத்தை யாம் ஒழிவிபபோம் (யாம் ஒழிவித்தபடியே நீ ஒழிந்துபோக) எ-று.

பொன்னும் கல்லும சரியொத்தபோல இருபுறனும் சாயாதுமேல்முள் நேரேநிற்கும் நிறைமுள்போலத் தன்னை உள்ளபடி உணர்ந்தானுக்குத் தேவல சகலங்களிலசென்று அதனை அதன் மயமாய் இருந்த அறிவு அவைகளை சசாரந்துபிரிந்து அருள்நாட்டத்தல அசைவற நிறறலால், "தன்னையறிவார்க்கெகுருமில்லை" என்றும், தேகம் தானாயிருக்க அறிவு அதனைப்பிரிந்து அறிவாய் நிற்றலால், "தானுமில்லை" என்றும், அருட்பூரணம் எனைறைக்கு விளக்கமென்று அவ்வருள்மேல் இச்சையைவைத்து விடய இச்சையை நீக்கி நிற்றலால், "பயனுமில்லை" - என்றுங், கூறினார்.

படம் போடுந்தோறும் இடைகுறைந்துமாற்று உய
ர்ந்தபோலத் தற்போதத்தால் சிவத்தை எதிரிட்டு அ
றியாது அறிந்து அம்சைவறநிற்குந்தோறும் அப்போதவ
குறையாது சிவப்பிரகாசம் மேலிட்டலால் "தீத்தகற்றுமா
ற்றெருளிபோல்" என்று உவமை கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் சிவத்தை எதிரிட்டு அறியக்
கூடாதென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௨௧)

பூரணவா னந்தமாந் தானே புறம்புபால்
வாரிதியின் மீன்போன்ற மலவாழ்வைப் பாரீர்
உதியாது நின்ற வொளியையிரு ளாக்கும்
அதுகாணு மக்கிளித்தம் பம்.

(இ-ள்.) பூரண ஆநந்தமயமாம் தானேபுறம்பும்பால் வா
ரியில் மீன்போன்ற மலவாழ்வைப் பாரீர் எ-து. உள்
புறம் நடு கீழ் மேல் பக்கம் என்று கூறப்பட்ட எவ்விட
த்தும் நிறைந்துள்ள பரிபூரண சுகமாகிய சிவநந்தா
னே அதனைவிட்டு நீங்காத ஆன்மாவிற்குப்புறம்பு. பாற்
கடலில் சஞ்சரித்தும் அப்பாலைப் புசிக்கஅறியாதுசெ
ந்துக்களைப்புசிக்கும் மீன்போலும் அப்பூரணாநந்தத்தி
ருந்தும் அதனை அநுபவிக்கஅறியாது மாயாமலமா
கிய விடயங்களை அநுபவிக்கும் இந்த ஆன்மாக்களின
து மலவாழ்க்கையைக் கண்டீர்கொலோ (அஃதென்றி).

உதியாதகினற ஒளிமய இருள்ஆகாதும் அது அக்கினிப்பிரகாசம் என்க. உதயாதக மலமதனின் எக்காலத்தும் மாறியலபாய் நின்ற ஞானகுரியனைத் தெரிடவொட்டாது இருளப்போராடும் உட அக்கப்பரிகரம் பம நதிரமேயாதும் ஆணவமல ஆநாதியே மறைத்திருந்த ஆணவமாவது என்க.

கூகைக்கு விழிகளோ டிருந்த மாச்சாலை குரியப் பிரகாசமஇருளாயிய துபோல ஆணவமலக குறறதமால ஆனமாவிற்கு ஞானவொளி இருளாயத்தோறறினமைபோல, "ஒளியுயிருளாக்கும" என்றும், அசகினியொழுமி புனைமாயிருந்து உய்வக்கினி முழுதமறைபாது சுட்டை மறைத்ததுபோல ஆணவமலமடமையமாயிருந்து அவ்வான்மாமுழுதமமறைத்து அசனது ஞானத்தை மறைத்தலான், "ஆதகமுறு மககனிததமபம," என்று கூறினா. காணும அவை.

இத்திருவெண்பாவால மலத்தசையால் ஆனமாவிற்கு ஆகந்த பா கனவுருளும் தோற்றுதிருந்தறுனை அறிவித்தவாறு காணக. (௩௦)

கடல்சிவ நீரானமா வுப்புமலங் சன்மம்
அடர்வாயுப போத மலேகாணை-இடைவிடா
தவ்வாதியுட்காரண மைம்பொய்யிற்பம்பாமபோ
இவ்வா றுனைச்சுமற்று மெனண. ல்

(இ-ள்.) கடல் சிவம் நீர் ஆன்மா உப்பு மலம் அடர் வாயுகன்மம் அலைபோதம் எ-று. கடல்போலுஞ் சிவம். அதனுள் நீர்போலும் ஆன்மா, அந்நீருள் பிறிபடாதிருந்த உப்புப்போலும் ஆணவம், அந்நீரின்மேல்வீசுங் காற்றுப்போலும் கன்மம், அக்காற்றின் எழும் அலைபோலும் போதம். (ஆகியஇவற்றுள்.)

இடைவிடாத அவ்வாதி உட்கரணம் ஐம்பொறியில் பம்பரம்போல் ஓயவாறு உனைச்சுழற்றுமென எ-று. காற்றைப்போன்ற கன்மத்தாக்கிடாய இச்சா ஞானக் கிரியைகள் பஞ்சமூர்த்திகளைச் செலுத்த இப்பஞ்சமூர்த்திகள் அகாரமுதலிய அக்கரங்களைச் செலுத்த இந்த அக்கரங்கள் மனமுதலிய உட்கரணங்களைச் செலுத்த இவ்வுட்கரணங்கள் ஐம்பொறிகள் இடத்தும் இடைவிடாது உனைப் பம்பரச்சுழல்போலும் இங்ஙனம் எக்காலும் சுழற்றுமென்று அறிந்து எ-று.

அவ்வாதிகளைக் கூறினமையால் இவற்றிற்கு முதற்காரணமாகிய இச்சா ஞானக்கிரியை முதலிய வருவிக்கப்பட்டன. காற்றினாலலை எழல்போல ஆன்மாக்கள் கன்மத்தாக்கிடாய்ப்போதம் பலபடவிரிதலின் அங்ஙனங்கூறினார். காண அசை.

இத்திருவெண்பாவால் இருவருள் ஆன்மாக்களைக் கன்மத்துக்கிடாய் நடத்துமாறும் அவ்வான் மாக்கள்

கரணங்களோடுங்கூடி இந்திரியவழிச்சென்று விடயங்களைப் புசிக்குமாறும் இங்ஙனமென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௩௧)

மண்ணாதி சத்தாதி வாக்கு மனமாதி
கண்ணாதி நாதாந்தங் கண்டகன்ற-உண்மை
தனையணுவென் றேயுணர்த்துஞ் சார்பினையுங்க
உனையறிவென் றுள்ளே யுணர். [ண்ட

(இ-ள்.) மண்ஆதிசத்தாதி வாக்குமனம்ஆதி கண் ஆதி நாதாந்தம்கண்டு அகன்ற உண்மைதனை எ-று. பிருதிவிமுதலிய பஞ்சபூதங்களும, சத்தாதி விடயங்களும, வாக்காதி கன்மேந்திரியங்களும், மனமாதி அந்தக்கரணங்களும், சட்சுவாதி ஞானேந்திரியங்களும், காலமாதி வித்தியாதத்துவங்களும், சுத்த வித்தைஆதி நாதம்ஈருய்ச் சொல்லப்பட்ட சிவதத்துவங்களும், ஆகிய அம்முப்பத்தாறையும் அடிதொடங்கி வேறு வேருய் ரூபகதரிசனம்பண்ணி அறிந்து, அவையெல்லாம் தானல்லவென்றுநீங்கி, அவற்றின் முடிவிலநின்ற சைதன்னியத்தை

அணுஎன்றே உணர்த்தும் சார்பினையும்கண்ட உனை அறிவு என்று உள்ளே உணர் எ-று. ஆன்மா என்று உனக்கு அறிவிக்கும் திருவருளையும், அவ்வருளால் மூன் கண்டுநீங்கிய கருவிகள் இவையென்றும், கண்ட உனை அறிவென்றும் உனக்குள்ளே அறி எ-ற்.

கருவிகள் முப்பத்தாறும் ஒன்றையொன்று அறியாமையாலும், தத்தம் குணங்களைத் தாம் அறியாமையாலும், காட்சி கண்ணை அறியாததுபோல அவைகள் ஆன்மாவை அறியா ஆகலானும், கண் காட்சிகளை அறிவது போலக் கருவிகளை ஈதீதென்று பகுத்து அறிந்து நீங்கி நின்றது ஆன்மா ஆகலானும், 'நாதாந்தங் கண்டகன்ற வுண்மைதனை' என்றார். தன்னால் அறியப்பட்டகருவிகளைச் சடமென்றும், அவற்றைத்தனக்கு அறிவித்தது அருளென்றும், அக்கருவிகளைப்போல் சடமும் அன்றித் திருவருளைப்போல பேரறிவும் அன்றி நின்று அறிந்த அறிவு தானென்றும், தன்னையும் பாசத்தையும் திருவருளையும் அவ்வருளால் கண்டமையால் 'உணர்த்துஞ் சாபினையும்' என்றார். தத்துவங்களை எல்லாம் பகுத்துக்கூறினமையால் வித்தியாதத்துவம் (நி)ருவிக்கப்பட்டது. அறிவோடுங்கூடி அறிவாயிருந்த (த)ின் ஆன்மாவையும் அறிவென்றார்.

இத்திருமெண்பாவால் ஆன்மா ஈதென்று அறிவித்தவாறுகாண்க. (௯௨)

அஞ்சுதொழிலாவதுவே யஞ்சவத்தைக் கிஞ்
சலிலா, அஞ்சிடத்துங்கொள்ளி வட்டமாகவே-ப
ஞ்சவன்னம், வைத்தபடிகம்போன் மாறுதனை
மயக்கல், சித்திரக்கூத்தாகத் தெளி.

(இ-ள்.) அஞ்சுதொழில் ஆவதுவே அஞ்சு அவத்தை கிஞ்சல் இலா அஞ்சு இடத்தும் கொள்ளிவட்டம் ஆகவே எ-து. சிவனது பஞ்சகிருத்தியங்கள் யாவையெனின், சாக்கிரமுதலிய அஞ்சவத்தைகளுமாம். சுருக்கமில்லாத இவ்வஞ்சவத்தைகளிடத்தும் கொள்ளிவட்டம் போலாக அதிசீக்கிரமாய் மாறி மாறி வரச்சுழற்றி.

பஞ்சவன்னம்வைத்த படிகம்போல் மாறுது உனை மயக்கல் சித்திரக்கூத்து ஆகத்தெளி எ-து. வைக்கப்பட்ட பஞ்சவன்னத்தின் மயமாம் படிகம் போல நீ சேர்ந்த அவத்தையாது ? அதன்மயமாக்கி இடையறாது உன்னைமயக்குதல் அவனது அழகிய திருக்கூத்தாக அறிதி எ-று.

முப்பத்தாறு கருவிகளோடு ஆன்மா தேகபோகங்களை அறிதலின் சாக்கிரத்தைச் சிருட்டியாயும், இச்சாக்கிரத்தில் புசித்தவாசனை சொப்பனத்தும் அறிந்து நிற்றலான் இதனைத் திதியாயும், இச்சொப்பனம்போல சிறிது நிழலெழத்தோன்றி மறைதலால் சுழுத்தியைச் சங்காரமாயும், பிராணவாயு இயக்கமன்றி ஒன்றுந் தோன்றாதிருத்தலால் துரியத்தைத் திரோபாவமாயும், அதீதம் கருவிகள் ஏதும் இன்றி ஆணவஇருளாயிருந்ததாயினும் அதன்நிமித்தமாய் மாலையில தருவாதிகொடுத்தல் இருவினை ஒப்புவருவித்தல் ஆசாரியமூர்த்தமாய்வந்து உபதேசித்தல் முதலிய அநுக்கிரகம் பெறுதலின் இவ்வதீதத்தை அநுக்கிரகமாயுங் கூறினர்.

"கிஞ்சனிலா" என்ற விதப்பான். உடல், தோன்றி, நின்று அழிவது, சிருட்டி, திதி, சங்காரம். உயிருள் மயக்கமும் தெளிவும் வருவன, திரோபாவ அநுக்கிரகம். இங்ஙனம் உடலின் மூன்றும் உயிரின் இரண்டுமாக வருவனவும். ஓர் ஜாக்கிரத்தில் ஆன்மா பிரவேசித்தல் சிருட்டி. யதன் அறிவுற விடயத்தை அநுபவித்தல் திதி, அவ்விடயமாய மாய அழுந்துதல் சங்காரம், அதனிற் ருசிப்பித்தல் திரோபாவம், அதனைத் தெளிந்து கோடல் அநுக்கிரகம், இங்ஙனம் இந்திரியங்கடோறும் வருவனவும். மனத்தான் ஓர் பொருளை நினைத்தல் சிருட்டி, அப்பொருளிற் பிரீதம் பிறத்தல் திதி, அஃது எப்போது வருமென்று நினைத்து நிற்றல் சங்காரம், அப்பொருளில் மயங்குதல் திரோபாவம், அதனைத் தெளிந்து கோடல் அநுக்கிரகம், இங்ஙனம் அந்தக்கரணத்தால் வருவனவும். இவைமுதலிய பேதத்தில் வரும் பஞ்ச கிருத்தியங்களும், முதலில் அருள் வடிவமாதல் சிருட்டி, ஆனந்தப் பேறு திதி, இதில் அதீதப்படுதல் சங்காரம், ஞாதுரு ஞானஞேயமெனும் மூன்றுந் தோன்றியிருத்தல் திரோபாவம், இவை நான்கும் எக்காலமும் விளங்கல் அநுக்கிரகம், ஆகிய இம்முறையே வருவனவுங்கொள்க.

இத்திருவெண்பாவால் பஞ்சகிருத்தியத்தால் அவத்தைகள் நிகழ்வன அறிவித்தவாறு காண்க. (௩௩)

இந்த அவத்தைகள் ஒன்றுந் தோன்றாது ஒழிக்கக் கூடாதோ? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

மாயா விகார மதுபானம் போன்றுமயக்
கோயாத துன்னா லொழியுமோ-நீயதுவாய்ப்
போகாம லாடும் பவுரியவன் பொய்க்காட்சி
ஆகாது போலே யறி.

(இ-ள்.) மாயாவிகாரம் மதுபானம் போன்று மயக்கு ஒயாத அது உன்னாலே ஒழியுமோ எ-து. முற்கூறிய அவத்தை மாயாகாரிய மாகிய கருவிக் கூட்டங்களினது சேட்டை. அது மதுபானங் கொண்டவனது நற்குணத்தை மாறுபடுத்தித் தனது லகிரி மேலிட்டு அவனை மயக்குதல்போன்று உனது ஞானகுணத்தை மாறுபடுத்தித் தனது குணமேலிட்டு உன்னை ஒழிவறநின்று மயக்கும். அதனை உன்னாலே ஒழிக்கக்கூடுமோ.

ஆனால் நீர் இங்ஙனங் கூறிய ஆற்றான் அதனை ஒழிக்கவேண்டாவோ! எனின், அதனை ஒழியாது ஒழித்தற்கு உபாயம் உண்டு. அஃது எங்ஙனம் எனின்,

நீ அது ஆய்ப் போகாமல் ஆடும் பவுரியவன் பொய்க்காட்சி ஆகாதுபோலே அறி எ-து. ஆடப்பட்ட ஓர் பார்ப்பனக் கூத்தன் தோட்டி வேடம்போட்டான ஆயினும், அப்பொய் வேடக்காட்சி தான் ஆகாது தன்னை வேறு கண்டு நின்றாற்போல், அவத்தையுள் இருத்தி எனினும் நீ அதன்மயமாய்ப் போகாது உன்னை வேறுபிரித்து அறிதி எனின், அஃது உன்னை மயக்காது என்று அறிதி எ-று.

இங்ஙனம் பிரித்துநிற்றல் சாக்கிராவத்தையில் அன்றிச் சொப்பனாதிகளில் கூடாதெனினும், அச்சாக்கிராவத்தையைப் பிரிதது நிற்பின் திருவருள்தோற்றும். இத்தோற்றம் மேலிடின் அச்சாக்கிராவத்தை மறையும், அதுமறையவே அதனது வாசனையான சொப்பனாதிகள் தோன்றா. ஆகலின், பொதுப்படக் கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் அவத்தைநீங்கி நிற்றற்கு உபாயங் கூறியவாறுகாண்க. (௩௪)

பஞ்ச கிருத்தியத்தான் உண்டாம் அஞ்சவத்தையும் கடந்து சிவத்தில் அதீதப்பட்டு நின்றார்க்கு ஓரோர் காலத்து ஓரோரவத்தைகள் தோன்றுமோ! எனின், மேற் கூறுகின்றார்.

பழுதையைப்பாம் பென்ற பயம்போனாற் பா
வித், தழுதுடம்பை யாட்டினு மாமோ-தொழி
லொழிவில், நின்றசிவ யோகி நினைத்தொருகா
லீவாராய், என்றழைத்தா லும்பதையா தென்.

(இ-ள்.) பழுதையைப் பாம்புஎன்ற பயம்போனால் பாவித்து அழுது உடம்பையாட்டினும் ஆமோ எ-று. இருளால் பழுதையைப் பாம்பென்றுகண்ட பயகம்பனாதிகள் சுடரால் பழுதையென்று அறிந்து அப்பாம்பு என்றுகண்ட பயகம்பனாதிகள் போனால் இப்போது சுடரால் அறிந்த பழுதையில் முன்னிருளால் தோற்றிய பா

ம்பு இருப்புக்காய்ப் பாவித்துப் பயந்ததுபோல் அழுந்து உடலை நக்கனும் முன்போலும் பயகம்பருதிகள் உண்டாகா; அதுபோலும்.)

தொழில் ஒழிவின்றி நின்ற சிவயோகி நினைத்து ஒரு காலமீவார் என்று அழைக்காலும் பதையாது என எ-து. முன்மலவிருளால் மெய்போல் தோற்றிய அவத்தைகளை எல்லாம் இப்போது ஞானசூரியனால் பொய்யாக்கக்கண்டு அவ்வவத்தைகளை நடத்தும் பஞ்ச கிருத்தியங்களையும் கடந்து மேனின்ற சிவத்தில் அழுந்தப்பட்ட சிவயோகி சாக்கிர அவத்தைக்காய் ஒருதரம் மீட்டு இங்கு நீ வருதி. என்று அழைப் பின் முன் அழையாதிருக்கச் செய்தானைவந்து சொன்னவிடம்போல் சொன்னது, இப்போது அழைத்து அவன் வரும் அசையாதிருந்தது; ஏதென்கொலோ, யாம் அறிகிலோம் எ-று.

சிவயோகிக்குச் சிவகாருண்ணிய முதலியவைகளால் மௌனானந்தம் தத்தம்பிறது ஆயினும், திருவருள்வடிவாய நிறைபது அன்றி மாயாவடிவும் ஆகான். ஆகயினும், சூரியப்பிரகாசத்து இருள்தோற்றுமது அதுபோல ஞானப்பிரகாசத்தில் மாயாந்தகாரம் தோற்றமாட்டாது. ஆகலினும், 'அழைத்தாலும்' என்றும், 'பதையாது' என்றும் கூறினர்.

இத்திருவெண்பாவால் சிவயோகியை அவத்தைகள் சாரமாட்டா என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௩௫)

இங்ஙனம் இருந்தசிவயோகிக்கு உபதேசித்தல் முதலியவற்றால் தான்பிறர் என்று தோற்றுவது என்னெனின் மேற்கூறுகின்றார்.

கன்னிக் கதலிதனை நார்கழிப்பான் கண்போலத்
தன்னையறியா வறிவே தானமீளச் சொன்னாலும்
நானென்ற நாவேரா றுமென்ற சொல்லளவே
ஆமன்றித் தானென்றிரா கா

(இ-ள்.) கன்னிக்கதலிதனை நார்கழிப்பான்கண்போலத் தன்னை அறியா அறிவே தானமீளச் சொன்னாலும் எ-து. ஈற்றுவாழையினது மட்டைநார்கழிக்கத் தொடங்கினோன் அம்மட்டை உள்ளது உள்ளதென்று சுட்டிப் பார்க்குந்தோறும் அவனது கை மட்டைகளை எல்லாம் கழித்துச்சென்று அந்நாள் இருந்த குருத்தையும் விரித்து விடுத்தபோது கூன்முனைபோல சுட்டுதற்கு வேறொன்றும் இன்றிச் சும்மா இருந்த அக்கண்போலும், ஆசாரியன் விவேகத்தால் முப்பத்தாறு கருவிகளையும் விடுவிக்கத்தான் கடந்துசென்று அவற்றின் முடிவில் நின்ற அருளையும் பலையையமகடந்து அதன்மேல் தோன்றும் ஆநந்தத்தையும் எதிரிடாது அதனுள் அழுந்தப்பட்டு இருந்த சிவயோகி தன்னை அறியா அறிவே ஆவன். அவ்வறிவாயிருந்தோன் மீட்டும் நீநானென்று பிரிந்து அவ்வறிவு ஏற்றபொருட்டு மாணுக்களுக்கு அறிவித்தான் எனினும்.

நானென்றநாவேபோல நானென்றசொல் அளவே ஆம் அன்றித்தான் எதிராகா எ-து. நாவானது தன்பெயரை நாவென்றுகூறினும் அப்பெயர்க்கு உரியபொருள்வேறின்றித்தானேயிருந்த அந்நாவைப்போலும், நான் என்று சொல்மாத்திரமே ஆம் அன்றித் தானும் தேரும் அவனுக்கு உண்டாகா எ-று.

தன்னையறியா வறிவுசிவம், இதனைத் தன்னை யறியாது வேறுண்டாய்த் தானறியாதென்று முற்கூறியவாற்றானுங்காண்க. சிவயோகிக்குப்போதமேயாயச் சிவமாய் இருத்தலின் தானென்பதும் அவனுக்கில்லை. ஆகலின், 'தானெதிராகா' என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் சிவயோகி தான பிறர்போற் கூறினும் இவை அவனுக்கு இல்லையென்றறிவித்தவாறு காண்க. (௩௬)

தன்னைத்தான் உள்ளபடி அறிவது எங்ஙனம் எனின் மேற்கூறுகின்றார்.

தம்மா லறிந்ததெல்லாந் தாமல்லவென் றுணா
த்தால, சும்மாவிருப்பதுவாய்த் தோன்றுந்தோ-
விம்மி, அறிந்ததலை வாயடங்கு மவ்வளவே யல
லால, தெரிந்திடுமோ நீயேதெளி.

(இ-ள்.) தம்மால் அறிந்தது எல்லாம் தாம் அல்ல என்று உணர்த்தால் சும்மா இருப்பது ஆய்த்தோன்றுந்தோ எ-து. தமதுபோதத்தால் ஈது ஈதென்று பகுத்

தறிந்து நீங்கிய கருவிகள் எல்லாம் தாம்அல்ல என்று வேதாகமங்கள் கூறும் எனில் அவற்றைப்பகுத்தறிந்து நீங்கிநின்ற அறிவு தாமெனெ அருளால அறிந்தும் மௌனமாயிருப்பதாய்த் தோற்றுதோ.'

ஆனால் தம்மை அறிந்த அநுபவஞ்சொல்வது எங்ஙனம் எனின.

அரிந்த தலை வாய் விம்மி அடங்கும் அவ்வளவே அல்லால் தெரிந்திடுமோ நீயே தெளி எ-து. உறுப்புகட்கெல்லாம் முதலாயதலையை அரிந்தபோது அவ்வாய்திறந்தடங்கும அவ்வளவே அன்றித் தலை போயிற்றென்றுகூற அறியாது. அதுபோலும, கருவிகள் முப்பத்தாறையும நீங்கி அவற்றின்மேல்நின்ற முத்திச்சகலம்முத்திக்கேவலமும்நீங்கி ஆன்மா அருளால் தம்மைமாத்தாம் அறிந்திருக்குமிடத்து ஆண்டுவேறோ அநுபவந்தெரிந்திடுமோ? நீயே இதனைத்தெளிந்தறிதி எ-று.

தத்துவங்கள் முடிவில்தோன்றும் முத்திச்சகலம் முத்திக்கேவலம் இன்மையால், "அரிந்ததலை" என்றும், இங்ஙனம்நின்ற அறிவுக்குவடிவு இன்மையால் சொல்லக்கூடாது ஆகலின், 'வாயடங்கும்' என்றும், கூறினார். தத்துவங்களை அங்கமாயும் முத்திச்சகலகேவலங்களைத் தலையாயும்வைத்து இத்தலைபோய விடத்து ஆன்மாவுக்கு அவ்வநுபவங்கள் ஒன்றும் இன்றிச்சும்

மா இருக்தலின், "அரிசசலையாட டங்கு மவ்வளவே யன்றித தெரிகின்ற [illegible] மா [illegible]" என்றார்.

அரிததகலை விமாரி டாக மெனக கூட்டுக. (௩௭)

மறவாத தமமை யறிவார் மறந்தோர்
அறிவோ விடயம்போ லேறில் அறிவை
அறிவதறி வாகையினா லாருயிர்த்தம்
அறிவை யறியாப்போ லவி

(இ-ள்.) மறவாத தமமை அறிவார் விடயம்போல் ஆகில மருள்ளா அறிவோர் [illegible] க [illegible] கேவலங்களா கிய நினைப்புமமற புமக [illegible] அறிவாய மறவா திரு நத தமமை மறந்ததுபோல [illegible] அறி தலதொடங் குவோாககு எதிர் [illegible] விடயம்போல சமமைத்த மக்குத் தோற்றம [illegible] போதமோ? அருட் போதமோ?

அறிவை அறிவது அறிவாகையினால் ஆருயிரும் தத்த ம் அறிவைஅறியாபோல [illegible] அறிவாயிருந்த த ம்மை அறியததொடங்கவ [illegible] அறிவைககொண்டு ஆகலின, முப்பகுதாறு [illegible] தததம அறிவை ததாம் அறியாதிருப்பனபோல [illegible] பரித தறியாது சுமமா இருப்பதுவே [illegible] அறிவதென்றவாறு எ-று.

முன் சகல கேவலமாயிருந்த ஆனமா தன்னை யாரெ [illegible] பார்ததபோது தான் வேறு, அவைவேறாய்ப் பிரிக்

தாற்போல், இப்போது சுத்தமாயிருந்த ஆன்மாத
னைனை எதிரிட்டுப்பார்ப்பின் ஆச்சரியமாயிருந்து கேவல
சகலங்களில் செல்லும் ஆன்மாவை, "அறிந்ததை மறி
வையறியாப்போல்" என்றார். நினைப்பு மறப்பு இன்றி
அறிவாயிருந்ததனை, "மறவாத மயம்" என்றார்.

இவ்விரண்டு நிலையும் பாவாறென்று அறிவது
இங்ஙனமென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௫௪)

ஊன்றி னிலமசைவி றந்த மொழிந்தசிவம்,
தோன்றுந் துணையாய் நிற்கத் தோன்றுமோ-தோ
ன்றில், விரனுனியைக் கண்டுபோல் வாய் முக
த்தையென்று, சிரிப்பதுபோற் பார்த்துத் தெளி.

(இ-ள்.) ஊன்றின் நிலம் அசைவினால் ஒழிந்தசி
வம் தோன்றுந் துணையாக நிற்கத் தோன்றுமோ தோன
றில் எ-று. ஒப்பனையால் ஊன்றின சடமாயுள்ள நில
மும் அசையும் எனின், எல்லாத் தத்துவங்களுக்கும்
முடிவாகிய நாதத் தத்துவத்தைக் கடந்த உனக்குத்தோயாக்
குள தோன்றுந் துணையாயிருக்க சிவத்தை உன்போதத்
தை ஊன்றினின்று அறிவோம் எனின், உனக்குத் தோ
ன்றுமோ! உன் போதத்துக்கு அது தோன்றும் எனின்.

விரல்நுனியைக் கண்டுபோல வாய் முகத்தையெ
ன்று சிரிப்பதுபோல் பார்த்துத் தெளி எ-று. ஓர்விரல்
தன் நுனியைத் தான் தொடவொண்ணாதும், முகத்தின்கண்

இருந்தவாய் அம்முகத்தை எதிரிட்டுக் கறித்துமென்று சிரிப்பதுபோலும் ஆம. அதனை ஆராய்ந்து தெளிந்து அறிதி எ-று.

நுட்பத்தான் ஆன்மாவுள்ளும் பூரணத்தால் அதற்குப் புறம்புமாய்ப் பிரிபடாது சிவம் இருத்தலின், ஆன்மாவால அதனைப்பிரித்தறியக் கூடாது. ஆகலின், இங்ஙனம் உவமைகூறினா. 'சிரிப்பது' யானை சிவத்தை அறிந்தேனென்று பிறருக்குக்கூறி மகிழ்தல. (௯௩)

பற்றியது தானும் படிகநீ பற்றுவிட்டுப்
பற்றை யெதிரிட்டுப் பார்த்தாலென்-சற்றும்
பிரியாச் சிவனைப் பிரித்தறியத் தேடும்
அறியாமை காணா ணவம்.

(இ-ள்.) பற்றியது தான் ஆம் படிகம் நீ பற்றுவிட்டுப் பற்றை எதிரிட்டுப் பார்த்தாலென்ன எ-று. தன்னைச் சார்ந்த நிறம் யாது அந்நிறம்தானாயிருக்கும் படிகம் போலும்யாதோர் கருவியடுத்தது அதனமயமாவை. நீ அக்கருவிகள் நீங்குதற்பொருட்டு உனக்குள் இருந்த சிவமாகியபற்றை எதிரிட்டுப் பார்த்ததனால் பயனென்னையுளது.

சற்றும் பிரியாச்சிவனைப் பிரித்து அறியத்தேடும் அறியாமை ஆணவம் எ-று. ஓரணுவளவேனும் உன்னைவிட்டுப் பிரியாதிருந்த சிவத்தை உன் போதத்தால் பிரி

கத்து உணர்வை விட்டு அஃதோர் முதலாயக் கண்டு அதனை அறியத் தேடும் பேதைமை ஆணவமாவது எ-று.

கேவல சகலங்களை நீக்கும் அருளால் தன்னை உள்ளபடி அறிந்த ஆன்மா தனக்கு வேறற்றிருந்த சிவத்தையும் அவ்வருளால் அறியவேண்டும். அதனைக் குருவுபதேசத்தால் அறிந்துகொள்க. உ-ம். அறியாமை யறிவகற்றி யறிவினுள்ளே யறிவுதனை யருளினா லறியாதே யறிந்து எனைத்தும், சித்தியாருரை முநூல் காண்க. சிவத்தைப் பிரியாது அதனுள் அடங்கின கருவிகள் தொடரா, அதனைப் பிரிகின் தொடரும். ஆகலின், 'பற்றுவிடப் பற்றறை பொதரிட்டுப் பாசகாலென்' என்றார். ஆங்கு மலம் இன்றேனும் அதன் வாசனையால் போதம் எழுதலின், 'அறியாமை மகாணவம்', என்றார். ஆன்மாவைப் பற்று விடாதிருத்தலின், சிவத்தை 'பற்று' என்றார். காணை, புனை.

இவ்விரண்டு திருவெண்பாவானும் திருவருளால் சிவத்தை அறியும்போதும் சிற்றுப்போதனுசிவியாது நின்று அறியவேண்டுமென்று கூறியவாறு காண்க. (௬0)

அந்தச் சிவத்தைச் சென்று அடையும் இடம் எவ்விடம் என்னின் மேற்கூறுகின்றார்.

அருளாலே தம்மை யறிந்தருளா யந்தப்
பரிபூரணமே பணியாய்ப் - பணியொழிவில்
ஆனந்தா தீதமா மத்துவித சித்தாந்த
மோனம்வே தாந்த முடிவு.

(இ-ள்.) அருளாலே தம்மை அறிந்து அருள் ஆய் அந்தப் பரிபூரணைப்பணியே ஆய் எ-று. முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் கடந்து நின்ற இடத்துப் பாசம் ஈது அருள் ஈதென்று பகுத்தறிந்த அறிவு தாம் என்று தம்மை அருளால் அறிந்து பின்னர்த் தம்மையும் அவ்வருளையும் பிரித்துப் பாராது அவ்வருள் தாமாயிருந்து பின்னர்த் தம்மைச் சிறிதுந் தோற்றாத அந்தப் பரிபூரணமாகிய பணியே ஆகி.

பணிஒழிவில் ஆநந்தாதீதம் ஆம் அத்துவிதசித்தாந்தமோனம் வேதாந்தமுடிவு எ-று. பின்னர் அப்பணி நீக்கத்தில்தோன்றும் ஆநந்தமயமாகி, அவ்வாநந்தத்தையும் இங்ஙனம் என்று அறியாது அதனுள் அதீதப்படுவதாகும் அத்துவிதமான ஆகமமுடிவாகிய மோனம் வேதமுடிவிற்கு முடிவாம் எ-று.

அருள் தனது இச்சைப்படி ஆன்மா இச்சையைச் சேர்த்தியும், தனது ஞானத்தால் அதன் ஞானத்தை மறைத்தும், தனது கிரியையால் அதனது கிரியையை அடக்கியும், இங்ஙனம் அவ்வான்மபோதஞ் செய்யாதடக்குவது. அங்ஙனம் அதனது போதமடங்கின விடத்து முன்தோற்றிய இச்சாஞானக்கிரியைகள் விரியாது நீங்கினவிடம்பணி. ஆகலின், 'அருள்' என்றும் 'பணி' என்றும் கூறினார். வேதாந்திக்குப் பெத்தநிலைபோல் முத்தியிலும் நானென்பது தொடர்தலின் "வேதாந்தமுடிவு" என்றார்.

(இந்திர வெண்பாவால் ஆனமாசியதசோடு இரண் டுபக்கங்களை அகப்பிரம ருவம் — ம எனபதும இன் னோராக முடி . . . . பதிவித்தவாறு காணக.)

தன்னையுமுன் னிலையுந் தானு மயலாக்கை
யாராய, எவ்வழியி லைவையுமா யின்பமிது என்
றாதி, வேதாந்த சித்தாந்த மேயிறவா வீடென்
றுன், ஓதாமல் வேதமுணர்ந் தோன்.

(இ-ள். தன்னையும்முன்னிலையும் தானாய அயலாக்கை யையும் ஆய எனறுயிர்ந் தனையும் ஆய இனையும் இது என்று எ-ம் . . . . இவ்விதமாயிருந்து அறிவிக்கும் திருவருளையும் . . . . யையும் தானாகி, ஆசாரியராகிய முன்னிலையையும் தானாய் அயலாயிருந்து கூறப்பட்ட வேதாகமங்களாகிய பாக்கையும் தாமாகி, இச்சுருதி குருவாநுபவங்களால் ஐந்து போதவொழிவிலே தோன்றும் ஆநந்தமும் தாமாகி அவ்வாநந்தம் இதுவென் றுகூறக்கூடாத ஆநந்தாதீதமும் தாமாகி, எழுந்தரு ளியிருந்த.

ஓதாமல்வேதம் உணர்ந்தோன் வேதாந்த சித்தாந்த மே பிறவா வீடு என்றான் எ-து. ஓதியறியாமல் தமது திருவருள் ஞானத்தால் நான்குவேதங்களையும் முழு துணர்ந்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் இந்த அ நுபவமுற்றும் உண்டானவேதத்தின் முடிவாகிய சித் தாந்தமே மீண்டுவாரா முத்தி என்று அருளிச்செய் தார் எ-று.

எல்லாம் தாமாகி என்றது அவரநுபவத்தால் அறிவித்தது. ஓதி உணர்ந்தோரைப்பற்ற ஓதாமல் உணர்ந்தோர்க்கு உண்மையெல்லாம் உள்ளபடி தெரியும். ஞானம் ஓதாமல் உணர்ந்தோரே இதுவே இறைவரென்று கூறினமையால். இஃதுண்மை முதலென்று அறிந்துகொள்க. வியாசர் முதலியோர் ஓதாமல் உணரினும் அவர்கட்கு விட்டுணுபரமென்றும் அகம் பிரமம் என்றும் பின்னர் மலைவுபிறந்தது. ஆகலின், இவரைப் போலும் அவர்கட்சுத்த அறிவிலா எனக்கொள்க. (சஉ)

மலையேறிப் போவார்க்கு மாநிலமாய்த் தோன்றிக், கலையாதியைக் கழற்றிக் காட்டித் - தொலைவிலே, காட்சியொழித் தென்னைக் கரந்தகலா வாதனையின், மாட்சிசொலின் மோனமாய் வந்து.

(இ-ள்.) மலை ஏறிப்போவார்க்கு மாநிலம் ஆய்த் தோன்றிக் கலை ஆதியைக் கழற்றிக் காட்டித் தொலைவிலே, காட்சி ஒழித்து எ-று. மாநிலத்திருந்து மலைமேல் ஏறிச்செல்வோர்க்கு ஆணவமாநிலமாய்த்தோன்றி அம்மலைமுடிமேல் ஏறிநின்று மீண்டுபார்க்குமிடத்து முன்னிருந்த மாநிலமும் பின்வந்தமலையிடமும் தாம்நின்ற இடத்திற்குக் கீழ்ப்பட்டு அருகிதழ்தோற்றுமாப் போலும் கலைமுதலிய ஆறத்துவாவையுஞ் சோதனைபண்ணி நீக்கி, இவற்றின்முடிவில்நின்ற ஆன்மாவை அறிதல்முதலிய அநுபவங்களைக்காட்டி, இவ்வநுபவமுடிவிலே

முன்கோறறிய கருவிகளும் பினகோறறிய அருபவ வகளுற ஆகிய காட்சிகள எனக்குத தோற்றுவாறு ஒழிந்தது.

வாசகமையில் என்னைக்கராறு அகலா மாட்சி சொலி என வருது மோனமு ஆம் எ-று. எனக்கு ஓர்வாதனையும் இல்லாது எனனைத தமது பூரணநநததொளிக்கு உளரு, புறம்புமாய் எழுந்தருளியிருநத எனது ஆசாரியரது பெருமையைச் சொலலுமிடத்து அதனைச்சொலல வொட்டாது எனனைப பேராநநதம் வந்துமௌனம் ஆக்குதும் (இதெனகொலோ அறிகிலேன்.) எ-று.

"நெகாலை யிலே காட்சியொழித்து" என்றமையால் மலமுடிமேல ஏறினது பாககுமிடத்து எனறும் வருவிககப் பட்டது. கலையாதி ஆறுஅததுவாவாவன மநதிரம் பதினொன்றும், பதம் எணபதொன்றும், வன்னம ஐம்பதொனறும், புவனம இருநூறறிருபத்துநாலும், தத்துவமுப்பததாறும், கலைஐநதும், எனக்கொளக. அருபவ முடிவுசொலலக் கூடாமையின், "மோனமாம்வநதது" எனறுர. (சஙு)

இதுவென்ற தெல்லாம்பொய் யென்று னெனக்குப், பொதுவன்றித் தங்குமிடம் போச்சு- அது நாங்காண், என்று னதன்பே ரிரவைப் பகலாச்கும், ஒன்றே யரமசுக மோ.

(இ-ள்.) இது என்றது எல்லாம் பொய் என்றுன் எனக்குப் பொது அனறித் தங்கும் இடம் போச்சு எ-து,

ரது ஈதென்று உன்போதத்தால் சுட்டி அறிந்ததுயாது அஃதெல்லாம் பொய் என்றார். இங்ஙனம் அருளிச் செய்த ஆற்றான் என்போதக்கால் சுட்டி அறிந்தது அறிதாய எல்லாம் நற்றளரும் பொதுவாய திருத்தெரு வருளிடமே அன்றி முன்னாக கருவிகளதேறும் அ தன்தன் மயமாயத்தோன்றும் இடமெல்லாம் பொய்யா துபோயிற்று.

அது நாம் என்றான் அதன்போ [illegible] ரவைப்பக அகந்ம் ஒன்றோ பரமசுகமோ எ-று. முன் கருவியொடுங் கூடிக் கருவிமயமாயும், இப்போது அருளோடுங்கூடி அருள்மயமாயும், அவ்வப்படாசமென்றும் [illegible] அருளென்றும் இ[illegible] [illegible] எம்மைவிடவேற்றாமுசல [illegible] று எமதாசாரிடா [illegible] பொய்யார். [illegible] நளிச்செய்ச திருப்பெருந்துறை [illegible] றையவனையும் [illegible] கும் ஞானசூரிய [illegible] அஃதன்றி [illegible] டாகிருந்த சற்போதச்சுகை [illegible] சாகரமோ [illegible] யான் அறிந்திலன் எ-று.

பசுபதியின்றி எல்லாவற்றுள்ளும் பொதுவாய இருத்தலின், அருளை "பொது" என்றார். "அது நாமான்" என்றது ஆன்மாவைச் சிவத்தோடு இரண்டற்ற றைக்கியங்கூட்டியது எனக்கொள்க. (௬௬)

அறிவித்தா லன்றி யறியாய்நீ யென்றான்
மறவைக் கதுவே மருந்தாய் - அறியவெனில்
ஆகாய மெய்யவைத்த வம்பா மறிவெனினும்
ஆகாய வாக்கா மது.

(இ-ள்.) அறிவித்தாலன்றி நீ அறியாயென்றான் மறவைக்கு அதுவே மருந்தாய் அறிய எனில் ஆகாயம் எய்யவைத்த அம்பு ஆம் எ-று. உனது உயிருக்கு உயிராயிருந்து யாம் ஒன்றினை அறிவித்தால் நீ அறிவதேயன்றி உன் சுதந்திரமாய ஒன்றினையும் அறியாய்; என்று அருளிச்செய்தார். யான் எனக்கென்று எழும் மலப்பிணியை நீக்குதற்கு அத்திருவாக்கே மருந்தாய இங்ஙனம் அறிவிக்குஞ் செம்மை யான் அறியத்தொடங்கின், யான் இருந்த இடமும் தம்மை அறிந்தது எழும்போதத்திற்கு இடமும் செம்மையேயன்றி வேறு காணேன். ஆகலின், ஆகாயம் இலக்காய அதனை எய்யவைத்த அம்பு போலும் ஆகும்.

இங்ஙனம் உயிர்க்குயிராயிருந்து அறிவிப்பதாய் எதிரிட்டு அறியக்கூடாததாய் இருந்த அறிவின்கண் வாக்குத்தோற்றுவது எங்ஙனம் எனின்.

அறிவு எனினும் ஆகாயவாக்கு அது ஆம் எ-து. அவர் அங்ஙனம் இருந்த அறிவேயெனினும் அவ்வறிவின்கண் நின்ற காருணியத்தால் தோற்றும் வாக்கும் அவ்வாகாய வாக்குப்போலும்

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலைய

அம்பிறக்கு எய்யாமுன் நிற்பதற்கு இடமும் எய்தபின் சேறற்கு இடமும் அவ்வாகாயமே அன்றி வேறிடம் இன்மையான் இதனை அதற்கு உவமையாகக் கூறினார் வாக்கால் கூறியதுபோல் பிறர்க்குத் தோற்றுமவே அன்றி அவர்க்குத்தோற்றாது. ஆகலின், "ஆபாயயாச்சா மது" என்றார்.

தன்மையும் முன்னிலையும் என்றவும் திருவெண்பாமுதல் இந்நான்கு திருவெண்பாவானும் தமது ஆசாரியர் தமக்கு அருளிச்செய்த நிலை கூறியவாறு காண்க. ௯௫

மலமாயை கன்மம் மயக்க விகற்பம்
நிலைபோகப் பொய்யொழிந்த நிட்டை — பலவோ
அறிவுக் கெதிரில்லை யாகாய நீழல்
அறநிற்கு மாபோனிற் பாய.

(இ-ள்.) மல மயக்கம் மாயை விகற்பம் கன்ம நிலை போகப்போய ஒழிந்தநிட்டை பலவோ எ-று. ஆணவ மலமாகிய மயக்கத்தைக் கேவலாவத்தையால் போகச்செய்து, மாயை யாகிய விகற்பத்தைக் குருலிங்க சங்கமவழிபாட்டால் போகச்செய்து, கன்மத்தைச் சுத்தநிலையாகிய அருளால் போகச்செய்து ஆன்மா இந்த அருள்வழிச்சென்று சிவானந்தத்தில் தற்போதமற்ற உண்மைநிட்டை பலவிதமாமோ.

அறிவுக்கு எதிர் இல்லை ஆகாயநீழல் ஆறநிற்குமா போல நிற்பாய எ-று. இங்ஙனம் தற்போதமற்றுச்

சயமென்றும் தானென்றும் இரண்டற இருந்த அறிவிற்கு எதிரிடாய்த்தோற்றுவது ஒன்றும் இல்லை. ஆகாயம் எல்லாப்பொருள்களோடுங் கூடியிருப்பினும் அப்பொருள்களின் சாயை தன்னுள்தாக்காது நின்றபோல எல்லாக்கருவிகளோடுங் கூடியிருப்பினும் அக்கருவிகளின் குணமும் உன்னைச்சாராது நீ நிற்றி எ-று.

கேவலாவத்தையைத் தெரிசிக்கவே ஆணவம்நீங்கும் ஆகலானும், மனவாக்குக் காயங்களால் குருலிங்க சங்கமத்தை வழிபடவே அம்மனவாக்குக் காயங்களாய் விரிந்த விகற்பரூபமாகிய மாயை நீங்கும் ஆகலானும், இவற்றை நீங்கிச் சுத்தநிலையில் தோன்றுந்திருவருளைத் தெரிசித்து அந்தத்திருவருளே பெத்தமுத்தியினும்எனக்கு உபகரிப்பது என்று அறிந்து தான் பிறர்என்னும் முனைவிலைச்சுட்டொழிந்து நிற்கவே கன்மம்நீங்கும் ஆகலானும், "மலமாயைகன்மம் மயக்கவிகற்ப நிலைபோக" என்றார். சகல கேவலங்களைநீங்கி ஆன்மபோதமும் ஒழிந்தநிட்டைக்குமேல் வேறுநிட்டை இன்றாகலின், "பலவோ" என்றார். ஆகாயம் தனது நுண்ணிய குணத்தில் திரிவுஇன்றி இருந்தமையால் மற்றப்பொருள்களின் நிழல்தாக்காது இருந்ததுபோல ஆன்மா தனது போதநசிவியாது நுட்பகுணத்தோடு இருந்ததாயின் சிவத்தோடு கலப்புக்கூடும், ஆலமாகிய கருவிகளும் அதனைத் தாக்கமாட்டாதென்பது அறிக. (௩௩)

போதம் பதைப்பறவே பூரணமாம் பூரணமும்
போதம் பதைத்தளவே பொய்யாகு மாது
விழித்திமைப்பா நின்றால் வெளியதைசந்தாற்காற்
பழக்கமதைச் சாட்சியாய்ப்போற் பார் [றும்

(இ-ள்) போதம்பதைப்பு அறவே பூரணமாகும் பூரணமும் போதம் பதைத்த அளவே பொய்யாகும் ஆது நின்றால் விழித்து இமை பார் எ-று. அமைபோதம் சீவியாது அடங்கின [illegible] தோற்றுமல் அருட் பூரணம் [illegible] போதம் [illegible] மாயும் அவ [illegible] [illegible] போலும் [illegible]

வெளியதைசந்தானை [illegible] பழக்கமதைச் சாட்சியைப்போலப் பார் எ-று. [illegible] அடங்க [illegible] தானே [illegible] வெளியேறும். அவ்வெளியில் நின்றும் [illegible] ஒரு பொருளாய் [illegible] றெனப்படும். இக்காற்றாகிய சாட்சியைப்போல உன் போதம் அருளில் அடங்கியும் விரிந்தும் நின்ற பழக்க மதையும் பார்த்து அறிக எ-று.

போதம் அடங்கில் அருளாகியும், அஃது அசையில் ஆணமாவாகியும், இங்ஙனம் வருதலின் அதனைச் சிறிதுந் தோன்றாது அடக்கவேண்டுமென்பது கருத்து.

இவ்விரண்டு திருவெண்பாவானும் மும்மலங்களை நீக்குதற்கு உபாயமும், இம்மலங்களை நீக்கி ஆய்வாணமா தற்போதமுங்கெட்டு ஆநந்தாதீதப்பட்டால் அதற்கு மேல் வேறு நிட்டை இலையென்பதும், ஆன்மா கருவிகள்தாக்காது நிற்றற்கு உபாயமும், அடங்கிய போதம் மீட்டும் விரியாது அடக்கவேண்டும் என்பதும் அறிவித்தவாறுகாண்க. (௬௭)

வேதாந்தம் போலிருக்கும் வேதாந்த சித்தாந்த
நாதாந்த போத நடுவினர்க்கு - நேதி [ம்
தனைக்கழன்று தற்போதஞ் சார்பழியுஞ் சந்தில்
உனக்கறிவா நந்த முதிக்கும்

(இ-ள்.) நாதாந்த போதம் நடுவினர்க்கு வேதாந்தம்போல இருக்கும் வேதாந்த சித்தாந்தம் எ-று. நாத தத்துவத்தின் முடிவாயிருந்த அருளையும் கடந்த மெய்ஞ்ஞானிகட்கு வேதாந்தம்போல துவிதாட்டம் இன்றி இருக்கும் வேதாந்தத்தின் முடிவாகிய இச்சித்தாந்த நூல், ஆகலின்.

நேதிதனைக் கழன்று தற்போதம் சார்புஅழியும் சந்தில் உனக்கு அறிவுஆநந்தம் உதிக்கும் எ-று. நீக்குவதாய் உள்ள தத்துவ முப்பத்தாறையுங் கழன்று, அவ

ற்றின முடிவில்நின்ற அருளையும் பரையையும் அவ்த நாட்டம இனறிக் கழன்றுநிறறி எனின, நினதற்போத மும் ஆணவ வாசனையாகிய சாரபும் ஒழியும். இவை ஒழிநத இடத்திற்கும் அதீதத்திறகும் நடையாகிய சந்தியில உனக்கு ஞானநதம் தோனறும். எ-று.

முப்பத்தாறு தததுவங்களையும் நீங்கும் அளவும ஆன் மபோதஞ் சிவித்தறிவது. அருள்தெரிசனமுதல் ஆநந தாதீதப்படுமளவும் அப்போதஞ் சிவியாதடங்கி அவ்வ நுபவங்களைப் பெறவேண்டும். ஆகலின, "வேதாந்தம போலிருக்கும்" எனறார்.

இததிருவெண்பாவால் ஆநநதம் தோன்றுமிடம் அ றிவிததவாறு காண்க. (ருஅ)

தத்துவா தீதத் திமிர்ப்படங்கித் தற்செலவும
அத்தின் வரத்து மசையாத-சுத்தத்தை
ஒன்றென்று மிசற் றுளதாவை யாதலின்றல்
அன்றென்ற தென்றே யறி.

(இ-ள்.) தத்துவாதீதத் திமிர்ப்பு அடங்கித தன் செலவும் அதின்வரத்தும் அசையாத எ-து. முப்பத்தா று தத்துவத்திற்கும் அதீதமாயிருந்த ஆணவமல வாச னைஎல்லாம் நீங்கியவிடத்து ஆனமா சிவததைச் சென று கூடுதலும், சிவம் ஆன்மாவை வந்து பொருந்துதலு ம் ஆகிய இருவகை அசைவும் இன்றி இரண்டற்று இரு ந்து.

சுத்தத்தை ஒன்று என்றால் நீ சற்று உளது ஆனமை ஆதலின் ஒன்று என்றது என்றே அறி எ-து. முத்தர்கள் சிவம் ஒன்றுமே என்று கூறுதல், என்னை, அச்சிவம் ஒன்றென்று அறிந்து கூறிய நீயும் சிறிது உண்டாகையால். ஆகலின், அம்முத்தர்கள் அங்ஙனங் கூறுவதும் அன்றென்று அறிதி எ-று.

உடம்பின் குணம் அன்றி அதன்கண் ஏறியிருந்த திமிரப்படம்போல உயிரின் குணம் அன்றி இதன்கண் ஏறியிருந்தமையால், ஆணவத்தைத் 'திமிரப்படம்' என்றார். திமிரப்படம் அடங்காவிடத்துக் கூடினும் போனாலும் பிரிந்துபோனாலும் அநுபவந் தோன்றலின் அங்ஙனங் கூறினார். (சக)

வெற்றவெறு பாழ்ந்த மேல்வீடே கேவலத்தில்
நிறைபதுபோ லந்த நிலைகழன்றோ - சிறபோத
அண்டங் கடந்த வபு தந்தி ஞேடுலவும்
வெண்டிங்க ளுந்தியா னும்.

(இ-ள்) வெற்றவெறும் ஆநந்த மேலாடே கேவலத்தில் நிறைபதுபோல அந்த நிலை கழன்றோ எ-து. நியதி யிட்ட இடமெல்லாம் கழன்றுசென்று தற்போதம் ஒழிந்ததெல்லாம் ஆநந்தமயமாய்த் தோற்றும். ஆகலின், வெற்றவெறும்ஆநந்த மேலீடாகிய இடமே கேவலாவத்தைப்பட்டு நிறைபதுபோலத் தோன்றும். இங்ஙனந் தோற்றும் அவ்வாநந்த மேலீடாகிய நிலையும் நீங்கினோர்.

சிறபோக அண்டமகடந்த அமுதகதிரோடு உலவும் வெண்டிங்-களும் கிரணமும் எ-று. அறாமம பலையும ஆகிய ஞானமுக சகலைக கடந்துநின்ற ஆனந்தாமிர்த கதோடு விளங்காநின்ற சிவசூரியரும் சாம ஆக ளைவிட்டு நீங்காத அந்த ஆனந்தாமிர்த கிரணமாகி நிற பார் எ-று.

ஆனந்தம மேலிட்டபோது பிரபஞ்சமெல்லாம் ஆனந் தமயமாயத் தோற்றம். ஆகலின், "வொருவெறுமான ந்தம்" என்றார். ஆனந்த மேலிட்டு பட்டுப் பயமறுவோர்ற் றவது. சேவலாவதலை அநுபவசலக் கூறி, ஒன்று படுதோன்றுதலுகதென்பு சொல்லைவருமலிபோல ஆன ந்தாநுபவம சொல்லவருதலால், "தேனைலகடலிப்பது போல" என்றார். அதிக்காயில் ஆனைமயமல் தால மாறு பட்டிருந்த உயிர்க்கு அநுபவஞ் சொல்லக் கூடாதது போல், சிவத்தில இரண்டறக்கலந்து நின்ற அநுபவஞ் சொல்லக்கூடாது. ஆகலின், ஆனந்தாநுபவத்திற்கு உவ மை கேவலாவத்தையைக் கூறினார். "வெண்டிங்களு ங் கிரணமும்" என்று உவமைகூறினமையால் சந்திர னைப்போலச் சிவம், அவனைவிட்டு நீங்காத அமுதம் போல் ஆனந்தம், அவனையும அமுதத்தையும்விட்டு நீங் காத கிரணம்போல ஆன்மா சிவத்தோடு இரண்டறக் கலந்துநின்ற நிலையெனக்கொள்க.

இவ்விரண்டு திருவெண்பாவானும் முத்தியில் ஒன் றென்றும் இரண்டென்றுங் கூறக்கூடாதென்று அறிவி த்தவாறு காண்க. (௩௰)

நினைப்பு மறப்பறுத்து நீயுருவே நீக்கா
துனைக்கண்டாய நில்லநுதுன னாகன்—எனக்கதறல
விப்பிரட்ட மந்திரட்டம வேலையிலே போட்டசு
செப்படித்தன் ஞானச் சிறை. [ளை

(இ-ள்.) நினைப்பு மறப்பு அறுத்து நீ அவ்வுருவே நீக்காது
உனைக்கண்டாயென நில்லாது உன்னாகன் எனக் கதறல எ-று.
முனைப்பாகிய நினைப்பு மறப்பு ஆகிய சகலங்களை அ
றிவித்த நீ அந்த அருவைக் கைவிட்டு, பிராணநாத தனக்
கு உயிராகிய வியாபியாய் நிறைந்த உன்னை நீ தாக்கப்பிடிக்க, இ
த்திருவருளைக் கொண்டு அவ்விடத்தில் நின்றதே போம் காரணக்கரு
மமாய வேறொன்றும் உண்டாகாதிருப்பாயாக. ஆகையினால், அருளை
முன்னிட்டுக்கொண்டு அகம்போத ஒழிவைப்பெறுதற்கு
உபாயங்களை, அவ்வுருவை நீக்காதே ஆக்கினைப்பு மறப்பு ஆ
கிய சகலங்களையும் விலக்குகின்றவைகளாய், உனது போதங்களாய
நீ அப்படிநில் அப்படிநில் என்று மாணாக்கருக்கு ஓர்
கிட்டைப்போலும் கூறுதல்.

விப்பிரட்டம் மந்திரட்டம் வேலையிலே போட்டசு
ளை செப்படித்தல் ஞானச் சிறை எ-று. மிகவும் பிரட்ட
மும், மந்திரத்தால் ஒருவனுக்கு விநோதங்காட்டலும,
கட்டுக்கட்டிப்போட்ட சுளைகளும். செப்படிவித்தையும், ஞா
னத்திற்குத் தடையாயுள்ள மலபோதமும் ஆம் எ-று.

அந்தநிட்டை கூடுவோர்ஞானமும்அன்றி முற்செய்த
கிரியை யாதிகளும் அன்றி உபய பிரஷ்டராய்க் கருவி

களோடும் மயங்கலின், "வியபிரட்டம்" என்றும், ஒரு வன் மந்திரத்தால் விநோதவித்தை தோற்றுவதுபோல உள்ளே காணுமாகிய மாயாவிநோதங்களை தோற்ற லின், "மந்திரட்டம்" என்றும். கூவை ஒலி துறைக ளைச் சேராது அலையோடு மறிகல்போல, அறிவு பூர நிலை நில்லாது நினைவோடுஞ் சுழலுவதனால், "வேலையிலே போட்டகல்" என்றும், ஓர் பந்து முளைத்தோன்றிய பின் அதில் பற்பல பந்து தோற்றுதல்போல, ஓர் காட்சிபோ ல முளைத்தோற்றி அது முற்றுமறிவில்லாது பரப்பல் காட்சி யாய் விரிதலின் "செப்பஞ்சதல்" என்றும், இங்ஙன ந் தோற்றுவன சகலகேவலபோதம் ஆகலின், "ஞானச சின்று" என்றுங்கூறினார். அங்ஙனங் கூறியது நிட்டை அன்று, ஆகலின், சத்தற்றல் என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் மாணாக்கருக்குச் சகல கேவ லங்களை முன்னர் அறிவித்து நீக்கிப், பின்னர் போதம் ஒ ழிதற்கு உபாயங் கூறுது ஆச்சகலகேவலங்களுள் அ நிட்டைகூடுதல் ஆகாதென்று அறிவித்தவாறுகாண்க.)

சத்தாதி தத்துவம்போய்த் தானுமெழு நிற்குங்கழன்
சித்தாந்த வேதாந்தச் சீர்மையிலே-முத்தி [மூல
அநிர்வசன மின்ப வதீதமெளனி லாங்கே
பிணமிடுதல் கன்மம பிளாய்.

(இ-ள்.) சத்தாதி தத்துவம்போய்த் தானும் எழுநிற்கும் கழன்மூல சித்தாந்த வேதாந்தச் சீர்மை இலே எ-து. சத்த

சமுதலிய முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் நீங்கி அவற்றின முடிவில்நின்ற தானும், திருவருள் தெரிசன முதல ஆநந்தானுபவம் ஈறாய் அவ்வருளால் தான்அறியாது அறியும் அநுபவங்களாகிய எதிரும், சமூன்று ஆநந்தாதி தப்பட்டால இரண்டென்று கூறும் சித்தாந்தச் சிறப்பும் ஒன்றென்று கூறும வேதாந்தச் சிறப்பும் அங்கு இலலை.

முத்தி அநிர்வசனம் இன்பஅதீதம்என்னில் ஆங்கே பினம்இடுதல் கண்மம்பிளாய் எ-து. அங்ஙனம் அதீதப்பட்ட முத்தி சொல் இறந்த சுகாதீதம்எனறால், பிள்ளாய்! ஒனறென்றும் இரணடெனறும் அம்முத்தியைப் பின்னபடக் கூறுதல் போதச்சேட்டைஆம் எ-று.

சத்தாதி விடயங்களினமேல் ஆன்மாவுக்கு அனிச்சை பிறந்தபோது சோத்திராதி பஞ்சேந்திரியங்களும் விடயங்களை அபகரியாது நீங்கும். இவைநீங்கவே முன் அபகரித்தபோது வசன, கமன, தான, விசர்க்கானந்தங்களை விடயீகரிக்கும் வாக்காதி கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்தும் நீங்கும். இவை நீங்கவே அப்பத்திந்திரியங்கட்கும் இடமாய்நினற பூதங்கள் நீங்கும். இவை நீங்கவே விடயங்களைப்பறறி நிச்சயித்து அபிமானித்துச் சிந்தித்துநிற்கும் அநதக்கரணவாசனை நீங்கும். இது நீங்கவே விடயங்களைப்புசித்தறகு ஓரெல்லையும் அவ்வெல்லையில் உண்டாம் விடயப்பனும் அவ்விடயத்தைப் புசிக்கும்போது ஓர் காலங்களினும் அறி

யாததுபோலப் புதுமையும் மேலும இவ்விடயம் அநுபவிக்கவேண்டும் என்னுஞ் சருத்தும் உண்டாக்குங் காலதத்துவமும் நீங்கும். இதுநீங்கவே விடயஙகளைப் புசிக்கும்போது இவனுக்கு இவ்வளவு புசிப்பென்னும் மட்டறிந்து வரைந்துநிற்கும் நியதிநீங்கும். இதுநீங்கவே ஆன்மா விடயங்களை இச்சித்துப் பகுத்தறிந்துபற்றி அநுபவிக்க அவ்வான்மாவுக்கு இச்சாஞானக்கிரியைகளை எழுப்பும் இராகம் வித்தை கலையெனும் இம்மூன்றும் நீங்கும். இவைநீங்கவே ஆன்மாவைப் பஞ்சேந்திரியங்களிலும் சேர்ந்துபோற்கொண்டு சுழற்றும் புருடனீங்கும். இதுநீங்கவே அவ்விடயங்களைப் புசிக்குமிடத்து அவ்விடயமென்றும் தானென்றும் இரண்டறமயக்கிநிற்கும் மாயை நீங்கும். இங்ஙனம் வித்தியாதத்துவங்கள் நீங்கவே இவைகளைப் பிரேரகம்பண்ணுஞ் சுத்ததத்துவங்கள் ஐந்தும் நீங்கும். இங்ஙனம் தத்துவம் முப்பத்தாறும் நீங்கவிடத்து ஆன்மாவின் இச்சை பெத்தத்தில் விடயத்தின்மேல் சனித்ததுபோல் சிவத்தின்மேல் சனிக்கும். ஞானம் விடயாநந்தம் அசுத்தம் துக்கம் அநித்தியமென்றும், சிவாநந்தம் சுத்தம் சுகம் நித்தியமென்றும், பகுத்தறிந்துகொண்டுநிற்கும். கிரியை பழைய பழக்கத்தால் விடயங்கள்மேற்செல்லினும அவற்றிற்செல்லாது மறுத்துநீங்கிச் சிவத்தையே நாடிநிற்கும் ஆன்மா இச்சாஞானக்கிரியைகள் இங்ஙனம் நிற்பது. சிவன் ஆன்மாக்களை முத்தியிலே அடைவிக்கவேண்டும் என்னும் இச்சைப்

படி நிற்பது ஆகலின், திருவருள்பதியும், இத்திருவருளை முன்னிட்டுக்கொண்டு அறியும் பலாதெரிசனமுதலிய அநுபவங்களாகிய எதிரும் அவைகளை அறிகத தானும் சமன்று ஆநந்தா தீதப்பட்டால், இரணடென்றும் ஒன் றென்றும் கூறக்கூடாது. ஆகலின், "சித்தாந்த வேதாந் தச் சீர்மையிலே" என்றார். கன்மமெனபது சேட்டை மேலேறிற்று. ஆன்மா சத்தாதிகளைத் தரிசறவிடுத்த போது மற்றைத் தத்துவம் முப்பத்தொன்றும் இங்ஙா னம் நீங்கலின் சததாதிகளை முன்வைத்துக் கூறினார். முத்தியை அறிவிப்பது வேதாகம முடிவாகலின, "சீர் மை" என்றும், அம்முததியில் அதனை அறிந்து கூறும் போதம் இன்மையால், "அநிர்வசனம்" என்றுங் கூறி னார். (உ-ம.) (சிவப்பிரகாசம்.) மருவிய பொறியிலொ ன்று மாபூதமைந்திலொன்றும், சருவிகணுன்கு நீங்கா க்கலாதிக ளைந்தங்கூடி, ஒருபுலனுகருமிந்த வொழுங் கொழிந் துயிருமொன்றைத், தெரிதராதவ ஞெழிநதத் திரள்களுஞ் செயலிலாவே, என்றும், (திருவள்ளுவர்) சுவையொளி யூறோசை நாற்றமென்றைந்தின், வகை தெரிவான்கட்டேயுலகு, என்றும், மற்றும் வருவனவற் றுனுங் காண்க.

இத்திருவெண்பாவால் சித்தாந்த முத்தியோ? வேதா ந்தமுத்தியோ ! உண்மைஎன்று ஐயுறுகின்ற மாணாக் கனுக்குக் காண்பானும் காட்சியும் அற்ற இடத்து இர ண்டுஞ் சரிஎன்று அறிவித்தவாறு காண்க. (கூஉ)

சிந்தை பயமிலச்சை சீல மருவருப்பு
அந்தைவிடுஞ் சாந்திகுல மாசாரம்- இந்தவழி
எட்டுஞ் சிவயோகிக் கில்லையென மாமறைகள்
தட்டும் பெருமுரசந் தான்.

(இ-ள்.) சிந்தை பயம் இலச்சை சீலம் அருவருப்பு அந்தை விடும் சாந்தி குலம் ஆசாரம் இந்தவழி எட்டும் எ-து. எனக்கு இன்னதுவேண்டும் என்றும் சிந்தையு ம, துட்டமிருகாதி தோன்றியக்கால் அச்சமும், இன்று ர் இன்னது சொலலப்பொரு என்னும் நாணமும், சா ந்திராயண விரதமுதலிய சீலமும், ஈது அசுத்தமென்னு ம் அருவருப்பும், அகந்தையால செய்த பாவந்தீர்க்கும புண்ணியம் ஈதெனறுசெய்யுஞ் சாந்தியும், குலாசார மும், சமயாசாரமும் ஆகிய இந்தமாாககம் எணவகை யும்.

சிவயோகிக்கு இல்லைஎன மாமறைகள் பெருமுர சம் தட்டும் எ-று. சிவத்தோடு இரண்டறக்கூடி நின்ற சிவயோகிக்கு இல்லைஎன்று மாமறைகளாகிய பெரிய பேரிகை முழக்கும் எ-று.

"மாமறைகட்டும் பெருமுரசம்" என்றது அவர்க்கி ல்லைஎன்று பலபடக்கூறுதல், இவைஎட்டும்சிவத்திற்கு இன்றுகலின் அதனை அடைந்த சிவயோகிக்கும் இன் றென்பது ஆயிற்று. (ருஈ)

தத்துவத்தா ரல்லார் சலசந்திர னொப்பார்
தத்துவத்தார் செய்யுந் தவாதவங்கள்-சுத்தக்
ககனமழை யாற்கழுவிக் காற்றைக் கனலால்
தெகனஞ் செயல்போற் றெளி.

(இ-ள்.) தத்துவத்தார் அல்லார் சலசந்திரன் ஒப்பார் தத்துவத்தார் செய்யும் தவாதவங்கள் எ-து. மெய்ப்பொருளாகிய பரதத்துவத்தை அடையாதார தற்போதத்தால் செய்யும் தவாதவங்களினானும், இவற்றின் பயன்களினானும, உயர்ந்தும் தாழ்ந்தும் சலத்தில் பிரதிபலிதமான சந்திரனைப்போலும் அவர். அப்பரதத்துவத்தை அடைந்தோர் அருள்வடிவாயிருந்து செய்யும் தவங்களும் அவங்களும் இவற்றான் வரும் பயன்களும் (இவர்க்கு எங்ஙனம் ஆம் எனின்.)

சுத்தக் ககனமழைபால் கழுவிக் காற்றைக் கனலால் தெகனம் செயல் போல் தெளி எ-து. நிருமலமாய் உள்ள ஆகாயத்தை மழையால்கழுவிக் காற்றைக் கனலால் சுடுவதுபோலும் ஆம்என்று அறிதி எ-று.

ககனத்தை மழையால் கழுவுதலும் காற்றைக் கனலால் சுடுதலும் இன்றாயின வாறுபோல், தற்போதம் போய்ப் பேய்பிடியுண்டவரைப்போலும் திருவருளே வடிவாயிருந்த மெய்ஞ்ஞானிகள் திருமேனியில் நிகழும் தவாதவங்கள் அவ்வருள் விளையாட்டே அன்றி அவர் அவற்றைச் செய்ததும் அவற்றின்பயன் அவரை

ச்சார்வதும் இன்றென்பது ஆயிற்று. தவாதவங்கள் தத்துவத்தார் அலலாரர்க்கு வருவிக்கப்பட்டன, தத்துவம்எனறது ஈண்டுச்சிவத்தை. (ருசு)

காலனுக்குப் பாவமென்றுங் காற்றுங் கதிரவனும்
சீலமிலா வொன்றுஞ் சிவயோகி - மேலொன்றைச்
சுட்டுவதுந் தம்மைச் சுழற்றிவிடா தாட்டுமலக்
கட்டின் பிராந்திவலுக் காண்.

(இ-ள்.) காலனுக்குப் பாவம்என்றும் காற்றும் கதிரவனும சீலம்இலார் எனறும் சிவயோகி மேல் ஒன்றைச் சுட்டுவதும் எ-து. உயிர்களைக் கோறலால் காலனுககுப் பாவம் உண்டெனறும், அசுத்த நிலத்தில் சலித்தலானும் அந்நிலத்து எறிதலானும் காற்றுங் கதிரவனும் ஆசாரம் இலவொன்றுங் கூறுதல்போல், சிவபூசையாதி சன்மார்க்கங்களைச் செய்திலர் என்றும், நீராடல்ஆதி ஆசாரம் இலவொன்றும், இவைமுதலிய குணதோஷங்களைச் சிவயோகிகள்மேற் சுட்டிக் கூறுவது.

தம்மைச்சுழற்றிவிடாது ஆட்டும்மலக் கட்டின் பிராந்திவலு எ-து. தம்மைவிடாது பறறிநின்று அவத்தைகள்தோறும் சுழற்றி ஆட்டப்பட்ட மலபந்தத்தினுல் தொற்றும் பிராந்தியினது சாமர்த்தியமாம் எ-று.

சரியை கிரியாயோக ஞானங்களுள் ஞானம் ஒன்றுமே முத்திக்கு ஏதுவாகலின், இஞ்ஞானத்தால் முத்தியை அடைந்திருத்தலின் சரியாதிகளையும் உடம்பா

தி அசுத்தங்களை எல்லாங்கடந்த சுத்தமாயுள்ள ஆநந்தவெள்ளத்தில் மூழ்கியிருத்தலின், நீராடலாதி ஆசாரங்களுஞ்செய்யவற இன்றிச் சிவயோகி சும்மா இருப்பன். அங்ஙனம இருப்பது சரியாதிகளைச் செய்வோர்க்கு மலமறைப்பால் தெரியாது தம்மைப்போல் பார்த்து அவனை இகழ்தலான், "மலக்கட்டின் பிராந்தியலுக்காண்" என்றார். காலனுசத்துப்பாவமும காற்றிற்றும் கதிரவனுக்கும் அசுசகமும் இன்றியதுபோல் நன்மார்க்கஞ்செய்யாமையால் பாவமும் ஆசாரம் இன்மையால அசுத்தமும் அவர்க்கு இன்றெனபதூங் காண்க. காண் அசை. (௫௫)

நாயேறி வீழ்ந்தென் னடாத்துகிலென் ஞா
னிக்குப், பேயாஞ் சகம்பழித்தென் பேணுகிலெ
ன்-தோயார், பெருமை சிறுமையிலை பின்னு மு
ன்னு மிலலை, வனாவாறு வேண்டியசெய்வார்.

(இ-ள்.) நாய் ஏறிவீழ்ந்து என நடாத்துகில் என் ஞானிக்குப் பேய ஆம் சகம பழித்து என பேணுகில் என தோயார் எ-று. நாயமேலிவர்ந்தோன் அதில் நின்றும் வீழ்ந்ததனால் இகழ்ச்சி என்னை, வீழாதிருந்து அதனை நடாத்தியதால புகழ்ச்சி என்னை, அதுபோல், ஞானிகட்குப்பேய்க் கூத்துப்போல் தோற்றும் இச்சகத்திலுள்ளார் இகழ்ந்தால் அவர்க்கோர்சேதம் என்னை, புகழ்ந்தால் ஓர் இலாபம் என்னை, அவர் ஒன்றேனுந் தோயார்.

பெருமை சிறுமை இல்லை பின்னும் முன்னும் இல்லை வரைவு அற்று வேண்டிய செய்வார் எ-து. அஃதன்றி உயர்ச்சி வந்ததென்று பெருமையும், தாழ்ச்சி வந்ததென்று சிறுமையும், அவர்க்கில்லை. பின்னாகிய சகலமும் முன்னாகிய கேவலமும் இல்லை. ஆகலின், சுத்தமாகிய அருள் வடிவாயிருந்து அளவின்றித் தாம் வேண்டியவாறே திருவிளையாட்டாடுவார் எ-று.

இகழ்ச்சியாய் உள்ள நாய் ஏறிக்க வீழ்ந்தாலும் நடாத்தினாலும் இகழ்ச்சிபுகழ்ச்சி இன்றியது போல ஞானிகள் தமக்கு இகழ்ச்சியாயிருந்த உடம்பை இகழ்ந்தாலும் புகழ்ந்தாலும் அவை அவர்க்கு இன்றென்பது ஆயிற்று. செம்பில் களிம்புபோன்று உயிரை அநாதியிற் பற்றியிருந்த சகசமலம் நீக்கற்பொருட்டு மாயையில் தனுவாதி கொடுத்தலின் சகலத்தைப் பின்னென்றும் ஆணவ சம்பந்தமான கேவலத்தை முன்னென்றுங் கூறினார்.

சிந்தை பயமில்லச்சை என்னுந் திருவெண்பாமுதல் இந்நான்கு திருவெண்பாவானும் சிவஞானி மகிமையை அறிவித்தவாறு காண்க. (௫௧)

சன்மார்க்க மேமுதலாத் தாதமார்க் கத்தளவும்
தன்மார்க்க மானவெங்கள் சம்பந்தன் - தன்னைத்
துறவி யரசு சுகியோகி போகி
அறவன் மறவனென லாம்.

(இ-ள்.) சன்மார்க்கமே முதலாத் தாதமார்க்கத்து அளவும் தன்மார்க்கம் ஆன எங்கள்சம்பந்தன் தனை எ-று. ஞானமுதல் சரியை ஈறாய்ச் சொல்லப்பட்ட நான்கு பாதத்திற்கும் உரித்தாகிய சன்மார்க்கமுதல் தாதமார்க்கம் ஈறாய்ச்சொல்லப்பட்ட இந்நான்கினையும் தமது அருள் நெறியால் எமக்குண்டாகச்செய்தருளிய எமது சுவாமிகளாகிய திருஞான சம்பந்தப் பிள்ளையாரை.

துறவி அரசு சுகி யோகி போகி உறவன் மறவன் எனல் ஆம் எ-று. எல்லாவற்றோடுங் கூடியிருந்தும் அவற்றோடு தாக்கற்று நிற்றலின் துறவியென்றும், சகலபுவனங்களையுந் தாமேயிருந்து நடத்தலின் அரசு என்றும், ஆநந்த மயனாயிருந்தலின் சுகியென்றும், சிவயோகத்தை அநுக்கிரகித்தலின் யோகியென்றும் ஆன்மபோதங்களை விழுங்கிக் கோடலின் போகி என்றும், சகல தருமங்களும் ஓர் வடிவாயிருத்தலின் உறவன் என்றும், அடைந்தோர் மும்மலங்களைக் கோறலான் மறவன் என்றும் சொல்லலாம் எ-று.

சன்மார்க்கம் சகசமார்க்கம் சற்புத்திரமார்க்கம் தாதமார்க்கம் என நான்கு. இவற்றுள் சன்மார்க்கமாவது, நீயே நான் நானே நீயென்பது. சகசமார்க்கமாவது, தோழனும் தோழனும். சற்புத்திர மார்க்கமாவது, பிதாவும்புத்திரனும். தாதமார்க்கமாவது, ஆண்டவனும் அடியானும் எனக்கொள்க.

ஞானம் பெற்றோரைப் புகழ்ந்து கூறிய பின்னர் இ
த்திருவெண்பாவால் அந்தஞானத்தை அருளிச் செய்த
நருத தலைவராகிய பிள்ளையாரைப் புகழ்ந்து கூறியவா
று காண்க. (௫௭)

தானல்லர் தன்னதல்லர் தத்துவசா லத்தலைவர்
மேனிசதா நந்தம் விளையுமிடம்-யானைக்கைப்
போலே யிவருடம்பிற போகமெலாம் பூசையித
னாலே சகம்பிழைக்கு மெண்.

(இ-ள்.) தான அலலா தனனது அல்லர் தத்துவசால
த்தலைவா மேனி சதாநந்தம விளையுமஇடம் எ-து. தனு
கரண புவன போகஙகளாய் உளள தத்துவங்கள் எல
லாம் தமக்கு அயல ஆகலின, அவை தாமும் அல்லாமல்
அசுத்தம் துக்கம் அனித்தியமா யிருத்தலின அவை தம
தும் அலலாமல, அததததுவஙகளோடு கூடியும கூடா
தசாலத்தோடும அவற்றிறகுத் தலைவராயிருநத மெய்
ஞ்ஞானிகள் திருமேனி சதாநந்தம் மேனமேலும் உண
டாகும ஓரிடம். ஆகலின.

ஆனைக்கைபோலே இவர் உடம்பின் போகம்எலாம்
பூசை இதனாலே சகம் பிழைக்கும் எண் எ-து. எடுத்த
பொருளின பரிசமறிவதுபோல் தோற்றி அதனுள் இ
ருந்த நாசிக்குக் கந்தவிடயமுமாக இருந்த யானைக்கை
போல் இருநத ஞானிகளது திருமேனியால் அநுபவிக்
கும் போகமெல்லாம் இத்திருமேனி அநுபவிப்பதுபோ

ல் இருந்து இத்திருமேனியுள் இருந்த பரிபூரணசிவத்தி றகும் பூசையாம். இப்பூசையினாலே சகத்திலுள்ளார் பிறவித் துன்பத்தினின்றுந் தப்பி வீட்டின்பத்தை எய்துவர் என்று அறிதி எ-று.

முன் தனுகரணங்களை யாம் என்றும், புவனபோகங்களை எமதென்றுங் கருதுகின்ற தற்போதங்கெட்டு இப்போது அறிவுகாமாய ஆநந்தமே தமதாயிருத்தலின், "தானல்லா தன்னதல்லா" என்றார். தேகத்திருந்த போதத்தையுங் கருவிகளையும் விழுங்கிக்கொண்டு அதனுள் சிவஞ் சுடியாயிருத்தலின், "மேனிசதாநந்தம் விளையுமிடம்" என்றும், "போகமெல்லாம் பூசை" என்றுங் கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகட்குப் பத்திசெய்வார் வீடடைவாரென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (ருஅ)

பூசி முடிப்பனவும் பூண்பனவும் பொற்றுகிலும்
ஆசை மிகுந்த வரசியர்க்காம்-காசிற்ற
முண்டையர்க்கா காசிவன் முத்தனுக்குப் போக
குண்டையொப்பார்க் கேனிதுவாகும் [மல்லால்

(இ-ள்.) பூசிமுடிப்பனவும் பூண்பனவும் பொன்றுகிலும் ஆசைமிகுந்த அரசியர்க்காம் எ-து. சந்தனமாதி பூசப்படுவனவும், மல்லிகையாதி முடிக்கப் படுவனவும், கொந்தளபபொன் ஞேலாதி பூணப் படுவனவும், பொற்சரிகைச் சேலை அதி உடுக்கப் படுவனவும்,

ஆகிய இவைமுதலிய போகங்களெல்லாம் அனையனால் மிகவும் இச்சிக்கப்பட்ட சுமங்கலியாகிய அரசியாக்கேஆகும் (அதுபோலும்).

சிவனமுதத்தனுக்குப் போகம்அல்லால காசுஇற முணடையாகக்குஆகா குண்டைஒப்பாருக்கு என இதுஆகும் எ-று. சிவனது இச்சைப்படியே அவனது திருவடி சேர்ந்த சிவனமுதத்தனுக்கே போகம்அன்றி, மங்கலநீங்கிய அமங்கலிக்குப போகங்களில் ஒன்றேனும் ஆகாவாறுபோலும், சிவனடிசேராது தவம்பண்ணுவோர்க்கும் அதிகவத்திரசூரிய விரதஞ்செய்து முடிப்பதே அன்றிப் போகங்களில் ஒன்றேனும் அநுபவிக்கலாகாது. அஃதன்றிக் குண்டையைப்போலும் சரியாதி தொழில் செய்வோர்க்கும் இப்போகம் அநுபவிப்பது என்னாகும் எ-று.

தமமுதலாகிய சிவதனை இழந்துதவம் பண்ணுவோரை முணடையாளென்று குறிப்பாற் கூறினார். குண்டைக்குத் தொழில்செய்வதே அன்றி அனையனோடும் கூட்டுறவு இன்மைபோல சரியாதிகளைச் செய்வோர்க்கு இத்தொழில்செய்வதே அன்றி சிவத்தோடும் கூட்டுறவு இன்மையால இவரை, "குண்டையொப்பார்" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் திருவடியை அடைந்தோர்க்கே போகம் அநுபவிப்பதாம்அன்றி, மற்றையர் தமக்குச்சொன்னநெறி நிற்பதேஅன்றிப் போகமநுபவிக்கலாகாதென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௫௧)

ஆனைமதப் பட்டா லலங்கார மன்றிநாய்
தானுமதப் பட்டாற் சரியாமோ-ஞானி
தடைமீறி னாலுஞ் சதுராகுங் கன்மி
கடைமீற லாகாது காண்.

(இ-ள்.) ஆனைமதப்பட்டால் அலங்காரம் அன்றி நாய்தானும் மதப்பட்டால் சரிஆமோ எ-று. மதமேறு முன்னும் சிறப்புள்ள யானை பின மதமேறித் தன் தளை கடந்து சேறினும் சிறப்பேயாம். அன்றிப் பேயேறு முன்னும் இழிவுள்ள நாய்தானும் பின்பேயேறினால் அது போலும் சிறப்போமோ? அவைபோலும்.

ஞானி தடைமீறினாலும் சதுர்ஆதும் கன்மி கடைமீறல் ஆகாது எ-து. முன்நிலை றநிலை கடவாதிருந்த போதும் சிறப்புள்ள மெய்ஞ்ஞானி பினஆநந்த மேலீட்டால் அந்நிலை கடந்து சேறினும் சிறப்பேஆவன். கருமி நிலைகடவாமுனனும் அம்மெய்ஞ்ஞானிகட்கு இழிவாவன். தறபோதத்தால் அந்நிலைகடந்தபோதும் இழிவாவான். ஆகலின், தன்னிலை கடக்கலாகாது எ-று.

ஆனைமதமேறினால் மிகவுஞ்சிறப்பு, நாய்பேயேறினால் மிகவும் இழிவு. அவைபோல, ஞானி தடைமீறினால் மிகவுஞ் சிறப்பு, கன்மி கடைமீறினால் மிகவும் இழிவென்பதுங் காண்க. காண் அசை.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகிரியை செய்யினும் செய்யாவிடினும் சிறப்பாவன் என்பதும். கன்மிகிரி

யைசெய்யாவிடின மிகவும் இழிவானவனென்பதும் அறிவித்தவாறு காண்க. (கூ0)

அதிபக்கு வந்தாற் கநுக்கிரகஞ் செய்யும் [னை
புதுமைக்குச் சாத்திரங்கள் போதா - இதுவென்
பேறே யநந்தம் பிரகாரம் வந்தாலும்
வேறே யநந்த விதம்.

(இ-ள்.) அதிபக்குவத்தார்க்கு அநுக்கிரகம் செய்யும் புதுமைக்குச் சாத்திரங்கள் போதாது எ-து. தீவிரதர பக்குவம் உடையாருக்கு ஞானநுக்கிரகம் பண்ணும் அதிசயத்திற்கு வெவ்வேறு வகைப்பட்ட சாத்திரங்கள் எல்லாம் போதாது (அஃது எங்ஙனம் எனின்.)

இதுவென்னைப் பேறே யநந்தம் பிரகாரம் வந்தாலும் வேறே அநந்தவிதம் எ-து. இதுவென்று ஒன்றைச் சுட்டுதற்கு இடமில்லவகையாகக் கூறும் உபதேசப்பேறே அவனுக்கு அநந்தவிதமாய்க் கூறும் சாத்திரங்கள் ஆகும். இங்ஙனம்வந்த பக்குவனும் அநந்தம் பெயர்களுமாகும் வேறு, இவனை ஒழிந்த பக்குவர்களும் அநந்தவிதம் ஆவார்கள் எ-று.

தீவிரதர பக்குவனது அறிவு சிவத்தையேயன்றி மற்றொன்றையும் பகுத்து காணாது. ஆகலின், "சாத்திரங்கள் போதா"தென்றார். மந்தம், மந்ததரம், தீவிரம்என்னும் இம்மூன்று பக்குவரும் நானாபேதமாய் வருதலினும், இவர்க்கு உபதேசம் நானாபேதமாகக்கூறிப் பக்குவப்படுத்தவேண்டும் ஆகலினும், அநந்தவிதம்என்றார்.

இத்திரு வெண்பாவால் தீவிரதர பக்குவனுக்குக் கூறும் உபதேசமே போதுமெனபதும் மறறையமூவர்க்கும் அவர்கூறும் உபதேசமொழியும் அனறி வேதாகமங்களால் உணாததவேணடும் எனபதும அறிவித்தவாறு காண்க. (கூக)

அறியாமை நீங்கி யறிவா யறிவே
அறியாம லாயிரண்டு மற்றுப்-பிறியாதார்
தன்னிழப்பின் ஞான சமாதிக்குச் சாதகராம்
அந்நிலைக்கே சீவன் முத்த ராம்.

(இ-ள்.) அறியாமைநீங்கி அறிவாய் அறிவே அறியாமல ஆய் இரணடும் அறறுப் பிரியாதார் எ-று. சகலகேவலம் ஆகிய அறியாமை நீங்கித் தம்மை அருளாற கணடு அவ்வருள அறிவாகி முன்மலமாகிய அறியாமையில் மறைநதிருநதாறபோல் அவ்வறிவு தானே அறியாமையாகி அதனுள் மறைநது இவ்வறிவென்பதும் தாமென்பதும் ஆகிய இரண்டும் அற்று இதனைப் பிறியா திருப்போர்.

தன் இழப்பில் ஞானசமாதிக்குச் சாதகர் ஆம் அந்நிலைக்கே சீவன்முததர் ஆம் எ-று. அங்ஙனம் இருக்கவே தற்சுதந்தரபோதம் அறும். அஃது அறவே பரைதானாகிய ஞானசமாதிக்குச் சாதகர் ஆவர், இச்சாதகம் வந்த அக்கணமே சீவன் முத்தரும் ஆவர் எ-று.

இம்முறைவந்த பளையோகத்தில் நின்றோர்களுச் சுகப்பேறும் சுகாதீதமும் தாமே கிடைக்கும் ஆகலின், “அந்நிலைக்கே சிவன முத்தராம” என்றார.

இத்திருவெண்பாவால பளையோகத்தில் நிற்போரும் சிவனமுத்தராவர்என்று அறிவித்தவாறு காண்க. ()

மகவான்கண் பார்த்தவர்க்கு மாண்பாய்த் தனக்குப், பகமா யிலச்சைவிடாப் பண்பாய்ச்-செகமாணக், கண்ணாரி போலவேடக் கண்ணாடி காட்டுதவம், எண்ணூழி காலமிருந் தென்.

(இ-ள்.) மகவானகண் பார்த்தவர்க்கு மாண்புஆய்த்தனக்குப் பகம்ஆய் இச்சைவிடாப்பணபாய் எ-று. இநதிரனது கணகளைப் பார்ககபெயாக்கு மாட்சிமையாய் அவ்விரநதிரனுக்கு அல்குலாய் அவனது உள்ளே நாணம் விடா முறைமையா யிருந்ததுபோல.

செகமாணக் கண்ணாரிபோல் வேடக்கண்ணாடி காட்டு தவம் எண் ஊழிகாலம் இருந்த என் எ-று. தவவேடத்தைப் பார்க்கின்ற சகததோர்க்கு மாட்சிமையா யிருப்ப இவ்வேடத்திற்கு உரிய ஞானம் தமக்கு இன்றென்று தமமுள்ளே நாணமுற வேசிபோல் மினுக்கியவேடமாகிய கண்ணாடி காட்டப்பட்ட தவத்தார் அளவிறந்தகாலம் இருபபினும் அவ்வேடத்தால் பயன் அவர்க்குஎன்னை உளது எ-று.

அவனுக்குக் கண்களைப் பார்க்குந்தோறும் இலச்சை வரலால, "இலச்சைவிடா" என்றார். அவனை இவர்க்கு உவமை கூறினமையால இவர்க்கும் இவ்வேடத்தைப் பார்க்குந்தோறும் இலச்சைவருமென்பது ஆயிற்று.

தவத்தோர்க்குரிய உள்ளொழுக்கமான ஞானசாரம் ஒன்றும் தோறறாது வடிவமாத்திரையே தோற்றினமையால, "வேடக்கண்ணுடி காட்டுதவம்" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் சிவஞானம் இல்லார்க்குச் சிவவேடத்தால் பயன் இன்று என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (கூ௩)

முதலாவது-வேதாகமப் பொதுவிலுபதேசம் முற்றும்.

உ

சிவமயம்.

உ - ம் அதிகாரம்.

சத்திநிபாதத்துத் தமரொழிவு.

நால்வகைச் சத்திநிபாதத்து உத்தமர்களது பிரபஞ்சப்பற்று ஒழிவை முறையே கூறினமையால் இவ்வதிகாரத்திற்குச் சத்திநிபாதத்து உத்தமர் ஒழிவுஎன்று பெயர் ஆயிற்று.

இவர் இந்நூற்கு உரியவர் ஆகலின் அவ்வதிகாரத்தி னபின் இவ்வதிகாரம் வைக்கப்பட்டது.

சரியாதி நான்கினுக்குஞ் சாலோக மாதி
வருமா றெனக்களித்த வள்ளல் குருராயன்
ஞானத்திற் பக்குவர்க ணால்வர்க் குபதேசம்
ஆனத் தையுநிகழ்த்தி னான்.

(இ-ள்.) சரியாதி நான்கிற்குஞ் சாலோகம் ஆதிய ரும் ஆறெனக்கு அளித்தவள்ளல் குருராயன் எ-று. சரியை, கிரியை, யோகம் ஞானம் என்னும் இநநான்கு பாதத்திற்கும் சாலோகம், சாமீபம், சாரூபம், சாயு ச்சியமென்னும் இநநான்கு பதமும் வருமுறைமையை எனக்கு அருளிச்செய்தவள்ளல் குருராயனாகிய திரு ஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார்.

ஞானத்திற் பக்குவர்கள் நால்வர்க்கு உபதேசம் ஆ னத்தையும் நிகழ்த்தினான் எ-று. ஞானபாதத்திற்கு உரி ய மந்தம், மந்ததரம், தீவிரம், தீவிரதரம்என்னும் இப் பக்குவமுடையார் நால்வராகு இலக்கணமும் அவர்க்கு உபதேசித்த முறைமையையும் அப்பியாசசெய்தார் எ-று.

முப்பத்தாறு தத்துவக்கூட்டமும் நிபதிக்கிலவது சரி யை. அவற்றை அறிந்து நீக்கிய தன்னை அருளால் அறிந் து அவற்றின் முடிவில் நிற்பது சாலோகம், அங்குத் தனக்கறிவித்த அவ்வருளைத் தெரிசித்தறப பின் அருள் என்றும் தான் என்றும் பிரித்துநோக்காது தற்போதத்

தை அடக்குவது கிரியை, அவ்வருளே வடிவாயிருப் பது சாமீபபதம், அங்ஙனம்இருந்து தற்போதஞ் சிறி துந் தோன்றாது ஒழியப்பது யோகம், ஆங்குப் பரைதா னாயிருப்பது சாரூபபதம், அப்பரை நீக்கத்தில் தோன் றும ஞானானந்தத்தைப் பெறுவது ஞானம், அந்த ஆந ந்தத்தில் அழுந்தப்படுவது சாயுச்சியபதம். ஆகலின், "சரியாதி ஞானாந்தஞ் சாலோகமாதி வருமாறு" இங்ஙன மெனக்கொள்க.

கின்னரியைத் தொட்டவர்போற் கேட்டவள
வுக்களவு, சொன்னதல வெங்கள் சுவாமியுணா-
மன்னடத்தில், ஆனந்த மூர்ச்சிதர்கை யாடகயா
ழ் தன்னிலே, தானுநலம் போலமொழிந் தான்.

(இ-ள்.) தொட்டவர் கேட்ட அளவுக்கு அளவு கின் னரியைப் போல் சொன்னது அல எங்கள்சுவாமி உ ணா என்பது. வருடிவாசிப்பார் தாம் நினைத்துக்கேட்ட பாட்டின் அளவுக்கு அளவு கூறும் கின்னரியைப்போ ன்று யான் நினைத்தவினவிய மட்டிற்கு இம்மட்டுவி டைகூறியது அன்று. எமது சுவாமிகளாகிய திருஞா ன சம்பந்தபிள்ளையார் திருவாக்கு (அஃது எங்ஙன ம் எனின்)

மன் நடத்தில் ஆநந்தமூர்ச்சிதர்கை ஆடகயாழ்தன் னிலே தானும் நலமபோல மொழிந்தான் எ-து. பர மேச்சுரன் திருநடனத்தில் அந்நடன அதிசயத்தைப் பார்த்து ஆநந்தபரவசராய் விழுவோர் கைப்பிடித்த

பொன்னின்றன் இயற்றப்பட்டயாழ் தன்னிலே தான் வாசிக்கும் நலம்போல, யான் கேளாதுகேட்க எனக்கு உபதேசமொழிகளை அருளிச்செய்தார் எ-று.

அவர் ஆநந்தபரவசராய் நிற்கவும் தெய்வயாழ் வருடாது வாசித்தல்போல, பிள்ளையார் ஆநந்தாதீதராய் எழுந்தருளியிருக்கவும் அவரது தெய்வவாக்கு நினையாது கூறிற்றென்பது அறிக. "கின்னரியைத் தொட்டவர்போற் கேட்டவளவுக்களவு சொன்னதல" என்றமையால், கடாவும் விடையுந்தாமே அருளிச்செய்தாரென்பது ஆயிற்று. தெய்வயாழுக்குமேல் வேறுயாழ் இன்மைபோல இந்த ஆசாரியர்க்குமேல் வேறாசாரியர் இலரென்பதூஉம் காண்க. யாம் உன்னிவாசியாதிருக்கவும் பிறர்க்கு அங்ஙனம் செய்ததுபோல தோற்றலின், "தானுநலம்போலமொழிந்தான்" என்று திருவாக்குக்கு அதனை உவமையாகக் கூறினார்.

இவ்விரண்டு திருவெண்பாவானும் தமது ஆசிரியர் ஞானபக்குவர் நாலவர்க்கும் உபதேசிக்கு முறைமையைத் தமக்கருளிச் செய்யும்போதும் ஆநந்தாதீதராய் எழுந்தருளியிருந்தே அருளிச்செய்தாரென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (உ)

சும்மாதே பார்த்திருக்கச் சுத்தியா முத்தமர்க்
குத், தம்மாய்வார்க் கோருரையே சஞ்சீவம்-
மென்மேலும், மாற்றஞ் சகுனப்புள் வாக்கு ம
துவுண்ட, போற்றும்பி யின்பாட்டுப் போல்.

(இ-ள்.) உத்தமர்க்குச் சும்மாதே பார்த்திருக்கச் சுத்தி ஆம் தம் ஆய்வாரகரு ஓர் உரையே சஞ்சீவம் எ-து. தீவிரதரபக்குவர்க்கு ஓர்மொழியும் கூறாது ஞானாசாரியார் மௌனமாக நோக்கால் பார்த்திருக்கவே ஆன்மசுத்தியாம். தீவிரபக்குவமுடையராய்த் தற்போதம் ஒழிப்போர்க்கு அப்போதஞ் சிறிதேனும் படையாது ஒழிதற்கு ஏதுவாய்க்கூறும் ஓர்மொழியே சஞ்சீவம் போன்று சுத்தி ஆம்,

மென்மேலும் மாற்றம் சகுனப்புள்வாக்கு மது உண்டபோல தும்பியினபாட்டுப்போல எ-து. மந்ததர பக்குவர்க்கு விட்டிசையாது இசைக்கும் சகுனப்புள் வாக்குப்போலச் சிற்சிலசொற்களால் தெளிவிக்கச்சுத்தியாம். மந்தபக்குவர்க்கு மதுவைநிறையஉண்ட தும்பி இடையறாதபாடும் பாட்டுப்போல வேதாகமசாத்திரங்களானும் நானா உபாய யுத்திகளானும் இடையறாது அறிவிக்கச்சுத்தியாம் எ-று.

திருநோக்கக்குறிப்பால் அந்நிலைதெரிந்து கோடலின், "சும்மாதேபார்த்திருக்க" என்றும், சஞ்சீவத்தால் உடலம் சுத்தியாவதுபோல ஓர் உரையால் ஆன்மசுத்திபெறுதலின், "சஞ்சீவம்" என்றும், சகுனப்புள்வாக்கால் தான நினைத்தபொருள் கிடைத்தல்போல் சிற்சிலசொற்களால் மெய்ப்பொருளைத்தெரிந்து கோடலின், "சகுனப்புள்வாக்குப்போல்" என்றும், மூர்ச்சித்துக்கிடந்த பெண்தும்பியை ஆண்தும்பிசூழ்ந்து கொ

ண்டு இடையறுதுபாடி ஆடவே அசற்கு அம்மூர்ச்சைதெளிந்து இதனோடுபறந்து கூடல்போல, நானாவுபாயயுத்திகளான இடைவிடாது அறிவித்து அறிவினது ஆணவமூர்ச்சையை நீக்கித் தம்மோடு சேர்த்தலான், "தும்பியினபாட்டுப்போல" என்றுங்கூறினா. சத்தியாவது சகல கேவலங்களை நீங்கி அவற்றின வாசனையோடு எழுந்தநறபோதமும் ஒழிதல். "மெனமேலுமாற்றஞ்சகுனப்புள்" என்றதனால், ஆநந்தை என்பதாயிற்று. சகுனப்புள் வாக்குப்போல என்றும மதுவுண்ட தும்பியின பாட்டுப்போல என்றுங் கூட்டுக.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானாசாரியர் உபதேசத்தால் நாலவகைப் பக்குவரும தெளிந்துகொள்ளு முறைமை அறிவித்தவாறுகாண்க. (௩)

மூலைமுகிர நாண முதிர்ந்தடங்கி மூடிக் [ன்
கலவியிலே நக்கினத்தைக் காட்டல் - சலனைபய
ஆனனுந் தம்பனைசெய் தாநந்த மாக்குவது
போனலா மிந்தப் பொருள்.

(இ-ள்.) முலைமுகிரநாணம் முதிர்ந்து அடங்கிமூடிக் கலவியிலே நக்கினத்தைக்காட்டல் எ-று. ஓர்பேதைப்பெண் தனது முலை முகிரமுகிர நாணம் மேனமேலும் முதிர்ந்து. பிறபுருடரோடு முன்போல் நகையாடலாதி செய்யாது அடங்கி, அம்முலையினை மறைத்துத் தனது சுயபுருடனுக்குக் கூட்டரவின்கண் நக்கினத்தைக்

காட்டுவதுபோலவும் ஒருவன் அறிவு முதிராமுதிரமுன்
போல விடயங்களிற் செல்லவொட்டாது நாணமுதிர்ந்து அ
வ்விடயங்களிற் செல்லும் போதத்தை உள்ளடக்கித்
திருவருளினை மறைத்த ஆநந்தத்திற் கொப்பித்து நிற்ற
ல். அப்போதத்தை ஆநந்தத்திற் கொப்பிக்கவெனின் அங்
ஙனம் ஒப்பிக்குமாறு இல்லைமன்.

சலனை படியனாலும் தம்பனைசெய்து ஆநந்தம்
ஆக்குவதுபோலுலாமிந்தப்பொருள் ஆம் எ-து. போத
ச்சலனை ஆனாலும், விடயப்பயனை அநுபவிப்பதானாலு
ம், இவ்விடயப்பயனை நீக்கி அப்போதச் சலனையை அட
க்கி அப்போதத்தை ஆநந்தமயமாக்குவதானாலும், இவ்
வாநந்தப் பொருள் ஓர் இயல்பிறழாய்த் தோற்றாது. அங்
ஙனம் செய்வனபோம் ஆயின், அப்பொருள் ஓர் இயல்
பிறழாய்த் தோற்றுவதாம் எ-று.

முலை முதிர்ந்த பெண் அம்முலையையும் அல்குலையும்
பிறபுருடனுக்குக் காட்டாது மறைத்துச் சுயபுருடனுக்
குக் காட்டுதல்போல, அறிவு முதிர்ந்தோர் தமபோதத்
தை விடயங்களில் செல்லவொட்டாது மீட்டு உள்ளட
க்கி அதனைச் சிவாநந்தத்திற் கொப்பிக்கவேண்டும். ஆக
லின், அங்ஙனம் உவமை கூறினார். போதம் விடயங்க
ளிற்சென்று அழுந்தியும் ஆநந்தத்திற்சென்று அழுந்தி
யும் இங்ஙனம் மாறிநிற்கும். எனின், ஆநந்தமும் மாறி
த்தோன்றும். ஆகலின், "ஆநந்தமாக்குவதுபோலுலா
மிந்தப்பொருள்" என்றார். ஆனாலுமென்பதனைச் சல

னே என்பதனோடும் ஆநந்தமாக்குவ தென்பதனோடுங் கூட்டுக.

இத்திருவெண்பாவால் அறிவாநந்தத்து அழுந்திய போதம் விரிந்து விடயாநந்தத்திற செல்லாது ஓரியல் பிறழுய நினைவோர்க்கே இவ்வாநந்தம் மாறாது கிடைக்கும் என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (ச)

பஞ்ச மலமும் பசுவநந்த மும்பதியும்
அஞ்சு தொழிலு மவத்தைகளும் - கிஞ்சறிவும்
கேட்டுச சரியாதி செய்துகிலே சங்கெடாக
காட்சிமெழு கிற்கனகங் காண்.

(இ-ள.) பஞ்சமலமும் பசுஅநநதமும பதியும் அஞ்சு தொழிலும் அவத்தைகளும கிஞசறிவும் கேட்டு எ-து. ஆணவம், மாயை, காமியம, திரோதை, மாமாயை என்று கூறபபட்ட பஞ்சமலங்களினது இலக்கணமும், இம மலங்களால மறைபட்டிருந்த அநேகமாயுள்ள பசுவினது இலக்கணமும், இப்பசுபாசங்கட்கு முதனமையாய் ஏகமாயிருநத பதியினது இலக்கணமும், அப்பதியால் செய்யாநின்ற பஞ்சகிருததிய இலக்கணமும், இபபஞ்ச கிருத்தியத்தால நடக்கும் சாக்கிராதி அஞ்சவத்தையினது இலக்கணமும், இவ்வஞ்சவத்தைகள்தோறும் சுழலும் ஆன்மபோத இலக்கணமுங் கேட்டறிந்தும்.

சரியாதி செய்து கிலேசம் கெடாக் காட்சிமெழுகிற் கனகம் எ-து, சரியை கிரியா யோகங்களைச் செய்தும்

அப்பாசத்தை நீங்கிப் பதியை அடைந்து பிறவித்துன்பத்தை நீக்கமாட்டாதார் அறிவு மாற்றுஅறிமெழுகில அடங்கிய கனகம் போலும் ஆம் எ-று.

உரைத்து ஓட்ட ஏறிய கனகம் உருக்கி எடாமையின்மெழுகில் மறைந்தாற்போலத் திரிபதார்த்தங்களினது உண்மையைக் கேட்டறிந்த அறிவு சுவாநுபவத்தான்வெளியாகாது மலத்துள் மறைந்தமையால் மெழுகிற கனகங்காண என்றார். அவ்வறிவு பிறர்க்குக் காட்சியாயத் தோற்றலான அதனை, "காட்சி" என்றார். காண-அசை.

இத்திருவெண்பாவால் பதி, பசு, பாசங்களினது உண்மையை வேதாகமங்களால் உணர்ந்தாலும் அப்பதியைச் சுவாநுபவத்தால் உணராதார்க்குப் பயனில்லை என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௫)

வாதி வடத்தினமு மாமருத்து வன்பிணியும்
சாதித்த வீரனமேற் றம்பலமும்-தீததுபோல்
ஞானத்தி னின்மை நசிப்பித்து நானதுவாம்
ஊனத்தை யாரொழிவிப் போர்.

(இ-ள்.) வாதிவடத்தினமும் மா மருத்துவன் பிணியும் சாதித்த வீரனமேல் தம்பலமும் தீர அதுபோல் எ-று. பஞ்சலோகங்களையும் பொன்னாக்கினேன் என்று கூறும் இரதவாதி மிடியனாயிருத்தலும், பிறர்பிணிகளை எல்லாம் போக்கினேன் என்று கூறும் மகாவயித்

தியன் பிணியாளையிருத்தலும், பகைகளை எல்லாம் வெ
ன்று சாதித்தேன் என்று கூறும் மகாவீரன்மேல் பிறா
போட்டதம்பலமு இருந்தக்காலுங்குற்றமாம். அதுபோல,

ஞானத்தில் இன்பமாகிப் பிறந்த நான் அதனாலும் ஊ
னத்தையார் ஒழிப்போர் எ-று. சுவானுபவத்தால்
ஞானானந்தத்தைப் பெற்று அதனை விடயசகேசரால்
கெடுப்பித்து இவ்விடயசஞ்சாரத்தில் அழுந்தினனென்று அவ்
வானந்தத்தை அடைதற்கு ஏதுவாகக்கூறும் ஞானசாத்
திரங்களைக் கேட்டறிந்தமாத்திரத்தால் நான் அவ்வானந்
தமயமானேன் என்று கூறுங் குற்றத்தை யாவர் நீக்கு
கிறபார் எ-று.

மிடிபிணி தம்பலம் அவரிடத்திருத்தலால் தாம்சொ
ன்னவாறு செய்பவர் அலர் என்று அறிந்தாற்போல,
விடயப்பற்று விடாமையால் இவர் இங்ஙனங்கூறுத
லே அன்றி அதனை அடைந்திலர் என்பதறிக. மிடியாதி
அவர்க்குக் கூறினமையால் விடயம் இவாகத்துவருவிக்க
ப்பட்டது. இங்ஙனங்கூறுதல் மிகவுந் தோஷமாகலி
ன், "ஊனத்தையாரொழிப்போர்" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் சிவானந்தத்தைப் பெறுதிரு
ந்தும் பெற்றேமென்று அசத்தியங்கூறல் மிகவும் பாவ
மென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௬)

மயலற்றார் கேட்க மகிழ்ந்துரைத்த வார்த்தை
அயலுக் குபதேச மாகும்-துயிலாத்

தொறுவனைப்போ னின்றுகேட்டூசழுக்கு நோயும்
அறுமுறைத்தோ நாமுரைப்பதை.

(இ-ள்.) மேல் அறநூல்கேட்க மகிழ்ந்து உரைத்தவார்த்தை அயலுக்கு, உபக்கசம் ஆகும் எ-டு. தேகாதிபிரபஞ்சங்களை யான் எனது என்று கருதும் மயக்கம் அற்ற அதிபக்குவர்க்ளாகேட்க ஞானாசாரியர் ஆனந்த மகிழ்ச்சியால் அருளிச்செய்த உபதேசமொழிகள் அப்பக்குவர்க்கு அன்றி அயலிலிருந்தோர்க்கும் உபதேசமாகும். (ஆகலின் அம்மொழிகளை)

துயிலாத் தொறுவனைப்போல் நின்றுகேள் தூசு அழுக்கு நோயும் அறும நாம் உரைப்பதை உரைத்தோம் எ-து. சாக்கிரத்தில் நிலலாது சொப்பனத்துஞ் செல்லாது இடையான தன்மையாயத் துயின்றும் துயிலாத இடையனைப்போன்று கேவல சகலங்களில் தாக்கற்றுநின்றுகேட்டி. இங்ஙனங் கேட்டிலனின், தூசின் மேலேறும் அழுக்குப்போன்று ஏறுவதாய் ஆகாமிய துன்பமும் ஒழியும், யாம் உனக்குச் சொல்லவேண்டிய புத்தியைச்சொன்னோம். (இதனை நீஅறிதி; எ-று.

இடையன் கோற்கண் துயிலாதுதுயின்று மாட்டுமணிய ரவத்தைக் கேளாதுகேட்கும் முறைமைபோல் இப்போது ஞானோபதேசங் கேட்கும்போதே சகல கேவலங்கள் தாக்காது கேட்போன் அநுபவமுற்றும் பெற்று முன்னிலைச்சுட்டும் ஒழிந்துநிற்பன். ஆகலின்

"தூசமுகக்கோயுமறும்" என்றார். தூசமுக்கு நோயு
மறும என்றவுமையால் சஞ்சித,பிராரத்தமும் அறு
மென்பதாயிற்று. அஃது எங்ஙனம் எனில், கருவிகள்
சடமாகலின் அவைகள் ஆன்மாவை அறிந்து கூடமா
ட்டா, ஆன்மா கேவலத்தின் மறைபட்டுக் கிடத்தலி
ன் அவைகளைச்சென்று கூடமாட்டான். கருவிகளைப்
பிரேரகம்பண்ணி இக்கேவலமறப்பை நீக்கிச்சகலத்தி
ல் வைத்துப்பெத்தத்தில் தேகாதிபிரபஞ்சங்களை அறி
விப்பதுபோலவும், இழாலவதகைதப்படுத்திக் கேவலத்
தில் வைப்பதுபோலவும், முத்தியில் இக்கேவலசகல
ங்கள் தாக்காது வைத்துச்சுத்தாவத்தையிற செலுத்
திச் சுத்தத்தில்வைப்பதும திருவருளேயன்றும், இஃ
தனறிக் கருவிகளைக் கூட்டுவித்தபோது ஆன்மாவிறகு
ச்சுதந்தர அறிவுதோன்றித் தானஅல்லாத தேகத்தைத்
தானெனக்கருதிநின்று யானே எல்லாவற்றையும் அறி
வேன் எல்லாவறறையுஞ் செய்துமுடிப்பேன் எனக்
கெதிரொருவரும் இன்றெனநிற்கும். இங்ஙன நிற்பத
னால் இதாகிதங்களும் இவற்றுள்வரும் இருவினைகளுந்
தொடரும், இத்தொடர்ச்சியால அளவிறந்த பிறவிக
ளில் நெடுங்காலம் சுழல்வது இங்ஙனம் என்று அந்தட்
புல்லறிவை விட்டுநீங்கக் கானலை நீரொன்று மயங்கிக்
கண்டபோதும் நீலா நீரொன்றுஉள்ளபடி கண்டபோ
தும் தனக்குக் காட்டிநின்றது கதிரொளியென்று கண்ட
விடத்தின்றுற்போல், ஆன்மா பொய்யை மெய்யென்று

மயங்கிநின்று அறிந்தபோதும், மெய்யை மெய்யென்று தெளிந்துநின்று அறிந்தபோதும், திரோபவித்தும் அநுக்கிரகித்தும் அறிவித்துநின்றதும் திருவருளேஎன் [illegible] உள்ளபடி அறியின் தானென்பதும், இந்தமுறை [illegible]வன் அவள் அது என்னும் முன்னிலைக்கண்ணும் திருவருள் நடப்பிக்கின்றது என்று கண்டு அம்முன்னிலைகளால் தனக்கோர் இதாகிதங்கள் வந்தகாலை அம்முன்னிலைகளை நாடாது வினைக்கீடாயத் திருவருள் நடப்பிக்கின்றதென்று அத்திருவருளைநாடி நிற்றலான், பிறவென்பதும்போய, எங்குந்திருவருளாய்க் காண்டலால் ஆகாமியம் அறும் என்பதும், ஞானாசாரியர் கிருபாநோக்கத்தால் சஞ்சிதம் அறும் என்பதும் உண்மை. முற்செனனம்புரிந்த வலவினை உடலுடன் அகலும் என்றும் "வினைபோகமேயொரு தேகங்கண்டாய் வினைதானொழிந்தால், தினைப்போதளவு நில்லாதுகண்டாய்" என்றும் இங்ஙனம் ஈச்சுவரவாக்கியம் ஞானிகள் வாக்கியங்கள் இருக்க, நீர் பிராரத்தவினையும் போமென்றது என்னை எனின், ஈண்டுக்கூறியமுறையே நின்று யான் பிறர்என்பது ஒழிந்து திருவருளே கண்ணாகச்சென்று சிவதரிசனம்பண்ணி அதில் அதீதப்பட்டுநின்ற சிவயோகி பஞ்சகிருத்தியங்களையுங் கடந்து பரமுத்தனைப்போலிருப்பன். ஆகலினும், அவன்பிராரத்தம வருவதுபோல் தோன்றி அழிவதே அன்றி அவனை வாதியாது. ஆகலினும், அவனுக்குப் பிராரத்தம் இன்றென்பதுமிக.இன்

னும் அப்பர் மாணிக்கவாசகர் முதலாயினோர் சரித்திரங்களினானுங் காண்க.

யான்பிறர்க்கென்பதனால் வினையேறாம் என்பதற்கு உதாரணம். தாட்டி — "யானலா தொன்றுகன்னை உடமானக் கருதிக்கொண்டே, யானெலாஞ் செய்தேன்...த்தலினு ஞானமுடைமைச் சால், எனமாம் வினையுண்டா மிருவினையாலுடம்பாம், உனதமா முடம்பாலூழாமூழினா லாகாதுண்டா". சித்தியார்.— 'யானசெய்தேன் பிறர்செய்தா ரென்னதியா னென்னுமிக்கோணை ஞானவெரியால் வெதுப்பி நிமிர்த்துத். தான்செய்வினை திடவத் தத்துவனருளோ தனையளித்த முனைவற்கும் மையொளிதிட்டோம், நானசெய்தே னெனு மவாக்குதசானங்கிணறி நன்னுவிக்கும் போகத்தைப் பண்ணுவிக்குங் கன்மம், ஊனசெய்யா ஞானந்தானுதிப்பினல்லா லொருவருக்கும் யானெனதென் கொழியாதன்றே". சிவஞானதீபம் —"யானசெய்தேன் பிறர் செய்தாரொனுங்கோணிங்கி" என்றும் மறமும் வருவனவற்றாற்காண்க. பிராரத்தம் இன்றென்பதற்கு உதாரணம். திருவருட்பயன்.—"மும்மைதருவினைகண் மூளாவா மூதறிவார்க், கம்மையுமிம்மையேயாம்" என்பதனானுங்காண்க.

இத்திருவெண்பாவால் ஆசாரியர் உபதேசங் கூறியிடத்து மாணாக்கன் சகலகேவலங்களில் தாக்கற்று நின்று சேட்டினாலாவைக வினைகளும் அறுமென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (எ)

அண்ட முதலா யநந்தம் பிறப்பின்விதம் [டின்
கொண்டுநரா யவ்வினைகள் கூடுருகநுத்-தொண்
சரியாதி செய்து தவச்சார்பி னிறம்போர்க்
காதான பக்குவநா லாம்.

(இ-ள்.) அண்டமுதலாகிய அநந்தமபிறப்பின்விதம் கொண்டுநராயுயதொண்டினை சரியாதிசெய்து வினைகள்கூடுருதுதது எ-று. அண்டசம் சுவேதசம் உற்பீசம் சராயுசம் என்னும் இநநான்கினில் தோற்றும் எழுவகைப பிறவியில் உண்டாகிய எண்பதுநான்கு நூறுயிர யோனிபேதங்களிலும் அநந்தம உருக்கொண்டு மாறிமாறிச் சுழன்று அலைவதாகத்தப் பின்பு நரவடிவு கொண்டு இவவடிவு அநந்தங்கோடியில சிவபுண்ணியம் பண்ணிட்டு அச்சிவபுண்ணியததால சிவதொண்டுபூண்டு இச்சிவதொண்டினால சரியை கிரியா யோகங்களைச் செய்து இச்சரியை கிரியாயோகங்களால இருவினை ஒப்பு மலபரிபாகம் பிறந்து.

தவச்சார்பில் நிறம்போக்கு அரிதான பக்குவம் நாலாம் எ-து. உயிர்ச்சார்பு பொருட்சார்புகளை நீத்துத் தவச்சார்பில நிறம்போகைக்கு கிடைத்தற்கு அரிதாகிய மந்தம் மந்ததரம் தீவிரம் தீவிரதரம் எனப் பக்குவம் நான்குள்ள எ-று.

இத்திருவெண்பாவால இருவினையொப்பு மலபரிபாகம் உடையோராகச் சப பக்குவம் நாலவகையா யிருக்கு மென்று அறிவித்தவாறுகாண்க. (அ)

மேலைச் சுகம்வெறுத்து மேலொடுங்கி ழற்று
வெறும், சாலப்பொய் யாயுடலார் தானார்தன்-
மூலமார், என்றுதெரி விப்பாரை யெய்துவோ
மென்றிரண்டாய், ஒன்றுபடத் தேட்டமுதிக்
கும்.

(இ-ள்.) மேலைச்சுகம்வெறுத்து மேலொடுங்கிழ் ஆற றுவெறுஞ் சாலப்பொய் ஆய் உடல்ஆர் தான் ஆர் தன் மூலம் ஆர என்று எ-து. மேலாகிய வனிதாதிசுகங்களை வெறுத்து, இனிமேல் அடையும் பதமுததிகளினும் பூலோக போகத்தினும் விருப்பற்று, அவைகளை எல்லாம் மிகவும் வெறும்பொயயாய்க்கண்டு, இவ்வுடல் தான யாது? இதனுள் இருந்த நான யாவன்? எனக்கு முதலாய் உள்ளபதியாது ! என்று விசாரித்து (இவை எம்மால அறியக்கூடுவதில்லை (ஆகலின்,)

தெரிவிப்பனை எய்துவோம் என்று இரண்டுஆய் ஒ ன்றுபடத்தேட்டம் உதிக்கும் எ-து. இவற்றை அறிவி க்கும் ஞானசாரியனை அடைவோம் என்றுகருதித்தா ன் என்றும் சிவம் என்றும் இரண்டாய்ப் பகுத்தறிவ தாய்ப் பின்னர் அச்சிவத்தோடு ஒன்றாக இங்ஙனம் பகு த்தறிவித்து ஒன்றாக்கும் அந்த ஞானசாரியர் எங்கு ளர்என்று தேடுந்தேட்டம் பிறக்கும் எ-று.

முன்போல் மெய்யாய்த் தோன்றாமையின், "வெறுஞ்சாலப் பொய்யாய்" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் பக்குவாக்கு ஞானாசாரியனைத் தேடித்தேட்டம் இன்னம் பிறக்கும் என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௯)

வேர்க்குங்கண்ணீர் ததும்புங் கம்பிக்கு மெ
ய்நடுங்கும், வார்த்தைகுழறு மனம்பதறும்- கார்
த்தமாயக், காந்து முரோமாஞ் சலியாகுங் காத
லித்தார்க், கேய்ந்தகுணங் காணிவையெட் டும்.

(இ-ள்.) வேர்க்கும் கண்ணீர் ததும்பும் கம்பிக்கும் மெய்நடுங்கும் வார்த்தைகுழறும் மனம்பதறும் கார்த்தமாயக் காந்தும் உரோமாஞ்சலி ஆகும் எ-று. உடற்கண் வேர்வை அரும்பும், கண்களில் ஆனந்தநீர் ஒழுகும், உளநடுங்கும், உடல்நடுங்கும், வசனம் குழறும், ஆசாரியனை என்றைக்கு அடைவோம் என்று மனம்விழைந்துநாடும், மேகம்போல உள்ளே குமுறி உளமெல்லாம் வெதும்பும் உடல்மயிர்க்குச் செறியும்,

இவையெட்டும் காதலித்தார்க்கு ஏய்ந்தகுணம் எ-று. ஆகிய இவை எண்வகையும் ஞானாசாரியனை விரும்பித் தேடுவோர்க்கு இயைந்த குணங்களாம் எ-று. காண் அசை.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானாசாரியனைத் தேடும்போது பிறக்குங்குணம் அறிவித்தவாறு காண்க. (௰)

அணைநோட்டன்று அகதை பெருமூச்ச றியாச
சாமூட்ட மெல்லாந் துறக்தல உரைதோற்ற
மான மவுனம் விக்கள் மறவைசா
வானெயிலை பாத்துமவத்தை

-(இ.) உணர்வோட்டம் சிந்த பெருமூச்சு அறி
யா சுமூட்டம் எல்லாந் துறத்தல உரைக்கற்ற
னம் 6-ம். மனப சஞ்சலத்தினிடம் அக்கமூட்டமாய
பிறவினை அருவருப்போக்கும், எப்போது ஞானசாரி
யரை அறிவது அவர் மேல் மசிந்தனையும், அவ
ரை நினைக்குந்தோறும் உட்கண்பொறிதலும், இந
ரினைவு மேமேட்டால் பிறரால் அறிப்படாத ரமமே
லெழுதலும், இதனால் உணவு முதலிய எல்லாம்
துறத்தலும், இசையப்பிறக்க பாடுதலைச் சொல்லாத
ம என்று சொல்லாத அடக்கம் மானமும்,

மவுனம் விக்கம் மறவை சாவு ஆன இவைபத்து
அவத்தை எ-று. இம்மானத்தால் ஒருவரோடு ஒன்று
ஞ் சொல்லாதிருக்கும் மௌனமும், இளைப்பகூறும்
வசாரமேலிட்டால் பிதற்றலும், இந்த அவத்தைகள்
படுங்காலத்தும் அந்த ஞானசாரியர் எதிர்ப்பட்டாராயி
ன் மோசித்தலும், இறத்தலும் ஆகிய இவைபத்தும்பக்
குவாக்குத்தோற்றும் அவத்தைகளாம் எ-று.

மறவை சாவு என்னும் இரண்டவத்தையும் தீவிரதர
பக்குவாக கொள்க.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானாசாரியர் எதிர்ப்படாத போது அவர்க்கு இங்ஙனம் அவத்தைகள் தோற்றும் என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (கக)

தேட்டந் திரண்ட திருமேனி யுட்புறம்பாய்க்
காட்டு மளவே கணைபுரண்டு-கேட்ட
அதிபக்குவத்தார்க் ககம்புற மென்றாறு
விதிவைத்த தீக்கையா மெண்.

(இ-ள்.) உள்புறம்புஆய்த்தேட்டம் திரண்டதிருமேனி காட்டும் அளவே எ-று. தமது உயிருள் இருந்தும் தெரியாது தாம் தேடும் தேட்டமாகிய பேராநந்தந் தானே திரண்ட ஞானாசாரியர்தமது திருமேனியை அவர் கண்ணாரக்காணும்படி புறம்பாய்க் காட்டுமாத்திரத்திலே,

கணைபுரண்டுகேட்ட அதியக்குவத்தாக்கு அகம்புறம் என்று ஆறு விதிவைத்ததீக்கை ஆம் எண் எ-று. அன்பெனும் ஆறுகணைபுரண்டெழுந்து உந்த அவ்வாசாரியனைப் பலதரம் வலம்வந்து அட்டாங்கமுதலிய வணக்கஞ்செய்து பின்னெழுந்து அஞ்சலி அத்தராய் நின்று ஆனந்தக்கண்ணீர் ஒழுக அநேகதோத்திரம் பண்ணி எமது சுவாமிகளே ! அடியேங்கட்கு இவ்வுடல்வந்தவாறு யாது ! இவற்றுள் இருந்தயாம் ஆர்? எமக்கு முதலாயுள்ள மெய்ப்பொருள்யாது ? என்றுகேட்ட அதிபக்குவமுடையோர்க்கு வேதாகமங்களில் விதித்துவை

த்தபடி அவர் பண்ணுந்தீக்கை அகத்தீக்கை மூன்று புற
த்தீக்கை மூன்று என்று ஆறுவகையா யிருக்குமென்று
அறிதி எ-று.

தீக்கைகள் ஆறுவன திருநோக்கம், பரிசம், வாக்கு,
பாவனை, நூல், யோகம் எனபன, இவற்றுள் திருநோ
க்கம் பாவனை யோகம் என்னும் இம்மூன்றும அகத்தீக
கை, பரிசம், வாக்கு, நூல என்னும் இம்மூன்றும் புறத
தீக்கை எனக்கொள்க. உள்ளொளபதை உயிருள்ளிருக
கும் எனக்கொள்க.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானசாரியர் தமக்கு எதி
ரே எழுந்தருளியபோது பக்குவாவணங்கி விடைவுமு
றைமையும் இவர்க்கு அவர்பண்ணுந்தீக்கை இவை என
பதும் அறிவித்தவாறு காண்க. (கஉ)

பரிசித்துஞ் சிந்தித்தும் பார்த்தும் மலமாயை
கருமத்தை யெல்லாங் கழற்றிச்-சரியாதி
வாதனையாம் போத மயக்கத்தை வாக்காலே
போதைசெய்து போக்கிவிடப் போம்.

(இ-ள்.) பரிசித்தும் சிந்தித்தும் பார்த்து மலம்மா
யை கருமத்தை எல்லாம் கழற்றி எ-து. பறவைமுட்
டையைச்செட்டையால் பரிசித்தல்போல் மாணாக்கனை
க் கரசரணங்களால் பரிசித்தும், ஆமைகரைக்கண் இரு
ந்த முட்டையைத் தன்மனத்திற் பாவித்தல்போல் அவ
னைத்தமது அருளுருவாய்ப்பாவித்தும், மீன் தனது சி

னையப் பார்த்தலபோல் அவனைத்தமதுகிருபைப் பார்வையாறபாரா ததும், ஆணவமலம மாயாமலம் கனமம மொகிய இவையெலலாம் நீக்கி,

சரியாதி வாதனை ஆம் போதமயக்கத்தைவாக்காலே போதைசெய்து போக்கிவிடப்போம் எ-து. சரியைகிரியா யோகங்களைச்செய்யும் வாசனை ஆகிய தறபோத மயக்கததை நீக்குதறகு ஏதுவாகிய உபதேசமொழிகளைத திருவாக்காலபோதித்து நீக்கப் போம் எ-று.

யோகத்தைப் பாவனையுள் அடக்கி நூலைவாக்கில் அடக்கி அவ்வாறையும் ஈண்டு நானகாய்க் கூறினார்.

இத்திருவெணபாவால் ஞானசாரியர் மாணுக்கனுக்குத்தீககையால மும்மலங்களையும் தற்போதத்தையும் நீக்குமுறைமை அறிவிததவாறு காண்க. (கரு)

காலமறை தேசமறை கன்மறைபோற் காண்பாரும, பாலுணும்புள் ளிப்பிமீன் பக்கிநீக்-காலும், இரும்பினிர் மின்னலிலே யேற்றபணம் பார்ப்பார், தரும்பொருளைக் கொள்ளுவார் தாம்.

(இ-ள்.) காலமறைதேசமறை கல் மறைபோல் காண்பாரும் எ-து. முன ஓர்காலத்து ஓர்பொருளை அறியாதிருநது பின் ஓர்காலத்து அதனை அறிந்துகொள்ளும் காலமறைபோலும், ஓர்தேசத்து அறியாதிருந்தபொருளை ஓர்தேசத்து அறிந்துகொள்ளும் தேசமறைபோலும், முன்மணியென்று அறியாதிருந்தும் பின் அதின்

நோட்டம் அறிவாரோடும் பழகி மணி என்று அறிந்து கொள்ளும் கல்மறைபோலும், ஆசாரியர் அநுக்கிரகித்த பொருளை அறிந்துகொள்ளுவாரும் உளர். அஃதன்றி,

பால் உண்ணும் புள் இப்பி மீன் பக்கி தீக்காலும் இரும்பின் நீர் மின்னலிலே ஏற்றபணம்பார்ப்பார் தரும்பொருளைக்கொள்ளுவார்தாம் எ-து. பாலுண்ணும் அன்னப்புள்போலும், சிப்பிபோலும், மீன் உண்ணுங்கொக்குப்போலும், உலையிலெழக்காய்ந்த இரும்பின்நீர்போலும், மின்னலொளியில் ஏறகப்பட்ட பணநோட்டம் அறிவார்போலும, அவரருளிச்செய்த பொருளை அங்ஙனம் ஏற்றுக்கொள்ளும் பக்குவரும் உளர் எ-று.

ஆசாரியர் அநுக்கிரகித்த பொருள் அக்காலத்துத் தோற்றுதிருந்து சினநாட்குப்பின்னா தம்முளளேதெரிந்துகோடலால் "காலமறை" என றும், அவாகொடுத்த நூலில் தெரியாதிருந்த அந்நூறபொருளைககூறும மற றோர் நூலில் தெரிந்துகோடலால, "தேசமறை" என றும, தாம் கற்றநூலகற்றோரோடும பழகித்தெரிந்து கோடலால், "கன்மறைபோல், என றுங்" கூறினார். அன்னம் நீராநீக்கிப்பாலை உண்டாற்போல சரியாதிகளை நீக்கி ஞானமொழியைக் கோடலான், "பாலுண்ணும்புள்" என்றும், சிப்பிசோதிமழைக்கு அங்காந்திருந்த துளி விழுந்த மாத்திரத்தில் வாய்மூடிக் கொள்ளுதல்போல் எப்போது கூறுவார் என்று இதயமலர்ந்துகேட்டு அங்ஙனங் கேட்டபொருளை உள்ளடக்கிப் பயன்படுத்திக்

கோடலான், "ஒப்பி" என்றும், கொக்குத்துறைக்கண் அசைவறநின்று மீனவந்துழிக்கவருதல்போல் சித்திரப்பாவைபோல் அசைவற இருந்து பயன்தருமொழி வருந்தோறும் ஏற்றுக்கோடலான், "மீனபக்கி" என்றும், இரும்புதான் ஏற்கும் நீர்மாத்திரம் எடுத்துக்கொண்டு அதனைமீளவிடா திருத்தல்போலத் தமக்குவேண்டிய உபதேசமொழிகளை ஏற்றுக்கொண்டு மீளவிடாதிருத்தலான், "இரும்பினீர்" என்றும், கட்கூர்மையால் விரைந்து மின்னல் ஒளியில் பணம்பார்ப்பதுபோல் அறிவுகூர்மையால் ஆசிரியர் சுருக்கிக் கூறிய மொழிகளின் அருத்தமெல்லாம் அறிந்துகோடலின், "மின்னலிலேயேற்ற பணம்பார்ப்பார்" என்றுங் கூறினார். காலமறையாகி மூன்றற்கும் இன்ன காலத்து இன்னபொருள் உளதென்றும், இன்னதேசத்தில் இன்னபொருள் உளதென்றும், இன்னமலைக்கப்பால இன்னபொருள் உளதென்றும், தமக்கு ஆப்தனாயுள்ளவன் கூற அம்மொழியை உண்மையாகக் காண்பார்போற் காண்பாரும் உளரென்றும் ஆம்.

இத்திருவெண்பாவால் ஆசாரியர் உபதேசித்த பொருள்களை மாணாக்கர் இம்முறைமைகளாய் ஏற்றுக்கொள்வார் என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (கஎ)

பதியிறக்கக் கேட்டிறந்த பத்திளிபோற் பால்
போல், அதிமோகி தீப்புகல்போ லன்பாம்-விக

வையாபோல, கன்னன் கடையிற் கொடைபோ
லக் காணலாம, தன்னையிழ வாதிழத்த ருன.

(இ-ள்.) பதி இறக்கக்கேட்டு இறந்தபத்தினிபோல பாலபோல் அதிமோகிதிப்புகலபோல எ-து. பதி இறந்தான் என்று பிறாகூறக்கேட்ட அக்கணத்தில் தானும் இறந்த பதிவிரதைபோலும, கடைகாலில இருந்துகவிழ்ந்த பாலபோலும், தனது புருடனமேல அதிமோகியாயிருந்தாளாள அவனிறந்தகாலத்து அவனோடும அக்கினிப்பிரவேச மாதலபோலும,

அனபு ஆம் விதவையாபோல் கன்னன்கடையில கொடைபோலத் தன்னை இழவாது இழத்தல காணல ஆம் எ-து. புருடன இறந்துபோய பின்னரும் முன்னா அன்புவிடாதிருந்த விதவையாபோலும, மறுமைக்குறித்து ஈட்டிய புண்ணியமெலலாம ஓர அந்தணனுக்குக்கன்னன தனதேகாந்தத்திறகொடுத்த கொடைபோலும். ஆசாரியா உபதேசித்த மொழிகளை உட்கொண்ட பக்குவர் தம்மை ஒழியாதொழிக்கும முறைமைகாணப்படும் எ-று.

கேட்ட அக்கணத்து இறந்தாளைப்போல உபதேசமொழியைக்கேட்ட அக்கணத்தில போதமிறத்தலின, "பதியிறக்கக் கேட்டிறந்த பத்தினிபோல்" என்றும், பால் எல்லாங்கவிழ்ந்தது ஆயினும் அதனுள்வாசனை இருத்தல்போல் போதம் இறந்தது ஆயினும் அப்போதவாசனையிருத்தலின், "பால்போல்" என்றும், இன்னுழிகை

சென்றபின்னர்த் தீப்புகலபோல் சின்னுளில்போதம் இறத்தலின்,"அக்மோக்கிதீபபுகல்போல" என்றும், புருடனேடு இறவாதிருக்கு தேகபோகங்களே வெறுத்து இருத்தலபோல் யான் எனது என்று எழும்போதஎழுச்சியை அடக்கியிருததலின, "விதவையாபோல" என்றும, ஒன்றையுங்குறியாது கொடுததல்போல் ஒன்றையுங்கருதாது எலலாவறறையும் விடுத்தலின், "களனனகடையிறகொடைபோல" என்றுங் கூறிஞர். தான-அசை.

இததிருவெணபாவால ஆசாரியர் உபதேசித்தபொருளே உட்கொணடபக்குவா தறபோதம் ஒழிககும முறைமையை இஙஙனமெனறு அறிவிததவாறு காண்க.

மாற்றுப் பலவகையாம் பொன்ஞேட வைப்பானபோல்,தேற்றிச் சிவாகமத்தாற் செப்புகினும்-ஏறற, பரிபாகத் தாலே பழுப்பாம் பலவும், ஒருபாக மன்றென் றுணர்.

(இ-ள்.) பலவகை ஆம் பொன்மாறறு ஓடவைப்பான்போல் சிவாகமத்தால தேறறிச்செப்புகினும எ-று. பலவகையாய்ததோறறும் மாறறுபபொனகளேப் பததுமாற்று ஆக்குதறபொருட்டுப் புடம்போடும் ஒருவனேப்போலும், பக்குவர்நால்வர்க்கும் ஓர்படிததாற் சிவாகமத்தால தெளிவித்துக்கூறினும்,

ஏறற பரிபாகத்தாலே பழுப்பு ஆம் பலவும் ஒருபாகம் அன்று என்று உணர் எ-று. மாற்று ஏற்றமாயிருக

த பொன் பரிபாகத்தால் முன்பழுப்பாகும் அன்றிக் குறைந்தமாற்று உயர்ந்தமாற்றுக்களாகிய பலபொன்களும் ஒருபாகமாய்ப் பழுப்பாகுவதன்று. அதுபோல, உயர்ந்த பக்குவனுக்குமுன்னர் ஞானம் ஏறும் அன்றி எல்லார்க்கும் ஓ பிரகாரமாய் ஞானம் ஏறாதென்று அறிதி எ-று.

தாழ்ந்தமாற்றுப் பொன்களைப் புடம்போடுந்தோறும் இடைகுறைந்து மாற்றுயர்தல்போல, தாழ்ந்தபக்குவர்க்குச் சிவாகமத்திற் கூறும் நானாவுபாய யுத்திகளை உபதேசிக்குந்தோறும் பாசங்குறைந்து ஞானமேறும் என்பதூங் காண்க.

இத்திருவெண்பாவால் ஆசாரியர் உபதேசிக்கும் மொழி ஓர்பிரகாரம் ஆயினும், பக்குவ உயர்ச்சி தாழ்ச்சிப்படி ஞானம்ஏறுவதன்றி ஓர்படித்தாய் ஞானம்ஏறாதென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (சகூ)

கல்லையுரு வாக்குங் கழற்றியிலே யில்வாழ்க்
கைச், சில்லநீர் போலத் தெளிந்துவரும்-தொல்
லுலகம், கான்றசோறாகுங் கதலித்தண் டைக்
கண்ணில், ஊன்றல்போன் ஞானமுதிக் கும்.

(இ-ள்.) கல்லை உருவாக்கும் கழற்றியிலே இல்வாழ்க்கைச் சில்லம் நீர்போலத் தெளிந்துவரும் எ-து. கல்லினை ஓர் பாவை வடிவாக்கும் முறைமைபோல், அருள் வடிவாக்குதற் பொருட்டு மந்தபக்குவர்க்கு உபதேச

மொழிகளால் பாசத்தை நீக்குமிடத்துத் தேறலிட்ட நீர்தெளிந்து வருதல்போல், அவர்க்கு இல்வாழ்க்கை இஃது ஆர யாம் ஆர என்று தெளிவு பிறந்துவரும்.

தொல்உலகம் கான்ற சோறுஆகும் கதலித்தண்டைக்கனலில் ஊன்றல்போல் ஞானம் உதிக்கும் எ-து. பழையதாகவரும் இப்பிரபஞ்சம் கக்கினசோறுபோல அருவருப்பாகத்தோற்றம், வாழைத்தண்டை அக்கினியிற் சுடுதல்போல அவர்க்கு ஞானந்தோன்றும் எ-று.

பிரிந்தசேறும் தெளிந்தநீரும் கலந்துவருதல்போல இல்வாழ்க்கையில் பற்றும் பற்றின்மையும் கலந்து வருதலின், "தெளிந்துவரும்" என்றார். வாழைத்தண்டைப் பனஞூள் பலகாட்டத்தால் சுடல்போல இவர்க்குப் பனஞூளில் பற்பல உபதேசமொழிகளால் ஞானம் ஏறும் என்பதறிக. (கள)

இரும்பை வடிவாக்கு மியல்பினர்க்குப் பச
சை, மரஞ்சுடுமா போன்ஞானம் வாய்க்கும் இரு
ந்தவிடம், நீர்த்தா மரையிலைபோ னீங்குமுலக
மெலாம், பேய்த்தேர் போற்றோன்றும் பிரிந்து.

(இ-ள்.) இரும்பை வடிவுஆக்கும் இயல்பினர்க்குப் பச்சைமரம் சுடுமாபோல் ஞானம் வாய்க்கும் எ-து. இரும்பினை ஓர் பாவை வடிவாக்கும் முறைமைபோல் பாசத்தைநீக்கி அருள்வடி வாக்கப்பட்ட மந்தரபக

குவர்க்குப் பச்சைமரத்தை அக்கினியால் சுடுமாறு போல் ஞானம்பலிக்கும்.

இருந்த இடம் தாமரையிலை நீர்போல் நீங்கும் உலகமெலாம் பிரிந்து பேய்த்தேர்போல் தோன்றும் எ-று. தாம்இருந்த இல்வாழ்க்கை தாமரையிலையின் நீர்போல் கூடியிருந்தும் அதிற கூடாதநீங்குவர், பிரபஞ்சமெல்லாம் அவர்க்கனனியமாகக் கானற் சலம்போல தோன்றும்.

சிலகாட்டததால் பச்சைமரம் சுடல்போல் சிலஉபதேச மொழிகளால் இவர்க்கு ஞானம்ஏறும் என்பதறிக. (கஅ)

மரப்பாவை போலுடம்பின் வாதனையை மாற்றிக், கரித்திக் கவர்வதுவாங் காயித்-திருந்த, மனை பொதுவின் மண்டபமாம வானோர்கள் வாழ்வும், கனவெனவே தோன்றிவிடுங் காண்.

(இ-ள.) மரப்பாவை போல உடம்பின் வாதனையை மாற்றிக் கரிததிச்கவர்வதும் எ-று. மரத்தினை ஓர்பாவைவடி வாக்குதலபோல், அருள்வடிவாக்குதற் பொருட்டுத் தீவிரபக்குவாக்கு உடம்பின வாதனையாய பொறிகரண முதலியவறறைநீக்கி, ஞானத்தை உணர்த்தக் கரிதி ஏறறுக்கொளல்போல் ஞானமஉண்டாம்.

காயித்து இருந்த மனை பொதுவின் மண்டபம் ஆம் வானோர்கள் வாழ்வும் கனவு எனவே தோன்றியிடும்

எ-து. தான இச்சித்தி ருந்தமனைவாழ்க்கை நாளுபேரு ந கூடியிருக்கும்பொது மண்டபம போலாகும். கேள்வியால அறியப்பட்ட இந்திராதி தேவாகள் செல்வமும சொப்பனம்போல தோறறும எ-று.

உடம்பின வாசனையை மாறறி என்றமையான, இவாகருப போகவாதனை மாறறவேணடுவது இனறெனபது ஆயிறறு. "வாரேோாகள வாழவுநா கனவெனவே தோனறும" என்றமையான, நராவாழவு சூழதததிககாட்சிபோல தோனறு மெனபதாயிறறு. இருநதளனபது இருதத எனறு வலிதததல விகாரமாயவநதது. காண-அசை. (

வெண்ணெயுறு பாவையர்க்கு ஞானம் விளக்கின்மேல, அண்ணின்மயிர் பஞ்சாகு மாசையிலை-கண்ணீா, ஒழுகும பொழுதறியா துள்ளுருகிவிம்மி, அழுதுசிரிப் பார்புளக மாம்

(இ-ள.) வெளணெய உறு பாவையாக்கு ஞானம் விளக்கினமேல உணிலமயிா பஞசு ஆகும் ஆசை இலை எ-து. வெணணெயினைப பொருநதாநினற ஒாபாவை ஆககுதலபோல அருளவடி வாசகும் தீவிரதர பககுவாககு விளக்கின கொழுநதிற பிடிதத ஆணியின் மயிர் போலும பனனிய பஞ்சுபோலும பாசஙகளி ஞானம் உண்டாம். அவாககு ஒன்றினும் ஆசைஇன்று.

கண்ணீா ஒழுகும்பொழுது அறியாது உள்உருகி விம்மி அழுது சிரிப்பார் புளகம் ஆம் எ-து. ஆனநதக்கண்

ணீர் ஓடும்போதும் தாமறியாது உள்ளமெல்லாம் நெக்குநெக்குருகி விம்மி விம்மி அழுது சிரிப்பார். அவர்க்குடம்பெல்லாம் உரோமாஞ்சலிக்கும் எ-று.

அழுவது முன்பட்டபிறவித் துன்பங்களை நோக்கி, சிரிப்பது துன்பங்களையெல்லாம் ஒருகணத்தில் மாற்றிய ஆசாரியரது அதிசயத்தைநோக்கி யென்க லென்க. பிரபஞ்சத்தின்மேல் இல்வாழ்க்கைமேல் உடம்பின்மேல் ஆகிய மூன்றிடத்தும் அவர்க்கு ஆசையின்மையால் பொதுப்பட "ஆசையில்லை" என்றார்.

கல்லையென்னும் திருவெண்பாமுதல் இந்நான்கு திருவெண்பாவானும் மந்தமுதலிய நான்கு பக்குவங்களையும் உடையோரை ஞானாசாரியர் பக்குவப்படுத்தி அவர்க்கு ஞானம் ஏற்றுமுறைமை இங்ஙனம் என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௨௦)

இங்ஙனம் கூறும் பக்குவர்க்கே அன்றி மற்றையோர்க்கு ஞானம்போதித்தால் ஏறுதோ! எனின் மேற்கூறுகின்றார்.

புளிசேர் பழமானாற் போற்புறம்போ டுள்ளி
ன், முளைதானும் வேறாய் முளைபோய்க-தொளை
மாண்ட, ஊசிக்குப்பாச மொழிந்ததுபோ லொ
ப்பாருக், காசைக்கே டாநந்த மாம்.

(இ-ள்.) புளிசேர் பழம்ஆனால் போல் புறம்போடு உள்ளின் முளைதானும் வேறுஆய் முளைபோய் எ-து.

முனனர்ப் பிஞ்சாய் இருந்தபோது ஓடும்வித்தும் பிரிய டாது ஒன்றாய்ச்சேர்ந்த புளிஅவ்வோடும் வித்தும் பிரி படும்பழம் ஆனாறபோல், முன்னர் அறிவுமுதிராமையி ன பிரிபடாதிருந்த மும்மலங்களும இப்போது அவ்வ றிவு முதிர்ந்தமையால மாயை கன்மம்ஆகிய புறம்போ டு உயிருள் இருந்த முளையாகிய் ஆணவமும தமக்கு அனனியமாயசஞ்சித இவற்றுள ஏறுவதாய ஆகாமிய மு ளையும்போய்.

தொலைமாண்ட ஊசிக்குப் பாசம ஒழிந்ததுபோல் ஒப்பாருக்கு ஆசைகெடு ஆநந்தம் ஆம எ-று. காதற ஊசிக்குச் சரடு ஒழிந்ததுபோல தற்போதத் தோடு எல்லாப பாசங்களையும இங்ஙனம ஒழிந்தோர்க்கு அப போதத்தால் தோறறும்ஆசை நாசமே சிவானந்தப பே றாம எ-று.

மாயையும் கன்மமும் புறம்பாய்க் காணப்படுதலி ன, "புறம்பு" என்றும், அவை நீங்கியபோதும தானீ ங்காது உயிருள் இருத்தலின், ஆணவத்தை "உள்ளி ன முளை" என்றும், ஆகாமியம் பிறவிக்கு ஏது ஆகலின இதனையும் "முளை" என்றுங் கூறினார்.

காது அறுமுன் தொடர்ந்த பாசம் அஃது அற்றபோ து ஒழிந்தாறபோல், போதம் அறுமுன் தொடர்ந்தபாச ம் அஃது அற்றபோது ஒழிதலின், "ஊசிக்குப்பாசமொ ழிந்தாற்போ லொப்பாருக்கு" என்றார். தேகபோகங்க ளாகிய துன்பத்தை இன்பம்போல் மாறுபாடாய்த்தோ

ற்றுவித்த உயிர்க்கு ஆசைஉண்டாக்குவது ஆணவம். அதனது வாசனை போதம்ஒழியுமளவும் இருத்தலின், அதன் காரியமாகிய ஆசைகெடவே காரணமாகிய அவ்வாணவ வாசனையும் அவ்வாசனையால எழும்போதமும் கெடும் ஆகலின, "ஆசைக்கேடாநந்தமாம்" என்றார்.

இத் திருவெண்பாவால் பக்குவம் உடையோர்க்கே ஞானம் போதித்தால் பாசநீங்கி ஆநநதப்பேறு உளதாம. அனறி,மறறையர்க்கு அஙஙனம உணடாகாதெனறு அறிவித்தவாறு காண்க. (உக)

அருண னுதயம்போற் றாம்வீழ்வா ராசை [ம்
பெருகுவபோற் கப்பல் பிழைத்துக்-கரைகாணு
ஆபோற் சிறையு மரும்பிணியு நீங்கியிடும்
ஆபோ லதிசயம்போ லாம்.

(இ-ள்.) அருணன் உதயம்போல தாம் வீழ்வார் ஆசைபெருகுவபோல கப்பலபிழைத்துக் கரைகாணும் ஆறுபோல் எ-து. மழையிருளில் நெறிதெரியாது உழல்வோர்க்குச்சூரியன் உதயமானதுபோலும், தம்மால விரும்பப்பட்ட மாதர்மேல் ஆசை உள்ளமும்மறைய மேண் மேல்வளர்தல்போலும், திசைதப்பியகப்பல தப்பித்துறைசேரக்காணு மாறுபோலும்,

சிறையும் அரும்பிணியும் நீங்கியிடும் ஆறுபோல் அதிசயம்போல் ஆம் எ-து. விடாச்சிறை இருந்தோர்

க்கு அச்சிறை நீங்கியவாறுபோலும், மாறுநோயாளர்க்கு அந்நோய் நீங்கியவாறுபோலும், ஓர் காலமுங்காணாத, அதிசயங்கண்டதுபோலும் திருவருள் ஞானம் பெற்றோர்க்குத்தோற்றும் எ-று.

முன்னர் ஆணவ இருளால்பொய் இது மெய்இது என்று ஒன்றுந் தோன்றாதிருந்தோர்க்கு இப்போது அருளொளியால் எல்லாம் வெளியாய்த்தோற்றலின், "அருணோதயம்போல" என்றும், அவ்வருள் ஞானத்தால் தோன்றும் ஆநந்தத்தில் தாம் மேன்மேல் மகிழ்தலின், "காம்வீழ்வார் ஆசைபெருகுவபோல" என்றும், இந்த ஞானமுத்தியை என்றைக்கு அடைவோம்என்று இருந்த தமக்கு இப்போது கிடைத்தலின், "கப்பல்கரைகாணுமாபோல" என்றும், முன் உடலாயிருந்ததாம் இப்போது அதனுள் உட்புறத்தை விளக்கும் சிவமாயிருத்தலின், "சிறைநீங்குமாபோல" என்றும், முன்இருந்த பிறவித்துன்பம் இப்போது நீங்கலின், "பிணிநீங்குமாபோல" என்றும், ஓர் காலங்களினும் கண்டறியாத காட்சியாகலின், "அதிசயம்போல" என்றும் கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் பக்குவர்க்குப் பாசநீங்கி ஞானோதயமானபோது தோற்றும் அதிசயகுணம் இவை என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (உஉ)

பாசநீங்கி ஞானந்தோன்றினால் அவர்க்கு இக்குணங்கள் தோற்றுவது என்னை?எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

சத்திநிபாதத் துத்தமரொழிவு.

உடல்பொறிக ளந்தக்கரணங் கோடிக்குணம் வாயு
விடவிடவே நாதாந்த வீடும-ளவில்லையாக்க
தன்னெறியும் பேரின்ப சாகரமுஞ் சந்தித்தோர்
என்பட்டார் கண்டறியாரோ

(இ-ள். உடல்பொறி கரணங் கோடிக் குணம் வாயு விடவிடவே நாதாந்தவீடாம் எ-று. உடலும் பொறிகளும் அந்தக்கரணங்களும் அவற்றுடன் குணங்களும் பிராணவாயு முதலிய இவையனைத்தையும் ஒன்றொன்றாய் அறிந்து நீங்க நீங்க வரும் நாதாந்தத்தின் முடிவாகிய வீட்டினையும்,

தன்னெறியும் பேரின்ப சாகரமும் சந்தித்தோர் என்பட்டார் கண்டறியார் எ-று. அவ்விடத்திலேயும் [illegible] தோன்றும் தன் தெரிசனம் குருவாற் தெரிசனம், பராதெரிசனம், பராயோகம், பராயோக நிட்டையும், அதன்மேல் தற்போத ஒழிவையும், அதன்மேல் ஆநந்தசாகரத்தையும், அநுபவமாகக்கண்டு அதன்மேலிருந்தோர் இரண்டற நிற்கின்றார் என்னை ஆச்சரியப்பட்டார். முன்னோர் காலங்களிலும் அவ்வாறு கண்டறியாதார் எ-று.

உடலத்தை உள்ளபடி அறிந்து நீங்கவே பஞ்சபூதகாரியமாகிய புறக்கருவிகள் இருபத்தைந்தும், ஈடணைத் திரயங்களும் தசநாடிகளும் நீங்கும். ஞானேந்திரி

யங்களை உள்ளபடி அறிந்துநீங்கவே அவற்றான் அபகரிக்கப்பட்ட சத்தாதிகள் ஐந்தும், அவ்விந்திரியங்கள ஆலயங்களை அபகரிக்கப்போகா தொழிற்படும் கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்தும், விடயீகரிக்கப்பட்ட வசனாதிகள் ஐந்தும், இவ்விருவகை இந்திரியங்கட்கும் இடமாயின்ற பூதங்கள் ஐந்தும் நீங்கும். அந்தக்கரணங்களை உள்ளபடி அறிந்துநீங்கவே சூக்குமையாதி வாக்கு நான்கும் நீங்கும். முக்குணங்களை உள்ளபடி அறிந்துநீங்கவே இம்முக்குணசாரமான மூலப்பிரகிருதி நீங்கும். மூலப்பிரகிருதி நீங்கவே இராகிதங்களாய்வரும் கன்மம் வேறன்றி நிற்கும் ஆதலின், அக்கன்மத்தைக் கூட்டாநின்ற காலமும் அதனை வரைந்துநிற்கின்ற நியதியும் நீங்கும். இவைநீங்கவே ஆணவமாகிய புசிப்பினையான இச்சாஞானக்கிரியை சீவியாது. ஆகலின், கிரியையை எழுப்பும் கலையும் அறிவை எழுப்பும்வித்தையும் ஆசையை எழுப்பும் இராகமும் ஆசைப்பட்ட பதார்த்தத்தை மயங்கும் புருடனும் நீங்கும். இங்ஙனம் கலாதிகள் நீங்கவே காலத்தையும் நியதியையும் கலையையும் பிரேரித்த சத்திதத்துவமும், வித்தையைப்பிரேரித்த சுத்தவித்தையும், இராகத்தைப் பிரேரித்த ஈச்சுரதத்துவமும், புருடனைப் பிரேரித்த சிவதத்துவமும், மூலப்பிரகிருதியைப் பிரேரித்த சாதாக்கியதத்துவமும் நீங்கும். இங்ஙனம் சுத்ததத்துவங்கள் நீங்கவே பிராணவாயுமாத்திரம் இயங்கும். இப்பிராணவாயுவை

உள்ளபடி அறிந்து நீக்கவே தசவாயுக்களும் அசபை நாதமும் நீங்கும் இம்முறையே தத்துவம் தொண்ணூற்றாறும் நீங்கும் ஆகலின், "விடவிடவேநாதாந்த வீடும்" என்றார்.

"நடுநிலைபாய" என்றதனாலும், "பேரின்பசாகரமும்" என்றதனாலும் தற்றெரிசனமுதலிய வருவிக்கப்பட்டன. கண்டத்தானத்தில் அந்தக்கரணங்கள் நான்குங்கூடி மத்திமைவாக்கைக் கண்டு அறிதலின், மத்திமைவாக்குக் காரணமாகிய சூக்குமைபைசந்தியும், மத்திமையால் காரியப்பட்ட வைகரியும், அந்தக்கரணங்களை நீக்கவே நீங்கும் ஆகலின், அந்தக்கரணங்களை நீக்கவே சூக்குமைபாதிவாக்குகள் நீங்கும் என்று சொல்லப்பட்டன. பிராணவாயு இப்பக்கத்தை அடக்கத்தொடங்கின் அடங்காது மேன்மேலியங்கும். ஆகலின், ஆவியக்கம் தன்னால் அறியப்படுதலானும், தன்னை அஃது அறியாமையானும், அதனைச் சடம் என்றும், அதனை அறிந்த அறிவு தான் என்றும், தனக்கறிவித்தது திருவருள் என்றும் அறிந்து தான் திருவருள்நாட்டத்தில் நிற்கவே அது நீங்கும் எனக்கொள்க. "கண்டறியாரோ" என்றதனால், இப்போது கண்டென்பது வருவிக்கப்பட்டது. உ-ம். "ஐம்புலனாலா மந்தக்கரண முக்குணமிருவளி யொருங்கிய வானோரேத்த நின்றனை" என்னும் திருவெழுகூற்றிருக்கையாற் காண்க. ௩ - சுற்றதை.

இத்திருவெண்பாவால் முன் ஓர்காலங்களினும் கண்டறியார். ஆகலின், இப்போது அக்குணங்கள அவர்க்குத் தோற்றமென்று அறிவித்தவாறுகாணக. (உ௯)

இங்ஙனம் ஞானத்தால் பாசத்தை நீங்கிப் பதியை அடைந்தோரை மீட்டும் அபபாசம் மயக்காதோ? எனின, மேறகூறுகினறார்.

அறிவு மறிவானு மறியா மலேயும்
அறியிற் றடையே தவர்க்குப் - பிறிவரோ
ஆகாயஞ் சூறைகொளி லஞ்சி யடுக்களுக்குள்
போகாது போலாம் பொருள்.

(இ-ள்.) அறிவும் அறிவானும் அறியாமலேயும் அறியின அவாகதத தடை ஏது பிறிவரோ எ - து. உயிர்களுயிராய உளளும் புறம்பும் ஓாணுவளவேனும் விட்டு நீஙகாதிருநத அறிவிககும் அறிவாகிய பதியையும், தற்சுதந்தரமாய் ஒனறினையமறியாத அப்பதி அறிவிக்க அறிவதாகிய பசுவையும், இஙஙனம் அறியும் பசுவிற்குத தனனையும் தனக்கறிவிக்கும் பதியையும் அறியவொட்டாது மறைத்திருந்த அறியாமை யாகிய பாசத்தையும், அப்பதியால் உளளபடி அறியின், அவர்க்கு முனபோலும் தடையாது. அஃதன்றி, அப்பதியை ஓர் கணமேனும் பிறிவரோ. (ஆனால் அப்பதியை அவர்பிரியாது காடிக்கொண்டு நிற்பரோ எனின்,)

கங-ச சத்திநிபாதத்துத்தமமொழிவு.

ஆகாயம் சூறைசொளில் அஞ்சி அடுக்களைக்குள்போகாதுபோல் பொருள் ஆம் எ-து. எல்லாப்பொருள்கட்கும் இடங்கொடுத்திருந்த ஆகாயந்தானே அப்பொருள்களைக் கொள்ளைகொள்ளும் எனின், அதற்கு அஞ்சி அடுக்களைவீட்டில் புகுந்தொளிக்கக்கூடாது. அதுபோல, அவ்வாகாயமுதலிய எப்பொருளகட்கும் ஆதாரமாகியிருந்துள்ள மெய்ப்பொருளதன்னை அறிந்தோர்க்கு இடம் வேறின்மையான் ஆ[illegible]லோ விழுங்கிக்கொள்வதாம் எ-று.

பாசத்தை அறியும்போது முப்பத்தாறுகருவிகளையும் இஃது ஈதென்று அறிந்துசென்று அவற்றின் முடிவில் நின்ற தன்னால் அவை அறியப்படலானும், தன்னை அவை அறியாமையானும், தனக்கு அன்னியமென்றும் சடமென்றும் அறியப்படும். தன்னை அறியும்போது அக்கருவிகளை எல்லாம் அறிந்து அவற்றை நீங்கிநின்ற அறிவு தான்என்றும். திருவருளால் அன்றிச் சுதந்தரமாய் அறிவதில்லன என்றும், தான் கருவிகளோடு கூடியபோது அவை மயமாயும், அவற்றைநீங்கித் திருவருளோடு கூடியபோது அதன்மயமாயும் இருத்தலின், தான் பாச அறிவும் அன்று. பதி அறிவும் அன்று என்று அறியப்படும். பதியை அறியும்போது பெத்தமுத்தி காலத்தினும் தன்னைவிட்டு நீங்காதிருப்பதென்றும், தனக்கு அறிவிப்பதென்றும் பாசத்தைப் பிரோரகம்பண்ணுவதென்றும், ஞானாநந்தசொரூபமென்றும் அறியப்

படும். இங்ஙனம் நின்றறிந்த பசுபாசத்தை நீங்கி
ப பரிபூரணமாகிய பதியை அடைந்து அப்பூரணமெல
லாந் தானாயி நிற்றலின், "அறியிற்றடையே தவாதது"
என்றும், பிரிந்த ஏகவாக போகம் இறத்தலின், "பி
றிவரோ" என்றும், இங்ஙனம் பிரியாதிருந்தோனை
மெய்ப்பொருள் என்பமாயக்கோடலின், "அடுக்களை
கூடப்போகாதுபோலாம்பொருள்" என்று கூறினார்.

பொய்ப்போல மெய்யு மறியப் பெருப்போக
சையோகர்க் கொன்றேனும் சார்பில்லை - துய்ய
விழிக்கு ளுதித்த விரிகதிர்போற் றம்மை
அழித்ததுவே யாச்சரிய மாம்

(இ-ள்.) பொய்போல மெய்யும் அறியப் பெருப்போ
க சையோகர்க்கு ஒன்றேனும் சார்பு இல்லை எ-று. மு
ன்னாப் பொய்யாகிய உடலைத் தோடுங் கூடியபோது
அவ்வுடலென்றும் தானென்றும் பிறித்தறியாது அத
னையா மீயிருந்தாற்போல, இப்போது மெய்ப்பொருளை
யுந் தம்மையும் பிறிக்கப்பெறாது இம்மெய்ப்பொருள்
ஆனந்தத்தோடு கூடிக் கலந்திருந்தோராகுக, ஓரொரு
ளோடும் சார்பில்லை, அஃது எங்ஙனம் எனின்)

தூய்ய விழிக்குள் உதித்த விரிகதிர்போல் தம்மை
அழித்ததுவே ஆச்சரியம் ஆம் எ-று. எல்லாவற்றையும்
எதிரிட்டறியும் மாசற்றவிழிக்குள்ளே முன்போல எதி
ரிட ஒட்டாது உதித்த சூரியனைப்போல், ஞானகுருஞான

ஞேயம் என்னும் முப்பொருளையும் எதிரிட்டறிந்த ஆன்மபோதத்தை அங்ஙனம் எதிரிடவொட்டாது இதனுள் சிவசூரியன் உதித்து அப்போதத்தை அழித்துத் தானாயிருந்ததுவே மிகவும் அதிசயமாம் எ-று.

கதிர்புறம்பு உதிக்கப்போதுகண்ட கடகுள் உதித்த போது காண்டற்கு இடமின்மைபோல் போகத்தால் புறம்புபோல் தோற்றிய ஞானசூரியன் இப்போதவொளியைத் தன்னொளியால் மறைத்து உயிர்கள் உதித்தமையான் இங்கும் எதிர்நிகரத் இடம் இன்றென்பதறிக.

தன்னை யிழப்ப பார்க்கின்ன சாருநதி சங்காரம்
என்னிலொளித் தெங்கே யிருக்கலாம் - புன்னை
புலிபார்க்கப் போனசதை போலிமையா நாட்டம்
சலியாமனை மூடுந் தனை

(இ-ள்.) கண்ணை இழப்பாகச் சாரவென்ன ஊழிச்சங்காரம் என்னில் ஒளித்து எங்கிருக்கலாம் எ-து தற்போதம் ஒழிப்பார்க்கு மறைச்சார்புகள் என்னை உள்ளன முப்பத்தாறு தத்துவம் என்பதும் அவற்றின் முடிவில் நின்றதாம் என்பதும் தமக்கு அறிவித்த அருள் என்பதும் இக்கணக்கு ஆநந்தம் என்பதும் இன்றி ஆநந்தாதீதராயிருத்தலின், அவர்க்கதுவே சர்வசங்கார காலமென்று மெய்ஞ்ஞானிகள் சொல்லுவர். என்னை, அவர்க்கு எவ்விடத்து ஒளித்திருக்கலாகும். ஆனால் சிவத்தை அருளால் அறிந்து அடையவேண்டும் என்பது என்னை எனின்.)

முன்னே புலியாகப் போனகதைபோலத் தன்னை இமையாநாட்டம் சலியாமல் மூடும் எ-று. முன்னே புலியினைப் பார்த்து அறியச்சென்று ஓர்புருடன் அஃதிருந்த முழைக்கு எதிர்ப்படும் தறுவாயில் அவன் தேகப்பதைப்பற அது பிடித்துக்கொண்டதென்று கூறுங்கதைபோல, சிவத்தை அறியவேண்டுமென்று முப்பத்தாறு கருவிகளையும் கடந்துசென்று அருள்நோக்கிறகும் தறுவாயில் இவன்றன்னை இமையா நாட்டமாகிய அச் சிவத்தேனே இவனறப் போதப்பதைப்பு அறும்படி மூடிக்கொள்ளும் எ-று.

இமைக்கல் விழிக்கல் இன்றிய இமையா நாட்டம் போல, மறப்பு நினைப்பு இன்றிய பேரறிவு ஆகலின், சிவத்தை "இமையாநாட்டம்" என்றார். புலிமுழைவாய் நின்றோனை மூடிக்கொள்ளல்போல, அருள்நோக்கி நின்றோனைச் சிவமூடிக்கொண்டலான், அந்நன்மை உவமை கூறினார்.

அறிவு மறிவானும் என்னும் திருவெண்பா முதல இம்மூன்று திருவெண்பாவானும் தற்போதம் இழந்த ஞானிகள் சிவமடமாயிருப்பாரோ அன்றி அவரைமீட்டும் பாசமயக்கார் தள்ளுமென்று அறிவித்தவாறு காண்க. ( )

அறிந்ததுவாய் நின்ற வறியாமை கண்டு
மறந்தறியார் வாழாது வாழ்க-வெறும்பாழ்
விளைந்தசுகஞ் சொல்லில் வெளியைப் படியால்
அளந்தறியு மாபோல வாம்.

கஅ சத்திநிபாதத்துத்தமமொழிவு.

(இ-ள்.) அறிந்தது ஆய் நின்ற அறியாமைகண்டு மறந்து அறியார் வாழாது வாழ்ந்த எ-து. முப்பத்தாறு கருவிகளையுமீங்கி அவற்றின் முடிவிலே நின்ற தம்மை அருளால் அறிந்து அவ்வருள் தெரிசனம் பண்ணி தெரிசனம் ஆகாசப் பேறு ஆகிய இவற்றையும் கடந்து சிவமாய் முன்னிற்கின்ற சாந்நித்தியத்தை மீட்டுங் கண்டு அசிவங்களை மறந்தும் பின்னும் அசத்கருவிகளை நீக்கி அசிவத்தை அறியாதார் இயம்பியவசம் சிறிதுந்தோன்றாது அசிவத்தைக்கொண்டு வாழ்வற வாழ்ந்த.

வெறும்பாழ் விளக்கங் சொல்லின் வெளியைப் படியால் அளந்து அறியும் ஆற்றல்போல் ஆம் எ-று. ஓர் பொருளோடும் தொடர்பின்றிய வெற்றவெறுஞ்சூனியத்தால் உண்டாகிய போதானந்த சுகம் சொல்லுக்காம் எனின், ஆகாயத்தை நாழியால் அளந்து அளவிடுமாறு போலுமாம் எ-று.

“அறியாமையை மறந்தறியார்” என்றமையால் கருவிகளின் மீளாது சிவமாய் எக்காலமும் இருப்பார் என்பதாயிற்று. வெளியை அளக்குமபடிக்கு அவ்வெளி நிறைந்திருத்தலின், அதனை அளக்கக்கூடாது. அதுபோல, கருத்திக்கூறும் மனவாக்குகெல்லாம் அவ்வானந்தம் நிறைந்திருத்தலின், அதனைக்கூறக்கூடாதென்பது அறிக.

இத்திருவெண்பாவால் அங்ஙனம் இருந்த ஞானிகள் பெற்ற இன்பத்தை இங்ஙனம் இருக்குமென்று அவரால் கூறக் கூடாதென்று அறிவித்தவாறு காண்க. ()

அறிவுக் கறிவென்னு மாகமங்கள் சுத்த
அறிவென்னும் வேதத்தி னந்தம்-பிரியா
நிலைக்குச் சரியாகு நீயென்று நானென
றலைக்கு மபிபிரம னா.

(இ-ள்.) அறிவுக்கு அறிவென்றும் ஆகமங்கள் வேதத்தின அந்தம் சுத்த அறிவென்னும பிரியாநிலைக்குச்சரிஆகும எ-று. சச்சிதானந்த சிவத்தை உயிராகிய அறிவுக்கு அறிவிக்கும்அறிவென்று கூறும ஆகமாந்தங்கள். வேதாந்தங்கள் அறியும் அறிவும அறிவிக்கும் அறிவும சுத்தஅறிவு தானேயென்று கூறும். தற்போதம்போயச் சிவத்தைப் பிரியாத நிலைக்கும் சீவத்துவம்போயப் பிரமத்தைப் பிரியாத நிலைக்கும அவ்வாகம வேதங்கள் கூறிய வாக்கியஞ் சரியே ஆகும.

நீயென்று நானென்று அபிபிராயமனை அலைக்கும் எ-று. அறிவிலியல்லாத வாசகஞானமாக நீ அதுவென்றால் அது நானென்று இங்ஙனம் விண்ணபிபிராயங்களையும் அலைக்கும் எ-று.

நீ அதுவென்பது ஆகமம், அது நான் என்பது வேதம்.

இத்திருவெண்பாவால் பரஞானத்தால் சிவத்தைக்கூடிப் பிரியாதிருந்தோர்க்கு வேதாகமங்கள் கூறும் ஞா

னம் இரண்டும் சரியென்பதூஉம் அபர ஞானிகட்குச் சரி அன்றென்பதூஉம் அறிவித்தவாறு காண்க. (உஅ)

உ - ம் அதிகாரம்.

சத்திநிபாதத்துத்தமமொழிவு-முற்றும்.

ஆ அதிகாரம் உ-இ-திருவெண்பா - கக.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ந - ம் அதிகாரம்.

யோகக்கழற்றி.

சரியாதியில் நிற்போர்களுள் ஒவ்வொருவர் முன்விட்ட குறையால் ஞானசொரூப பக்குவராய் வருவார்கள். அவர்கட்குத் தற்போதத்தை ஒழித்து ஞானம் வருவித்தற்பொருட்டு அசகற்போதத்தால் செய்யும் சரியாதிகளைப் போதனைகளாலீக்கவேண்டும். ஆதலின், அவ்வதிகாரத்தின் பின்னர் இவ்வதிகாரங்கள் வைக்கப்பட்டன. ஆயின், முறையே வைத்துக்கூறாது யோகக்கழற்றியை முதற்கண் வைத்தது என்னை? எனின், யோகம் ஞானத்திற்கு உருவம் ஆகலினும், இவ்யோகத்தினின்று ஞானபக்குவன் அதிபக்குவன் ஆகலினும், முதற்கண் வைக்கப்பட்டது.

இவ்வதிகாரம் யோகத்தைக் கழலப் பண்ணினமையான இதற்கு யோகக்கழற்றியென்று பெயராயிற்று. இதனைப் பின்னாகக் கூறும் இரண்டதிகாரத்திற்கும் அதிகாரவமைவும் பெயரும் இம்முறையே கொள்க.

சரியை கிரியைகளைச் சற்றுஞ்சகிச் சாகாக்
கருமயோகத்தைக் கழற்ற-அரிதவர்க்குத்
தோன்றியது பொய்யாகக் காணுகையிலே தோ
ஊன்றியபோ தங்கழலுமோ. [ன்றுத

(இ-ள்.) சரியைகிரியைகளைச் சற்றுஞ்சகிச் சாகாக் கருமயோகத்தைக் கழற்ற அரிது எ-று. சரியை கிரியைகளைச் செய்வது அறமென்கருதி உடல் நாசமாகாவகைசெய்யும் யோகிகளது கிரியாயோகத்தை யாவராலும் நீக்குதற்கு அரிது.

அவர்க்குத்தோன்றியது பொய்யாகக் காணுகையிலே தோன்றுத ஊன்றியபோதங் கழலுமோ எ-று. அக்கிரியாயோகிகளுக்கு ஆறாதாரங்களினும் ஓர் மூர்த்தியைத் தியானித்து அதனைவிட்டு மற்றோர் மூர்த்தியைத் தியானிக்கும்போது முன் தியானித்தது பொய்ப்பொருளாய்ப்போகத் தமக்கு அநுபவமாகக் காணுமிடத்தும் தெரியாது அதனை மெய்ப்பொருளாய்ப் பிடித்த போதம் எவ்வண்ணங் கழலும் எ-று.

இத்திருவெண்பாவால் போதம் யாதொன்றினைப் பற்றினும் விடாதென்பதும் அப்பற்றறப் பிறராலும் விலகுவித்தல் அரிதென்பதும் அறிவித்தவாறு காண்க. (க)

அட்டமா சித்திகளு மத்துவா மூர்த்திசா ரும
கிட்டிலத்தை சங்கங்கேகீழ்மேலாய விட்டு
வருமபோதுந் துச்சமாய வந்துவந்து மாயந்து
பெருமபாவஞ் செய்யப் பெறும

(இ-ள்.) அட்டமாசித்திகளும் அத்துவாமூர்த்திக்கே ம கிட்டின் எ-து அக்கினியா யோகசாரல் அணிமா முதலிய அட்டமாசித்திகளும் சிம சக்கைகளால் மாகள் கிடைப்பினும் வினாயகனமுதலிய ஆறாதாரமூர்த்திகளையும் சட்டாதாரங்களில் வழுவறத் தியானிக்கக் கிடைப்பினும்

அதற்கு ஆங்கு ஆங்கே கீழ்மேலாகவிட்டு வருமபோதும் துச்சமாய் வந்துவந்து மாய்ந்து பெருமபாவம் செய்யப்பெறும் எ-து. அச்சித்தியால் எடுக்கும் உருவங்களுள் ஒருருபிற்கு ஒருருவெடுக்கும் உயாஆம் தோற்ற அவ்வுருவுகளை ஆங்காங்கு விட்டுவரு போதும் ஏககாலமாயும் மூர்த்தங்களை ஆறு காரணங்களினும் வெவ்வேறாய ஆங்காங்கு கீழுமேலுமாய தியானித்து விட்டுவருமபோதும் துச்சமாய அவ்வுரு வெடுக்குமபோதும் அதனை விடுக்குமபோதும் அம்மூர்த்திகளைத் தியானிக்குமபோதும் விடுக்குமபோதும் பிறந்து பிறந்து இறந்து இறந்து இவற்றாலமிகுந்த பாவங்கள் செய்யப்படும் எ-று.

சித்தியால் ஒருருவை மறைத்து ஒருருவைக் காட்டலும், தியானத்தால் ஓராதாரமவிடுத்து ஓராதாரஞ்சே

றனும் னாபிரய் நடசீக்கி ட்டபிரவிடை யைய்தலும், ஓர் வலகனைத்தின ரெவசாகையை யெய்தும்போல் இருத்தலினால், "யாக வக்கமாயக்" என்பதும், சித்தியான சப மாய்வு உரியாவியென முனிவு பிறந்தபோது பிறப்பாசம் பிரவாகம், சமமைப்படைத்தகழிக்குமமோ தனைடச் சாமப்படைத்து அழிந்தலாறும், பாவமயருகளின, "பெருமபாவ நீ செயயப்பெறும்" என்றதுவ, கூறிறை. வருமேயாடும் ஆக்கமனைத்தினை யூகிக்கிறைக்கையும் வந்தன்று நினைவருமோபாயம் எனவுங் கொள்க. சங்குசத்தல் செய்யும் தொழில்போன்று அச்முத்திரை செய்கலால் ஈக்கமனைறு. அட்டமா சித்திகளாவன அணிமா, இலகிமா, கரிமா, மகிமா, பிராத்தி, பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம், ஆகிய இவை எண்வகைசயம் எனக்கொள்க. அதற்கென்று ஈனைகனைந்து அத்துவென்று முன்றனுருபாகக் கொள்க. (உ)

அறிவடங்கா வாயு வடங்கவசை வற்றுத்
தறியிருந்தாற் போலச் சமாதி-பெறுகில
நடந்த குருட்டும் நெஞ்சருந்திப பாழாக
கிடந்தகுழிய புக்கதினுங் கேடு

(இ-ள்.) அறிவுஅடங்காவாய அடங்க அசைவுஅற்றுத் தறிஇருந்தாலபோலச் சமாதிபெறுகில எ-து. தமது அறிவான் அதன இச்சைப்படிசென்று அடங்காத பிரா

ணவாயுவைத் தமது இச்சைப்படி இரேசித்தும் பூரித்தும் கும்பித்தும் உள்ளடக்கச்செய்து தாமும் அதனோடு அசைவறுக் கம்பம் இருந்ததுபோல சமாதி பெறுவர். ஆயின. (இச்சமாதி.)

நடந்த குருட்டூமன் நஞ்சு அருந்திப் பாழூர்க் கிடந்த குழிப்புக்கு அதனினும் கேடு எ-று. நடக்கப்பட்ட பிறவிக் குருடனாகிய ஊமையன் விடத்தினைப் புசித்துக் குடிபோகிய ஊரின்கணுள்ள பாழுங்கிணற்றில் எடுப்பாரற்று வீழ்ந்துகிடந்த அதனினும் கேடாம் எ-று.

வாயு அடக்கல் முதலிய தொழில்செய்தலின், "நடந்த" என்றும், அதற்குமேலாய ஞானமின்மையால், "குருடு" என்றும், அந்த ஞானம் கூறும் சாத்திரம் அறியாமையான், "ஊமன்" என்றும், சடமாயுள்ள வாயுவுடன் கூடினமையால், "நஞ்சருந்த" என்றும், முன்செய்த தொழில் மறந்தமையானும் ஆண்டுத் திருவருள் விளக்காமையானும், "பாழூர்க்கிடந்த குழிப்புக்கு" என்றும், இங்ஙனம் உவமைகூறினார். இவற்றுள் நடந்த குருட்டூமன் என்பது அவர்க்கு உவமையும், நஞ்சருந்திப் பாழூர்க்கிடந்த குழிப்புக்கு என்பது அவர் சமாதிக்கு உவமையும் எனக்கொள்க. அவன் அறியான் வீழ்ந்தவன்; இவர் அறிந்து வீழ்ந்தவர்; ஆகலின், அதனினுங்கேடென்றார்.

இவ்விரண்டு திருவெண்பாவானும் கிரியாயோகஞ் செய்வது துன்பமென்றும், அங்ஙனம் துணபப்பட்டுச் செயினும் ஆன்மலாபம் இன்றென்றும, தனது கருத்தை எடுத்தறிவித்து அவ்வியோகத்தை மறுத்தவாறு காண்க. (க)

கவிபபயனு மாதனமூங் கண்சிமிட்டா நோக்கும், தவப்பகடி யாட்டங்காண் சார்வைத்-தவிர்க்கின், மறந்தறிய லாகா மலட்டறிவாய் வான்போல, நிறைந்து துளும்பாம லில்.

(இ-ள்.) கவிபபயனும் ஆதனமும் கணசிமிட்டாநோக்கும் தவப்பகடி ஆட்டம் சார்வைத் தவிர்க்கின் எ-று. யோகநூலைக் கறறுக்கொண்டு பிறர்க்கு அதன் அருத்தங்கூறுதலும், பதுமாதனமுதலிய ஆதனங்கட்டலும், மனத்தை ஓர் தானத்தில்நிறுத்தி இமையா நாட்டமாய்ப் பார்த்திருத்தலும், இவைமுதலிய நீ செய்யும்தொழில்கள் ஞானதபோதனர் முனனர்த் தவப்பகடிக் கூததுக் கட்டியாடுவதாம். இனி இவ்வியோக வாதனையை நீங்குதியெனின் (நேரோ வீடடைதற்கு ஒருபாயமுண்டு. அஃது யாங்ஙனமெனின்.)

மறந்து அறியல் ஆகா மலட்டறிவுஆய்வான்போல் நிறைந்து துளும்பாமல் நில் எ-று. நீ யோக சமாதிகூடும்போது ஓர்கால் நினைந்தும் ஓர்கால் மறந்தும் முன்னர் அறிந்ததுபோல் அறியாது, இப்போது அந்நினைப்

புமறப்பு முதலிய ஒன்றும் தோன்றாத அறிவாயெங்கும் பூரணமாய் ஒன்றோடும் தாக்கற்று அசைவற்றிருந்த ஆகாயம்போல, நீயும் எங்கும் பூரணமாய் ஒன்றோடும் தாக்கற்று அசைவற்று நிற்றி எ-று.

"கண்சிமிட்டாநோக்கும்" என்றது, நாசிநுனி புருவமத்தியங்களிற் பார்த்துக்கொண்டிருத்தல். நல்லகூத்தாடுவானொருவன் அவன் வேடம் தானும் போட்டுக்கொண்டு அக்கூத்திற்கு மாறாய அகசியக் கூத்தாடுவானைப்போல, ஞானிகளைப்போலும் வேடமும் நடையும் காட்டி, அவரது பூரணஅறிவுக்கு மாறாக் கிஞ்சிக்கிய அறிவுடையிருத்தலின், "சவப்பகடிப்பாட்டம்" என்றார். மட்டறிவு ஒன்றாய் கலவாத அறிவு.

இத்திருவெண்பாவால் சேவலசகலங்கள் தாக்காது அருளவடிவாய் நிற்றற்கு உபாயங்கூறியவாறுகாண்க.

இங்ஙனம் இருவருக்கும் சமாதிகூடுதல் சரியெனின் யோகியை ஞானிகள் இகழ்ந்து கூறுவது என்னை? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

தத்துவமுட் டாக்காய்ச் சமாதியினைச்சார்போ
தப், பித்தனென்பார் பேரிற் பிழையுண்டோ-புத்
திபோய்க், கம்பக் களிறுகட்டக் கலவினர் காணு
மிவர், அம்பரத்தை வந்துபிடிப் பார்.

(இ-ள்.) தத்துவம் முட்டாக்குஆய்ச் சமாதியினைச் சார்போதப் பித்தன்என்பார் பேரில் பிழைஉண்டோ

எ-து. தத்துவங்களெல்லாம் நியதிப்பண்ணி நீங்கித் தம்மை அருளால் அறிபம் அறிவின்றி, அந்தத் தத்துவங்களைத் தன்மேல் முட்டாக்காய மூடிக்கொண்டு, சமாதிகூடும் கிரியா யோகிப்பச் சாம்போதமொழிய பித்தனென்று கூறும் ஞானிகள் மேல் குற்றம் யாது.

புகழ்ப்போய்க் கம்பங்கேறிக் கட்டக் கல்லினார் அம்பரத்தை வந்து பிடிப்பார் இவர் எ-து. யூகபுத்தியின்றிக் கம்பத்தின்கண் ஊட்டிய மதக்களிற்றைக் கட்டுதற்குக் கல்லினைக் கணை நாருரிப்பாரும், காம இருத்தற்கு இடமொடுத்திருந்த ஆகாயத்தைச் சென்று பிடிப்பாரும் இவர் எ-று.

"சத்துவமுட்டாக்காப்பச் சமாதி" என்றது. மனத்தாலே வாயுவை வாங்கி உள் நிறுத்தி அதனுள் தாம் மறைந்திருத்தலின், இங்ஙனம் இருப்போருக்கு அறிவிக்க அறியும் போகமே இன்மையால், எங்ஙனம் சிவத்தை அறிவாரென்பது குறித்து, "கம்பக்களிறுகட்டக் கல்லினார்" என்றும், தம் உயிருள் பூரணமாயிருந்த சிவத்தை அறியாது மறந்தொழிந்திருப்பதாயக் கருதி அதனைப் பிடிக்கச் சேறலின், "அம்பரத்தை வந்து பிடிப்பார்" என்றுங் கூறினார். சாம்போதம் சேர்ந்த கருவிமயமாயிருத்தல், மனமும் பிராணவாயுவும் இருந்த இடத்து எல்லாக் கருவிகளும் இருக்கும். ஆகலின், "தத்துவம்" என்று பொதுப்படக்கூறினார். காணும், அவை.

இத்திருவெண்பாவால் சமாதிகூடிதல இருவருக்கும் ஒத்ததாயினும், யோகி இந்நானம் செய்தலால் ஞானிக ளான் இகழ்ந்து கூறப்பட்டான என்று அறிவித்தவாரு காண்க.

நெய்யி னிழல்போ னிழலிற் புருடனைப்போல
பொய்யில் விகற்பம் புகுவதுவும்-துய்ய
ஒளியோசை யாகி யொடுங்குவதுந் தம்மைத்
தெளியாதார் செய்யுஞ் செயல.

(இ-ள்.) நெய்யில் நிழல்போல் நிழலில் புருடனைப போல் பொய்யில் விகறபம் புகுவதுவும் எ-து. நெய யின்கண் தோற்றும் நிழலைப்போலும், அந் நிழலைப்பார த்து ஆகாயத்தைப்பார்க்கில் அந்நிழலைப்போல தோற றும் சாயாபுருடனைப்போலும், கருவிகளாகிய பொய யிற்கூடிய தறபோதவிகறபத்தால் தாமும் தமமால தியானிக்கப்பட்ட மூர்த்திகளுமாய் ஆருதாரங்களில் தோற்றுவதும்,

துய்ய ஒளி ஓசை ஆகி ஒடுங்குவதும் தம்மைத் தெ ளியாதார் செய்யும் செயல் எ-று. நிருமலமாகிய விந் துதரிசனமும் நாததரிசனமுமாய்த் தோற்றி, அங்ஙன ம் தோற்றியவாறே நில்லாது, மீட்டும் ஒடுங்குவதும் ஆகிய இச்செயல்கள் எல்லாம் தம்மை அருளால் தெ ளிந்தறியாதார் செய்யும்செயல்களாம் எ-று.

மெய்போல் கருவிகள், அதில் தோற்றும் நிழலும், அந்நிழல்போல் ஆகாயத்தில் தோற்றும் சாயாபுருடனும் போல தாமும், தமமால தியானிக்கும் மூர்த்தியும் என்பதறிக. விந்துநாததரிசனம் மாயையுள் தோற்றுவது. ஆகலின், அதுபொருள் அன்று என்பதூங்காண்க. (௯)

சாக்கிரத்தே கேவலத்தைச் சார்ந்துவிடத் த
த்துவத்தை, நூக்கியொழிப் பார்போ னுழைவ
தையும் – நீக்கியே, கண்ணாடி பார்த்த குரக்கறி
வாய்க் காண்பதையும், எண்ணா ரவத்தையறி
யில

(இ-ள்.) சாக்கிரத்தே கேவலத்தைச் சார்ந்தவிடத் தத்துவத்தை நூக்கி ஒழிப்பார்போல் நுழைவதையும் எ-து. சாக்கிரதத்தில் அதீதத்தைப் பெறும்பொருட்டுத் தத்துவங்களைத்தள்ளி ஒழிப்பாரபோன்று, அவற்றுள் தாம் மறைந்திருபபதையும,

கண்ணாடி பார்த்த குரங்கு அறிவுஆய்க் காண்பதையும் அவதத்தை அறியில நீக்கி எண்ணார் எ-து. கண்ணாடிபாாதத குரஙகு அதனுள் தோறறிய நிழலைத் தன் நிழல் என்று எண்ணாது, மறறோர் குரங்கென்று அதனை மெய்யாகக்கருதும் அதனை அறிவுபோல, தறபோதத்தால் தியானித்தறியும்பொருளை அத்தியானத்தின்படி கருவிகளில் தோற்றுவதென்று அறியாது, அதனை மெய்ப்பொருளாய்க் காண்பதையும் சுத்தாவத்தையின் இல

க்கணம் அறிவார் என்னின், அவர் பொய்யெனநீக்கி ஓர் பொருளாய் நின்றார் எ-று.

ஆதாரம் ஆறையும் ஊடுருவி நிற்கின்றோம் தத்துவங்களை எல்லாம் கடந்தோம் என்றுகருதிய பிராணவாயுவில் மறைந்திருத்தலின், "நாசி யொழிப்பாரோ னுழைவதையும்" என்றார். சுத்தாவத்தைகயில அருள்மயமாய் நிற்போர்க்கு எதிரிட்டவை எல்லாம் பொய்யாகலின், "அவத்தையறியலென்றார்" என்றார். ஏ-அசை.

இவ்விரண்டு திருவெண்பாவானும் சகல கேவலங்களை நீக்கித் தம்மை அருளால் உணர்ந்து சுத்தாவத்தையில் நிற்போர் யோகி கருதிய பொருளை என்றுமென்று அறிவித்தவாறு காண்க எ-று. எ)

உபதேசப் பித்தோ வுபமானப் பித்தோ
விபரீத மோபழக்கோ வேறோ - தபசிநீ
கண்மூடா வினைமூடத் தேடுஞ் சவுசனைபோல
எண்மூடா யோகமிது வென்.

(இ-ள்.) உபதேசப் பித்தோ உபமானப் பித்தோ விபரீதமோ பழக்கோ வேறோ தபசிநீ எ-று. உனக்குக் குருசொன்ன உபதேசபித்தமோ! சாத்திரங்கூறிய உபமானப்பித்தமோ? உனது விபரீதபுத்திதானோ! முற்சனனங்களில் தொன்றுதொட்டு நீ செய்துவந்த பழக்கந்தானோ! அஃதன்றிப் பிறர்செய்வதுகண்டு பாவனையாகச்செய்தல் முதலிய மற்றியாதோ? தவவேடம்

பூண்டு தவத்தைப்பண்ணுகின்ற நீ (அத்தவத்திற்கு உரிய ஞானயோகம் புரியாது)

விண்மூடத் தேடும் கண்மூடா கவுசனைபோல் எண்மூடா யோகம் இது என் எ-து. விண்ணை மூடவேண்டினோன் அதனைநாடுங் கண்ணை மூடாதுவைத்து, அவ்விண்ணை மூடுதற்குக் கவுசனை தேடுதல்போன்று எண்ணுகின்ற மூடனே! பஞ்சபூதாதிகருவிகளை ஒழிக்கத் தொடங்கிய நீ அவற்றைநாடும் தற்போதத்தைக் கட்கிமைபோல் உனதுயிரைவிட்டு நீங்காதிருந்த அருளில் மறைந்து அடக்காது, இத்தற்போதத்தால் அப்பஞ்சபூதாதிகருவிகளை ஒழிப்பல் என்றுகருதிப் பிராணவாயுவை உளமறித்து, இதனோடும்போராடி நீ செய்யும் யோகம் இதென்னைகொல் எ-று.

அருளில் மறைந்து அசைந்தோனுக்கு அவ்வருளே தோன்றும். கருவியில் மறைந்து அசைந்தோனுக்கு அக்கருவியே தோன்றும். ஆகலின், அவ்வியோகத்திற்கும் இவ்வியோகத்திற்கும் பேதம் இவ்வநுபவத்தானுங் காணக. ஓகாரம் அடுக்கிவந்து இது என்னென முடிந்தது. (௮)

வாலே முகமாய் வரவானை யேறினான்
போலேயுன் போதமோ போய்த்தீண்டும்-சாலப்
பெருஞ் சிரிப்பாந்தன்னைப் பிடித்தாட்டும் மே
தெரிஞ்சிருக்கத் தேடுஞ் செயல். [யைத்;

(இ-ள்.) வாலேமுகம்ஆய்வர ஆனை ஏறினான்போலே உன போதமோ போய்த்தீண்டும் எ-று. தான்கருதிய ஊருக்குச்செல்லத் தலைபபுறத்தைபபினனிட்டு வாற்ற முகமாய் ஆனையேறினானைப்போலும், நீ கருதியசிவததை அடைதறகு அருளைப பினனிட்டு உனபோதத்தை முனனிட்டுச் செனறால, உனபோதமோ ? அச்சிவததை பபோய்த தீணடுவது. (ஆயின் அவ்வருளைத தான அடையவேணடாவோ ? எனின.)

தனனைபபிடிதது ஆட்டும்பேயைத தெரிஞசு இருக்கத் தேடும் செயல சாலப்பெருஞ்சிரிபபுஆம எ-று. தனனை விடாதுபறறிநினறு அதனது இசசைபபடி ஆட்டும் பேயை எதிரிட்டு அறிநதிருக்க, அஃது எஙகுளளதெனறு தேடும்ஒருவனது அறியாமைபோல,பெதத முகதிகளினும் உனதுயிரைவிட்டு நீங்காதிருநது ஊட்டிஉறககி உபகரித்து வீட்டைககொடுககும திருவருளை வேறுபிரிதது, இஃது எங்குளதென்று தேடுவது இததிருவருளஞானம பெறறோர்க்கு மிகவும் நகையாம் எ-று.

வாறபுறமுகமாய் ஏறினானை அவன்கருதிய ஊருக்கு மாறாகிய ஊரைச்சார்விக்கும், தலைப்புறமுகமாய் ஏறினானை அவன கருதிய ஊருக்குநேரே சார்விக்கும். அது போல், அருளைப்பின்னிட்டுப் போதததை முன்னிட்டுச் சென்றானைக் கருவிகளைச் சார்விக்கும், அததிருவருளை முன்னிட்டுப் போதத்தைப் பின்னிட்டுச் சென்றானைச் சிவத்தைச்சார்விக்கும் என்பதறிக. (௧)

குறங்குகுத்திக் கொண்டு குறுக்கைகத்திக்
கூட்டை, மறந்தழைத்தாற் றூக்கம் வருமோ-
வெறுங்கெடுவீர், தன்னை யழித்தெழுந்த சச்சி
தாநந்தத்தை, உன்னி லொளித்துவிடா தோ.

(இ-ள்.) குறங்கு குத்திக்கொண்டு குறுக்கைகத்திக்கூட்டை மறந்து அழைத்தால் தூக்கம்வருமோ எ-து. பாயலில் படுத்துக்கொண்டு தொடையைக் குத்திக்கொண்டு குறுக்கை விட்டுக்கொண்டு உடம்பை மறந்ததாகப் பாவித்துக்கொண்டு தூக்கமே! நீ வாராய்; என்று அழைத்தால் அத்தூக்கம்வருமோ. அங்ஙனம் நினைத்துச் செய்யும நினைவை அழித்தெழும் கேவலம் வந்தாலன்றி, அதுபோலும் உனபோதத்தால் பிராணவாயுவை மறித்துநீ செய்யும் யோகத்தால ஆநந்தநித்திரையை வரச்சொன்னால் அந்நித்திரை வருமோ. அப்போதத்தை அழித்தெழாநின்ற அருட்கேவலம் வந்தாலன்றி, (அவ்வருட்கேவலம் எங்ஙனம் வருமெனின.)

வெறுங்கெடுவீர் தனனை அழித்து எழுந்த சச்சிதாநந்தத்தை உன்னில் ஒளித்துவிடாதோ எ-து. அந்தோ வெறுங்கெடுவீர! தற்போதத்தை அழித்துத் தானுயிருக்கும் சச்சிதாநந்த வடிவாகிய சிவத்தை உன் போதத்தால் உனனில், உன்னையறியாது உனக்குள் ஒளித்துத் தன்னைவிட உன்னை ஒருமுதலாக்கிப் பிரித்துவிடும். (ஆகலின், உனதுயிர்க்குள் இருந்து அறிவிக்கும் பூரணம்எனக்காணடி.) எ-து.

சுபாவ நித்திரைபண்ணுவோன் செயலெல்லாங்காட்டி நித்திரைபண்ணா நிற்கிறானைப்போல, ஏகாந்தத்திருத்தல் ஆதனங்கட்டல் அசைவற்றிருத்தல் முதலிய ஞானிகள் நடையைக்காட்டி, அவரைப்போலும் ஆநந்த நித்திரைபண்ணாது தற்போதத்தோடும இருத்தலின், இங்ஙனம் உவமை கூறினார்.

உபதேசப் பிர்த்தோளெனனும் திருவெண்பாமுதல இம்மூன்று திருவெண்பாவானும் திருவருளை அறிதற்கும, தற்போதம் ஒழிதற்கும், உபாயம் யாது கூறினும தெரிந்துகொள்ளாத யோகியைப்பார்த்து வெறுத்துப் போதத்தை அறிந்தடக்கினால் அனாதி கருவிகள அடங்காதென்பதும, அப்போதத்தைப் பின்னிட்டு அருளை முன்னிட்டுச செல்லவேண்டும் என்பதும, அவ்வருளை முன்னிட்டுச் சென்றபோதும அதனைத் தற்போதத்தால் எதிரிட்டுப் பார்க்கலாகாது என்பதும், அறிவித்தவாறு காண்க. (௧௦)

நீர் கூறியவாறே யோகிகளும் சிவம் வாக்குமனாதீத கோசரம்என்றுகூற நீர் அவரை மறுப்பதென்னை? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

மனவாக்குக் காயத்தான் மாய்ந்தவை மாண்
ட, தெனவாய்ப் பறைபறையி லென்றும்-நினைவ
தெலாம், சாக்கிரப் பொய் தானுந் தனியனவன்
றற்பரமும். நீக்கமற்ற பூரணமென் னில்.

(இ-ள்.) மனம் வாக்குக் காயததால் மாய்ந்த அளவைமாண்டது என வாய்ப்பறை ஆறையில் என ஆமதினைவது எலாம் சாக்கிரப்பொய் எ-று. மனவாக்குக் காயத்தால் வருந்தி யோகசமாதிகூடிச் சிவதசைப்பெறு, அம் மனவாக்குக்காயங்களால அளவிடப்பட்ட அளவைகளை எல்லாங்கடந்தது. அச்சிவம், என்னைப்பிறர்க்கு வாய்ப்பறையறைந்து கூறிய ஆற்றான், அவர்க்குப் பயனென்னை உண்டாம். அவர் பாவிப்பதெல்லாம் சாக்கிரப்பொய். ஆகலின்,

தானும் தமியன அலனதற்பரமும் நீசம் அறறபூரணம் என்னில எ-று. ஆனமாவும சிவத்வெதவிட ஓர தனி முதலவன் அன்று என்றும, அச்சிவமும் ஆனமாவைவிட்டு நீங்காது உடபுறமமாய் நிறைந்துள்ள பரிபூரணம் என்றும் வேதாகமங்கள் கூறும் என்னின எ-று.

கூறும் எனின பொய்யாகலின பயனென்னை உண்டாம் என முடித்துக்கொளக.

மனத்தால் வருந்துவது வாயுவை உண்மறித்தல், வாக்கால் வருந்துவது சாத்திரம்பாாததல, காயததால்வருந்துவது ஆதனங்கட்டல் ஔடதம் புசித்தல் முதலியன. அளவை எனபது காட்சி அநுமானம் ஆகமம் முதலியன. அவ்வளவைமாண்டது ஆன்மாவும் சிவமும் இரண்டற்றிருந்த இடம். அதனை அறியாது மானதக்காட்சியில நின்று அளவைமாண்டது என்றமையால், "வாய்ப்பறை யறையிலென்னும்" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் அவர் அங்ஙனம் கூறினராயி னும் மனத்திகளைக்கடந்துநின்ற பூரணத்தை உணர்ந்த வரலர் என்று அறிவித்தவாறுகாண்க. (கக)

வாயுமனங் கண்ணசையா வாறடக்கி மக்கின மாய், நீபுதைந்து போய்க்கூட னீதியோ-காயத் துக், குட்புறம்பாய் நீதானு யுண்டில்லை யாயதற் கும், அப்புறமாய்த் தாக்கற்ற தை.

(இ-ள்.) காயத்துக்கு உள்புறம்பு ஆய் நீ தான் ஆய் உண்டு இல்லை ஆய் அதற்கும் அப்புறம் ஆய்த் தாக்கு அற்றதை எ-து. வெறுங்கடத்திருந்த ஆகாயம்போன்று இக்காயத்திற்கு உள்ளும்புறம்புமாய், நீ அருள் தானாகியகாலத்து உண்டென்றும் இல்லையென்றும் சொல்லப்பட்ட அநுபவமாய், அதறகும் அப்பாலாய் ஒன்றேடும் தாக்கற்றிருந்த சிவத்தை,

வாயுமனம் கண் அசையா ஆறு அடக்கிமக்கினம் ஆய் நீபுதைந்து போய்க்கூடல் நீதியோ எ-து. வாயுவும் மனமும் கண்ணும் சிறிதும் அசையாவாறு அடக்கி, அங்ஙனம் அடக்கியபோதமும் தோன்றுது அவற்றுள் மறைந்து, நீ சென்று அடையத்தொடங்குதல் முறைமையோ எ-று.

ஆன்மா அருள்வயப் பட்டபோது எல்லாம் அவ்வருள் வடிவாய்த்தோற்றலான் உண்டென்றும், அங்ஙனந் தோற்றிய அருளை இன்னபிரகாரமாய் இருக்கின்றது

என்று சொல்லக் கூடாமையான், "இல்லையாய்" என்றும், அதனையும் கழன்று சுகாதீதப்படுதலின், "அதற்கும் அப்புறமாய்" எனறும் கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் பூரணத்தை அடைதற்கு ஈது உபாயம் அன்றென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (கஉ)

ஒட்டா திருக்கவென்று லொட்டா துறக்கமாம்
சுட்டா திருக்கிற் சுடர்க்கொழுந்தாம் - துட்ட
மனத்தோடு வாயுவைநீர் மண்டையிலே வைக்க
நினைப்பீ ரிதென்ன நிலை.

(இ-ள்.) ஒட்டாது இருக்கஎன்றால் ஒட்டாது உறக்கம்ஆம் சுட்டாது இருக்கின் சுடர்க்கொழுந்துஆம் எ-து. உமது யோகத்தால் கருவிகள்ஒன்றும் தாக்காது ஒழிந்திருப்போம்என்று நீர் கருதினால், அக்கருவிகள் ஒழிந்தபடி நிற்க வொட்டாது; கேவலம்வந்து சாரும்; அக்கருவிகள் ஒன்றையும் எதிரிடாது பார்த்திருப்போம்எனில் ஆண்டு ஓரொளிதோற்றும். (மனத்தால் வாயுவை அடக்கி நிற்பின் அங்ஙனமாம்எனின்.)

துட்ட மனத்தோடு வாயுவைநீர் மண்டையிலேவைக்கநினைப்பீர் இதுஎன்னநிலை எ-து. அக்கொடிய மனத்துடனே வாயுவையும் பிரமரந்திரத்தில் நிறுத்துதலே முத்திஎன்று அப்பிரமரந்திரத்தில் அவற்றை நிறுத்தக் கருதுவீர்! இஃதென்ன உண்மைநிலை எ-று.

மனத்தையும் வாயுவையும் பிரமரந்திரத்தில் நிறுத்தினால் கருவிகளெல்லாம் ஒழியும்; அவையொழியவே கேவலம் மூடும்; அதுமூடவே தம்மோடு தமக்குள் இருந்து அறிவிக்கும் திருவருளும் தெரியாது. ஆகலின், அந்நிலையை, "ஏதெனை நிலை" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் யோகியரது கருத்தை எடுத்துக்காட்டி, இங்ஙனம் நிற்பின் அஞ்ஞானம் தோற்றும் எனின், எங்ஙனம் நிலையைப் பெறுவீர் என்று அவரை மறுத்தவாறு காண்க. (கக)

வாயுவைவிட்டு மனத்தைமாத்திரம் நிறுத்தினால் சிவத்தைப் பெறலாமோ? எனின், மேற் கூறுகின்றார்.

கூட்டிற் குரங்கைநிற் கோவணிக்கூத்தா மனத்
ஆட்டிப் பிடித்தா ரடக்குவார் - காட்சியறச [தை
சும்மா விருக்கி லசையாது சுற்றுவிறி
சம்மானை பம்பரங்கா ணும்.

(இ-ள்.) காட்சிஅறச சும்மாஇருக்கில அசையாது சுற்றுவிறிசுஅம்மானை பம்பரம் எ-று. போதம்ஒன்றையும் எதிரிட்டு நாடாது சும்மாஇருப்பினும் ஒருவர்பிடித்து அசைக்காததானே சுற்றுகின்ற விறிசுபோலும், ஒருவர் எறிந்து பிடியாததானே சுழலும் அம்மானைபோலும், ஒருவர் ஆட்டாததாலும் பம்பரம்போலும் (தானேவிளைந்து எழுந்து அசைவதனின்)

கூட்டில் குரங்கைநிழல் கோரணிக்கூத்தும் மனத்தைத் தூட்டிப்பிடித்து ஆர் அடக்குவார் எ-று. கூட்டில் அடைத்துவைத்த குரங்கைப்போலும், நிழற்பாவைக் கோரணிக்கூத்தைப்போலும், ஒருவர் பிடியாதிருக்கவும் தானே சேட்டிக்கும் மனத்தைப் போதத்தால் பற்றிப் பிடித்துத் தூட்டி யாவர் அடக்கிக்கொள்வார் எ-று.

உடம்பிலநின்று சேட்டித்தலின், "கூட்டிற் குரங்கை" என்றும், நிழற்கோரணிக்கூத்தைக்காண்டல் மாத்திரம் அன்றிப் பிடிக்கக் கூடாததுபோல, மனத்தினது போக்குவரத்து கூறிவதே அன்றி அசைவு அறிந்து பற்றக் கூடாமையின், "நிழற்கோரணிக்கூத்து" என்றும், பன்முகமாய்ச் சிதறி ஓடுதலின், "விரிசு" என்றும், குதித்துக் குதித்தொழுகுதலின், "உம்மானை" என்றும், ஓர்கணத்தில் அநேகச் சுற்றுச் சுழலுவதனால், "பம்பரம்" என்றுங் கூறினார்.

கூட்டிற் குரங்கையும் நிழற்கூத்தையும் தூலமாகலின், போதம் அசைந்துவிட்டது அதனது அசைவிற்கு உவமையும், விரிசு உம்மானை பம்பரத்தையும் சூக்குமம் ஆகலின், போதம்சிறிதடங்கிய இடத்து அம்மனத்தின் அசைவிற்கு உவமையுமாகக் கொள்க.　(கஎ)

பற்றுத போதும் பதறும் பழக்கமதைக்
கற்று மென்னுளக் கலக்காது-சற்றேநீ

தீண்டிவிடிற் றன்காண் செனன மரணமது
மாண்டுவிடி னீசிவமா வை

(இ-ள்.) பற்றுந்போதும் பற்றும் பழக்கமதைக் கற
றல் எனஆகக கலக்காது எ-து. நா பொருளையும் போ
தங்கருதாது அசைவற நிற்கும்போதும் முன்னா அசை
ந்த அப்போதத்தோடு கூடிய பழக்கத்தான விளைந்தெ
ழும் மனத்தைப் போதத்தால் பிடிக்கச் சாதித்து அட
க்குவனெனின், உன்னை எங்ஙனம் மயங்காக கலக்காது,

நீ சற்றே தீண்டிவிடின் தான் செனனமரணம் அது
மாண்டுவிடின் சிவமாவை எ-று. நீ உன்போதத்தால
அம்மனத்தினைக் கணப்போதாயினும் பிடித்து விடுத்தி
எனின், அதுதானே பிறப்பும் இறப்பும் ஆம். அங்ஙனம
பிடித்து விடுக்கும்போதம் இரக்கும் உபாயம் அறிந்து
இறந்தினெனின், அம்மனமும் இறக்கும் நீயும் சிவமாவை.

பிடித்தபோது நினைப்பும் விடுத்தபோது மறப்பும் வ
ருதலின், "செனனமரணம்" என்றா.

இவ்விரண்டு திருவெண்பாவானும் தற்போதத்தால
மனத்தை அடக்கக் கூடாதென்று அறிவித்தவாறு கா
ண்க. (௧௫)

அறிவா யிரீர்மயக்க மாகா தசையில்
விறிசாய விடாதோ விகற்பம்-பிறியாத்
தராசி னுனிபோற் சமாதிவரின் ஞான
இராசனுமக் கொப்பா ரெவர்.

(இ-ள்.) அறிவு ஆய்இரீர் மயக்கம் ஆகாது அசையில் விகற்பம் விரிசு ஆய்விடார்தா எ-ற. கருவிகளெல்லாம் நீங்கி நின்ற உயிர் அறிவை விட்டுநீங்காத அருள் அறிவாயிருந்தோர்; அங்ஙனம் இருந்தீரெனின், மயக்கம்வந்தடாது. அவ்வுயிரறிவைப் பிரியா அறிவைத் தற்போதத்தால் எதிரிட்டுப் பார்ப்பதாய் அசையில் விகற்பஞ் சுழல விரிசுபோலாய்ச் சுழலும். (ஆகலின், அங்ஙனம் பார்த்து அசையாது.)

பிரியாத்தராசின் நுனிபோல் சமாதிவரின்ஞான இராசன உமக்குஒப்பார்எவர் எ-து. இரண்டுதட்டிலும் இட்டபொன்னும் கல்லும் சரியானபோது கீழ்நின்ற முள் ஓர்பால்சாயாது மேல்நின்ற முள்ளைப் பிரியாதிருந்த அத்தராசின்முள் நுனிபோல், மயக்கமும் விகற்பமும் அடாது அவ்வருளறிவின் நேரே உமதுபோதம் அசைவற்று இருக்கும் சமாதி வருமாயின், அப்போது நீர் ஞானராசன் ஆவீர்; அஃதன்றி இவ்வுலகத்து உமக்கொப்பாரும் யாவர் எ-று.

கல்போலும் கேவலம், பொன்போலும் சகலம், அக்கல்மிகுந்தபோது கல்தட்டுப் புறத்தும் பொன்மிகுந்தபோது பொன்தட்டுப் புறத்தும் சாயும். கீழ்நின்ற முள்போல் ஆன்மா, இம்முள் சாய்ந்தபோதும் சாயாது அசைவற நேரேநின்றபோதும் அசைவற்றுமேல்நின்ற முள்போல் அருள்என அறிக. மேல்நின்ற முள்போல் கீழ்நின்றமுள்ளும் அசைவற்றுநேரே நிற்றல்போல் ஆன்மா,

அருளில் அசைவற நிற்கவேண்டும். ஆகலின், "தராசு நுனிபோல்" என்றார். இங்ஙனம் நிற்கின்ற சமாதிவருதல் அரிதாகலின், "வரின" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் கேவலசகலங்கள் தாக்காது திருவருட்கண் நிற்றற்கு உபாயங்கூறிய வாறுகாண்க.

இங்ஙனம் கேவல சகலங்களை நீக்கித் திருவருளில் அசைவற நிற்கக்கூடாது. ஆயினும், அந்தக்கரணங்களை அடக்குதற்கு உபாயம் மேறகூறுகின்றார்.

நீர்க்குப் பதமு நெருப்புச் சுடுந்தொழிலும்
காற்றைச் சலிக்கவுமார் கற்பித்தார்- ஆக்குமிது
போகா மனதி புதைக்குநிழல் போலாநீ
ஆகாயம் போறபா ரறும்.

(இ-ள்.) நீர்க்குப்பதமும் நெருப்புச்சுடும் தொழிலும் காற்றைச்சலிக்கவும் ஆர்கறபித்தார் ஆக்கும் இது மனதிபோகா எ-று. நீர்க்குக்குளிர்ந்து பதஞ்செய்யும் குணமும், நெருப்பிற்குச் சுட்டொன்றுவிக்கும் குணமும், காற்றிற்குச் சலித்துத் திரட்டும் குணமும் கற்பித்தார்யாவர்? அவற்றிற்கு இக்குணங்கள் இயல்பானவாறுபோல், மனத்திற்கு ஓர்பொருளைப் பற்றும் குணமும், புத்திக்கு அதுபற்றியபொருளை நிச்சயிக்கும் குணமும், அகங்காரத்திற்கு அதுநிச்சயித்தபொருளை அபிமானிக்கும் குணமும், சித்தத்துக்கு அஃது அபிமானித்த பொருளைச் சிந்திக்கும் குணம் இயல்பாம். ஆகலின்,

யாவர்க்கும் இம்மனமாதி அந்தக் கரணங்கள் நீங்கா; ஆயின், (நீர் இங்ஙனங் கூறிய ஆறருள அக்கரணங்கள் அங்ஙனம் இருப்பன அன்றி அவற்றை நீக்கவேண்டாவோ? எனின்.)

புதைக்கும் நிழல்போல் ஆம் நீ ஆகாயம்போல்பார் அறும் எ-து. தன்னைப் புதைக்க மண்போடுந்தோறும் அம்மண்மீது மேன்மேல் எழுப்பட்ட புதைக்கும் நிழல் போலும் அக்கரணங்களை உன்போதத்தான் அடக்குந்தோறும் இப்போதத்தின்மீது மேன்மேல் எழுவதாம்; ஆகலின், உனது உயிர்தனைப் பிரிவறநிற்கும் அருளை உட்புறமாயுள்ளனவெல்லாம் தாக்கறநிற்கும் ஆகாயம்போல், அவ்வருணஞானக்கண்ணால் தேகாதி பிரபஞ்சங்களை எல்லாம் நிரந்தரமாய்ப்பார்; இங்ஙனம் பார்த்தபோது அக்கரணங்கள் அறும் எ-று.

இதனால் அகக்கரணம் பொறிவழிச்சென்று பிரபஞ்சத்தை நாடும்பொழுதும், அங்ஙனம் செல்லாவிடத்து அவ்வாசனையால் உள்ளே அசையும்போதும், தற்போதத்தால் அடக்கின் அடங்காது மேன்மேல் எழும். ஆகலின், புறம்பும் உள்ளும் திருவருளைப் பரிபூரணமாய்க் காணின் அககரணங்கள் அடங்கும் என்பதாயிற்று. நீராதி இயற்கைக்குணங்களைப் போதத்தால் அடக்கக்கூடாததுபோல், மனாதி இயற்கைக் குணங்களையும் இதனால் அடக்கக்கூடாதென்பதூங் காண்க.

இத்திருவெண்பாவால் திருவருளை உள்ளும் புறனும் பரிபூரணமாய்ப் பாவித்தால் கரணம் அடங்கும் என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (கஎ)

இங்ஙனம் உள்ளும் புறனும் பரிபூரணமாய்ப் பாவிப்பது அருளன்றோ! எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

மண்ணை மலையை மறிகடலை வானகத்தை
எண்ணி லளந்தறிய வொண்ணுமோ உண்மையைநீ
உண்டென்னி லோர்வார்த்தை யுண்டல்லா துன்
னொழிவைக், கண்டறியி னரியமாங் காண்.

(இ-ள்.) மண்ணைமலையைமறிகடலை வானகத்தை எண்ணில் அளந்து அறியவொண்ணுமோ எ-து. மண்ணகமுழுதையும் வானகமுழுதையும் நீட்டல் அளவையானும், மலையை எடுத்தல் அளவையானும், மறிகடலை முகத்தல் அளவையானும், எண்ணிறந்து ஒருவரால் இவ்வளவென்று அளவிட்டறியக்கூடுமோ. அதுபோல,

உண்மையை நீ உண்டு என்னில் ஓர்வார்த்தை உண்டு அல்லாது உன்னொழிவைக்கண்டு அறியின் அரியம் ஆம் எ-து இருநூற்றிருபத்துநாலு புவனங்கட்கும் அவற்றுள் இருந்த சராசர உயிர்கட்கும் உட்புறம்பாய் நிறைந்துள்ள திருவருளை நீ உண்டென்று சொற்றினனின், அவ்வாறு சொல்லும் உண்டாவதன்றி இச்சொற்றுப் பொருள் இது என்று உணர்த்தாததால் இதனை ஆகாசத்தில் தோற்றும் அவ்வருளைக் கண்டு அளவிட்டு

அறியக் கூடுமோ ! அங்ஙனம் அன்று; அளவிட்டறிவே னெனில், உனக்கு அனனியமாய் இருந்த அவ்வருள் அனனியமாய் நீங்கும் எ-று.

இதனால் போகத்தால் சிறிதளவிட்டப்படும் மண்முதி பொய்ப்பொருளையே முற்றும் அளவிடக்கூடாது எனின், அப்போத நாசத்திருந்த மெய்ப்பொருளை எங்ஙனம் அளவிடக்கூடும் என்பதாயிற்று. அருள் அனனியமாயிருந்துள்ளது; ஆயினும், போதந் தடித்தபோது மலவாசனை தோன்றும், இம்மலவாசனையோடுங் கூடிய போதத்திற்கு மலரஞ்சிதமாயிருந்துள்ள அவ்வருள்தோன்றாது. ஆகலின், "அனனியமாங்காண் என்றார். காண் அசை.

இத்திருவெண்பாவால் அருளை எதிரிட்டு அறியின் அன்னியமாம் என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௧௮)

உதித்தொடுங்கும் பொய்க்கா ருபாதான மென்று
துதிப்பை யுதிப்பா லொடுக்கின்-பதைத்தெழுந்
த, பந்தன்றோ சாட்சியைப்போற் பார்வேர் பறி
கொந்தலர்ந்து காயாதொக்கும். [த்தமரம்

(இ-ள்.) உதித்து ஒடுங்கும் பொய்கார் உபாதானம் என்று உதிப்பைஉதிப்பால் ஒடுக்கின் பதைத்து எழுந்தபந்து அன்றோசாட்சியைப்போல் பார் எ-து. ஆகாயத்தில் தோன்றி மறையும்கார்போல், மாயையில் தோன்றி ஒடுங்கும் பொய்யாகிய கரணங்களையும் அம்மா

யை என்று அருளால்கண்டு நீக்காது; அதனை மெய்போல்கருதி அக்கரணங்களைப போதத்தால அடக்கில், அவைகரத்தால் அறையுந்தோறும் விளாநெழுந்த பந்துபோல் ஆகாவோ? அப்பந்தைக்கரத்தா லறையாதுவிடுத்தால் நிலத்திற்கிடக்கும். ஆதலின், இதன்சாட்சியைப போல் உன்போதத்தால அவற்றை அடக்கின,மேன் மேலெழும் எனபதையும், உனபோதம் சும்மா இருப்பின் அவைதாமே அடங்கும் எனபதையும், பார்த்தறிதி, (அஃதனறியும்.)

வேர்பறிந்தமரம் கொந்து அலர்ந்துகாயாது ஒக்கும் எ-து. நிலத்தில ஊனறிய முதல்வேர்பறிந்தமரம பூத்துக் காயாது. அதுபோலும், உன்போதம்அற்றபோது கரணஇந்திரியங்கள் ஒனறும தோனறாது அறும்.

உபாதானம் என்றது மாயையை, அதுகாரியத்தைக் காரணமாகக்கூறியது. கரணம்போல தோனறி மறைதலின போதத்தையும், "உதிப்புஎன்றார்" கரணங்கள போதம்இருந்தபோது இருந்தும் இறந்தபோது இறந்தும்வருதலின், போதத்தைவேர்க்கு உவமையாகக்கூறினா.

இத்திருவெண்பாவால் அருளால் கருவிகளினது உண்மையை அறிந்துநீக்கினால் நீங்குமென்பதூஉம், போதத்தால அடக்கின்மேன்மேலும் எழும்எனபதூஉம், கருவிகளை நியதிகளைந்த தறபோதத்தையும் அடக்கினால் மீட்டும் கருவிகள் தோற்றாவென்பதூஉம், அறிவித்தவாறு காண்க. (கக)

இங்ஙனங் கருவிகளும் போதமும் இறந்துநின்ற இடத்துவரும் இலாபம் என்னை? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

சுட்டுப்போ தங்கழன்ற சுத்தமரை மாத்திரையில
மட்டுத்தா னற்றநிட்டை வாய்க்குமால்-கெட்டே
தலைச்செய்யு மாநந்தஞ் சற்றேபால்வாரி [ன்
முலைக்கண்ணிற் றோன்று முறை.

(இ-ள்.) சுட்டுப்போதம் கழன்றசுத்தம் அரைமாத்திரையில மட்டு அற்றநிட்டைவாய்க்கும் கெட்டேன் தலைச்செய்யும் ஆநந்தம் சற்றே எ-து அரைக்கணப்போது ஆயினும் இது அது என்றுசுட்டி அறியும் தற்போதம் ஒழிந்த ஓவரம்பின்றிய சுத்தமாகியநிட்டைவாய்க்கும். ஆயின், கெட்டேன் ஆண்டுப் பிரவேசிக்கும் பேராநந்தம அற்பமோ?

முலைக்கண்ணில் பால்வாரிதோன்றும் முறை எ-து. முலையினது சிறியகண் துவாரத்தில் பெரியபாற்கடல் உதயமான முறைமைபோல் பரிபூரணமாய்த் தோற்றும் எ-று.

ஈண்டுச்சுத்தம்என்றது பரையோகம், இப்பரையோகத்தில் ஆன்மபோதம் மிகவும் தேய்ந்திருத்தலின் அதனை, "முலைக்கண்" என்றும், இங்ஙனம் இருந்தபோது அரைக்கணத்தில் அப்பரையோகம்நீங்கிப் பரிபூரணாநந்த

ம் அநுபவமாய்த்தோற்றலின் அதனை, "பால்வாரி"என்றுங்கூறினார். தான், ஆல், அசை.

இத்திருவெண்பாவால் கருவிகளும் போதமும் இறந்த நிலையிலன்றிலை ஆநந்தலாபம் உண்டென்று அறிவித்தவாறு காண்க.

ஆகாயத் தேபலவுந் தோன்றி யடங்காதோ
நீகாயத் தோடழுந்தி நீங்கியருள்-ஆகாதோ
என்றுசலிப் பானே னெதிரற்ற பூரணத்தே
ஒன்று மிலைக்கா னுனக்கு.

(இ-ள்,) நீ காயத்தோடு அழுந்தி நீங்கி அருள் ஆகாதோ என்று சலிப்பான் ஏன் எ-து. நீ காயத்தோடு பொருந்தி இருப்பதாய்க் கருதி இக்காயம் நீங்கி எனக்கு ஓர்காலம் திருவருள்வடிவம் ஆகாதோ? என்று சலித்துத்துயர் உறுவானேன.

ஆகாயத்தேபலவும் தோன்றி அடங்காதோ எதிர் அற்றபூரணத்தே உனக்கு ஒன்றும் இலை எ-து ஆகாயத்தினிடமாய்ச் சராசரதேகங்கள் பறபலவும் தோன்றிநின்று அழியாதோ? அதுபோல, உனபோதம் ஓர் பொருளையும் எதிரிடாத அற்றபோது உன்னை விழுங்கிநின்ற அருட்பூரணத்தில உனககு அத்தேகாதி பிரபஞ்சங்கள் ஒன்றும் இல்லை எ-று.

ஆகாயத்தினிடமாய்த் தோன்றி ஒடுங்கும் காயங்கள் அவ்வாகாயத்திற்கு அனனியமானதுபோல், மூன்

தேகாதிகளை யானெனது என்று பற்றிநின்ற போதம் திருவருளில் அழுந்திய பூரணமாய்ப்போகத் தேகாதி பிரபஞ்சங்கள் அனன்னியமாய்த் தோற்றும் ஆகலின், ஆகாயத்தே பலவுந்தோன்றி யடங்காதோ" என்றும், பொய்யாய்த் தோற்றலின், "ஒன்று மிலைக்காண்" என்றுங்கூறினார். காண-அசை.

இத்திருவெண்பாவால் அருள்வடிவமாய என்னைக் கிருப்பன் என்றமாணாக்கனுக்கு அவ்வருள்பூரணமென்றும், உனசுட்டிப்போதம் அற்றால் அதனைவிட நீ ஒருமுதலன்று என்றும் அறிவித்து, அவனதுதுயரை மாற்றியவாறு காண்க. (உக)

அவன் யோகப்பழக்கம் நீங்கற் பொருட்டுப் பழக்க இலக்கணம் எடுத்து மேற்கூறுகின்றார்.

பழக்கங் கொடியதுபார் பாறையினுங் கோழி
கிழிக்கும் பொலியைக் கிளறும் விழித்தும்
குருடாங் கொளிபகையாய்க் கூசிக்கோல போ
அருளைப் பகுக்குமான் மா. [டார்

(இ-ள்.) பழக்கம் கொடியதுபார் பாறையினும் கோழி கிழிக்கும்பொலியைககிளறும் எ-து யாவர்க்கும் பண்ணுள் தொன்று தொட்டுவரும் பழக்கம் நீக்கக்கூடாமையின் மிகவும் கொடியது. அதனை நீபார்த்தறிதி, அஃதெவ்வனம் எனின், பண்ணுள் குப்பைசீத்தபழக்கத்தை

ல் கோழி கற்பாறையாயினும் சீக்கும், நெற்பொலிமே லவிடப்பினும் சீக்கும், அஃதன்றி.

விழித்தும் குருடர்க்கு ஒளிப்பகையாய்க் கூசிக்கோல் போடார் அருளை ஆணவமாப் பகுக்கும் எ-று. காசநோய் படர்ந்த குருடர் கண்ணோய் தீர்ந்து விழித்தபோதும், கதிரொளி இருட்பகை போலாய்க் கூசி முன்பிடித்த கோலைக் கைவிடார். அவர்போல, அருளையடையார் முன்னர் அது இது என்று நானுவாய்ப் பகுத்த பழக்கத்தால், இப்போது பகுத்தற்கு இடமின்றி, எங்கும் தானாயிருந்த அவ்வருளை அடைந்தும், ஆணவமா அதனைப் பகுத்துநாடும் எ-று.

சீக்கக்கூடாத பாறையைச் சீத்தல்போல பகுக்கக் கூடாத அருளைப் பகுத்தலானும், கிளறவேண்டுவது இன்றி நின்று தனது பொலிமையைக் கிளறுதல்போல, பகுக்கவேண்டுவது இன்றி இருந்து அருளானந்தத்தை அநுபவியாது அவ்வருளைப் பகுத்தலானும், காசமிகுந்த போது கூசிப்பிடித்த கோலை அக்காசநீங்கிக் கதிரொளி கண்டும், இவ்வொளி முன்தோன்றிய இருளாய்க் கூசிக்கை விடார்போலும், முன்னர் ஆணவமறைப்பானது இதுவென்று பகுத்த போதத்தை இப்போது அவ்வாணவம் நீங்கி அருளொளிகண்டும், இவ்வருளொளியை முன்னர் ஆணவ இருள்போல் பாவித்துவிடார். ஆதலினும், இங்ஙனம் உவமைகூறினார்.

தேகாதிபிரபஞ்சங்களை எல்லாம் திருவருள் வடிவாக்காண்பதே அன்றி, அவற்றை நானாவாய்ப பகுப்பினும் இவ்வருளைப் பகுப்பதாகாதென்பதூஉங் காண்க. (உஉ)

கட்டியநாண் விட்டாலுங் கந்க்கலாக் கன்றுகளைத், தட்டிப் புறப்படுத்துந் தன்மைபோல் - ஒட்டொழித்து, நின்றாற்போ னீசிவமாய் நில்லென்று நீக்கமறுத், தொன்றாக்கி லொன்றிரண்டா கும்.

(இ-ள்.) கட்டியநாண்விட்டாலும் கந்து அகலாக்கன்றுகளைத தட்டிப் புறபபடுத்தும் தன்மைபோல் எ-து. தறியோடுங்கட்டிய தாம்பைதெறிந்து விடிப்பினும் முனகட்டி யிருநததுபோல கருதி, அததறியைவிட்டு நீங்காத கன்றுகளைக் கரத்தால் தட்டி ஓட்டிவெளியில புறப்படுத்தும் முறைமைபோல.

ஒட்டுஒழித்து நின்றாற்போல் நீசிவம்ஆய் நில்என்று நீக்கம் அறுத்து ஒன்று ஆக்கில் ஒன்று இரண்டு ஆகும் எ-து. முன்பந்தமா யிருந்துள்ள முப்பத்தாறு கருவிகளையும் விடுத்துத் தன்னையும் திருவருளையும் அறிவித்து அவ்வருளோடும் சேர்த்தி, அவ்வருள் அசைவறநின்றாற்போல் நீ உனபோதம் அசைவற்றுச் சிவமயமாய் நில்லென்றுகூறிச் சிவத்தைவிடத் தானொரு முதலென்றுகருதும் அவிதபாவனையை மாற்றி, அச்சிவத்தோடு ஒன்றாக்கினும் போதஒழிவால் அதனோடுஒன்றான ஆன்

மா போதஅசைவால் இரண்டாகும். ஆகலின், இதனது போதம் இருந்தவாறு என்னை எ-று.

தும்புசெறிந்து விடுவித்தபோதே தாயைச்சென்று கூடிப்பால் உண்ணும் கன்றுபோல், ஒட்டொழிந்தபோதே தற்போதம் ஒழிந்து அருள்வழிச்சென்று சிவத்தைஅடைந்து பேரின்பத்தைப்பெறும் பக்குவர்போலாகாது, கட்டியநாண் விட்டாலுநீங்காது நின்ற கன்றுகளைக் கரத்தாலசட்டி வெளியிற் புறப்படுத்தித் தாயோடுஞ்சேர்த்து முலையைப் பிடித்துண்ண விடப்பினும் உண்ணாது மீளுமாறுபோல், ஒட்டொழிந்தலும் தனது அருளோடுஞ்சேர்த்த துவிதபாவனையைமாற்றிச் சிவத்தோடொன்றாக்கினும் அச்சிவத்தோடு இரண்டற்றிருந்த ஆனந்தப்பேற்றை அடையாது தற்போதஅசைவான இரண்டாகலான், இவர்க்கு இக்கன்றுகளை உவமைகூறினர்.

குரங்கை நினையா திருவென்று கூறத்
திரும்பி யதுவே தியானம் வருங்கதைபோல்
நீசிவமாய் நில்லென்று நீங்கியது வாய்நினைந்து
மாய்வையது வன்றோ மலம்.

(இ-ள்.) குரங்கைநினையாது இருஎன்றுகூறத் திரும்பிஅதுவே தியானம்வருமகதைபோல் எ-து. ஓர்புருடன் ஓர்பேதைக்குக் குரங்கினை நினையாது இருக்கி என்றுகூற, அவன் அதனைக்கூறிய மாத்திரத்தில் மீண்டு

அக்குரங்குத்தியானமே இவனுக்கு மனத்தில் குடியா
யிருந்ததென்று உலகத்தில் வழங்குங் கதைபோல.

நீ சிவமாய் நில்லென்றால் நீ நீக்கி அது ஆய் நினைந்து மா
யையை அது அன்றோ மலம் எ-டு. நீ வேறொன்றையும் எதிரி
டாது சிவமயமாய் நில்லென்று கூறினால், அங்ஙனம்
எதிரிடும்போதம் ஒழிவித்து அச்சிவமயமாய் நிற்பது எ
ன்று அறியாது, போதத்தால் சிவத்தை எதிரிட்டுப் பார்
த்துயான் சிவமயமாயினேன் ஆயினேன் என்று கருதி
வருந்துவாய்; இங்ஙனம் கருதி வருந்தப்பண்ணுவது
அன்றோ மலமாவது எ-று.

கூரியபுத்தி உடையோனுக்கு நீ குரங்கை நினையாதி
ருஎன்று கூறினால், அக்கணமே அந்நினைவை ஒழித்திரு
ப்பன். அதுபோல, தீவிரதர பக்குவனுக்கு நீ சிவமாய்
நில்லென்றால் அக்கணமே சிவமென்றுந் தானென்றும்
கருதும் துவிதபோதமொழிந்து சிவமாய் நிற்பனென்று
அதற்கு எதிர்மறையும் வருவித்துக்காண்க. (உ௪)

மணிப்பாம் பிருளின் மறைந்திருக்கத் தேடும்
கணக்காந்தற் போதத்தைக் காட்டி-உணர்த்துகி
நீரிற்கிணறு நிழலாயுத்தமமே போலாம் [னும்
ஆரித்தை நீக்கியிருப் பார்.

(இ-ள்.) மணிப்பாம்பு இருளில் மறைந்திருக்கத்தே
டும் கணக்குஆம் தற்போதத்தைக்காட்டி உணர்த்துகி
னும் எ-து. சென்னியின் மீது மணியையுடைய பாம்பு

தான் இருளிடத்து மறைந்திருப்ப இருளைத்தேடும் முறைமைபோலாகும். நீ உன்போதத்தை முனைவிட்டு அருளிடத்து மறைந்திருப்ப அருளைத்தேடு முறைமையென்று போதஞ் சீவிப்பதைக்காட்டி, அருளையும் உனைவிட்டு நீங்காச பரிபூரணமென்று அறிவிப்பினும் தெளிந்து கொள்ளார்.

நீரிலிருந்தும் நிழல் உயக்கமும்போலாம் ஆர இத்தைநீக்கி இருப்பார் எ-று. பிரளயமாயக்கோத்துநின்ற சுத்தசலத்தில் நின்றுகொண்டு நீர் தேடும் ஒருவனைப்போலும், சனராந்நிழலில் எதிராயக சருகு அதந்து உயுத்தஞ்செய்யும் ஒருவனைப்போலும், பின்னரும் உன போதஞ் சீவியாநிற்கும். ஆகலின், இப்போதத்தை நீக்கிச்சிவமாயிருப்பார் யாவர் எ-று.

சென்னியின்மீது மணிச்சுடரை உடைய பாம்பு இருளைத்தேடுந்தோறும் அவ்விருள் நீங்குவது அன்றி நில்லாது. அதுபோல, தற்போதத்தை முனைவிட்டு அருளைத் தேடுந்தோறும் இவ்வருள் நீங்குவது அன்றி நில்லாது என்பதும், அப்பாம்பு சென்னிமணியைப் புறாவழிக் கொணர்ந்து வாய்க்குள் அடக்கின், இருள்தேடவேண்டுவது இன்று. அதுபோல, முனைவிட்டபோதத்தைப் பின்விட்டால் அருள்தேட வேண்டுவது இன்று என்பதும், அவ்விருள் நிறைந்தாற்போல் இவ்வருள் நிறைந்திருப்பதென்பதும், நீர் வெள்ளமாயிருக்கவும் அந்நீரில் நின்றுகொட்டு நீர் சம்பாதிக்கத் தொடங்கினவனைப்போ

ல், அருளெங்கும்பிரிவறப்பூரணமாயிருக்கவும், அவ்வரு ளுளதேடி அருளைச்சம்பாதிக்கத் தொடங்கினேனென பதும், தன்தேக அசைவால் நிழலசைவது என்று அறியாது அதற்கு ஓர் அசைவு வேறுளதென்று கருதி அதனைப்பிடிக்கச் செய்பவனைப்போல், தன்போத அசைவால் கருவிகள் அசைவதென்று அறியாது அதற்கு ஓர் அசைவு வேறுளதென்று கருதி அவற்றை அடக்கத் தொடங்கினேனென்பதும், இவ்வுவமைக் குறிப்புகளாற் காண்க. இங்ஙனம் எம்போதம் ஒழிப்பார் அரியர். ஆகலின், 'ஆர்தமைநீக்கப்பெறுபவர்' என்றார். "மணிப்பாம்பிருளையென்பது" சம்பாதித்தமுன்னிட்டு அருளைநாடுதற்குவமை, "கீறிறவன்று" என்பது அருளைக்கீதசமாகக்கொடுத்தற்கு உவமை, "நிழலுயுத்தம்" என்பது தன்னை அருளுக்கு ஊணாகக்கொடுத்து நிற்கவே கருவிகளொழியுமென்று அறியாது, தற்போதத்தால் அவற்றை அடக்கத்தொடங்குதற்கு உவமையெனக் கொள்க.

பழக்கங் கொடியதுபாரென்னும் திருவெண்பாமுதல் இந்நான்கு திருவெண்பாவானும் அளவில் காலந்தற்போதத்தால் அத்துவிதநாட்டத்தில் பழகிவருதலின், அப்போதமொழிந்தாச் சிவத்தோடு இரண்டற்று இருத்தற்குபாயம் யாது கூறினும், பழக்கமிகுதியால் ஆன்மாக்கள் அத்துவிதநாட்டமொழிந்து நிற்றல் மிகவுமரிதென்று அறிவித்தவாறுகாண்க. (உரு)

ஆயின் இப்பழக்கம் நீங்குமாறு எங்ஙனம் எனின்மே றகூறுகினறார.

உட்புறம்பாம் பூசனையு மியோக சமாதிகளும்
சுட்டறிவு கெட்டவா போற் றாமகுவதும-விட்டு
பகல்விளக்கு முச்சிப் படிகமும் போற பாசம் [ப்
அகலநிறபார்க காசரியை யாப பார்.

(இ-ள்.) உளபுறம்புஆம் பூசனையும் யோகசமாதிகளும் சுட்டு அறிவுகெட்டவாபோல ஆமகுவதும விட்டு எ-து. அந்தரியாகம பகிரியாகமாயச் செய்யும் பூசைகளும், ஆருதார பாவனையோக சமாதிகூடுதலும, இது அதனென்று சுட்டிஅறியும சுட்டாதல கெட்டுப் பரமானந்தநித்திரை பண்ணும மெய்ஞ்ஞானிகளைப்போல, மனத்தால பிராணவாயுவை உளமறித்துப பிரமரந்திரத்தில அதனுள்மறைந்து ஆமகவதும ஆகிய இவறறை எல்லாம் பொய்யென்று விடாக்கி.

பகல்விளக்கும் உச்சிப்படிகமும் போல் பாசம்அகல நிற்பார்க்கு ஆர்சரிஒப்பார எ-து. பகறகாலத்துஏற்றிய தீபமபோலும், உச்சிக்காலத்துப படிகமபோலும, கருவிகள முப்பத்தாறும அகன்றுபோகத் திருவருளில அசைவற நிறபோர்க்கு இணையொப்பாா யாவா எ-று.

இருளில் தோன்றியதுபோல அன்றிச் சூரியப்பிரகாசத்தால முதல்கெடாது ஒளிகெட்ட பகலவிளக்குப் போல், முன்னர் ஆணவ அந்தகாரத்தில் தோன்றியது

போல் அன்றி அருட்பிரகாசத்தால் முதல் கெடாது போதங்கெட்டு நிற்றலின், "பகல்விளக்குப்போல்" என்றும், பொழுதேறுகாலம் சாயங்காலத்து அன்றி உச்சிக்காலத்தில பஞ்சவன்னங்களையுங் கவராத படிகம் போலச் சகலகேவலத்து அன்றிச் சுத்தமாகிய அருள் நேரோ கருவிள் ஒன்றேனும் தாக்கறநிற்றலின், "உச்சி படிகம்போல்" என்றும் "பாசமகலநிறபார்" என்றுங்கூறினர். பகல்விளக்கென்றது தறபோதம் கெடியாது அருளிலநிற்றறகு உவமையும், உச்சிப்படிகம்போல் என்றது கருவிகள் ஒன்றேனும் தாக்கறநிறறறகு உவமையும் ஆகககொள்க.

இத்திருவெண்பாவால் நீ இடைநாட்பழகிய யோகப்பழக்கத்தைவிட்டு ஞானயோகததில் பழகுதிஎனின் சிவத்தைப் பெறலாமஎன்று அறிவித்தவாறுகாண்க. (உ௬)

ஆயின் ஒன்றையும் கருதாது சும்மாநிற்பின் சிவத்தை அடைவது எங்ஙனம் எனின்மேற்கூறுகின்றார்.

இருட்கேவலத்தின் றெழுப்பியெதி ரிட்ட, மருட்கேவலசகல மாற்றித்-திரிச்சுடர்போல், தன்னறிவு நின்னிக்குத் தானுணவாய்ப் போவதல்லால், உன்னுதலே யொட்டுதல்கா ணும்.

(இ-ள்.) இருள் கேவலத்து இன்று எழுப்பி எதிரிட்ட மருள்கேவலசகலம் மாற்றி எ-று. கருவிகள்மூப்பத்தாறும் இறந்து ஆன்மபோதமும் இறந்து அந்தகா

ரமாயிருந்த கேவலத்தில் நின்றும் இப்போது தனது அருட்சத்தியால் கருவிகளைக்கூட்டப் பண்ணிச தற்போதத்தைஎழுப்பிச் சுருதிசுருவாகிய படர்க்கை முன்னிலையாய்நின்று ஞானசமாதிகூடப்பண்ணி அத்தற்போதத்திற்கு எதிரிட்ட மருளாகிய கேவலசகலங்களைப் பூரணமாகிய தன்மையாய்நின்றுமாற்றி.

திரிச்சுடர்போல் தன அறிவுதின்னிக்குத் தான்உணவுதாய்ப்போவது அல்லால் உன்னுதலேஒட்டுதல் எ-று. விளக்குத திரிமேலேறிய சுடர் சிறுகச்சிறுகத் தின்றுவந்து முடிவில் அத்திரிமுழுதையும் விழுங்குதல் போல, தன்னை அருளால் அறிவித்தபோது தான் இவ்வருள்வழிவரவரச் சிறுகச்சிறுகத்தின்றுமுடிவில தனதுபோதமெல்லாம் விழுங்கித் தானாயிருக்கும் சிவத்திற்குத தான் புசிப்பாய்ப்போவதுஅன்றித் தான் வேறொரு முதலாய்நின்று அச்சிவத்தை எதிரிட்டு நாடுதலே அதனை நீக்குதல் எ-று.

கருவிகளும் போதமும்இறந்து கேவலஇருளில் கிடந்த நீ கிஞ்சிக்கியனாகலின், அவ்விருளை நீக்கிக் கருவிகளைக்கூடமாட்டாய்; கருவிகள் சடமாகலின், உன்னை அவைவந்து கூடிஎழுப்பமாட்டா. ஆகலின், சுதந்தரமாயுள்ள அருட்சத்தி கருவிகளைக்கூட்டி உன்னை எழுப்ப இக்கருவிகளோடுங்கூடி நீ சாக்கிரத்தனானை. இங்ஙனம் உனக்குப் பெத்தநிலையில சுதந்தரம் இன்மைபோல் முத்திநிலையினும் இன்றாகலின், நீ உன்போதத்

தால் ஒன்றையும் எதிரிடாது அசைவற நிற்றியெனின், அச்சிவந்தானே உன்னை விழுங்கிக்கொண்டு நிற்கும் என்று அறிவிக்கவேண்டி, "இருட்கேவலத்தினெழு பரி" என்றும், "கன்னறியுசகனி" என்றுங் கூறினார். "இன்றெழுப்பி" என்றதனால் அநாதியில எழுப்பியதும் இவ்வாறெனக்கொள்க. காணும்-அசை.

இத்திருவெண்பாவால் சுட்டறிருந்தால் அன்றிச் சிவத்தைப்பெறக்கூடாதென்பதும், அங்ஙனம்நிற்பின் சிவம் தானே விழுங்கிக்கொள்ளுமென்பதும், அறிவித்தவாறு காண்க. (உஎ)

ஆயின் நீர் இங்ஙனங்கூறிய ஆறறுண வேதாந்திகளே யென்றுமென்ற மாணாக்கனைநோக்கி மேற்கூறுகின்றார்.

அறிந்ததெல்லாம் பொய்யென்ற வத்துவிதி
யார்க்கும், வெறும்பாழி லூன்றல விடாது - பிற
ந்திறப்பை, ஆனா லுளகொழிவு மானந்தமாமுதிப்
பும், போனாலுலகா ணுன்மெய்ப்பும் போம்.

(இ-ள்.) அறிந்ததுஎல்லாம் பொய்யென்ற அத்துவிதியார்க்கும் வெறும்பாழில் ஊன்றல்விடாது பிறந்து இறப்பையாதலால் எ-து. தம்மால் எதிரிட்டு அறிந்தவெல்லாம் கனவினால் அறிந்த காட்சியெல்லாம் கனவுகண்டவாறுபோல யாம் அல்லோம், இவை மித்தியாரூபம் என்று அவற்றை நீக்குகின்ற வேதாந்தியாருக்கும் அங்ஙனம் எதிரீடாய்த் தோற்றுவனயாவும் இன்றிச் சர்வ

சூனியமாயிருந்த பிரமம் நாமென்று இச்சூனியத்தில் தற்போதம்ஒன்றி நிற்றல் அவாக்கும்விடாது. ஆகலின், நீ அவர்போல நிற்றி, ஆயினும், சென்மமரணப்பயமில்லை, இங்ஙனம்நிற்பினும் உற்பத்திநாசம் உளவென்னின் இனி உற்பத்திநாசம் இன்றாய முத்தியாதெனின்.

உனதுஒழிவும் ஆநந்தமதும் உதிப்பும் போனால் உன் பிறப்பும்போம் என்று. உனது போக ஒழிவாகிய பரை யோகமும் இப்பரையோகத்தில் மேலிடும் ஆநந்தோ தயமும்போனால் அப்போது உன்பிறப்பும்போம் என்று.

பரையோகமும் ஆநந்தப்பேறும் ஆன்மாவிற்கு அநு பவமாய்த் தோற்றலானும், அவ்விடத்தில் ஆன்மாவி ற்குச் சிவத்தோடு அத்துவிதம் இன்றாகலானும், "போ னாற்றானுன்பிறப்பும்போம்" என்றார். அவைபோனவி டத்து சகாதிதம். காண்க-அலை.

இத்திருவெண்பாவால் வேதாந்திகள் இங்ஙனம் நிற் றலின் அவர்க்குப் பிறப்புநீங்காதென்பதும், பிறப்பும் இறப்பும் நீங்குமிடம் இவ்விடமென்பதும், அறிவித்த வாறுகாண்க. (உஅ)

அறிவுக் கறிவா யகண்டமாய் நின்ற
நிறைவைக் குறைய நினைந்து-மறைவையுமாய்த்
தாமே சிவத்தைப் படைத்தழிப்பார் தற்போதம்
போமா றிலைப்பிறப்பேன் போம்.

(இ-ள்.) அறிவுக்கு அறிவுஆய் அகண்டம்ஆய்நின்ற நிறைவைக்குறைய நினைந்து மறவையும்ஆய் எ-று. உயிர்களுக்குஉயிராய்நின்று அறிவிக்கும்அறிவாய், கண்டிதமெல்லாங் கடந்ததாய், குறைவுஇன்றி ஓரியல்பிறழாய் எக்காலமும் விளங்காநின்ற பரிபூரணசிவத்தை ஏகதேசவடிவாய்த் தற்போதத்தால தியானித்து, அங்ஙனம் தியானித்த வடிவை மறந்துபோம் தன்மை உடையருமாகி.

தாமே சிவத்தைப்படைத்து அழிப்பார் தன்தோடம் போம் ஆறு இலைப்பிறப்பு ஏன போம் எ-று. தம்மைப் படைத்தழிக்கும சிவத்தைத்தாமே படைத்தழிப்பார். ஆகலின், அவர் இங்ஙனஞ்செய்தலான் வரும் தமதுபாவமே நீங்குமாறு இல்லை எனின் பிறப்பெனை நீங்கும் எ-ற.

தியானித்தபோது வடிவுதோன்றியும், விடுத்தபோது அவ்வடிவு நீங்கியும் வருதலின், "படைத்தழிப்பார்" என்றும், சிவத்தைப் படைத்தழிப்பது தோஷமாகலின் "தோடம்" என்றுங்கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் யோகியினது கருத்தை எடுத்துக்காட்டி, இங்ஙனம் ஞானபக்குவன் செய்வதுபாவம் என்று அறிவித்தவாறு காண்க.　　　　(உ௧)

மறப்பு நினைப்பு மயக்கும் விகற்பும்
வெறுப்பும் விருப்பும் விடாமல் - விறப்பேனைப்

பானுவும் வேதியும்போற் பார்த்தும் பரிசித்தும்
ஞானபந்தன் ஆக்கினான்

(இ-ள்.) மறப்பும் நினைப்பும் மயக்கமும் விகற்பமும் வெறுப்பும் விருப்பும் விடாமல் விறப்பேனை எ-து. மறப்பும் நினைப்புமாயுள்ள கேவலமும் சகலமும் மாறிமாறி வருதலால், தேகாதிப்பிரபஞ்சங்களின்மேல் விருப்பும் வெறுப்பும் சனனங்கடோறும் விட்டுநீங்காமல் துன்பத்தை அநுபவிக்கையினும் அதனை ஆணவத்தான் இன்பமென்றுகருதி இறுமாந்து கொண்டிருப்பேனை,

பானுவும் வேதியும்போல் பார்த்தும் பரிசித்தும் ஞானபந்தன் தான் ஆக்கினான் எ-து. புகவிருளை நீக்கும் பானுவையும் கனலைச் சேர்ந்து செம்பைப் பொன்னாக்கும் பரிசவேதியையும்போன்று, தமது ஞானப்பிரகாச நோக்கத்தால் பார்த்தும், கரசரணங்களால் பரிசித்தும், மும்மலங்களையும் நீக்கத் திருவருளால் எடுத்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் தமது திருவடியில் ஒன்றாக்கினார் எ-று.

தான் அல்லாத தேகத்தை யானென்றும், தனது அல்லாதபோகத்தை எனதென்றும் கருதப்பண்ணுவது மயக்கம். அத்தேகபோகங்களில் வெறுப்பும்விருப்பும் வரச்செய்வது விகற்பமாதலின், இவற்றைத் தொடர்ந்து நின்று இருவினைகளும் இவ்விருவினைகளால் பிறப்பிறப்பும்விடாது வருதலால், “மயக்கமும் விகற்பும் வெறுப்பு

ம் விருப்பும் விடாமல்" என்று இம்முறைவைத்துக்கூறி னார். ஞானதீக்கை பண்ணும்போது கிருபாநோக்கும் வைத்துத் திருவடிசூட்ட வேண்டுமாகலின், "பார்த்து ம்பரிசித்தும்" என்றார். அங்ஙனம் பண்ணுந்தீக்கையில் பாவனையும் இருத்தலின், அது கூறாராயினார். அப்பாவ னையால் தம்மோடு ஐக்கம்பண்ணிக்கோடலின், "தாளு க்கினான்" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் தமதாசாரியர் தீக்கையினால் தம்மைத் திருவடிக்கண் ஐக்கியமாக்கிய முறைமை அ றிவித்து, நீயும் ஞானதீக்கை பண்ணிக்கொள்ளுதி என் று அறிவித்தவாறுகாண்க. (ந௰)

யோகக்கழற்றி முற்றும்.

ஆ அதிகாரம் ந-இ திருவெண்பா - கஉக.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ச - ம் அதிகாரம்.

கிரியைக்கழற்றி.

தத்துவத்தை யெல்லாஞ் சடமென்று தாக்க ற்றுச், செத்தசத்தின் கண்போற் றிரியாது-வை த்தெடுத்தும், பூரணமே யென்றழைத்துந் தேடி

ப் புரண்டழுதும், கோரணிகாட் டிமெபேய்க்கு வால.

(இ-ள) தததுவததைத எலலாம சடம எனறுதாகளு அறறுச செதத அசததினை கணபோல திரியாது எ-து தததுவஙகளை எலலாம இது இது எனறு கணடுல அறியபபடலானும, தனனை அவைகள அறியாமையானும அவறறைச சடமெனறு அறிந்து அவைகள ஒனறேடுடிதாகககறறுச செததாடடுககணபோல ப டடறிவுகெடடுச சுமமாதிரியாமல,

வைதது எடுததும பூரணமே எனறு அழைததும தேடிபபுரணடு அழுதும பேயககுவால கோரணிகாடடுமெ எ-து. தறபோத நாசததிநநத பூரணசிவததைத அபபோதததால ஓாவடிவில ஆவாசனமபணணி, அதனைமீடடும தியானமபணணி, இஙஙனம பூசைனபுரிநதும, அவவடிவைப பரிபூரணசொருபமேஎனறு ஒலமிடடழைததும, அசசிவம எஙசணுமு இலலை மகாதலஙகளில உணடெனறுகருதி அததலஙகளில தேடிசசெனறும, நிலததிலவீழநது புரணடழுதும, இஙஙனம கிரியையாளரெனனும பேயககூடடஙகள கோரணிககூததாடிக காட்டுமெ எ-று.

செததசததினைகண உயிா அசததினைகணபோல இருப்பினும இததனது சுட்டறிவு அதறகு இனமைபோல மெயஞஞானிகள பிரபஞசிகளபோல இருபபினும, இவ

ாது சுட்டறிவு அவர்க்கு இன்றி இருப்பர். அவர்போல் நீரும் இராது என்னை செய்கின்றீர் என்று அவரது நடையை இவர்க்கு அறிவிக்கவேண்டி, அந்நடையின்றிய இவரைப்பார்த்து, "செத்தசத்தின கண்போற்றிரியாது" என்றார்.

சுட்டறிவு கெட்டுநிற்பது அருள், சுட்டச்செய்வது மருள் ஆகலின், இவரைப் பேய்க்குவால், என்றும், இவரதொழிலை, "கோரணிக்கூத்தென்றும்" இவர்க்கு ஆன்மலாபம் இன்மையால் பிறர்க்கு, "காட்டும்" என்றுங் கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் கிரியையாளரைப் பார்த்து ஞானிகள் நடையை எடுத்துக்காட்டி, இவரைப்போல் நீரும் செய்யாது என்செய்கின்றீர் என்று இகழ்ந்து கூறியவாறுகாண்க. (௬)

கிரியைக் கிளைத்துவந்து கேட்டவர்க்குச் சும்மா
திரியச் சுகம்விளைத்த சீமான் - குருவன்றிச்
சற்றே பதைப்பத் தரினுஞ் சகம்படைக்கக்
கற்றானுங் காலனுமாங் காண்.

(இ-ள்.) கிரியைக்கு இளைத்துவந்து கேட்டவர்க்குச் சும்மா திரியச் சுகமவிளைத்த சீமான் குருஅன்றி எ-று. மனத்தால் பாவிக்கும் தொழிலும், வாக்கால் தோத்திரம் பண்ணும் தொழிலும், காயத்தால் அருச்சனையாதி செய்யும் தொழிலும் ஆகிய இக்கிரியைகளால் மிகவும்

மெலிந்து இவற்றை வெறுத்து, ஞானத்தை விரும்பிவந்தடைந்து கேட்ட அதிபக்குவர்க்கு இம்மனவாக்குக்காயங்கள் அசைதற்கேதுவாய தற்போத அசைவை ஒழித்து அருள்வடிவாக்கி, எனக்கு இன்னதுவேண்டும் என்பது ஒன்றும் இன்றிச் சும்மா சஞ்சரிக்கவைத்துப் பேரின்பத்தை உண்டாக்கிய இவ்வானந்தச்செல்வனே ஞானகுரு அன்றி,

சற்றே பதைப்பத் தரினும் சகம்படைக்கக் கற்றானும் காலனும் ஆம்காண் எ-து. அப்பக்குவர்க்கு ஓரளவேனும் தற்போதம் அசைதற்கேதுவாய உபதேசங்களைக் கொடுப்பினும், அக்குரு சகத்தைப் படைத்தற்குக் கற்றுள்ள பிரமனும், இவனால் படைத்துள்ள சகத்தில் உண்டாகிய உடல்களை அழிக்கும் காலனும் ஆவன். அன்றி ஞானகுரு அலன் என்று அறிக எ-று.

போதம் பதைத்தற்கு ஏதுவாகிய உபதேசங்களைக் கூறலின், சகலகேவலங்கள் நீங்கா; இவை நீங்காமையால் பிறப்பிறப்பு உண்டாம். ஆகலின், "கற்றானுங்காலனுமாங்காண்" என்றார். சீவன்முத்தனாய் நிலத்திற் சஞ்சரித்தலின், "திரிய" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானபக்குவனுக்கு முன்னிருந்த சரியாதிவாதனைகளை எல்லாம் போக்கி, தற்போதம்பதையாது மௌனமாயிருக்கும்படி போதிப்பவனே ஞானகுரு என்றும், போதஞ்சிறிதேனும் பதைப்பக்கூறும் அவன் குருஅலன் என்றும் அறிவித்தவாறுகாண்க.

அக்கினி தேவரக் கசீரணமென்று சுக்கனைத்து
வைக்கோலான் மூடி மலையப்பின் – துக்கியாய
நீராகக் கழுவி நிழலைப் புதைத்தளப்பார்
ஆரைப்போல வாரென்ன லாம

(இ-ள்.) அக்கினித்தேவரத அசீரசுமென்று சுக்கனைத்து வைக்கோலாலமூடி மலைஅப்பின துக்கியர் எ-று. அக்கினிதேவனுக்கு அசீரணம பிறந்ததென்று கருதி, அது போதற்குச் சுக்கனைத்துக் கொடுத்து, சீரணம் பிறந்ததென்று அவனை வைக்கோலாலமூடி அவனுக்கு முன்னமே இன்னம் செய்யாதிருந்தோமென்று மலை வந்து தமமேல அப்பித்ததுபோலும் துக்கத்தை உடையவராகி.

நீராகக்கழுவி நிழலைப்புதைத்து அளப்பார் ஆரைப் போலவார் என்னலாம் எ-து. நீரை நீராலகழுவித் தமது நிழலை மண்ணுள் புதைத்து அந்நிழலைத் தமமடியால அளந்து இவ்வளவென்று அளவிடுவாரை யாவரைப் போலவாரென்று கூறலாம் எ-று.

எவரொவர் புசித்த புசிப்புகளெல்லாம் அவரவர் வயிற்றிலிருந்து சீரணிக்கப்பண்ணும் அக்கினிதேவனுக்கு அசீரணம பிறந்ததென்று உபசரிக்கு முறைமைபோல, உயிர்கட்கெல்லாம் உயிராயிருந்து ஊட்டி உறக்கி உபசரிக்கும் சச்சிதானந்த சொரூபமாயுள்ள சிவத்திறத்தோர் குறைஉள்ளதுபோறகருதி, அட்டவிதார்ச்சனை சோ

டச உபசாரங்களைச் செய்தலான், "அக்கினிதேவற்க
ீர்த்தியென்று சுக்காத்து வைக்கோலாணமுடி" என்
றும், இன்றைக்கு இரசோழிகை அளவும் பூசைநைவே
த்திய உபசாரங்களைச் செய்கலமென்று மனத்தில்துய
ருறலால், "துக்கியாய" என்றும், அசுத்தங்களையெல்லா
ம் சுத்தமாக்கும் நீளைக்கழுவிச் சுத்தமாக்கத் தொடங்
குவானைப்போன்று தன்னைச் சார்ந்த உயிர்களின் மும
லங்களையும் அடைத்து நின்மலமாக்கும் சிவத்தை
நீராட்டி நின்மலமாக்கத் தொடங்கினர். ஆகலின்,
"நீளைக்கழுவி" என்றும், புகைப்படற்கு அகப்படா நிழ
லைப்பிடிக்கத் தொடங்கினோரைப்போல், ஒன்றினதும் அக
ப்படாதபொருளைத் தற்போதத்தால் அகப்பட்டதுபோ
ல் பாவித்து ஆவாகனம்பண்ணலின், "நிழலைப்பிடித்
து" என்றும், தன் நிழலை அளந்து கொள்ளுகிறோரும்
அந்நிழல்கடந்து கடந்துசெறலைப்போல, ஆசனம் இரு
க்குமென்று சிவத்தைச் சிரானிசருக்காறம் அகத்தியா
னங்களுக்கு அப்பால் அப்பால்செறலின், "நிழலளப்பா
ரென்றுங் கூறினார். சிவத்தின் உண்மையைக் கேட்டி
ருந்தும் இங்ஙனம் செய்தலான் "ஆளைப்போலவாரெ
ன்னலாம்" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் மலரகிதமாய் ஆநந்தவடிவா
யிருந்த சிவத்திற்கு மாயாகாரியமாகிய நீராதி உபசா
ரங்களால் சுத்தமும் சுகமும் உண்டாகாதென்பதும், அத
னைப் போதத்தால் அளவிட்டறியக் கூடாதென்பதும்
அறிவித்தவாறுகாண்க. (௩)

நீர்க்கும் வழிக்குந் துயரில்லை நீந்திநடந்
தார்க்குத் துயரென் றறிவறியா-மூர்க்கருரை [க்
யாற்றுக்கு வாய்கட்டி யம்பரத்துக் கேணியிட்டு
காற்றுக்குக் கால்பிடித்தல் காண.

(இ-ள்.) நீர்க்கும் வழிக்கும் துயரில்லை நீந்திநடந்தார்க்குத் துயரென்று அறிவறியா மூர்க்கருரை எ-து. வெள்ளமாய் நிறைந்துள்ள நீர்க்கும் ஊருக்குச்செல்லும் வழிக்கும் துன்பம் ஏதுமில்லை. அவ்வெள்ளத்தைநீந்திச் செல்வோர்க்கும் அவ்வழி நடந்து செல்வோர்க்கும் துன்பமென்று அறிவதுபோல, பூரணமாய் மௌனமாய் அகண்டமாயிருக்கும் சிவத்திற்கு ஓர் துன்பமும் இன்று. அதற்கு ஓர் துன்பம் உளதுபோற் கருதி, பூசை நைவேத்திய உபசாரங்களைச் செய்யத்தொடங்கும் எமக்கே துன்பமென்று அறிந்து, இங்ஙனம்செய்யும் பூசனையாதிகளைவிட்டு நீங்கி, அச்சிவத்தை அறிவித்தற்கு ஏதுவாய ஞானாசாரியனை அடைந்து, திருவருள் ஞானத்தை அறியாத கிரியாகுருவாகிய தூர்ச்சனர் பிறர்க்கு உபதேசம்போற் கூறுமவர்.

யாற்றுக்குவாய்கட்டி அம்பரத்துக்குஏணிஇட்டுக் காற்றுக்குக் கால்பிடித்தல் எ-து. பிரளயமாய்ச் செல்லும் ஆற்றுக்குவாய்கட்டி அதனை அடக்கச் சொல்லுதல்போலும், ஆகாயத்தின்கண் ஏணிநாட்டி இதன்மேல் ஏறி அதனைப்பிடிக்கச் சொல்லுதல்போலும், காற்றுக்குக்

கால்பிடித்தல் முதலிய உபசாரங்களைச் செய்யச்சொல்லுதலபோலும் ஆம் எ-று.

மலைக்கண்ணின்ற கடலளவும் ஊடுருவிக்கோத்து நின்ற ஆற்றுக்கு வாய்கட்டி அடக்கச்சொன்னதுபோல், பிருதிவிமுதல முப்பத்தாறு கருவிகளையும் ஊடுருவிப் பேரானந்தக்கடலாய் நிறைந்துநின்ற சிவத்தை ஓரவடிவத்து ஆவாகனம்பண்ணச் சொல்வதனாலை, "ஆற்றுக்குவாய்கட்டி" என்றும், ஏணிநிற்றற்கும் அதன்மேல் ஏறிச்செல்வோனுக்கும் இடங்கொடுத்துநின்ற ஆகாயத்தை அவ்வேணிமேல ஏறிப்பிடிக்கச்சொன்னதுபோல், அந்தரியாக பூசைக்குத்தான் சொல்லுந் தானத்திற்கும், அத்தானத்திருந்து பூசனைசெய்வோனுக்கும், உட்புறம்பாய் நிறைந்துள்ள சிவத்தை இங்ஙனம் இருப்பதென்று அறியாது, அப்பூசனையால் அறி என்று சொல்வதனால், "அம்பரத்துக்கேணியிட்டு" என்றும், அருவமாயிருந்த காற்றிற்குக்காலே இன்று, அஃது அங்ஙனம் இருப்பவும் அதற்குக்காலபிடித்தல் முதலிய உபசாரங்களைச் செய்யச்சொல்வதுபோல், உருவம் அருவம் உருவருவங்களை எல்லாம் கடந்துநின்ற சிவத்திற்கு வடிவேயிலலை, இஃது இங்ஙனம் இருப்பவும் இதற்குச்சோடசாதி உபசாரங்களைச் செய்யச்சொலவதனால், "காற்றுக்குக்கால்பிடித்தல" என்றுங் கூறினார். உபசாரஞ் செய்தலை இருவகைப்பூசைக்கும் பொதுவாகக்கொள்க. காண் - அசை.

இத்திருவெண்பாவால் கிரியாகுரு உபதேசத்தால் ஆன்மலாபம் இன்றென்று அறிவித்தவாறு காண்க. ( )

ஆயின் ஞானிசற்குரு கிரியைசெய்ய வேண்டாவோ? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

ஆகாயம் போவார்க்கு மாவிகையோ வாழ்க
டலோ, மீகாமன் போற்றிரிய வேண்டுமோ-யோ
கிக்கும், கன்மமோ பூரணன்காண் காலமுமா
காயமும்போய், என்ன தொழிலியற்றும்.

(இ-ள். ஆகாயம் போவார்க்கு மாவிகையோ ஆழ்க டலோ மீகாமன் போலத்திரிய வேண்டுமோ எ-று. ஆகாயகமனம் பண்ணுவோர்க்கும் ஓர் பற்றுக்கோடோ? அவ்வாகாயம் ஆழ்கடலோ? அவ்வாழ்கடலில்செல்லும் மீகாமனைப்போல பற்றுக்கோடுபற்றி ஓர்துறை சார்ந்தபொருட்டுத் திசைநாடி இங்ஙனம்சுழல அவர்க்குவேண்டுமோ, (அதுபோல)

பூரணன் யோகிசற்கும் கன்மமோ காலமும் ஆகாயமும்போய் என்னதொழிலை இயற்றும் எ-று. சிவயோகி ஆனந்தபூரணன் ஆகலின், தேகாந்தனாயிருந்துள்ள கிரியையாளனைபபோல், அவனுக்கும் கிரியைசெய்ய வேண்டுமோ. அஃதன்றி, காலமும் ஆகாயமும் தாம் இருந்தபடி இருப்ப, தம்மிடத்தில் பிறபொருள்கள் தொழிற்படுவன அன்றி, தாம் சென்று யாது தொழிலைச்செய்யும். அதுபோல், பூரணனாகிய அச்சிவயோகி

சந்நிதானத்தில் கருவிகள் தொழிற்படுவன அன்றி, தான் ஒருகருவிகளோடும் கூடித்தொழில் செய்யான் எ-று.

ஆகாயகமனம் பண்ணுவோன் தானநினைந்த தானத்தில வாயுவினால சென்றிருத்தலபோல, சிவயோகி தான் கருதியவீட்டை அருளால அடைந்திருத்தலின, "ஆகாயம்போவார்க்கு மாவிகையோ" என்றும், ஆழ்கடலிற்செலலும் நீகாமனுக்குக் கப்பலாகிய பறறுக்கோடுபறறி ஓர்துறைக்கண சார்தற பொருட்டுத் திசைநாடிச் செல்லவேண்டும். அதுபோல, கிரியாவானுக்கோர் வடிவைச் சிவமாயபபாவித்து ஓர்பதவியை அடைதற பொருட்டு அதறகு விதிமார்க்கமாய அருச்சனையாதிகளைச் செய்யவேண்டுவதுபோல், அவர்க்குச் செய்யவேண்டுவது இன்றாகலின, "நீகாமனபோறறிரியவேண்டுமோ" என்றுங்கூறினா். சிவயோகி தான அறிவாயும் ஆநந்தம் சிவமாயுமகண்டு, அறிவாகியதான் ஆநநதமாகிய சிவத்தில கலந்திருப்பன். கிரியாவானதான தேகமாயும் சிவம் சிலையாதிகளாற செய்யும் ஓர வடிவாயும்கண்டு, அதனைத் திரிகரணங்களால் வழிப்பட்டு இனிமேல் ஓர்பதவியை அடையக்கருதி இருப்பன். ஆகலின, இவர்இருவருக்கும் இஙஙனம் உவமைகூறினா்.()

நெருப்பில் விறகுதியா நெய்யிற்பா ரேன்று,
அருக்க னிருளை யடர்த்தாற்போல்-மருட் கெடு

த்த, ஞானத்தின் பேர்கிரியை நாசமெனின் ஞானிகளும், ஊனத் தொழிலுழைப்பா ரோ.

(இ-ள்.) நெருப்பில் விறகுதியா நெய்யில் பால தோன்று அருக்கன் இருளையடர்த்தாற்போல் மருளை கெடுத்த ஞானத்தின்பேர் கிரியை நாசமெனின் எ-து. நெருப்பின்கண் விறகு தோன்றுது அதுபோலும், நெய்யில் பால்தோன்றுது அதுபோலும், ஆதித்தன் பூதவிருளை அழித்து எழுந்தாற்போல் மும்மலமாகிய இருளை அழித்து எழுந்தஞானம் அவராறினாது காரியமாகிய கிரியையையும் தோன்றுது அழிக்கும். ஆகலின், இந்த ஞானத்தின்பேர் கிரியாநாசமென்று வேதாகமங்கள் கூறும் எனின்.

ஞானிகளும் ஊனத்தொழில உழைபயாரோ எ-து. இந்தஞானத்தைப்பெறறு இதுவே வடிவாயிருந்துள்ள மெஞ்ஞானிகளும் குறறம் பொருந்திய கிரியைத்தொழிலைச் செய்வாரோ (செய்யார்) எ-று.

விறகை அழித்து எழுந்தநெருப்பில் விறகும், பாலை அழித்து எழுந்தநெய்யில் பாலும்தோன்று. அதுபோல, கிரியையை அழித்து எழுந்த ஞானத்தில் கிரியை தோன்றுது. ஆகலின், இங்ஙனம் உவமைகூறினர். கிரியை பிறவித்துன்பத்துக்கு ஏது ஆகலானும், அதனுல் ஆன்மலாபமாகிய ஆநந்தம் இன்மையானும், "ஊனத்தொழில்" என்றும், "உழைப்பரோ" என்றுங் கூறினர்.

இவ்விரண்டு திருவெண்பாவானும் ஞானிகளுக் கிரியைசெய்யவேண்டுவது இன்று என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௫)

கிரியையான் ஞானங் கிடைத்தாலுங் கேடு
கருவால் வருவதுபோற் காணும் - ஒருகோடி
சூரியனைக் கூரிருளா லேசுருட்ட னீரகில
காரணனைத் தீண்டநினைக் கை.

(இ-ள்.) கிரியையால் ஞானம் கிடைத்தாலும் கருவால் வருவதுபோல் கேடு காணும் எ-று. கிரியைத் தொழிலால ஞானங்கிடைத்தது. ஆயினும், அந்த ஞானத்திறகுக் கெர்ப்பத்தின்கண் உறபத்தியாய் வரும்பொருள்சள்போல் கேடுண்டாம் (அஃதன்றி),

நீர் அகில காரணனைத் தீண்ட நினைக்கை ஒருகோடி சூரியனைக் கூர் இருளாலே சுருட்டல் எ-று. சடசித்துக்களாயுள்ள பிரபஞ்சங்களையெல்லாம் கடந்ததின்றும் அவற்றை நடத்தும் காரணனாகியிருந்த சிவனை நீர் உமது கிரியையாலதொடர்ந்து பற்றக்கருதுவது ஒருகோடி சூரியனை மிகுந்த இருளினால் சுருட்டிப்பிடித்தல்போலும் எ-று.

சரியை கிரியா யோகங்கள் ஞானசாரியனை அடைதற்குப் பக்குவம் ஆக்குவன அன்றி, ஞானத்தைக்கொடா; ஆயினும், முன்விட்டகுறையால் கிரியை அநுட்டிக்குங்காலை ஓர்கால் ஞானம் தோன்றிற்றாயினும், அந்த

ஞானம் ஞானாசாரியரால் பெறுமையானும், தான்செய்யும் கிரியை மேலீட்டானும் நிலைபெறுதுமறையும். ஆகலின், "கிரியையானஞானங்கிடைத்தாலும்" என்றும், "கருவால்வருவதுபோறகேடு" என்றுங் கூறினார். ஞானத்தால் சிவத்தைப் பெறவேண்டும் என்பது அறியாது மாயாகாரியமாகிய கிரியையால் அதனைப் பெறக்கொடாமையாலின், "ஒருகோடி சூரியனைக் கூரிருளாலே சுருட்டல" என்று உவமைகூறினார். கிரியை ஏதுவால் ஞானம்வந்ததாயினும்" நண்டு இப்பி முதலிய தமது கருவால் நாசமானவைபோல், அந்த ஞானமேலீட்டால் கிரியைகெடும என்பதும் ஆம்.

இந்தவெண்பாவால் கிரியை அநுட்டிக்குங்காலத் தெய்வகதியாய் ஞானம தோனறிறறு. ஆயினும், அக்கிரியைமேலீட்டால அந்த ஞானம் நிலைபெறறுநில்லாது மறையும என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (எ)

சுகாதீதம வேண்டிற் றொழில்செய்வோ மெ
ன்றால், நகாரோ துயில்வார் நடந்தோ - விகார
மெனச், சாத்திரமும் பூசைச் சமாதிகளுஞ் சா
ரபோதக், கோத்திரங்காண் மாயைக் குழாம்.

(இ-ள்.) சுகாதீதம் வேண்டின் தொழில்செய்வோம் என்றால் நகாரோ நடந்தோ துயில்வார் எ-து. ஆநந்தாதீதமாகிய வீட்டையவிரும்பின், அதனை அறிவிக்கும் ஞானசாரியரை அடைந்து அருள்ஞானம்பெற்று, இவ்

வருள் ஞானத்தால் அவ்வீடடையாது விடுத்து, கிரி யைத்தொழிலான் அவ்வீடடையலாம் என்று கருதி அக்கிரியைகளைச்செய்வோம் எனின், மெய்ஞ்ஞானிகள நகையாரோ? அஃதென்னெனின், நித்திரை பண்ணவேண்டினோர் ஓரிடத்துப் படுத்துக்கொண்டு நித்திரைபண்ணுவது அன்றி, ஒரூர்வழிநடந்து சென்றோ? நித்திரை பண்ணுவார் (அஃதன்றி,)

விகாரம் எனச் சாத்திரமும் பூசைச் சமாதிகளுஞ் சார்போதக் கோத்திரம் மாயைக் கூழாம் எ-று. ஞானிகளோடு மாறுபட்டதுபோன்று நீர் ஓதும்சாத்திரமும், அக்கிரியாக பூசையில் ஓவடிவைத்துயானித்து நீர் சமாதிகூடுதலும், உமது சார்போதத்தின் கூட்டமும், மாயைக்கூட்டமும் அவை எ-று.

போத ஒழிவில்நின்ற சுகாதீதத்தை விரும்பினோர் கருவிகள் ஒழிந்தபோதும் அசைவறுதபோதும், அவைகளோடுங்கூடித் தொழில்செய்தால், அப்போதும் நெய சொரிதழல்போல் மேன்மேல்வளர்தலின், "சுகாதீதம் வேண்டிற் றொழில்செய்வோமென்றல" என்றும், இத்தொழிலால் அச்சுகாதீதம் பெறுதல் அரிதெனபதும் ஞானிகளறிவார்ஆகலின், "நகாரோ" என்றுங் கூறினார். தேகமசைந்து செல்லும்போது நித்திரைவரினும், அவ்வசைவு அந்நித்திரையை வரவொட்டாது தடுத்தல் போல, கருவிகள் அசைந்து தொழில் செய்யும்போது தெய்வகதியால் ஆநந்த நித்திரைவரினும், இத்தொழில்

அநந்தநித்திரையை வரவொட்டாது தடுக்கும் ஆசவேனும், தேகம் அசைவற ஓரிடத்துக் கிடந்தபோது நித்திரை நன்றாய் வருவதுபோல், கருவிகள் தொழில்செய்யாது அடங்கியபோது ஆநந்தநித்திரை நன்றாய் வருமாகலினும், "துயில்வார் நடந்தோ" என்றா. போதம் ஒன்றாயினும் அடுத்த கருவிகள்தோறும் அதனதன் மயமாய்ச்சென்றிருத்தலின், "சார்போதக்கோத்திரம்" என்று பன்மையாகக் கூறினார். "மாயைக்குழாம்" என்றது கருவிகளை, போதமும் கருவிகளும்கூடிச் செய்தலான் இரண்டையுங் கூட்டிக்கூறினார். பாசஞானம் பசுஞானம்என்றும் ஆம்.

இத்திருவெண்பாவால் கருவிகளையும் போதத்தையும் கடந்துநின்ற சுகாதீதமுதநிலையை அவற்றாற்செய்யும் கிரியைகளான் அடையக்கூடாதென்று அறிவித்தவாறு காண்க.   (அ)

தொழிலிறுதி தானே சுகவுதய மென்றால்,
தொழிலுதயந் துக்கமெனச் சொல்லோம்-தொ
ழில்செயினும், வந்திப்போ கம்போல வுண்டுடுத்
தன் மாத்திரமாய்ச், சிந்திப்பா ரைப்பேணிச்
செய்.

(இ-ள்.) தொழில் இறுதிதானே சுகஉதயம் என்றால் தொழில்உதயம் துக்கம்எனச் சொல்லோம் எ-று. இம்மையைக் குறித்துச்செய்யும் உழவாதி அருவகைத்

தொழில்களும், மறுமையைக் குறித்துச் செய்யும் சரியாதி தொழில்களும், வீட்டைகுறித்துச் செய்யுங்கருவிகளை நியதிகளைதலாகிய தொழில்களும், அதற்குமேல் ஞாதுரு ஞானஞேயமாய் நிறகும் போத அசைவுகளும அற்ற இடந்தானே சிவாநந்தோதயம் என்று வேதாகமங்கள கூறும. எனின், உணுவளவேனும் தொழில் உதயமான இடததுத துனபம உணடாம் என்று யாம்கூறுகிலோம். ஆண்டுத துன்பம் உணடெனபது தொழிலிறுதிதானே சுகவுதயம் என்ற மொழிதானே விளககலின,

ஆயின நீரிங்ஙனங் கூறியவாற்றான தொழில சிறிதேனும் செய்யவேணடாவோ ? எனின.

தொழில்செயினும் வநதிப்போகம்போல உண்டு உடுத்தல் மாத்திரம்ஆய்ச் சிநதிப்பாரைப் பேணிச்செய எ-து. இனறிஅமையாத சிற்சில தொழிசலை நீ செய்யினும் இனி மேலைக்குவேண்டும்என்று ஒன்றையும் கருதாது, உண்டு உடுக்கும் வந்திப்போகம்போல் இமமைமறுமைப் போகங்களில ஒனறையும் சிந்தியாது, காடிகூழேனும் கிடைத்ததை உண்டலும, கிழிந்துணி கந்தையாதேனும் கிடைததகை உடுத்தலும்ஆகிய இம்மாத்திரமே சிந்திக்கும் பெரியோரைப்பார்த்து அவரைப்போல நீயும்செய்தி எ-று.

ஓர்தொழிலும் செய்யாது நிழற்கண்இருப்பது சுகம் என்றால் எழுந்து வெயலிற்சென்று தொழில்செய்தல்

துணபம் என்பது சொல்லவேண்டுவது இன்றாகலின, "தொழிலுதயந் தூக்கமெனச் சொல்லோய" எனறார், வநதி சுத்தைதச் சுதர்இனமையால் மேலைக்கு ஒனறை யும் குறியாததுபோல், ஞானிகட்கு இகபரங்க ளெல் லாம் பொய்யாகலின், இவரும் ஒன்றினையும் குறியா ர ஆகலினும் அவள உணடு உடுத்தல் மாத்திரமா யிருத் தலபோல, இவரும் உண்டு உடுத்தல்மாத்திரமா யிருதத லினும் இங்ஙனம் உவமை கூறினர். "சிந்தைப்பாரைபபே ணிச்செய்" என்பது, நீ தொழில்செய்தி ஆயினும் ஞா னிகள நடையைப்பார்த்து அவர்செய்யும் தொழில்மா த்திரமே அன்றி அதிகஞ்செய்யறக என்பதெனககொ ள்க.

இசதிருவெண்பாவால் ஞானக்கிரியைமாத்திரம் மே லைப்பயன் குறியாது செய்க எனறு அறிவித்தவாறுகா ணக. (கூ)

சும்மா வி ருக்கவைத்த சூத்திரமாஞ் சாத்திர த்தை, விடமாக் கதறுவதும வேலைகளும் - தம் மறிவால், நீட்டிப் பிடித்திருக்கு நிட்டைகளு ஞானிகண்முன், காட்டும் பரியாச கம்.

(இ-ள்.) சும்மா இருக்கவைத்த சூத்திரம் ஆம் சாத் திரத்தை விம்மாக் கதறுவதும் வேலைகளும் தம் அறி வால் நீட்டிப்பிடித்து இருக்கும் நிட்டைகளும் எ - து. தற்போதத்தை ஒழித்து ஆநந்தமௌனமாயிருக்க ஓதி

வைத்த உபாயமாகிய சாத்திரங்களை விம்மி அழுது ஓதலும், நீராடல் ஆதிகிரியைகளைச் செய்தலும்; தமது போதத்தால் ஓர்வடிவைத் தியானித்து உடலை நீட்டிப பிடித்து ஆசனங் கட்டியிருக்கும் நிட்டைகளும் ஆகிய இவை எல்லாம்,

ஞானிகள்முன் காட்டும் பரியாசகம் எ-று. இவைக ள் ஒன்றும் இன்றி மௌனாநந்தமாயிருக்கும் மெய்ஞ் ஞானிகள் முன்னர்க் காட்டப்பட்ட பரியாசகமாம எ-று.

வேதாகமவழிகூறும் ஞானசாத்திரங்க ளெல்லாம் தற்போதத்தை ஒழித்துச் சிவமாயிருக்கறகு உபாயங கூறும். ஆகலின, "சுமமாவிருக்கவைதத சூததிரமாஞ சாததிரத்தை" என்றும், ஞானசாததிரததின அருதத ங்களை நாடிக சலுழ்தலான, "விம்மா" எனறும், அவ்வ ருததப்படி நில்லாமையான, "கதறுவது எனறும், கிரி யைகள் யாவும் அறிவனறு ஆகலினும, உலசா வேலை யோடு இதுவும் ஓர்வேலை ஆகலினும், "வேலைகள எண ணும்" தறபோதத்தால்கூடும் நிட்டை ஞானநிட்டை அ ன்மையால் "நீட்டிப்பிடிததிருக்கு நிட்டை" எனறும, இவைஎல்லாம் ஞானிகட்குப் பரியாசகமா யிருததலி ன, "பரியாசகம" எனறுங்கூறினர். "சும்மறிவானீட் டிப்பிடித்திருக்கும்" என்றமையான் அருளறிவால நிட் டைகூடுதல் நிட்டை என்பதாயிறறு.

இத்திருவெண்பாவால் போதம் இறந்து நிற்பதே நிட்டையென்றும், போதத்தோடு கூடிச் செய்வது நிட்டை அன்றென்றும் அறிவித்தவாறு காண்க. (௧௦)

குடையுஞ் செருப்புங் கொடுநடப்ப தல்லால்
படியும் விசும்பும் பரப்பி-இடையாடும்
மாத்திரம்போ லேசமய வாதமனம் போதாத
சாத்திரங்கற் றார்வீடுற் றார்

(இ-ள்.) குடையும் செருப்பும் கொடுநடப்பது அல்லால் படியும் விசும்பும் பரப்பி இடையாடும் மாத்திரம் போலே எ-று. ஓர் ஊருக்குச் செல்லவேண்டினோன் உடம்பில் மழைவெயிலாதிகள் படாது கையில் குடையும் பிடித்துக்கொண்டு, காலில் கல்முள் மண் தாக்காது செருப்பும் தொட்டுக்கொண்டு நடப்பதேயன்றி, ஆகாயம் எங்கும் குடை பரப்பிப் பூமியெங்கும் தோல் பரப்பி அவற்றிற்கு இடையே செல்லு மாத்திரம்போலே.

சமயவாதம் மனம்போதாத சாத்திரம்கற்று விடுஉற்றார் ஆர் எ-து. சமயிகள் நானாவாகக் கூறும் தருக்க வாதங்களையும், அத்தருக்கவாதத்தால் அநந்தபேதமாய்த் தோற்றும் மனோவுதங்களையும், அளவு கூறினும் அவ்வளவு போதாத சாத்திரங்களைக் கற்று வீடடைந்தார் யாவர் எ-று.

ஓர் ஊரை அடையக்கருதினோன் மேலுக்கும் காலுக்கும் துன்பம் அணுகாவகை குடையும் செருப்பும் வி

டித்திட்டுக் கொண்டு சென்று அவ்வூரை அடைவது போல், வீட்டையக் கருதினோன் ஆசாரியர் கூறும் உபதேச மொழியினும் அவர்கொடுக்கும் ஓர் சாத்திரமும் கொண்டு, அவற்றின் அருத்தப்படி திரிகரணங்களால் ஒன்றையும் வருந்திச் செய்யாது சற்போதத்தையே ஒழித்து அவ்வீட்டை அடையாது, அளவிடப்படாத ஆகாயத்தினும் பூமியினும் குடையும் தோலும்பரப்பி நடுவிடைசெல்லத் தொடங்குவோனைப்போலும், தருக்கவாதங்களையும் அவ்வாதத்தாலெழும் மனோவுத்திகளையும் அளவினும் அளவிடப்படாத சாத்திரங்களைக்கற்று நீர் வீட்டையத்தொடங்குவது என்பதும், சிலகற்பினும் அதனால் வீடு கூடாதென்பதும் இசமுறைகாண்க. சாத்திரங்களை மிகவுங் கற்றோர்க்குத் தருக்கவாதமும் மனோவுசத்தியும் மிகவும் விரியுமாகலின், சாத்திரங்கட்கு அளவுகூறுவார் வேறுகூறாது அவற்றையே அளவு கூறினார், வாதம் என்பதும் மனம் என்பதும் ஆகுபெயர்.

இத்திருவெண்பாவால் அபரஞானத்தால் வீடடையக்கூடாது என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (கக)

அறிவாலே பற்றி யனுபவித்து விட்ட
கிறியால் வருமோ கெடுவீர்-அறிவாய்நீர்
ஆம்போ தறிவிப்பான் றானு யவையிரண்டும்
போம்போதும் வாராப் பொருள்.

(இ-ள்.) அறிவாய்நீர் ஆம்போது அறிவிப்பான் தான் ஆய் அவைஇரண்டும் போம்போதும் வாராப்பொருள எ-து. கருவிகள் முப்பத்தாறையும் நீக்கி அவற்றின் முடிவில்நின்ற அறிவு யாம் என்று அவ்வறிவாய் நீராகும்போது உம்மையும் தன்னையும் அறிவிப்பான் தானாகி அந்த அறியும் அறிவும் அறிவிக்கும் அறிவும்ஆகிய இவைஇரண்டும் நீங்கியபோதும் வாராத சிவனாகிய மெய்ப்பொருள்,

கெடுவீர் அறிவாலேபற்றி அநுபவித்துவிட்ட கிறியால்வருமோ எ-து. கெடுவீர்காள்! தற்போத அறிவால் ஒன்றைப் பாவித்துப் பற்றி, இஃது இங்ஙனம் இருப்பதென்று அப்போதத்தால் அநுபவித்து அறிந்து, மீட்டும் அப்பாவனையைவிடுத்த பொய்யினால்வருமோ எ-று.

பாவனையில்தோன்றும் வடிவு மாயை, அவ்வடிவில் இதம்பிறத்தல் கருமம், அவ்வடிவை மெய்யாகக் கருதப்பண்ணுவது ஆணவம் ஆகலின், "கிறியால்வருமோ கெடுவீர்" என்றார். அருளும் ஆன்மபோதமும் நீங்கிய போது ஆன்மா சிவமயமாயிருக்கும் ஆகலின், "அவையிரண்டும் போம்போதும வாராப்பொருள்" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் அருளையும் போதத்தையும் கடந்துநின்ற சிவம் போதத்திற்கு அகப்படாதென்று அறிவித்தவாறு காண்க.　　　　(௧௨)

அழிப்பே யவனுக்கு மிச்சையது வானல்
இழப்பே யுனக்கிச்சை யென்னய் - இழப்பை
அறியா ததுகா ணறியாவஞ் ஞானம்
கிறிகேளுேன் போதங் கெடல்.

(இ-ள்.) அழிப்பே அவனுக்கும் இச்சை அது ஆனல் இழப்பே உனக்கு இச்சை எனனய் எ-று. உனபோதத்தை ஒழிப்பதே சிவனுக்கும் இச்சை, அவனது இச்சாசத்தி தொழிலும் அதுவானல அவனது இச்சைபோல் உன்போதத்தை ஒழிப்பதே உனக்கும இச்சையாய்க் கருதுவாய். நீ வீட்டையை விரும்பினை எனின்,

(ஆயின நீர் இங்ஙனங்கூறிய ஆறனல் அஞ்ஞானங் கெடுதல் வீடு அன்றென்பதும், போதங்கெடுதல வீடு என்பதும் ஆயிறறு. இனி அஞ்ஞானமாவது யாது எனின்)

இழப்பை அறியா அறியாதது அஞ்ஞானம் கிறி உன போதம் கெடல கேள் எ-று. அப்போத இழப்பை அறியாது கிரியையாதிகளை நீ செய்கலே அறியாமையாகிய அஞ்ஞானம் எனறு அறிதி ஆயின், அப்போத இழப்பை அறிதற்கு உபாயம் எஙஙனம்எனின், பொய்யனே! இனி உனபோதங்கெடுதறகு உபாயம் சொலலுதும் நீ கேட்டி எ-று.

சிவனபெத்த திசையில் உடலை ஒழித்து மாயையில் வைத்து இளைப்பாற்றுதல்போல், முத்திதிசையில் போ

தத்தை ஒழித்து ஆநந்தக்கடலில் வைத்து இளைப்பாற்று வன். ஆயினும், அவனை ஒழிக்கும் இச்சைபோல தன்னை இழக்கும் இச்சையைத்தந்த ஆணவபோதத்தைத ஒழிப்பன அன்றி, அபபோதத்தை ஒழிக்கும் இச்சை இன்றிய ஆணவபோதத்தை ஒழியான ஆகலின், "இழப்பேயுனக்கி ச்சையென்றாய்" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் தற்போத நாசத்தை விரும்பினோர்க்கு மெய்ப்பொருள் கிடைக்கும் என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (கரு)

மருந்து பிணியோடே மாண்டு புகைதீ
எரிந்த விறகோ டிறக்கில் - விரிந்த
தொழின்மனத்தின் மட்டேநீ தோயும்தென் றெ
நிழல்புதைத்தாற் போலெதிர்போய் நில். [டு

(இ-ள்.) மருந்து பிணியோடே மாண்டு புகைதீ எரிந்த விறகோடு இறக்கில் எ-று. பிணிமாண்டபோது அது நீங்கறபொருட்டு உண்டமருந்தும் அப்பிணியோடு மாண்டுபோம் எனில், எரிந்தவிறகு இருந்தால் அவ்விற கோடும் புகையும் தீயும இறக்கும் எனில் அவைபோல், உன்போதம் இறந்தால் அப்போதத்தோடும் கிரியை இறக்கும் என்றும் கிரியை இறந்தால் அதனோடும் கருவியும்போதமும் இறக்குமென்றும் அறியாது உன்போ தத்தால் கிரியை செய்யாநின்றனை,

விரிந்த தொழில்மனத்தினை மட்டே நாடி சேயுமது
என நீ நிழலை புதைத்தாற்போல எதிர்போய்நில் எ-று.
நானாவாய் விரிந்த உன்னது கிரியைத்தொழில்கள் மன
த்தினளவே அன்றி வாரா என்று. ஆதலின், கருவிக
ள் முப்பத்தாறையும் போதத்தையும் கடந்துநின்ற சி
வத்தைக் கிரியை ஏதுவாகக்கொண்டு அப்போதத்தால்
நாடி, அச்சிவத்தை அடையத்தொடங்கும் உன் கருத்
து என்னை, நீ அக்கருவிகளை நியதிக்கொண்டு அவற்றின் மு
டிவில்நின்ற உன்னை அருளால் அறிந்து, பெரியநிழலில்
சிறியநிழல் மறைந்தாற்போல நீ அத்திருவருளில் மறை
ந்து எதிர்கட்டலெலாம்போய் நிற்றி, இங்ஙனம்நிற்றி எனி
ன், போதம் ஒழித்தற்கு உபாயமும் சிவத்தைப்பெறு
தற்கு உபாயமும் இதுவேயாம் எ-று.

போதம் தோன்றியபோது கிரியைதோன்றும். அப்
போதம் சிவத்தில் இறந்தபோது அப்போதத்தோடும்
கிரியை இறக்கும். ஆதலின், போதத்தைப் பிணியாகவு
ம், கிரியையை மருந்தாகவும் வைத்துக்கூறினார். விற
கு எவ்வளவிருந்தது அவ்வளவும் புகையும் தீயும் இ
றவா, அவ்விறகிறந்தபோது அதனுடனே புகையும் தீயு
ம் இறக்கும், அதுபோலக் கிரியை எவ்வளவு இருந்தது
அவ்வளவும் கருவிகளும் போதமும் இறவா, அக்கிரி
யை சிறிதும் தோன்றாது இறப்பின் அதனோடும் இக்க
ருவிகளும் போதமும் இறக்கும்ஆதலின், "புகைதீயெ
ரித்த விறகோடிறக்கில்" என்றார். கிரியை இறந்தபோ

து கருவிகளும் போதமும் இறக்குமென்றது எங்ஙனமெனின், கிரியை இருந்தபோது போதம் வளர்வதே அன்றி இறவாது, அக்கிரியை இறந்தால போதத்திற்கு அசைவின்றிக்கெடும். இப்போதம்கெடவே இதனைத் தொடர்ந்துநின்ற கருவிகளும்கெடும். ஆகலின், இங்ஙனமென்று அறிக. பெரியநிழலில சிறியநிழல புறம்போகாது அடங்கின மறையமதுபோல பூரணமாகிய சிவபோதத்தில் கிஞ்சிக்ஞ மாகிய ஆனமபோதம் எதிரிட்டசையாது அடங்கின் அதில் மறையும் ஆகலின், "நிழலபுகைதத்தாறபோல்" என்றார். நீங்கிநின்ற கருவிகளையும் அடைந்துநின்ற திருவருளையும் எதிரிடாது நிறகவேணடு மாகலின், "எதிர்போய்நில" என்றார்.

இந்திருவெண்பாவால் போதம் அடக்குதற்குபாயங் கூறியவாறு காண்க. (கச)

காணு மறிவுநீ காட்டறிவு நாமவற்றைக்
காணக் கழலுங் கழற்றியிலே-நாணி
நமைத்திரும்பிப் பாராதே நான்றானென் றேதே
அமிழ்த்துகர கம்போனிற் பாய்.

(இ-ள்.) காணும் அறிவுநீ காட்டு அறிவுநாம் அவற்றைக் காணக்கழலும் கழற்றியிலே எ-து. கருவிகளை இதஇது என்று காணும்அறிவு நீ, அவற்றை உனதுயிர்க்கு உயிராயிருந்து உனக்குக்காட்டும் அறிவு நாம்

அக்கருவிகளினது குணங்களை நீ காணக்காண அவை
களெல்லாம் உனக்கன்னியமாய் நீங்கும் நீக்கத்தில் அ
வற்றின் முடிவில்நின்ற உன்னைக்கண்டபின்னர்.

நானின்மைத்திரும்பிப்பாராதே நான்தான் என்று
தே அமிழ்ந்த சர்க்கம்போல்நிற்பாய் எ-று. அக்கருவிக
ளை அறிந்து நீங்கவும் என்னை உள்ளபடி அறியவும் யா
ன் காணும் அறிவு ஆகலின், எனக்குச் சுதந்தரம் இன்
மையென்று நீ நானின் எனக்குக்காட்டும் அறிவு ஒன்று
உளது என்று எம்மை எதிரிட்டுப்பாராதே. அங்ஙனம்
காணுமறிவும் காட்டும் அறிவுமாய் இருந்தோம். ஆயினு
ம், கண்ணொளியும் ஆதித்தன் ஒளியும் பிரிபடாதது
போல் பிரிபடாதிருப்போம் ஆகலின், அஃதன்றி இங்ங
னம் பிரிபடாதிருந்த பரிபூரணத்தை நானென்றென்
று கருதாதே. கடலில் அமிழ்ந்தசர்க்கரம் சலத்தையுள்
ளே மொண்டு அக்கடலில் மறைந்தாற்போல், நீயும் அ
ப்பரிபூரணத்துக்குள்ளே அமிழ்ந்தி நின்றோனுற்று அத
னுள் மறைந்து நிற்பாய் எ-று.

கருவிகளினது குணங்களை எதிரிட்டு அறியாத
போது அவைகள் ஆன்மாவிற்கு அன்னியமாய் நீங்கா
து ஆகலின், "காணக்கழலும்" என்றார். கருவிகளை எல்
லாம் நீங்கி ஆன்மா அருள்வடிவாயபோது அவ்வருட்
பூரணம்எல்லாம் தானாய்த்தோற்றும் ஆகலின், "நான
றென்னாதே" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் கருவிகள் நீக்குதற்கு உபாயமும். அவற்றை நீக்கிய தன்னை அருளால் அறிந்து அருட்பூரணம் விளங்கியபோது போதம் செய்யாது அருளிலமைந்து நிற்றற்கு உபாயமும் அறிவித்தவாறு காண்க. (கரு)

வதுவைச் சடங்கதனை மைதுனமாகக் கொண்ட
புதுமைச் சிவானந்தம் போதும்-பதையா [ல
விளக்கொளியி லெண்ணெய் வியாபியானாற்போ
கொள்ளக்கொடுத்தல் சத்தியமாகக் கொள்.

(இ-ள்.) வதுவைச் சடங்கதனை மைதுனமாகக் கொண்ட புதுமைச் சிவானந்தம் போதும் எ-று. தன்புருடனைக்கூடி இன்புறுதற்கு ஏதுவாகச்செய்யும் கலியாணச் சடங்கினை அவனோடும் கூடி இன்புறுதலாகக் கருதிக்கொண்ட பேதைப்பெண்போல, சிவனாகிய புருடனை ஆன்மநாயகி கூடி இன்புறுதற்கு ஏதுவாகச் செய்யும் கிரியைத்தொழிலை அவனோடும் கூடி நீ இன்புறுதலாகக் கருதிக்கொண்ட இந்தப் புதுமையாகிய சிவானந்தம் அமையும். (இனிக்கிரியையைச் சிவானந்தமாகக் கருதும் கருத்தைவிட்டு)

பதையா விளக்கு ஒளியில் எண்ணெய் வியாபி ஆனாற்போல் கொள்ளக்கொடுத்தல் சத்தியமாக் கொள் எ-று. அசையாதுநின்று விளக்கொளிக்குள் எண்ணெய் வியாபியானாற்போல், நீ சிவத்தில் வியாபியாய் அசைவற

நின்று அது விழுங்கிக்கொள்ள உன்னைக் கொடுத்தல் உண்மையாயுள்ள முத்தி என்று அறிந்துகொள்ளுதி, எ-று.

விளக்கொளியில் எண்ணெய் வியாபித்துக்கொண்டிருக்க, இவ்வெண்ணெயை அவ்வொளி விழுங்கித் தான் பிரகாசித்தல் போல, அச் சம்பூரணசத்தில் ஆன்மா வியாபித்து அசைவற்றிருக்க, அச் சம்பூரணம் இவ்வான்மாவை விழுங்கித் தானே பிரகாசிக்கும். ஆதலின், "விளக்கொளியி னெண்ணெய் வியாபியா நின்றபோற் கொளக்கொடுத்தல்" என்றார். தன்னைக்கொடுப்பது சத்தியம் எனவே தன்னுறச்செய்யும் கிரியை அசத்தியம் என்பது தானே ஆயிற்று.

இத்திருவெண்பாவால் போகச்சதாறச்செய்யும் கிரியை முத்திக்கு ஏது அன்று என்பதும், போகத்தைச் சிவனுக்கு ஊணாக்கொடுத்து நிற்றலே ஏது என்பதும் அறிவித்தவாறு காண்க. (கரு)

கிரியைக்கழற்றி முற்றும்.

ஆ-ம் அதிகாரம் ச-ஐ திருவெண்பா - கஙரு.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

௫ - ம் அதிகாரம்

சரியைக்கழற்றி.

நடந்துங் குளித்துமிது நல்லநா ளூணை, விடுந்தொழிலான மெய்வருந்தி வீடென் - றடங்காதார், என்றுசுக மேயிருப்ப ரிப்போதே துக்கமிவர்க், கென்றெதிர்போ யின்பமுதிக் கும்.

(இ-ள்.) நடந்தும் குளித்தும இதுநல்லநாள் ஊணைவிடும் தொழிலால் மெய்வருந்தி வீடு என்று அடங்காதார் எ-து. பூப்பிரதக்கிணமாய் நடந்துசென்றும், கங்கைமுதலிய தீர்த்தங்களாடியும், இது நல்லநாள் என்ன ஊணைவிடுதலும், இவைமுதலியன செய்யும் சரியைத்தொழிலால் மெய்வருந்தி, இங்ஙனம் செய்வனவே வீடென்று துணிந்து தற்போதம் அடங்காதார்,

என்று சுகமே இருப்பர் இப்போதே துக்கம் இவர்க்கு என்று எதிர்போய் இன்பம் உதிக்கும் எ-து. எக்காலம் ஓர்தொழிலையும் செய்யாது சுகமே இருப்பர். இத்தொழில்களான் இவர்க்கு இம்மைக்கண்ணே துன்பம், இத்தொழில்வாசனை மறுமைக்கண்ணும் தொடரும். ஆகலின், எக்காலம் தான் என்றும் சிவம் என்றும் எதிரிம்போதம் ஒழிந்து ஆநந்தம் தோன்றும் எ-து.

தாம் குறித்தது வீட்டின்பமாயிருந்தும் அதனைப்பெறுதற்கு ஏதுவலலாத சரியைத்தொழிலை மிகவும் மெய்யாகச் செய்தலான், அவ்வின்பத்தைப் பெறுதற்கு ஏதுவாய கறட்பாசத்தையும் எளிதில் ஒழிந்தது, அதனை எக்காலம் பெறுவர்ா என்னும் காருணியத்தால், "என்றைக்காண்பார் வீடடைமுதிக்கும்" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் வீடடையத் தொடங்கினார் அறியாமையபான இத்தொழிலைச் செய்து வருந்துகின்றார், அந்தோ என்று இரங்கிக் கூறியவாறுகாண்க. (க)

உடலா லுழைத்தா லுடலொழியு மென்று
கெடுவீ ரிதையெங்கே கேட்டீர் - உடலே
நடையா டியபிணம்போ னுன்போயத் திரியக்
கிடையாதோ வென்றுகே ளீர்.

(இ-ள்.) உடலே நடை ஆடிய பிணம்போல் நான் போய்த் திரியக் கிடையாதோ என்று கேளீர் எ-து. இந்த உடல்தானே நடையாடிய பிணம்போலத் தாம் போதம் கெட்டு நிலத்தினகண் உலாவ எமக்கு உண்டாகாதோ? என்று ஞானசாரியரைக் கேளாத நீங்கள்,

கெடுவீர் உடலால் உழைத்தால் உடல் ஒழியும் என்று இதை எங்கே கேட்டீர் எ-து. கெடுவீர்காள், உடலான் வருந்தி யாத்திரை சேறல் முதலிய இச்சரியைத்தொழிலைச்செய்தால் பிறப்பு நீங்கும் என்று இந்த உபதேசத்தை எந்தக் குருவினிடத்துக் கேட்டீர் எ-று.

ஞானாசாரியனை அடைந்து அநுக்கிரகம்பெற்ற மெய்ஞ்ஞானிகட்குக் கருவிகள் முப்பத்தாறும் தற்போதமும கெடலான், அககருவிச் சேட்டையும் போகச்சேட்டையும் இன்றாம். ஆகலின், அவர் திருமேனி உள்ளும் புறனும்வறுங் கடத்து ஆகாயம்போல் சிவமே நிறைந்திருக்கும், அவர் நிலத்தில் சரிக்கும்போதும் அக்கடம் ஆகாயத்திற செலவதுபோல் தோற்றும். ஆகலின், "நடையாடிய பிணம்போலுமே போய்த்திரிப" என்றார். கேளீர் எங்கேகேட்டீர் என முடிக்க. வீடடையத் தொடங்கி இங்ஙனம் செய்தலால, "கெடுவீர்" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் அவர்கேட்ட உபதேசத்தை மறந்தவாறு காண்க. (௨)

எந்தவூர் நீரென்று லிப்போ திருந்துநாம்
வந்தவூர் தன்னை மறந்தோமேல் - அந்தவூர்க்
கின்றுநாம் போம்வழியே தென்னினுமக் கேழு
லொன்றுபோ லொன்றுதோன் றும். [லகும்

(இ-ள்.) நாம் எந்தஊர் நீர்என்றால் இப்போது இருந்து வந்தஊர்தனனை மறந்தோமேல் எ-து. யாம் இந்தஊரிலிருந்து மற்றோர் ஊருக்குச்சென்றபோது, அவ்வூரில்இருந்தான ஒருவன் எந்தஊரா நீர்என்று எம்மைக்கேட்டால், இப்பொது இருந்துவந்த ஊர்தன்னை அவனுக்கு இன்னஊர்என்று சொல்ல மறந்தோம்எனின்.

அந்தஊர்க்கு இன்று நாம் போம்வழி ஏது என்னின் உமக்கு ஏழுலகும் ஒன்றுபோல் ஒன்றுதோன்றும்என்-று. முன்னிருந்து வந்தஊருக்கு இப்போது நாம்போதற்கு வழியாதென்று நீர் நாடின, உமக்கு ஏழுலகும் ஒன்றுபோல் தோன்றி அந்தஊருக்குச் செல்லும்வழிபோல் மற்றோர் ஊருக்குச் செல்லும்வழி தோன்றும் என்னின், இங்ஙனம் கேட்டோனுக்கு ஊர்ப்பெயரும் சொல்லமறந்து அவ்வூருக்குச்செல்லும் வழியும்தெரியாது மயங்கிய இப்போதம்கொண்டோ திரிகரணங்களையும் கடந்துநின்ற பூரணசிவத்தை நீர் அடையத்தொடங்கினீர்.

அவர்க்குத் தம்மைப்போல இவரும் தோற்றமான அவரை இவர் தம்மோடுங்கூட்டி, "மறந்தோமே" என்றார். ஊர்ப்பெயர் சொல்ல மறந்துபோவது தூலபுத்தியால் தெரியாது யாம் அங்ஙனம்மறப்பது இலமென்று அவரைத் தம்மைவிடப்பிரித்துநோக்கி, உமக்கு ஏழுலகும் ஒன்றுபோல ஒன்றுதோன்றும் எனத் தூலமாகிய வழித்திலகப்பை எடுத்துக்காட்டினார். நெறிக்கண்திசைதப்பியபோது முன்போல் நான்குதிசையும் பிரிந்துதோன்றாது. ஆகலின், "ஏழுலகு மொன்றுபோல" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானாசாரியரால் அன்றி ஆன்மாக்கள் சுதந்தரத்தால் வீடடையக்கூடாதென்று சுதந்தரத்தை மறுத்தவாறுகாண்க. (௯)

வேட்டியுந் தாழ்வடமும வெண்ணீறும் வெண்பலலும், காட்டுவது ஞானக் களவுகாண்-தேட்டமற்றோன், பூரணனாண சிறறறிவன் பொய் பாச மென்றறிந்தார்க், கோர்வடிவும வார்த்தை யுமுண் டோ.

(இ-ள்.) வேட்டியும தாழ்வடமும் வெண்ணீறும் வெண்பலலும காட்டுவது ஞானக்களவு எ-று. காவிவேட்டியும், உருத்திராக்கத் தாழ்வடமும், மெய்ம்முழுதும பூசும வெண்ணீறும. அடைக்காய தின்னுந் வெண்பலலும் ஞானம்போலிய வேடங்களை மெய்யிற காட்டுவது ஞானக் களவு,

தேட்டம் அற்றோன பூரணன் சிறறறிவன் பாசம் பொய் என்று அறிந்தார்க்கு ஓர்வடிவும வார்த்தையும் உண்டோ எ-று. ஓர் பொருட்களினும் விருப்பம் அற்றோனாகிய சிவன பரிபூரணன, சீவன சிறறறிவன், பாசம பொயயென்றுஅறிந்த ஞானிகட்கு ஓர்சமய வேடமும் சமய அபிமான வார்த்தையும் உளவோஇல எ-று.

அகத்துஞானம் இன்றிப் புறத்து வேடத்தானும் வசனத்தானும் ஞானிபோற காட்டினமையால, "ஞானக்களவுகாண" என்றார். அகத்துஞானமும் புறத்துவேடமும் உளஎனின், ஞானககளவுஅன்று என்றாயிற்று. சிவம் அணுதிரண முதலிய பொருள்கட்கெல்லாம் உட்புறமாகிய பரிபூரணஅறிவாகலின, அதற்கோர்சமயம் இல்லை.

சிறறறிவுபொயயாகிய பாசததைவிடடுநீஙகிஅபபரிபூரண அறிவோடுமகலநதபோது, அபபரிபூரண அறிவாயநிறகுமஅனறி அதுஇதுஎனனுமபசபபிலலை ஆகலின, "ஒரவடிவுமவாராததையுமுணடோ எனறார காண-அசை.

இததிருவெணபாவால வேடசால மிகவும சிறபபுளளாராயினும. அகசதஞானமறறாளெனின சிறபபிலாரெனபதும, வேடமயாதுமஇலராயினும, அகஞானமுடையார சிறபபுளாரெனபதும அறிவிததவாறுகாணக.

கலவியப புததகமாயக காவிகடுக குடடகட
டாயப, பலவினவெருப பொதத பசுமாககம-
எலலே, கழனற கியானததிற கணசிமிடடு மாங
காண, சுழனறபெரு மாயைத தொழில.

(இ-ள.) கலவிஆயப புததகம ஆயக காவி கடுககுள கடடுஆயப பலவினவெருபபுஒதத பசுமாககம எ-து. தாமகறற கலவிகளைப பேசுவதாயப புததகம கையிற கொளவதாயக காவிவேடடி உடுபபதாயத திருமேனிக கடுககன காதிலே இடுவதாயக கணடசதில கெவுடம கடடுவதாயப பேசசிறசம வேடகதிறகும ஏறபப பல வெருபபும ஒததிருநத பசுஞான நெறியினை உடையார.

எலலை கழனறகியானததில கணசிமிடடும்ஆம சுழனற பெருமாயைததொழில எ-து. பிருதிவிமுதல நாதம ஈறுஎன்று அளவுகூறபபட்ட கருவிகள முபபததாறை

யும் சுழன்ற சிவசத்தியானத்தை உடையவரைப்போலக் கண்மேற்செருந்தி ஆசனங் கூட்டிக்கொண்டு இருப்பர். இவர் இங்ஙனம் இருப்பதாம். ரதக்குப்போலச்சுழலாநின்ற பெரிய மாயையினது தொழிலாவது எ-று.

ஞானம் இன்றி வேடமாக்க மட்டோர் வேடதாரிகளாகி ருப்பு ஆகலின், "பன்மார்க்கர்" என்றார். அந்த அப்பரிபூரணஞானம் இன்றிக் கன்மாரூடப் பத்தர்க்கிரியைகளையும் உபயோகத்தி ஆசனங்கூட்டி இருப்போரைக் கண்ணார ஞானேந்திரியங்களால் அறிந்து, கன்மேந்திரியங்களால் கொழிலைசெய்யுமனம் அப்பத்திந்திரியங்களும் அடங்கலின், அவற்றின் வாசனையோடு முன்னாஏறிய வாசனையோடும் உள்ளே சுழலும் அன்றி அடங்காது. ஆகலின், "சுழன்றபெருமாயைத்தொழில்" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானநிட்டை இன்மையான் அவரது நிட்டையை மறுத்தவாறுகாண்க. (ரு)

ஞானக் கிரியை நடிப்பவர்க்கு நாடோறும்
போனத் தளவே புசிப்பன்றி ஏனும்
துறவா யவாவறுத்து மெய்யுணர்ந்த தூய
அறிவார்க் கறியாவின் பம்.

(இ-ள்.) ஞானக்கிரியை நடிப்பவர்க்கு நாடோறும் போனத்தளவே புசிப்புஅன்றி எ-று. அகத்துஞானம்இன்றிப் புறத்து ஞானசாரமாய் நடிப்பவர்க்கு எ

க்காலமும் அன்பானத்தளவு வரும் விடயானந்தாநு பவம் அன்றி,

துறவுடை அவா அறுத்து மெய்உணர்ந்த தூய அறிவா ர்க்கு இன்பம் ஏனும் எ-று. துறவினை உடையராகித் துறந்த அப்பொருள்களின்மேல் புன்னர் வாசனையால் எழும் அவாவினை அறுத்து மெய்ப்பொருளை உணர்ந்த நிருமல ஞானிகட்கு மேல் காணாருக் சொரூபானந்தாநுப வம் ஏன உண்டாம் எ-று.

இவர் செய்யும் ஆசாரச்சங்கைப் பிறர்களைப் பெரியார் எ ன்பபோனச்சங்கைகுத்தலின், "பெ னச ஈனவே புரியப் னறி" என்றார். பேரின்பம் போதம் சந்தம் மேல் தோன்று மல் தோன்றலான், "அறிவார்ச்சரியாவினபம்" என்று ம், இவ்வின்பம் பெறுதற்கு ஏதுவாப ஒன்றும் இன்மை யால், "ஏனும்" என்றுங் கூறினார். துறவு புறப்பற்று நீங்குதல். அவாவறுத்தல் அகப்பற்று நீங்குதல், இவ் விருவகைப்பற்றும் நீங்கவே சகலக்கவலைகளும் நீங்கு ம். இவைநீங்கவே மெய்யுணர்வு தோன்றும். ஆகலின், "துறவா யவாவறுத்து மெய்யுணர்ந்தூயவறிவார்" என் றார். போன்கம் என்பது போனம் என்றுயிற்று.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானமின்றி ஞானசாரமா த்திரம் செய்வோர்க்குப் பிறப்பின்பமே அன்றி வீட்டி ன்பம் இன்றென்று அறிவித்தவாறுகாணக. (௬)

இந்தவினையம் யாவரா லறியக்கூடுமென்று இரங்கிக் கேட்ட மாணாக்கனை நோக்கி மேற் கூறுகின்றார்.

இன்பே யறிவுக் கிடம்புள் ளிளைத்ததுபோல,
துன்பே யணுப்பொருப்பாயத் தாக்கிக்கும் நன்
குணத்தால், பேரின்பத்திச்சை பிறந்ததினிக் கே
ளுனக்குப், பேரின்பந் தேடிப் பெறுய.

(இ-ள்) இன்பே யறிவு நடம் எ-று. இதற்பேரின்பம் பரிபூரணம். ஆகையின், இவ்வின்பமே ஆன்மா இருக்கு மிடம்.

ஆருயிரினை யெங்ஙனம் ஒடுக்கமென்னின், அதனையா னடங்கிப் போய் உடையவேண்டும். இனிப்பிறவித் துன்பத்தைத் திரும்பப் படமாட்டேன் என்ற மாணாக்கனை நோக்கி மேற்கூறுகின்றார்.

புள் இளைத்ததுபோல துன்பே அணுப்பொருப்பு ஆய தத்தாக்கிக்கும் நன்குணத்தால் பேரின்பத்து இச்சைபிறந்தது இனிக்கேள் உனக்குப் பேரின்பம் தேடிப்பெறுய எ-து. உயிர்ப்பு ஒலி சிறிது தோன்றினும் அதனைப் பேரொலியாகக் கண்டு அசுணப்புள் வருந்தியதுபோல், நீ இத்தேகாதி பிரபஞ்சங்களான வரும் துன்பம் அணுவளவு ஆயினும், அதனைப் பொருப்பளவாகக் கண்டு துன்புறும் நற்குணத்தால் உனக்கு இப்போது பேரின்பத்தின்மேல் இச்சை சென்றது. ஆகலின், இனி அத

ளை அடைதற்கு உபாயம் சொல்லுதும் கேட்டி. அப்பேரின்பத்தை யாம் கூறிய உபாயப்படி தேடிப்பெறுதி.

விடயசுகத்தைத் துன்பமெனக் கூறினார். இதனை அங்ஙனம் கண்டோர்க்குச் சொரூபசுகத்தின்மேல் இச்சைசெனிக்கும். ஆகலின், துன்பே ய[illegible]ப்பொருப்பாய்த் தாக்கிக்கு நன்குணர்த்தற பேரின்பவிச்சை பிறந்தது” என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் பேரின்பத்தை விரும்பிக் கேட்ட மாணாக்கனுக்கு விடைகூறியவாறு காண்க. (எ)

பேரின்ப முன்னைப் பிரியாது னுண்மையஃ
தோரின்ப மாய்விடயத் தூடுதிப்பும் - பேரின்
பழிவிலே தோன்று மறிவு மயலாம
ஒழியு மிரண்டின்ப மும்

(இ-ள்.) பேரின்பம் உன்னைப் பிரியாது அது உன் உண்மை எ-து. அந்தப் பேரின்பம் உன்னைவிட்டு எக்காலமும் ஓர் அணுவளவேனும் பிரியாதிருப்பது; அவ்வின்பமே உனக்கு உரித்தாய மெய்ம்மையாய் உள்ளது.

அங்ஙனம் என்னைவிட்டு நீங்காது எனக்கு உரித்தாய்மெய்ம்மையாய் இருப்பது எனக்குத்தோன்றாது இருப்பானேன்? எனின்,

ஓரின்பம் ஆய்விடயத்தூடு உதிப்பும்பேரின்ப அழிவிலே தோன்றும் எ-து உன்னால் அறியப்பட்டு ஓரின்பமாய் வனிதையர் விடயத்தூடு தோன்றுவதும், யாம்

கூறிய ஆநந்தப்பேரின்பமும் எதிரிட் டற்ற இடத்துத் தோன்றும்.

அறிவும் அயல் ஆம் இரண்டு இன்பமும் ஒழியும் எ-து ஆணறிவும் பெண்ணறிவும் எதிரிட்டபோது அவ்வறிவுகளும் அயலாம், ஆண்குறியும் பெண்குறியும் எதிரிட்ட போது இக்குறிகளும் அயலாம் (இவைசர அயலாகவே) இவ்விருவகைக் கூட்டரவுகளாலவரும் இரண்டின்பங்களும் அயலாய ஒழியும் எ-று.

ஆண்குறியும் பெண்குறியும் கலந்து எதிரிட்டழிந்தபோதும், ஆணறிவும் பெண்ணறிவும் கலந்து எதிரிட்டழிந்தபோதும். அவ்வின்பமும் இவ்வின்பமும்தோன்றலான், அழிவிலேதோன்றும் என்று இருமைக்கும் பொதுவாகக் கூறினார். குறிகளும் அறிவுகளும் எதிரிட்டபோது இன்பம் இன்மையால், "ஒழியுமிரண்டின்பமும்" என்றார். இருவகைக்குறிகளும் கலந்தபோது அவை இருந்தும் தோன்றாது அழிதலானும், ஆண்குறி பெண்குறிக்கு உள்ளீடாயிருத்தலானும், இன்பம் தோற்றலானும், அவற்றினது கூட்டரவை இவற்றினது கூட்டரவிற்கு உவமையாகக் கூறினார். அறிவு மயலாமென்ற உண்மையால் ஆண்குறி பெண்குறிகளும், அழிவிலேதோன்றும், என்றமையான் அழியாது எதிரிட்ட போது என்பதும் வருவிக்கப்பட்டன. விடயாநந்த மேலீட்டால் பரவசமாவதுபோல் சொரூபாநந்தமேலீட்டால் பரவசமாவதுங் கொள்க.

இத்திருவெண்பாவால் பேரின்பம் ஆன்மாவைவிட்டு நீங்காது என்பதும், அதனைப் பெறுதற்குபாயமும் கூறியவாறு காண்க.

விடயானந்தம் அதிற்போல அவ்வானந்தமும் அறியக்கூடாதோ? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

விடய முதித்துநின்று விட்டவிடங் கீழ்மேல்
இடைவிடா தேநிறைந்த வின்பம் கொடுவரோ
தோன்றி யழிவதுவே துக்கசுக மன்றுண்மை
தோன்றா வடங்காச் சுகம்

(இ-ள்.) விடயம் உதித்து நின்றுவிட்ட இடம் கீழ் இடைவிடாதே நிறைந்தஇன்பம் மேல் கொடுவரோ எ-து ஓர் விடயத்தினைக்கண் தோன்றி நின்று அழியப்பட்டஇன்பம் கீழாயஇன்பம்; எவ்வேறுவகைப்பட்ட பொருள்களினும் இடையறாது பரிபூரணமாய் நிறைந்த இன்பம் மேலாய இன்பம். ஆகலின், இவ்வின்பத்தைப் பெறாதுள்ளார் தற்போதத்தால் அதனைப் பெறுவரோ. (அஃது எங்ஙனமெனின்.)

தோன்றி அழிவதுவே துக்கசுகம் உன் உண்மைதோன்றா அடங்காச்சுகம் எ-று. போதத்தாலபற்றி அறிந்து அநுபவிக்கும் அவ்வின்பம் தோன்றி அழிவது, அங்ஙனம்தோன்றி அழிவதுவே சுகமும் துக்கமும் ஆகலினும், உன்றன்உள்ளே மெய்ம்மையாயிருந்தஇன்பம் ஓர் காலங்களினும் உற்பத்தி நாசம்இன்றிய வீட்டின்பம ஆகலினும் எ-று.

அவ்வின்பம் ஓர்விடயத்தில் தோன்றி அழிதலால்பற்றி விடப்பட்டது. இவ்வின்பம் பூரணம் ஆகலானும், உற்பத்தி நாசம் இன்மையானும் பற்றுதல் விடுதல் இதற்கு இன்மை ஆயிற்று. தோன்றியபோது சுகமும் மறைந்தபோது துக்கமும் வருதலின், "தோன்றியழிவதுவே துக்கசுகம்" என்றார். இச்சுகதுக்கங்களால் விழைவு வெருளியும், இவ்விழைவு வெருளிகளால் இருவினைகளும், இவ்விருவினைகளால் பிறப்பும் உண்டாம் என்பதுங் கொள்க. சிற்றின்பம் பற்றியபோது தோன்றும், விடுத்தபோது மறையும், பேரின்பம் பற்றியபோது மறையும் விடுத்தபோது தோன்றும் என்பதுங் காண்க.

இத்திருவெண்பாவால் இவ்வின்பம்போல் அவ்வின்பம்போதத்தால் அறியக்கூடாதென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௧)

ஆயின் அவ்வின்பம் இத்தலத்தில் தோன்றுவதில்லை ஆகலின், மற்றோர்தலத்தில் சென்றிருந்து தவத்தைப் பண்ணி அதனைப்பெறுகின்றேன் என்ற மாணாக்கனை நோக்கி மேற்கூறுகின்றார்.

எங்கும் பரிபூ ரணமென்னி னீதல்ல [கேள்
தங்கங்கா மென்னும்போ தங்கிலையோ - பங்கா
ஆகாயந் தீண்டிவிடு மற்ப வறிவழிவி
லேகாண்டே ரின்பமுதிக் கும்.

(இ-ள். எங்கும் பரிபூரணமென்னின் ஏது அலைந்து அங்கு இங்கு என்னும் பாசு அகங்கத்திலேயா பங் காகேள் எ-று. உபயோன்பம் நிராநிருபத்தாலு பலனமடங்கம் உடபுறமைய ... தள்ள பரிபூரணை மென்று வேட்ட மங்கள் கூறும் என்னின், அவ்வின்பம் பெறுதற்கு ஏதுக்கலம் அன்று. காசிமுதலிய அந்த த்த தலங்களில் பெறலாம் என்று நீ கூறும்பொழுது நீ இருக்கும் அத்தலத்தில் அவ்வின்பம் இன்றாயதோ? பகுப்பறிவு நீங்காதவனே கேட்டி,

ஆகாயம் திணிடிவிடும் ஆற்பஅறிவு அழிவிலே பேரின் பம் உதிக்கும் காண் எ-து. பலயோகமாகிய ஞானா காசத்தைப் பெற்றிட்டது அதனால் மல் தோன்றும் அநுபவத்தைக் காட்டித் தானென்ற நிலையை வழுவும் அற் பவறிவு அழிந்திட்டதிலே உனக்குப் பேரின்பம் தோ ன்றுமென்று அறிதி எ-று.

பரயோக நிட்டைபெற்ற காலை அதற்குமேல் தோ ன்றும் சிவத்தை நாடாது அவ்வருளையு மறவாது இரு ப்பின், சிவதரிசனம்தானே தோன்றும், அதுதோன்ற வே கிஞ்சிக்ஞயபோதம் அழியும், அஃதழியவே பேரின் பம்தோன்றும். ஆகலின், "ஆகாசந்திணிடிவிடுமற்பவறி வழிவிலேகாண் பேரின்பமுதிக்கும்" என்றார். (உதார ணம்) சித்தியார் "கூடாதேவாடாதேகுழைந்திருப்பை யாகில், பிறியாத சிவன்றானே, பிறிந்துதோன்றும் பிர பஞ்ச பேதமெல்லாந் தானாய்த்தோன்றி, நெறியாலே

[illegible]

[illegible]

[illegible]

உடம்புள மட்டும் விடய மொழிந்தா
லுந்திகழாக் கேவலமா முமடா இடம்புகா
றுந்தாற கலவர்ந்தோ பாசந்தி துணைமை
அறிந்தாற் பட்டத் தடையே போலாம்.

(இ-ள்) உடம்பு உள்ளமட்டும் விடயம் ஒழிந்தா லுந் திகழாக் கேவலம் ஆம் எ-று. விடயங்கள் அருப விதசுற்ச ஏதுவாய உடம்பிருக்கும் அளவும் அவ்விடயங்களை ஒழியா, உடம்போடு ஒற்றுமையாயிருந்த ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும் எதிரிடாய விடயங்கள் தோன்றுந்தோறும் அவற்றை ஒழிப்பேனெனின், அங்ஙனம் ஒழிக்கில் கருவிகளெல்லாம் ஒழியும். அவை ஒ

கநி

ழிப்போ ரேவலமைந்து அடைக்கும், (இப்பின் அவற்றை
ஒதுக்கி உடைத்து எவ்வாறென்னை.)

உமபர் இடம்புள் பறந்தால் கலங்குமோ பாசத்தை
உண்மை அறிந்தா ... காரமைப்போல் ... என்று
ஆணவகத்தினிடம் பயப்புள் பறக்கல் அவ்வாகாய ...
செயலாத அதன்போல், நீக்குமமாயா வடிவத் ... ன
ஆலென்னறு நீங்க அருளவடிவாய் இருந்த என்னின், அ
போத ... [illegible]
டப. ஆயின், ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
னரியம் என்று பாசத்தை ... [illegible]
ல அறிவைஆயின், அக்கரேசக் ... [illegible]
திரம்போல, அவ்வறிவு ... சடமானமையக ... க்க
கும். ... [illegible]
களிருந்தும் புலன்போல வா ... பார்க்குமம் என்று.

தான் கருவிகட்கு அன்னியமாயப் பிரிந்தின்று அ
ருளால் அடங்காது அக்கருவிகளோடும் கூடி ன்று
போந்ததால் அடக்கினமையால் "ஏகவல்மாம்" என்று
ர. அருளவடிவாயிருந்தபோது கருவிகள் அசைவற்று
அறிந்த தானமையன் ஆகலின், "உமபரிடம் புட்பற
ந்தாற் கலங்குமோ" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் கருவிகளை உள்ளபடி அருளா
ல் அறிந்து நீங்கி, அவ்வருளில் மறைந்து நின்றால் மீட்டு

ம அங்கள வசன வாசியா னென ஆதிக்கவாறு
களை. (கக

[illegible] யானை இந்திரியங்களால் [illegible] பவிசத்
[illegible] எத்தியாப இவ்வுடல் [illegible] உபவினை [illegible]
[illegible] னெனின் [illegible]

[illegible] திருமேகன் போமெயன் று நுவருவ முன்றும்
அடைவா கொழிந்தமாகி தடைமுடைத்த [illegible]
[illegible] னமெனை னன வேணடுமோ மாயாவியி நவத்து
[illegible] னவமின் [illegible] பார்த்திருப்போதும்

[illegible] என [illegible] என உருவருவம்
[illegible] அ[illegible] வாளெசாழி [illegible] அகாளீ எ-து இவ்வுட
[illegible] தல் கவலினபம வருத்தாந்த சடை என்னை?
[illegible] பா [illegible] வினபம வருமாறனனை? அவ்வி
[illegible] [illegible] இவ்வுடலால் [illegible] இன்று.
[illegible] முமம் அருவமும் உருவருவமும் ஆகிய இரமொன்று
வைப்பக்கினையும் உடைய சாவஞ்ஞா ஆத்மீடில் ஆண
வமலத்தை ஒட்டித்த உனனைக் காருணியத்தால் எடுத்து,
மாயையில் தநுகரண புவனபோகங்களைக் கொடுத்து,
இருவினை ஒப்பு மலபரிபாகம் வருவித்து, விடைவிக்கு
மல்பாருடிச செய்யும் பஞ்சகிருத்தியங்களும் அநா
தி ஆகலின் நீ இக்காயத்தை ஒழிப்பலெனக் கருதற்க.)

குடமுடைந்த மண் ஆனவேண்டுமோ மாயாவ
யிகவத்தும் உளமென்று பார்த்திரு இப்போதும் எ-து.

ஒருவருக்குக் கடத்தை மண்ணென்று அறிவிப்பதே அன்றி, அக்கடத்தை உடைத்து மண்ணென்று அறிவிக்க வேண்டுமோ. அதுபோல, உனக்குத் தேகவுடம்பை மலமென்று அறிவிப்பதேயன்றி, இச்சரீரம் அழிந்து மலமென்று அறிவிக்க வேண்டுமோ. ஆதலின், இதனை நீ நன்றே இவ்வுடம்பையும், மற்றுமுள்ள மாயாகாரியங்களையும் மாயாமலமென்றும் உனக்கன்னியமென்றும் கண்டு நீங்கி, வயிந்தவ மாயையாகிய சுத்தத்தத்துவத்தின் முடிவிலிருந்து, உன்னை அருளாலே கண்டு அவ்வருளால் அசைவற்றிருந்து, இப்போதம் அவிகாரமாமாம். (தேகமுடிந்த அப்போதம் ஆவர்கள் சமைமே யாமே) எ-று.

இத்தத்தையில் பஞ்சகிருத்தியத்தால் பரோசவத்தைகளையும் அடைந்து நடக்கச்சந்நிறச் சாருநார் இப்போது முத்தியவத்தையிலும் உனக்குப் பஞ்சாவத்தைகளையும் நீக்கித் தமது திருவடியானந்தத்தைக் கொடுப்பர். நீ உடலை ஒழிக்கவேண்டுவதேதுக்கென்று அறிவித்தற்கு, "உடைவாதொழியுமகாது" என்றார். இப்போதம் என்றமையான அப்போதம் என்பது வருவிக்கப்பட்டது.

இத்திருவெண்பாவால் அவ்வின்பம் பெறுதற்கு உடலொழித்தல் ஏது அன்று, இவ்வுடலாதிகளை எல்லாம் தனக்கு அன்னியமென்று அருளாற்கண்டு நீங்கி, அவ்வருளில் நிற்றல் ஏதுவென்று அறிவித்தவாறு காண்க. ()

வேதாந்தம் முதலியோ? சித்தாந்தம் முதலியோ? உண்மையென்ற மாணாக்கனை நோக்கி மேற் கூறுகின்றார்.

கயிறரவு கடையினிற் கள்ளூறும் போன
மாயா, மயக்கமற வேதாந்த வாழ்வு - முயற்சி
கெட்ட, ஆனந்தாதீதத்தே யானவரா மாகம
மும், தானந்தி ஞாகத்துச் சமன்

(இ-ள்.) கயிறரவும் கடையினிற் கள்ளூறும் போல மாயா மயக்கமற வேதாந்த வாழ்வும் எ-று. உள்ள கயிற்றினிடத்து இல்லாத பாம்பு கற்பிதமாகத் தோற்றுதல் போலும், உள்ள கடையினிடத்து இல்லாத கள்ளு கற்பிதமாகத் தோற்றுதல் போலும், உள்ள பிரமத்தினிடத்து இல்லாத மாயை கற்பிதமாகத் தோன்றுகின்றதென்று அறிந்து, இம்மாயாமயக்கம் சிறிதும் தோன்றாது இறந்து இடம் வீடென்று கூறும் வேதாந்தச் செல்வமும்.

முயற்சி கெட்ட ஆனந்தாதீதத்தே ஆனவர் ஆம் ஆகமமும் தானந்தி ஞாகத்துச் சமன் எ-று. சற்போதமுயற்சி சிறிதும் தோன்றாது, இந்த ஆனந்தாதீதத்தில் பெத்தத்தசையில் ஆனவராக இருப்பாரைப்போலும் இருப்பதே வீடென்று கூறும் ஆகமச்செல்வமும், தானென்று எதிரிட்டெழும் புல்லறிவு கெட்டாகத்துச் சமனாம்.

அவித்தியாகத்தமாய் இருந்த சீவனது புன்மை அறிவாய் இருந்து நானென்று எதிரிடும் அவ்வறிவு கெட்ட

போது அசசிட்சாடசியாயஇருநத பிரமம தானஆகலா லும, அனவமயமாயஇருநத ஆனமாவினது புனமை அறிவாயஇருநது நானெனறு எதரிமம அபபோதமகெ டடபோது அஞஞானமா தனககு முதலாகிய மெயம ம ஆதலானும, நுணமை ஆயபோது இருவாககும ஆந நதாநுபவம இருததலானும, "தானாதிஞானககுசசமன னனறா. சானநதாத அபரஞானிகடகுச சமன அன றெனபது தானே ஆயிறறு.

இசதிருவெணபாவால வேதாநத சிததாநத முநதி இரணடும தறபோதம ஒழிநதோாககுச சமனெனறு அறிவிததவாறு காணக. (கரு

எனனானை யெனனுனனை யெனனானை யேகமிரண
டெனனுமற சுமமா விருவெனறு - செபபியுள
திருஞான சமபநதன சீகாழி நாடன
அருளாளன ஞானவிநோ தன. க

(இ-ள.) திருஞான சமபநதன சீகாழி நாடன அரு ளாளன ஞான விநோதன எ-று. திருஞான சமபந பிளளையாரெனனுந திருநாமததையுடையார சீகாழிப டடிற கதிபதியான அருளாடசியுடையார ஞானததிரு விளையாடடினையுடையார.

என்ஆனை எனஆனை எனஆனை ஏகம இரணடு என னுமல சுமமா இரு எனறு சொனனான எ-று. முககா லும தமதுபேரில திருவாணைகூறி முததியில வேதாந

துலையைப்போல ஏகம் என்றும், பேதசகாரத வாதியைப் போல் இரண்டென்றும் கூறார், இங்ஙனம் கூறுகற்ற வேறாய் உன் போக்ககத்தே நின்று, மௌனருக்கு மாயிருக்கு என்று அதிசயித்தார் என்று.

ஒன்றென்றிய பெறுவாரும் பேறும் இன்றாம் ஆகலின், இரண்டென்று பக்ஷமுக்கதிய அன்றி சங்கடாது ஆகலின், போக அதில் இரண்டாயும் போக இல்லை என்பாரும் இருத்தலினும், "ஏகமிரண் டென்றுமாமான ஆறுவென்ற வொன்னன்" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் முத்தி நிச்சயம் ரெதென்று ஐயப்பாடு நீக்க. (கஎ)

சரியைக்கழற்றி முற்றும்.

அதிகாரம் (ரு - ஆ) திருவெண்பா - சுO.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சு - ம் அதிகாரம்

விரத்திவிளக்கம்.

இங்ஙனம் சரியாதிகளை நீத்தவர்கள் ஆயினும், உட்டுறவு இல்லாதற்கு ஞானம் விளங்காது ஆகலின். இவ்வதிகாரத்தானே துறவின் விளக்கங்கூறி உட்டுறவின் இலக்கணம் அறிவித்தார் ஆகலின், இவ்வதிகாரத்திற்கு விர

ந்திவிளக்கமென்று பெயராயிற்று. விரததியெனினும்
தாவி எவிரமமென்று.

அறிந்தவிடத் தின்பதுன்ப மாகா ததுவும்
மறந்தவிடத் தின்ப மயக்கும் — அறிந்த
அறிவறிவு நீயென் றருந்துவித மாக்கும்
முப்பயமுந் துண்ட முமலி.

(இ-ள்) சாதுவிதாகேச முமிலை அமுதம் உண்டமு
ன்-து இரண்டறா அத்துவிதக்கலப்பெயராணுமுமே பெ
ராத்தமாகிய அமுமிலை அமுதத்தைத் தமெமமெபாறு
ணணதுஞ்சரிடும் கொடியாங்கு உண்ட தாருமை
யமுபசயப்பினையார்,

உயிர் இந்தத் இன்பத்துன்பம் ஆனந்தமாய் ஏட
ந்த அதுவும் இன்பம் மயக்கும் அறிந்த அறிவு அறியு
மென்று என்-று. கருவிகள் புப்பத்தியாயமாகின்றது,
அருளை அறிந்தவிடத்து, ஆன்மா இன்பமும் துன்பமும்
உண்டாகா. அவ்வருளை மறந்தவிடத்துப் புண்ணியங்க
ளை கருவிகளவந்து கூடலினால், அத்தன்பமும் துன்
பமும் வந்து என்று மயக்கும் ஆதலினால், பசு அறிவோடு
கூடி இன்பத்துன்பம் இன்றிய அப்பசு அறிவாயும், பா
ச அறிவோடுகூடி இன்பத்துன்பமாயும் நின்று அதனை
யும் இவற்றையும் அறிந்த அறிவு அறிவு நீ என்று எனக்கு
அருளிச்செய்தார் என்-று.

பசுஅறிவு - ஆணறிவு, பாசஅறிவு - பெண்ணறிவு, இவ்விருவகை அறிவும்போல உணரிய பசுஅறிவோடுங் கூடிய பசுஅறிவாயும், பாச அறிவோடுங்கூடிய பாசஅறிவாயும், ஆண்வடிவும் பெண்வடிவும் தழுவிநின்ற அலிபோலிருத்தலின் பசுஅறிவை, "அலி யறிவு" என்றார். உமையே ஆக்கவடிவம் ஆதலின், அவளது திருமுலைப் பாலை 'நக்கவமுதம்' என்றார். அதுவும் என்பதனை அந்தணப்புமும் மடக்கும் எனக்கூட்டுக.

ஞானநூல்வல்லபாவால் ஆன்மா மூன்று உண்டென்று அறிவார் யாவராயு காணர். (௯)

அறுசமயத் தோர்க்கு மறுதியிட்ட கூடல்
துறவார் பவாவறுத்த் தாமை - பிறவார்
முழுகவர்ச் சுதந்தி யுயமசியெல்லா முத்து
கடைக்கும் நாசமிந் கரண

(இ-ள்.) அறுசமயத்தோர்க்கும் அறுதி இட்ட கூடல் துறவு ஆய அவர் அறுத்தல் நாயனம் என்றும். அறுவகைச் சமயத்தோர்க்கும் விட்டுத் தற்க மட்டிட்டுவைத்த பொது நெறியாம்? என்னின், கூடற்கண் சங்கப்பலகையில் ஏறி இருந்த உடபரப் புறப்பற்று என்னும் இருவகைப்பற்றினையும் துறப்பதாய இத்துறவுகளான மெய்ப்பொருளை உணர்வதாய்ப் பிராரத்த வாசனையான ஒரோர்காலையின் உள்ளத்தெழும் பூவாயினையும் அ

றதனால் தூய்மையாய்க்கூறிய இம்மூன்றைக் அதிகாரங்களின் நெறிகளேயாம், அஃது அன்றியும்,

பிறவா முடிகளைச் முதற் முயற்சி எல்லாம் மூசத கடைக்கருமநாசம் இது என்று. பிறவாமைக்கு ஏதுக்கூறிய பலவாறனுள்ளும் சிரசம், கருவிகள் முப்பத்றையும் போக்கப்பட்ட பின்பு, தற்போத முயற்சி ஒழி முதிர்ந்த கடையாகிய கருமநாசமும், இம்மூவகை அதிகாரத்திற் கூறிய நெறியாம் என்று.

சமயிகள் அறுவரும் ஒவ்வொன்றைத்தாம் மட்டு வேறுபிறுகூறினார். ஆயினும், ஒருவர் கூறியது ஒருவர்க்குச் சம்மதம் அன்று. தூயாய மெய்யுணர்ந்தவராய் ஏதால் அனைவர்க்கும் சம்மதம். ஆகலின், "அறுசமயத்தோர்க்கு மறுதலைப்பட்ட கூட்டத்தவர் யாவர்க்குந் தலை" என்றார். துறவும் அவர்வாழ்தலும் கூறினமையான், இடையில் மெய்யுணர்வு வருவிக்கப்பட்டது. இங்ஙனம் சங்கப்பலகையின்மேல் ஏறக்கூறிய மூன்றதிகாரங்கள் எனைத்து திருக்குறளுள் துறவாகிய மூன்றதிகாரங்களையுமாம் என்றறிக. இம்மூவகை அதிகாரங்களின் முமுதல் உயிர்ச்சுற்று, இங்ஙனம் உயிர்ச்சுற்றுப் பண்ணுவோர்க்கு உடற்சுற்றுப் பண்ணவேண்டுவது இன்மையால், "கடைக்கருமநாசமிதுகாண்" என்றார்.

இதற்கிந்நெண்பாவான் உட்டுறவு புறத்துறவு உடையாரைச் சமயிகள் எல்லாரும் ஞானிகளென்று அங்கீகரியமொன்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௨)

வாசிகத்தச் சாலீரா வைத்தாற் பொருத்துபோல
ஆசைக்கேடாக்கி நுவா மட்டமென - மேவிநத
ஒட்டையைப்போல் வாக்கா முடம்பார வூண
பெட்டருக்குத் தாகாப் பிழை. [பழகும

(இ-ள்.) வாசிகச்ச சாலீரா வைகால் பொருத்து போல ஆசைக்கேடாகத் தூவும் ஆம் எ-து. வாசி என்ற யாக்கலத்தது மணமறு ருது இறந்துவிட்டதன் ணிக்க வீரனை வைகால் மணமறுக்குப்போல் பெண்ணாசை ஆகாதென்று பேயரசு கற்றிய மாக்சாத்தல் அவ வாசை மனத்தினைச் சேர்ப்பம் எழாதும் அடக்கம் அவ வாசை நாசாக்கு ஊயவதுகாரத்தனை அருந்தும் சம்மத மாம், (அம்சனறி)

பு -- று என் ஈக்கிந்த ஒடையைப்போல வாக்கத் ஆம் உடம்புக்கு ஊண் உடமைக்கும் பெட்டருக்கு ஈது ஆகாப் பிழை எ-து. அப்பாவை அடிசில்போல பேய்ப்பாந்தழை ஆசை கைப்பிடி ஊசிக்க ஒட்டகத்தைப்போல, காடு கூழு கரி முசலியவற்றைச் சலயாய விரும்புவோர்க கும் சம்மதமாம், உடல் பருக்கும்படி அரசலை அடி பாலகளை நன்றுதின்று பக்கத்து உணவு பழச்சம் பேடி களுக்கும் காமிகளுக்கும் இதன் அந்தம் சம்மதம் ஆ காத குற்றமாம் எ-று.

மற்றநூலின்கண் ஒரிடத்துப் பெண்ணாசை ஆகாதெ ன்று கூறக்கேட்டு அதனை விடுத்தோர்க்கே அவ்வாசை

உடையோரை மிகவும் இகழ்ந்துகூறும் இக்கண அருத்தகம் சமயத்தம் ஆம். ஆகலின், "யாசிக்குச் சாமீரா வையதாம் பொருத்தமேபோ லாசைக்கோடாக் கிருதயம்" என்றார். அருந்தல் ஆசையைக்கத்தக் கூறினமையால், "ஆசைக் கோடாக்கென்றதை" பொருந்தல் ஆசையாகக்கொள்க.

இத்திருவெண்பாவால் அருந்தல் பொருந்தல் சவில ஆசையறுமோராசைக் இந்நூல் ஆமென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௫)

நீர் இங்ஙனங்கூறிய ஆசறுன ஆசையறுதலே? முத்தனெனின். மேற் கூறுகின்றார்.

பாசங் கழன்றுப் பசுவுஞ் சிதம்பரமாம்
ஊசல் அடங்கற்ற தொல்லோர்—நேசத்தம்
பற்றறுங் கண்ணே பிறப்பறுக்கும் பாடுமக்கோ
மற்றைச் சமயமெங்குமாம்

(இ-ள்.) பாசம் கழன்றால் பசுவுக்கு இடம்பரமும் ஊசல் அடங்குழன்றதி ஒவ்வார்கோ எ-று. உயிர்ச்சார்வு பொருட்சார்வு ஆகிய இருவகைச் சார்வும், இச்சார்வுகளை நீங்கியபோதும் இவற்றின்மேல் எழாவினை அவாவும், இவ்வா நீங்கியபோதும் கண்டபொருள்கள் மேற்சென்றுபற்றும் இந்திரியங்களும், இவ்விந்திரியங்கள் அடங்கியபோதும் முன் ஏறியிருந்த வாசனையால் உள்ளெழும் மனநினைவுகளும் இவைமுதலிய பாசங்க

ள்ளெல்லாம் மறைந்துபோக இவற்றிற்றிறைந்த பசுவசுப்ப
பக்ஷே இடமாம். ... அந்தகாரமாய
...றைக்கொலி ... ...ம், சாக்கியிரு
ந்தபோதும் நிலம் இடமாம். அதுபோல, அந்தவெ
வாறோ? (அந்நிலை நீ அறிய ...)

சேதிக்கப்படாது ...னந்தகணமே விரைப்பு அறுக்கும் பா
... சம்பூம் வருகும் ... எ-று. தம
மால ... ...க்கள் எல்லாம் அறைபோ
...ப்படியே ... பயிலின் அறுகுமென்று (திருவள்
ளுவநாயனார் ...) குறள் வெண்பாப்பாட்டு உமக்கு
மாத்திரமோ? சமயத்தும், மற்றைய சமயங்களுக்கெல்
லாம் சம்மதமாம் எ-று.

ஐட்சம் இருக்கும்போதும் ஒழிக்கும்போதும் அதனுள் இரு
க்கும் ...க்கு, அசையும் அசைவினையும் உண்டாவ
துபோல, பாசம் இருக்கும்போதும் ஒழிந்தபோதும் அ
சைவும் அசைவினையும் ஆன்மாவிற்கு உண்டாமெ
னப்படும் காண்க.

இத்திருவெண்பாவால் ஆன்மாவிற்குப் பாசமுழுது
ம் நீங்கினபதியைத் தேடவேண்டுவதில்லையென்று அ
றிவித்தவாறுகாண்க. (௪)

உனக்குமெய்யாய்த் தோன்றி யொழித்துவிடு
ம் பாசம், வினைச்சடமே யென்னில் விடமபோ

ல உன்னைச்சூழ்ந்துறும், ஆன்றுணர்த்தன்னை யுமயாம் த
னையறிவு, தாஞ்கு ஞானக் கண்டே

(இ-ள். உனக்குமுமப ஆயச்சேதானறிந்தெரிக்குவிக்கும
பாசம் விலைச்சட்டுமென்னனில் விடம்போல உன்னைச்சமற
றும ஆன்றுடா ட-து. உனக்குச் சோனறும்போது யா
ன என்றுள்ளனறு கருதுமபடி மெய்யாகச் சொனனி. நீ
குமி ... உன்னைப் புறம்பாய ... நீக்கி
...கங்களாகிய ... சம ... யுமம மா
யாசாரி மாகிய சடமென்று அறியப்படும், நீ ஞா
னம அறியாமையான, நின்னை விட்டுச் சவனை ம...
...கலம்போல மயக்கானனிறும, (அப்பாசம் ...னைக்க
டைஅன்று இனி ஞானத்தலையாவதுயாது? எனின்)

தன்னை அறியாதது உன அறியுஞ்சான ஆதும ஞானச
கடை எ-று. கணுவாதிகளெல்லாம இந்திரஜாலமா
னெவாயப் பச்சத்தறிந்தம, அவற்றைநாறித் சணை ய
றியாதது உனது புலனறிவாகலின், இயறறிவ ஞானத
திறகுத தடையாகும எ-று.

ஆணவத்தால் மறைபட்டிருந்த ஆன்மாவிற்குச் சிவ
ன மாயையில் தனுகரண புவனபோகங்களைக் கொடுத்
து இச்சாஞானக் கிரியைகளை விளக்குவித்தலானும், இ
த்தனுவாதிகளால் சுருதி சாக்ஷானுபவங்களை அறிந்
து வீட்டைத்தற்கு ஏதுவாகலானும், இவற்றைச் சடமெ
ன்றும் தனக்கு அன்னியமென்றும் அறிந்தபோது மய

க்காணமுட றும், உண்மைப் பூரணம் [illegible] இவை என னத்தகைத்த — அவ்வெவ்வாறும் தாலெனாம் தனதெனு ம் தன்மையால் [illegible] பட்ட — மேதக்கப்பொருள்போசத் [illegible] தனதும் அவ்வெவ்வாறும் அவரவற்குக் கணக்கை [illegible]யமா க்கணக்கண் உள்ளபடி ஆகும் [illegible] அ றிவு ஞானத்தைக் காட்டுதல், "உன்னறிவு [illegible] கொண்டதனா" என்று கூறினார்,

தாயாக நானேகிடந்து [illegible] பயந்தெண்ணும் போக கதேத்தப் புவாயும் ஒருமைப்பாடியசத்தல், தேகபோ க[illegible] [illegible] டனை.

இ[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]ளாகி டமாகாமின், குருவாய் [illegible] மோற்று [illegible] சயமாகநாக. (௫)

ஆன்மாயிற்கு இவை உருவம் அன்றாயின, இவற்றின மயமாய் நடப்பது என்னையெனின், மேல் கூறுகின்றார்

சிற்றறிவு ஆயமறைப்பைச் சேர்ந்தவடி வொ ண்படிகம், பற்றுகினு மொன்றாகாப் பான்மை போல உற்றுற் உருவ சொரூப சுபாவ முணர்கு, வருமடைவு சொன்னேம் மதி.

(இ-ள்.) சிற்றறிவனாய மறைப்பைச்சேர்ந்த வடி வு ஒள்படிகம் பற்றுகினும் ஒன்று ஆகாப்பான்மைபோ ல என்றது. கிஞ்சிக்ஞ அறிவுடைய செம்பிலக்களிம்புபோ ன்ற ஆணவமறைப்பைச்சேர்ந்த வடிவு ஆன்மாவினது

சுபாவம். பளிங்கு அடுத்த வண்ணமாமா யிருக்கிறும் தன்னிறமும் நீக்கிச்சோதி யென்றுகாச முறைமைபோல், தான் அடுத்த கருவி மயமாயிருப்பது தன்னறிவு அக கருவி அறிவோடு ஒன்றுகாது சொரூபத்து ஆன்மாவினது உருவம். ஒன்றையும் பற்றாதிருக்கும் படிகம் நிர்மலமா யிருத்தல்போல, ஆன்மா முமமலங்களுக்கையும் நீங்கி நிற்றல் தனது சொரூபம்.

உற்றருவ சொரூப சுபாவம் என்பது வருமாறு அவை வசொன்னோமன்றி எ-து. இதனை உனக்கு உரைத்த சுபாவ உருவசொரூபங்கள் முன்னே நாம் சொன்னோம். இவற்றை அறிந்து கொள்வாய் எ-று.

“படிகம் பற்றுக்கு மொன்றுபட்” என்றே ஒன்றைய மபற்றாத படிகம் நிர்மலமாயிருக்குமென்பது ஆயிற்று. ஆணவம் சகசமலம். ஆகலின், அதனைச்சேர்ந்தவடிவு சுபாவமென்றும், படிகத்திற்குச் சிவப்பு வண்ணமுதலிய செயற்கையாய் வந்ததுபோல, ஆன்மாவிற்குக் கருவிகள் செயற்கையாயவந்து பொருந்தலின், இதனை உருவம் என்றும், படிகம் வண்ணங்களை நீக்கியபோது தனது சுயசொரூபத்தோடு இருத்தல்போல, ஆன்மா கருவிகளையெல்லாம் நீக்கியபோது தனது சுயசொரூபத்தோடு இருத்தலின், இதனைச் சொரூபம் என்றுங் கூறினர்.

இத்திருவெண்பாவால் ஆன்மாவினது உருவசொரூப சுபாவம் அறிவித்த வாறுகாண்க. (௬)

நினைப்புமறப் பற்று நிறைந்த வறிவாய்
அனைத்துடனு நின்றம் பரமாய்த்—தனக்கருளித்
தன்னாநந் தத்தைத் தனக்களித்த சர்க்கரையே
அன்னானுக் கின்னவைமூன் றாம்.

(இ-ள்.) நினைப்பு மறப்பு அற்று நிறைந்த அறிவாய் அனைத்துடனும் நின்று அம்பரம் ஆய்த் தனக்கு அருளி எ-று. நினைப்புமறப்பாகிய சகல கேவலங்களை அநாதியிலே நீங்கி, எங்கும் பரிபூரண அறிவாய், எல்லாவற்றோடும் கூடிநின்றும், ஆகாயம்போல ஒன்றோடும் தாக்கற்றிருப்பதாய் ஆன்மாவிற்கு அருள்செய்து மும்மலக் காரியம் நீக்கி,

தன் ஆநந்தத்தைத் தனக்கு அளித்த சர்க்கரையே அன்னானுக்கு இன்னவை மூன்றும் எ-று. தனது பேராநந்தமாகிய அவ்வானந்தத்தைக் கொடுத்தருள் செய்த நாவிற்குச் சர்க்கரையே யன்னசிவனுக்கும் இன்ன உருவ சொரூப சுபாவம் மூன்றும் உண்டாம் எ-று.

"நினைப்பு மறப்பற்று நிறைந்த வறிவாய்" எனவே சிவனது சுபாவம் அநாதியிலே நின்மலமா யிருத்தல் எனவும், "அனைத் துடனு நின்றம் பரமாய்" எனவே இங்ஙனம் இருப்பது அருளாகலின், அவனது உருவம் இச்சா ஞானக் கிரியைகள் எனவும், "தன்னா நந்தத்

கைத் தனைக் கவித்து" எனவே, ஆன்மா அவனது சொரூபம் எனவுங் காண்க.

இத்திருவெண்பாவிலே சிவனது உருவ சொரூபா பாவம் உதிவிரவாறு காண்க. (எ)

அறிந்துபற்றி நின்ற குருந்தும்ப வறிவை
அறிந்துகத்தி யோடே ரத்வாய - நிறைந்தசிவம்
தோயாம னின்றதுபோற் றோற்றமுத லைந்துடை
தோயாமற் கந்தந் துறவு. [னும

(இ-ள்.) அறிந்து பற்றி நின்று அழுந்தும் அறப அறிவை அறிந்து சுத்தம்பா அறிவு ஆயன-ர. பருசவிடயங்களையும் ஞானேந்திரியங்களால் அறிந்து, கன்மேந்திரியங்களால் பற்றி, அந்தக்கரணங்களால் அயறாள அழுந்துவக்கிசிகக போதத்தை ஆன்மாவினது இயற்கைக்குணம் என்றென்றும், மந்பானை கொண்டோனுக்கு ஒக்கிரி தோன்றியதுபோல, அவ்விருவகை இந்திரியங்களையும் கரணங்களையும் கூடியவிடத்துத் தோன்றிய விடயபோதம் ஈதென்றும் அறிந்து (அவ்விந்திரிய கரணங்களோடும் அப்போதத்தை நீத்து, தன்னை உள்ளபடி அறிந்து, அங்ஙனம் தன்னை அறிந்தபோது தனக்கு இந்திரியகரணங்களையும் வேறாகித் தன்னையும் அறிவித்தது அருளெனக்கண்டு, அவ்வருளே வடிவாகி இருந்து, தான்மலமும் ஆகாமல் சிவமும் ஆகாமல் சிவானுபோகத்தில் இரண்டற அழுந்திநிற்பது) ஆன்மசுத்தி,

இந்த ஆணவ[illegible] தலவியாபகமாகிய பே
றிவு ஆகலின் இப்[illegible],

[illegible]வம் [illegible] சோடாமல் [illegible] காற
ம முசா [illegible]வம் தோயாமல் [illegible] தயு எ-து.
தனக்கு வியாபகமாகிய சிவம் எல்லாவற்றும் நிம
பூரணமாய் [illegible] தும், ஒன்[illegible]னும் தோயவற்று
நன்றுபோல, சிபடிக [illegible] பாசங்களோடும்
தோயாமல் [illegible] பக பரிசுத்தமான அறிவு எ-று

இச்சா ஞானக்கிரியைகள் சிவ[illegible]யங்களைச் செ
லுத்த.[illegible] [illegible] லாகக்கோச மச ழுசத்த, கலாதி
கள் ஒன்றமா[illegible] [illegible] ணங்களை யகங்களை எழுப்ப,
ஆணம் வினை [illegible] பிறழ்ந்து, ஞா
னம் [illegible] கிரியை கண் மேற்றரி
யங்கள் [illegible] விடயங்களை அறிந்து பற்றி அழு
ந்தும் ஆகலின், இ[illegible] கருவிகள் இந்திரியங்களும் கரணங்
களும் [illegible] ஆணமாயின் இச்சா ஞானக் கிரியை
நீங்கும், இவை நீங்கவே கலாதிகள் நீங்கும். இவை நீ
ங்கவே சிவத்துவம் நீங்கும். இவை நீங்கவே தன்னை
அறியும். ஆகலின், "அறிந்து பற்றி னறழுந்து மறப
வறிவை யறிந்து" என்றார். அவன் அவள் அது முன்
னிலையாய இதாகிதங்கள் வருதலையும், அவற்றைத் தா
ன் பெறுதலையும், திருவருட்கண்ணால் பார்த்தழித்துப
பேய் பிடியுண்டவனைப்போல, சிவத்துள் மறைந்து நி

ணாமையால், தானமலமும் ஆகாயனென்றும், அங்ஙன
ம் [illegible] றழியாத ஆர் [illegible] பிரகாசம் பெறுதலால் தானே சிவ
மும் ஆகாமலென்றும் கூறப்பட்டன, இங்ஙனம் இருப்ப
து ஆன்மசுத்தி [illegible] ன, 'ரதத' என்றார் [illegible]
[illegible] வியாசத்தாய [illegible]
[illegible] வியாபகமாகி [illegible] ஒன்றாய் [illegible]
[illegible], [illegible]
[illegible] நின்ற சிவவியாபகத்துயில் வியாபகமாகிய ஆன்மா
வும் பஞ்சகிருத்தியங்களால் [illegible] சங்க
ளொன்றையும் பற்றாது [illegible] ஆகலின்,
"[illegible] தோயாமல் நின்றதுபோல் [illegible] முதல் [illegible]
லும் தோயாமல் சுத்தச் துறவு" [illegible]. பஞ்சகிருத்
தியங்களாவன, இந்திரியத்தில் பிரவேசித்தல் சிருட்டி,
இந்திரியத்தால் நின்று ஓர் விடயத்தைப் பற்றுதல்
திதி, பற்றிய விடயத்தை இரண்டற அழுந்துதல் சங்காரம்,
ம், அதில் இதம் பிறத்தல் திரோ பாவம், அதனைத் தெளி
ந்து கோடல் அநுக்கிரகம், இங்ஙனம் இந்திரியத்தில்
பஞ்சகிருத்தியங்களும் வரலால் ஐந்திந்திரியங்களினும்
தோயாமல் நிற்பதே ஐந்தொழிலினும் தோயாமல் நிற்ப
பதெனஅறிக. அறிந்தபற்றி நின்று அழுந்துதலே வி
டயபோதமென்று அறிதல் ஆன்மரூபம், அவற்றை நீ
ங்கித் தன்னை அருளாலகண்ட விடம் ஆன்மதரிசனம்,
தான மலமும் ஆகாமல் சிவமும் ஆகாமல் சிவத்தோடு
இரண்டறக்கலந்து நிற்பது ஆன்மசுத்தி எனக்கொள்க.

இச்சிறுவெண்பாவால் பரிசுத்தமாகிய முறைவு இஃ
தென்று அறியத்தவாறு காண்க. ய-டு௪. (௰)

ஞானோன் இக்கணம் பிரபஞ்சத்தில் தோயாமல் நி
ற்பனோ? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

கூரிருளின் மின்மினியின் கூட்டம்போல வா
ழ்சகத்தை, யாரறிவார் அந்த வறிவுதயம் - சூரிய
னைக்காண், உன்னிழலைக்கெடுத்த வுச்சியிலே வு
னமறச, சொன்னவத்தைகளைந் தும்.

(இ-ள்.) கூர் இருளில் மின்மினியின் கூட்டம்போ
ல வாழ்சகத்தை யார் அறிவார் அந்த அறிவு உதயம
சூரியன் எ-து. மகாமுகாலத்து அமாவிருளில் மினமின்
ப புழுக்கூட்டம்போனறு, ஆணவாந்தகாரத்தில் ஆன
மாக்கள் இஞ்சிக்க போதத்தோடும் கூடிய பொய்மமை
யாய வாழ்வாகினற இப்பிரபஞ்சத்தை ஞானிகளாயினு
ர யாவர் அறிவார். (அவர் சகத்தோடுங்கூடி இருக்
கையினும் அதனை அறியாரென்று நீர் கூறியது என்னை?
எனின்) அவர்க்கு அந்த ஞானோதயம் சூரியோதயம்போ
ல் தோற்றும். (ஆகலின அச்சகத்தை அறியார். ஆயின
இந்த ஞானத்தை அடியேன பெறுமாறு எங்ஙனம் எ
னின,)

உன் நிழலைக்கெடுத்த உச்சியிலே ஊனம் அற அவத்
தைகள் ஐந்தும் சொனனா எ-து. காலையினும் மாலை
யினும் நீளும் உனது நிழலைக்கெடுத்த உச்சிகாலத்தை

ப்போல், சகல சேவலக்களிலசெல்லும் உணபோதம் அ டங்கிய நடுவீட்டைத் உணர் ஆணவக் கறமறையும், ஞா னச்செல்வம் வரவும் ஏதுவாகச் சுத்தாவத்தைகள் ஐ ந்தினையும் சொன்னார் பெரியர். அவற்றையாம் சொல க்கேட்டு நீ அறிதி, எ-று.

இருளைப்போல ஆணவம், மினமினிபோல் காவிப் போதத்தோற்றம் கூடிய ஆன்மாக்கள், மினமினியின னிய வாறேதோன்றும் மறைந்தும் மின்னல போல், ஆன்மாக்களினது மறப்பு நினைப்புகள் ஆகலி ன், "கூரிருளின மினமினியன கூட்டம்போல் வாழ் சகம்" என்றார். சூரியோதயத்தில பூதவிருளும் மின மினி ஒளியும் தோற்று. அதுபோல, ஞானோதயத்தி ல் ஆணவ இருளும் கருவிப்போதமும் தோற்று ஆக லின், "அறிவுதயஞ் சூரியனைகாண்" என்றார். இந்திரிய ங்கள்பத்தும் பஞ்ச பூதங்களிடமாய்நின்று, விடயங்க ளை நேரே அபகரித்து விசாரிக்கப் பொருந்தியபோது ம் இறக்க இருந்த இடம் நினமலசாக்கிரம், அவ்விந்திரி யங்களிடமாய் விடயங்களைப் பகுத்தறியப்பட்ட ஆன மாவின் இச்சாஞானக்கிரியைகளுக்கு இடமாகிய மன ம்புத்தி ஆங்காரங்களின் வியாத்தி அறும் இடம் நினம லசொப்பனம், ஆன்மசைதன்னியத்திறகு அதிட்டான மானசித்தவிகற்பம் ஒடுங்கின இடம் நினமல சுழுத்தி, அச்சைதன்னியவாகன மானபிராணவாயு நீங்கினஇடம் நின்மலதுரியம், ஊசல்வடம் அற்றபோது அதற்குகீழ்

கச இடம ஆகாரம ஆனாற்போல, இஙஙனம கருவிப
போதம எலலாமகழிக்க இடந்த ஆனமா அருள ஆசா
ரமாய் நின்ற சாக்ஷாத்து நிமலமாம, இக்கருவிப
போதமுன்ற சாதாக்ஷத்தில் ... காட்டக்கண
டகளபோல, அருளால தன்னை அறிவது நிமலசாக்
கிரம, இஙஙனம தன்னை அறிந்து நீடத்தக் தனக்கொ
ருசேட்டை அற்று அந்த அருளே தானாக ஆதாரமாய
அவ்வருவில் தான அசைவற்று நின்ற இடம அவ்வருள
தரிசனம, இஙஙனம இவ்வருளைத தரிசிப்பது நிமல
சொப்பனம, இச்சாக்கிரத்திற் சொன்று நின்ற
இடமபளா, இச்சொப்பனமாயின்று நிமலமெல்லாம தன
து இச்சாக்ஞானக்கிரியை சொனமு தனதாக எதிரபு
கிறதும ஆனாற் இப்பனையே சாக்ஷ இந்த இடம நி
னமலசுழுததி. தான இப்பலாயாங்ய இடத்துக கதி
ரொளிமேரோரின்ற கனை அக்கதிரிட்த்து அதிதப்படுக
நறுவாயில, இக்கணணுக்கு அந்தக்கதிரினது வடடப
பளபளப்புமாத திரநதோற்றுவதுபோல, பனையை நீ
ங்கி ஆநநதசசக்தி சேர்ந்நின்று தான சிவத்தில அதீதப
பட்டுவாயில, ஆனந்தானுபவம பெறுவது நிமலது
ரியம. அக்கதிரினது வடடப பளபளப்பாகிய சோபை
யைக கணடகண அக்கதிராகாதிருக்கையிலும, தனபா
ரவையும இழநது தனனால காணப்படட முதலையும் இ
ழநது அக்கதிர தானாய மிகவுமஅதீதபபட்டாறபோல,
அஙஙனம் ஆனநதானுபவமபெறற ஆனமா அநத ஆனந

தமாகாதிருக்கையிலும். அடைவாசந்தாப்பியவைக் அறரதானும் இன்றி ஆநந்தமாய நிராப்பிசமும் இன்றி அபவாநாதமே தானாய் அதீதப்பட்ட நிமின்மயாதீதம், முன்சொன்ன ஐந்தும் கருவிகள் முப்பதானும் நீங்குதற்கு ஏது. பின்சொன்ன ஐந்தும் சுகபோகங்கெட்டுச் சிவத்தில் அழுத்தப்படுதற்கு ஏது. "சொன்ன ஐவஸ்தைக்கீழாய" என்றது நிலைபெனக்கொள்க. "உடலியிலே சொன்ன அவஸ்தைக்கீழாம்" என்றமையான், அவ்வுசன் நோப்படுதற்கு ஏதுவாய அவஸ்தைகள் ஐந்தும் சொல்லப்பட்டன. இருளைப்போல் கேவலம், உருக்களைப்போல சகலம், உரு இன்றி இருளைமாத்திரம் காணுங்கண்போலவும், இருளிட்டு உருவாற காணுங்கண்போலவும், கேவல சகலங்களை அறியும் ஆன்மா, சூரிய உதயத்தில் இருளும் உருவுமின்றிச் சூரியப்பிரகாசமாத்திரங் கண்டகண்போல, அருள் தோற்றியகாலத்துமுன் தோன்றியகேவல இருளும் கருவிக்கூட்டங்களும் தோன்றாது, அவ்வருளைமாத்திரங் கண்டுகொண்டிருப்பது அருள்தரிசனம், சூரியப்பிரகாசத்தைக் கண்டகண் புடைபெயராது நோக்காது அச்சூரியப்பிரகாசத்தில் ஏகீபாவமாய் நிற்பதுபோல, அருள் என்றும் தான் என்றும் சிறிதும் தோன்றாது, அவ்வருளேதானாய் நிற்பது பலாதரிசனம், சூரியப்பிரகாசத்தை விட்டு அச்சூரியனது வட்டப் பளபளப்பைப் பார்த்த கண்போல் ஆன்மா, பலாயை நீங்கி ஆநந்தபோகம்பெறு

கல் சூரியனது வட்டப் பளபளப்பைப் பார்த்துக் கண் தண்ணீரென்னையும் இறந்து, அப்பளபளப்பாகிய காட்சியையும் இறந்து, அசைவற்ற அத்தப்பட்டு போல், ஆனந்தப்போகத்தைத்தெவிட்டாமை, அந்நெப வேறு தான் என்பதும் அவ்வாறு உள்ளது என்பதும் இன்றி, அவ்வானந்தத்தோடு அது ஆக அத்தப்பட்டுத் தன் கீழிருவுக்கப்பாட்பட்டிய அயத்துக்கட்டு உவமை ஆதல்று காண்க.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகள் உலகத்தை அறியார் என்றும், ஞானம் நிர்மலாவத்தையில் நின்றல் பெறலாம் என்றும் அறிவித்தவாறு காண்க. (௬)

அந்த ஞானத்தை நீக்கிய நிர்மலாவத்தையில் நின்று பெறுவதே அன்றி, நல்வினைகளைநின்று தவத்தைப்பண்ணிப் பெறக்கூடாதோ? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

மெய்யாகத் தோன்றிவிடும் பொய்யை விசாரிக்கில், பொய்யாய்ச் சுவர்ப்பாம்பாய்ப் போமன்றி - ஐயா, தொழிலைச் செயிற்றுணு சோரனைப்போற ஞென்றி, கழலப் பறையறைதல் காண்.

(இ-ள்.) மெய் ஆகத் தோன்றிவிடும் பொய்யை விசாரிக்கில் பொய் ஆய்ச் சுவர்ப்பாம்பு ஆய்ப் போம் அன்றி ஐயா தொழிலைச் செயில் எ-து. விசாரியாதபடியினாலே மெய்யாகத் தோன்றும் பொய்யைக் கண்டு

விக்கூட்டங்களாகு உணைமையை [illegible] கையில் நின்று வசாரித்தபின [illegible] பொய்யாயப் பொய்யாய், [illegible] அறாநது அஞ்ஞானம [illegible] டு, அவை போமபடி [illegible] தொழி லைச் செய்யத்தொடங்கினர், [illegible])

தானே தோற்றமேபோல சேர்ந்திருக்க [illegible] பப்பற அ றத்தல் [illegible] பா ராக படிந்திருக்க [illegible] வெ ருண்டு அசசவனை [illegible] அகறத் லோடு ஒக்கும எ-று.

சுவரில் எழுதிய பாமபின் சித்திரம மாத்திர மே அன்றிச் சேட்டை [illegible] போல, கருவிகளை எதிரிட்டபோது பிரபஞசம தோற்றமாத்திர மே அன்றி முனைபோல சேட்டியாது. ஆகலின, அங்ங னம் உவமைகூறினார். நிலமகளாவது அதையில் நின்று அ ருட்கணணோக்கிட்டப் பார்க்குமபோது சடமாய நீ ங்கும் கருவிகளை பொய்யாகக் கருதிக்கொண்டு, அவை நீங்கும்படிக்குத் தவத்தொழிலைச் செய்யத்தொடங்கி னமையால் இங்ஙனம் உவமைகூறினார். காண-அவை.

'இத்திருவெண்பாவால் கருவிகளினது உண்மையை க்காணின் எல்லாம பொய்யாயவிட்டு, ஞானம தோன் றும் அன்றி, தவத்தால் அங்ஙனம் விடுதலும் ஞானம தோற்றலும் இன்றென்று அறிவித்தவாறு காணக. ()

கருவிளைந்த உணர்வுடைமையை உரிந்தால் எல்லாம் பொய்யாய்ப் போமே என்னில். அப்படிப் பஞ்சமும் சோகமும் பரிச்சேதம் இன்றுபடப் போமோ? என்னில், மேற்கூறுகின்றார்.

உலகத்தை மாயா வுடம்பை மாய்ப் பொய்யென்றே
அலகைத்தேர் போல்வெளியிற் கண்டால் - விலகித்
துடைத்தொழிந்த லாகுமோ சொப்பனத்திற்
கடக்கவிடுஞ் சாக்கிரம்போற் காண. [நழற்தால

(இ-ள்.) உலகத்தை மாயா உடலைப் பொய் என்றால் அலகைத்தேர்போல அறிவதே அல்லால் விலக்கித் துடைத்து ஒழிக்கல் ஆகுமோ எ-று. மாயாகாரியமாகிய இப்பிரபஞ்சத்தையும் உடம்பினையும் பொய் என்று அறிவித்தாய், பேய்த்தேர்போல பொய்யாகக்கண்டு அறிவதன்றி, அதைக்கொண்டு பிரபஞ்சங்களைப் பரிச்சேதமாய் நீக்கித்தள்ளி ஒழிக்கக்கூடுமோ. நீர் இங்ஙனம் கூறியபடியால் ஞானமும் அஞ்ஞானமும் கூடியிருக்குமோ என்னின்,

சொப்பனத் தீச்சூழ்ந்தால் கடக்கவிடும் சாக்கிரம் போலக் காண எ-று. சொப்பனாவத்தையில் ஒருவனைக் காட்டுமத்தியில் இன்றி அக்கினி சூழ்ந்துகொண்டால், அவ்வக்கினியைக் கடக்கவிடும் சாக்கிராவத்தைபோல், உன்னைச் சூழ்ந்துகொண்டு நின்ற தேகாதிபிரபஞ்சங்களை ஞானசூரியன் வந்துதோன்றில் உனக்குப் பொய்யாகக் காட்டிவிடும் என்று அறிந்து எ-று.

பேய்த்தேர் நீரைப் பொய் என்று கண்டபோது நீர் போல் தோற்றவும், முன்னர் மெய் என்று கண்ட வாசனையும் இருக்கும், சொப்பனத்தைக் கடந்துவிட்ட சாக்கிரத்தில் இத்தோற்றரவு இன்றி முன் கண்ட வாசனை மாத்திரம் இருக்கும். அங்ஙனம்போல, சுத்தாவத்தையில் நிற்போர்களும் சுத்தத்தில் நிற்போர்க்கும் பிரபஞ்சத்தோற்றம். ஆகையின், இவ்விரண்டவ்வளவையுங் கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் கருவிகளாது உண்மை அறிந்தவிடத்துத் தேகாதி பிரபஞ்சங்கள் முன்போல மயக்குதல் இன்றி, காட்சிவாதனை மாத்திரையாய் நிற்கும் என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௧௧)

கருவிகள் முப்பத்தாறையும் பொய்யாகக்கண்டு நீங்கினால் அந்தஞானம் தோன்றுமோ? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

பொய்யென்ற வார்த்தை புணையற்று மெய்யானால், மெய்யென்பது தேட வேண்டுமோ — மையிருளைத், தீர்த்த வெயிலைத் திரும்பி யசைத்திமைத்துப், பார்த்ததிலென் சந்தையம்மைப் பாய்.

(இ-ள்.) பொய்என்றவார்த்தை புணைஅற்று மெய்ஆனால் மெய்என்பது தேடவேண்டுமோ எ-து. கருவிகளெல்லாம் பொய்என்று நீ சொன்னவார்த்தைபோல, கு

ரமற்று உணர்கிறீரது அவை பொய்யென்பது உண்மையாய்த் தோற்றமெனின், மெய்யாகிய ஞானமென்பது வெறுக்கவேண்டுமோ. (அவைகளைப் பொய்யாக்கித் தோற்றுவித்தது தானே ஞானம் அன்றோ? ஆயின். அங்ஙனம் தோற்றுவித்த ஞானத்தை யானெவ்வாறு கொண்டிருக்க வேண்டாவோ! என்னின்,)

மெய்யிருளைத் தீர்த்த பிலக கிருபை அசைந்து இமைத்துப் பார்த்து அதில் என சந்தேகம் வையாய் எ-று. மயக்கமாகிய ஆணவ இருளைத் தீர்த்த ஞானப் பிரகாசத்தை உணர்ந்தால் எவ்விடத்தும் அசைந்துப் பார்த்தும், அங்ஙனம் பாராது ஒழிந்தும், அந்த ஞானப்பிரகாசத்தை ஈது உம்பமோ அன்றோ என்று நீ என்னை? நயுறுகின்றாய், (அங்ஙனம் ஐயுற்று அகலாது அசைவற நிற்றி.) எ-று.

சூரியப் பிரகாசத்தால் இருள் நீங்கி, அப்பிரகாசத்தைக் கண்டு கண் ஈது அப்பிரகாசமோ அன்றோ என்று அதனை மேல் ஐயுறாது, அவ்வொளியில் ஏகீபாவமாய் நிற்பதுபோல், அருளில் அசைவற நிற்கவேண்டும். ஆகன், அங்ஙனம் உவமை கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் கருவிகள் அனைத்தும் பொய்யாக உள்ளபடி அறிதலே ஞானம் என்று அறிவித்தவாறுகாண்க. (௧௨)

தேகாதி பிரபஞ்சமெல்லாம் பொய்யென்றும், பிறவி துன்பம். ஈது ஆகாதென்றும், ஞானிகளும் ஞானிகள் அ

லொரும் கூறுகிறார். இவருள் ஞானிகளை அறிவது எங்ஙனமெனின், பல கூறுகளாறா.

வேண்டா பிறப்பென்ற வார்த்தையிற்பின் மெய்விடயம், தீண்டாததிலே தெரியாதோ - காணீர், உடம்பு மிகையென்னு மில்லாமையே நோன்பென், றடங்க வடங்கிற்றோ.

(இ-ள்) பிறப்பு வேண்டா என்ற வார்த்தையிற்பின் எ-து பிரபஞ்சம் வேண்டாமென்பது பிறவி யுண்டாகாதென்றும், மெய்யருஞானிகளாம் பெரிய நூலோர்களும் கூறிய வார்த்தையினாலே (அவ்வாக்கை பிறித்துக் காணக்கூடாது ஆயினும்,)

உடம்பு மிகை என்று இல்லாமையே நோன்பு என்று அடங்க அடங்கினார் மெய்விடயம் தீண்டாது அதிலே தெரியாதோ காணீர் எ-து. உடம்பைச் சகத்துருவென்றும், ஓர் விடயங்களினும் பற்று இல்லாமையே நோன்பென்றும் அறிந்து, அந்தப் போகங்களை யான் எனதென்று கருதும் புறத்து நின்ற போகம் அடங்க, உள் நின்ற போதம் அடங்கிய மெய்யருஞானிகளை அவரது உடம்பு விடயங்களைப் பற்றாது, அதனாலே தெரியும். ஆகலின், இக்குறிப்பினாலே கண்டு கொள்வீர் எ-று.

மெய்யால் காணீர் என்றமையால், வார்த்தையிலே காணக்கூடாது ஆயினும் என்பது வருவிக்கப்பட்டது. மெய்யோடு இந்திரியங்கள் ஒற்றுமையா யிருத்தலின்,

மெய்வடிவத் திரை போர்க்கின்ற ஆசிரியராகக் கூறினா ர். என்றதனைப் பயன், உடைய புதிதாக என்றதாற்குறிப்பு கூட் டுக.

இச்சகுருவெண்பாவான வாசகஞானிகளையும் அநுபவ ஞானிகளையும் அறிந்து, ஏது கூறியவாறு காண்க. ( )

விரத்தியிலக்கண முற்றும்.

ஆ அதிகாரம் ௮ - ம் - க்கு செய்யுள் - சகரு

திருச்சிற்றம்பலம்

௯ - ம் அதிகாரம்

துறவு.

எந்தநல் உடைமையும் உடையார் ஆயினும், புறப்பற்றோடு இருப்பின் இடையறாது ஒழியாத காமம் அறிவை மயக்கும். ஆகலின், புறத்துறவையும் வேண்டும் என்று இதனுள் புறத் துறவு இலக்கணம் கூறினார். ஆகலின், இவ்வதிகாரத் திற்குத் துறவென்று பெயராயிற்று.

தேடப் படும்பொருளைச் சிக்கனவாகப் புதை
த்துக், கோடிக் கொருமிடங் கொள்ளுகினும்-
கூடாது, வாளுளே விண்கழிக்கு மானிடனைப்
போன்மயக்கம், பூணார்பொய் கண்டுதுறப்போர்.

(இ-ள்.) தேடப்படும் பொருளைச் சிக்கன ஆகப் புதை த்துக் கோடிக்கு ஒருமிடம் கொள்ளுகினும் கூடாத

வாயுராலே வினைகழிக்கும் எ-று. தம்மால் தேட்ட — திரவியங்களெல்லாம் செலவழியாது பசுதாமாக- சேமித்து வைத்துக் காக்கும். தாம் உடலைவிட்டு போகாமல் நீடிக்காலம் இவ்வுடலில் இருக்கக் கோடி திரவியத்துக்குப் பிராணையின் ஆயுள் வாங்கிக் கொள் ளுவோம் என்றெண்ணிக் கூடாத் துயவுடனொடு உயிர் வாயு ராகித் தம் உத்தரப் பயாது அவத்தைக்ககப்படுக்கும்,

மனிடரைப் போல மயக்கம் புகுந்து பொய்ய சரீரத் தைப் போர் எ-து. பேதை மனிடரைப்போல தேகாதி பிரபஞ்சங்களை மெய்யாகக் கண்டு இவற்றில் மயக்க முறுவர்கள். இவற்றைப் பொய்யாகக் கண்டு துறப்போ ர், எ-று.

சுடுவார் பிறும் அதனை ஆயுள் கொடுக்கவும் கொள்ளவும் கூடாது ஆகலின். "கூடாத" என்றார்

இச்செவ்வெண்பாவால் இளமைக்கண்ணே விரைந்து போகங்களைத் துறந்து, ஞானசாரியனை அடைந்து, வீட்டைய வேண்டும் என்று கூறியவாறு காண்க. (௧)

ஊர்க்குருவி யும்வளர்த்த குஞ்சு மொருமை
யிலை, பாக்கனையும் பார்த்திதுநம் பறவென்
ஞே - மூர்க்கர், அரிபிரம ரிந்திரர்கள் வாழ்வனி
த்த நம்வாழ், வொருபொருளோ வென்றெழி
வா ரோ.

(இ-ள்.) ஊர்க்குருவியும் வளர்த்த குஞ்சும் ஒருமனையில பாக்கனையும் பார்த்து நம்பறறு இது என்றே மூர்க்கா எ-து. ஓர்மனையில வாழாநின்ற ஊர்க்குருவியும், அதுவளர்த்த குஞ்சுகளும், அம்மனையில் பூனையும், அப்பூனையினது குட்டிகளும, இளமையில்நலவினைக்கீடாய்த் தம்முள் உறவாய்க்கூடி இருப்பதையும், முதிர்ந்தபோது தீவினைக்கீடாய் உறவாயிருநத தாமே தமமுட்பகையாய்ப் பிரிந்துபோவதையும், அம்மனையுள் இருந்துநாம்பாாததிருநதும், அங்ஙனம் வினைகக்கீடாய்வரும் மனைவி மக்கள்முதலிய இபபிரபஞ்சத்தினைத் துறவாது, இதனமேல் மனதுபறறி இருததல் இது என்னைகொலோ. (ஆயின அவற்றைப்பார்த்திருந்தும எலலோரும் இவ்வாழ்க்கையோடும் இருக்கவிலலையோ ! நீர் இங்ஙனம் கூறியது என்னை ! எனின், அம்மனைவிமக்கள் முதலிய இப்பிரபஞ்சம் வினைகக்கீடாய் வந்ததென்று அறியாது அபபிரபஞ்சத்தோடுங் கூடி வாழ்பவர்.) மூர்க்கர்,

அரிபிரமர் இந்திரர்கள் வாழ்வு அநித்தம் நம்வாழ்வு ஒருபொருளோஎன்று ஒழிவாரோ எ-து. அப்பிரபஞ்சம் இருவினைக்கீடாய் வந்ததென்றுஅறிந்த உத்தமராயினோர் யாவர்க்கும் மேலாய அரிபிரமர் இந்திரர் முதலிய தேவர்கள் வாழ்வும் அநித்தியமென்று வேதாகமங்கள்கூறுதலான், நமது அற்பவாழ்வு இஃது ஓர்பொருளோஎன்று கருதி, அப்பிரபஞ்சத்தைத் துறவாது ஒழிவாரோ ! எ-று.

ஒருவன் நல்வினை அநுபவிக்குங்காலத்துத் தாய் தந்தை மனைவி மக்கள் சுற்றம் நட்பு இவர் முதலியோர் உறவாயிருந்து இதஞ்செய்வர். அவன் தீவினை அநுபவிக்குங்காலத்து அங்ஙனம் உறவாயிருந்தவர்தாமே பகையாய் அகிதஞ்செய்வர். ஆகலின், இவர் இருவினைகட்கிடாய்வந்தவரென்று அறிந்து துறக்கும்படிக்கு அவைகளை உவமைகூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் மனைவியாதி குடும்பம் வினைக்கிடாய் வந்ததன்றித் தமக்கு உறவு அன்றென்பதும், அநித்தியமென்பதும் அறிவித்தவாறுகாண்க. (௨)

இங்ஙனம் எல்லாவற்றையும் துறந்தவர் யாவர்? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

பட்டினத்துப் பிள்ளையினைப் பத்திரகிரி யையப்
பரவி, விட்டுவிட மாட்டார் வெறுவீடர் - வெட்
ட, வெறுவெலும்பை நாய்கறண்ட வேந்தர்வா
நாய்பார்த், துறமுவதைக் காட்டுவோ மோ.

(இ-ள்.) பட்டினத்துப் பிள்ளையினைப் பத்திரகிரியைப் பரவி விட்டுவிடமாட்டார் வெறுவீடர் எ-து. அளவற்ற செல்வராயிருந்தும் அச்செல்வங்கள் எல்லாம் துரிசறத்துறந்த பட்டினத்துப்பிள்ளை நாயனாரையும், பத்திரகிரி நாயனாரையும் தோத்திரம்பண்ணி, மனைவியாதிய பற்றுக்களைவிட்டுத் துறக்கமாட்டார்கள். மிகுந்தமிடியாயிருந்தார், (ஆயினும் மனைவி மக்கள் முதலாயினோ

ளை யாம் விடுத்துத் துறந்தோமேல் அவளை அயலார் கைக்கொண்டுபோகாரோ? எனின,)

வெட்ட வெறுஎலும்பை நாய்கறண்டவேந்தர்வரநா ய்பார்த்து உறுமுவதைக்காட்டுவோமோ எ-து. ஊன் சிறிதும் இன்றிய வெள்ளெலும்பை ஓர்நாய் தனது ப றகொடு கறண்ட, அந்நாய் முன்னர் அரையர் எதிர்வர, அவ்வெலும்பை அவர்கவர்ந்து கொள்வர் என்று கருதி அவரைப்பார்த்து உறுமுவதைப்போல், யாமும் காட்டு வோமோ எ-று.

அளகேசனைப்போன்ற செல்வத்தினையும், அருந்ததி போன்ற கற்பினையுடைய மனைவியையும், காமனைப்போ லும் கட்டழகினையும், துறந்தோர் பட்டினத்துப்பிள்ளை நாயனாரும், பத்திரகிரிநாயனாரும் ஆகலின், அவரைத் துறந்தோர் என்று எடுத்துக்காட்டி, அம்மூவகையுள் ஒ ன்றேனும் இல்லாரும் அவரைப்போல் துறக்கமாட்டா மையால், "விட்டுவிடமாட்டாரவெறுவீடர்" என்றார். எலும்புகறண்டும் நாய்க்குத் தனது எயிற்றில் அது தை த்ததன்பந்தெரியாது இன்பமாத் தோற்றல்போல வனி தாதிபோகங்களாகிய துன்பத்தை ஆணவம் இன்பம் போல் மாறுபடுத்திக் காட்ட இன்புமாகக் கருதலான், "வெறுவெலும்பைநாய்கறண்ட" என்றார். தான்பற்றி ய எலும்பை அரையர்கவர்வரெனக்கருதி, அவரைப்பா ர்த்து உறுமுவதுபோல், தாம்பற்றிய குடும்பத்தைப் பி

றர்கவர்வரெனக்கருதிக் கூறலான், 'உறுமுவலதைக்கா ட்டுவோமோ' என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் செல்வம் இளமை அழகு மு தலானவற்றுள் சிறந்திருந்தும், அவற்றில் பற்று ஓரணு வளவும் இன்றி, அவற்றையெல்லாம் துன்பமென்று அ ரிசறக்கைவிட்ட பட்டினத்துப்பிள்ளை நாயனார் பத்திர கிரிநாயனார் போன்று துறந்தோரோ, எல்லாவற்றையும் துறந்தோராவர் என்பதும, அச்செல்வ முதலியவற்று ள் ஒன்றேனும் இன்றாகவும், துன்பந்தருதற்கு இடமாகி ய மனைவியாதி குடும்பத்தை இன்பமெனக்கருதிக் கை விடற்கு அஞ்சுபவரோ ஆணவத்தால் மறைப்புண்டவரா வர் என்பதும் அறிவித்தவாறுகாண்க. (ஈ)

நீர் இங்ஙனங் கூறியவாறே துறந்தோர் பிறப்பு நீங் குவரோ! எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

நாடுநகர் வீடுடையா டாய்தந்தை நட்புமக்கள்
மாடுகுலம் பொன்னுடம்பின் வாதனைகள்-கூடத்
தொடுத்தவலைக் கண்ணித் தொடக்கிதனை பிப்
விடப்பெறுவா ரோன்பிறப்பார் மேல். [போ

(இ-ள்.) நாடு நகர் வீடு உடையாள் தாய் தந்தை ந ட்பு மக்கள் மாடு குலம் பொன் உடம்பின் வாதனைக ள் எ-து, நாடும் நகரும் வீடும் மனைவியும் தாயும் தந்தை யும் நட்பும் மக்களும் மாடும் சாதியும் திரவியமும் இ வைமுதலிய உடம்பு வாதனைகளும்,

கூடத் தொடுத்த வலைக் கண்ணித் தொடக்கு இதனை இப்போது விடப்பெறுவார் மேல்ஏன் பிறப்பார் எ-து. தாம் அகப்படப் பிணித்தவலையும் கண்ணியும்ஆகிய தொந்தனை என்றறிந்து, இத்தொந்தனையை இப்போது விடப்பெறுவார் இனிமேல் ஏன் பிறப்பார் எ-று.

உடம்பின் வாதனைகள் என்றமையால் ஆடை ஆபரணம் யானைகுதிரை சுவிகை சிவிகை சாய்மனை முதலியவும் கொள்க. இங்ஙனங்கூறிய எனதென்னும் போகப்பற்றை நீத்துத் தவஞ்செய்வோர்க்கு யானென்னும் தேகப்பற்றும் அறும், இத்தேகப்பற்றுஅறவே இவற்றை யான் எனதென்று புறத்துநின்ற போதம் அறும், இப் போதம் அறவே உள்நின்றபோதம் அசுத்தவாசனை பண்ணுது சுத்தவாசனைபண்ணும், இவ்வாசனையால் ஞானங்கிடைக்கும். இஞ்ஞானததால் வீடுளதாம் ஆகலின, "ஏன்பிறப்பாரமேல்" என்ருர்.

இத்திருவெண்பாவால் போகவாதனைகள் எல்லாம் பற்றறத்துறந்தோர் தேகவாதனையாதிகள்அற்று, ஞானததால வீடடைவது மெய்ம்மைஆகலின, அவர்க்கு இனி என்றும் பிறப்பு இன்று என்பது அறிவித்தவாறுகாண்க.

நீர்கூறிய மனைஆதிய பற்றுக்களை எல்லாம் துறந்து பொன்னைமாத்திரம் பிடித்துக்கொண்டு தவஞ்செய்யலாகாதோ? எனின், மேற்கூறுகின்ருர்.

தின்னிற் றிமிரில் விடம்பிடித்துத் தீர்ந்துவிடும்
பொன்னை நினைக்கப் பொறாதுகாண் - பின்னை
மருந்தாலு மந்திரத்தி னாலுந் தவிராப்
பெரும்பாவம் பெண்ணிற் பெரிது.

(இ-ள்.) தின்னில் திமிரில் விடம்பிடித்துத் தீர்நதுவி டும் பொன்னை நினைக்கப் பொறாது பின்னை மருந்தாலு ம் மந்திரத்தினாலும் தவிராப் பெருமபாவம் எ - து. கோபாதிகளாகிய திமிரினால் விடம் உண்டால், அவ்வி டம் சிறிதுபோது தாழ்ந்துத் தலைமீக்கொண்டு, பின்ன ர் மணிமந்திர ஔடதங்களால் தீரநதுபோம். பொன்னை க் கரத்தாலும் பற்றாது வாக்காலும் கூறாது மனத்தா ல் நினைக்கவே, அப்பொன்னாசையாகிய விடம் அரைக்க ணமேனும் தாழாது, அந்நினைவினும் விரைந்து தலைமீ க்கொண்டு, பின்னர் மணியாலும் மருந்தாலும் மந்திர த்தாலும் தீராதபெரும்பாவம். ஆகலின்,

பெண்ணிற் பெரிது எ-து. நீவிடுக்கின்றேன் என்ற பெண்ணாசைவிடத்தைப்பற்ற இப் பொன்னாசைவிடம் மிகவும் பெரிது. (இதனை மனத்தாலும் நினையாது விட வேண்டும்) எ-று.

துறந்தோர் பொன்பிடித்தால் அதனைப் பாதுகாத்த ற்கு இடம் பிடிக்கவேண்டும்; அஃதன்றி, அப்பொன் னை வளர்த்தற்கு அவாத்தோன்றி, அபகருவர்க்கு ஞான சாத்திரங்களைக் கூறி, பொன்கொடுத்தார்மேல் விழை

வும், கொடாதார்மேல் வெகுளியும் தோன்றும், இவை தோன்றவே துறவான்வரும் தவப்பயனும்இன்றி, முன் பெண்ணோடுங்கூடிச்செய்த இல்லறப்பயனும் இன்றிக் கேடுவரும். ஆகலின, "பெரும்பாவம்பெண்ணிறபெரிது" என்றார். காண்-அசை.

இத்திருவெண்பாவால் பொன்மனத்தால் நினைப்பினும் மாறுமயக்கம் தருதலானும், ஈட்டல் ஆதியான் விழைவு வெகுளியாதிகள் அடுத்தது தவப்பயன அன்றி இல்லறப்பயனும் அழிதலானும், பெண்ணைசையினும் பெரும்பாவம் தருவது ஆகலின், அதனைப்பறறலாகாது என்பது அறிவித்தவாறு காணக. (ரு)

இங்ஙனந் தேகாதிபிரபஞ்சம் எல்லாம்பொய் என்று நீர் சொல்லக்கேட்டதே அன்றி, மற்றியாவரும் சொல்லக்கேட்டிலேன், என்ற மாணுக்கனைநோக்கி, மேற்கூறுகின்றார்.

செல்வ மிளமை யுடம்புபேய்த் தேரென்று [லை
சொல்லுவதென் காணுரோ சுட்டதுபோய் - ஒல்
விடுவோர் பிறப்பிறப்பின் மீளார்கண் மீண்டால்
தொடுமோ சிவனைத் தொடா.

(இ-ள்.) செல்வம் இளமை உடம்பு பேய்த்தேர் என்று சொலலுவது என் காணுரோ எ-று. செல்வமும் இளமையும் உடம்பும் இவைமுதலிய பிரபஞ்சங்களும் கானற் சலம்போலப் பொய்யென்று யாம் கூறவேண்

டுவது என்னை? அவை மெய்போல்தோன்றி அழிவன வற்றைத் தாம் காட்சிப்பிரமாணமாகக் காணுர்கொல லோ. (ஆயின் எலலோரும் ஞானத்தால் பிறப்பு அறு மென்று கூற, நீர் துறவால் பிறப்பறும் எனறு கூறிய து என்னை? எனின்,)

சுட்டு அதுபோய் ஒல்லை விடுவோர் பிறப்பு இறப்பி ல் மீளார்கள் மீண்டால் தொடுமோ சிவனை தொடா எ-து. தேகாதி பிரபஞ்சங்களை யான் எனது என்று சுட்டி அறியும் இச்சுட்டுப்போதம்போய், அப்பிரபஞ்சத்தைச் சீக்கிரத்தில் விட்டுத் துறப்போர் பிறப்பிறப்பில மீண்டுவாரார்கள். ஞானக்குறைவினுல மீண்டார்களேனும், (முன் துறந்து தவம்பண்ணிய வாசனையால் அப் பற்றுக்களைக்கடந்து நிற்பரோ அன்றி, அவற்றைப்பற்றுத் தீண்டுமோ தீண்டாது. ஆயினும், பிறப்பில மீண்டோரைத் தீண்டாதோ! எனின், அவர்) சிவனைப்போலும் ஒன்ருடும் பற்றற்றுடையார் ஆகலின, தீண்டாது எ-று.

இனி அநித்தியவிவேகந்தோன்றிய அக்கணமே தாழ்த்திராது எல்லாவற்றையும் விடவேண்டும்ஆகலின், "ஒல்லைவிடுவோர்" என்ருர். முற்பிறப்பில் அவாஉடையார்க்கு இப்பிறப்பினும் அதுதொடர்தல்போல், முற்பிறப்பில் அவா அறுதிஉடையார்க்கு இப்பிறப்பினும அவ்வவா அறுதியே தோற்றும்ஆகலின், "சிவனைதொடா" என்ருர்.

இத்திருவெண்பாவால் உடம்பு முதலிய பிரபஞ்சந் தோன்றி அழிவது பிரத்தியக்ஷமாக இருத்தலின், கானற்சலம்போன்று அழிவதென்று ஒருவர் கூறக்கேட்க வேண்டுவது இன்றென்பதும், இங்ஙனம் பிரத்தியக்ஷமாயிருப்பினும் அறியார் அஞ்ஞானிகள் என்பதும், சுட்டறிவுபோய்ப் பிரபஞ்சத்தை அநித்தியமென்று அறிந்து விரைந்துவிட்டுத் துறப்பதே ஞானமென்பதும், இத்துறவுடையோர் ஈண்டு மீண்டும் பிறவாரென்பதும், தவக்குறைவால் மீண்டாராயினும் ஒன்றினும்பற்றுதல் அற்றிருப்பர் என்பதும் அறிவித்தவாறு காண்க. (௬)

இந்த அவாவறுதியினால் வரப்பட்ட வின்பம் என்னை? என்ற மாணாக்கனை நோக்கி, மேற்கூறுகின்றார்.

ஆசையினா லற்பசுக மாயழிந்தாற் பேரின்பம்
ஆசையின்போக் கென்றறிய லாகாதோ – ஆசை
நசிக்கைக் கழுக்குவந்த நாசமென நாடித்
தெளியப்போ மற்றிவையைந் தும்.

(இ-ள்.) ஆசையினால் அற்பசுகமாய அழிந்தால் பேரின்பம் ஆசையின் போக்குஎன்று அறியல் ஆகாதோ எ-று. ஆசையினாலே போதம் சகமுகமாய்ச் சென்று விடயங்களில் அழுந்த, தமக்கு அவற்றால் அற்பமாய்ச் சுகந்தோன்றி அழியும் ஆதலால், இவ்வாசை நாசமே சிவத்தில் தோன்றும் பேரின்பம் பெறுதற்கு ஏதுஎன்று

அறியலாகாதோ! (ஆயின், அவ்வாசை போம் ஆறு எங்
ஙனம்? எனின்.)

ஆசை நளிகைக்கு அழுக்குவந்த நாசமென நாடித்
தெளிய மற்றிவையைந்தும் போம் எ-து. அவ்வாசை
போததின்கண் ஏறுவது நெய்யாதிவார்த்து அடைக
ளும் மூங்கிற்குழாய்க்கு அழுக்குவந்த ந . . ட்போல,
தமக்கு நாசமாமென விசாரித்தறிய, அவ்வாசையின
போதமாய் விடயங்களிற பிரிந்துசெல்லும் இவ்வைந
தவாவும நீங்கும் எ-று.

ஆன்மா ஆசையினால் விடயத்தில் அழுந்திச் சிற்றி
ன்பம் பெறுதலபோல், அவ்வாசை நாசத்தால சிவத்து
ல அழுந்திப பேரின்பம் பெறும ஆகலின், "பேரினப
மாசையின் போக்கென் றறியலாகாதோ" என்றார். தே
ன்நெய் எண்ணெயாதிவார்க்கும் மூங்கிற்குழாய்ச் சிறு
துவாரத்தின்கண் மர அட்டைமுதலிய நுழைநதால அ
தில் சுழல்வதேஅன்றி, அழுக்கினால்மீளமாட்டா. ஆகலி
ன், முனபோல் தேனாதிவார்த்து அங்கீகரியாது அதனை
ப்புறம்பாய் விடப்படும். அதுபோல், ஆசைபோததில்
ஏறி மிதந்தபோது எவ்விதத்தானும் மீளாது. அதனால்,
அப்போதத்தில் வீட்டின்பத்திற்கு ஏதுவாய துறவு மெ
ய்யுணர்வு முதலிய நற்குணங்கள் ஏறு, இக்குணங்களே
றுமையின் முன்போல் பிறவித்துன்பத்தையே பெறும்.
ஆகலின், அங்ஙனம் உவமைகூறினார். நளிகையில் மா

அட்டையாதி நுழையும்போது இன்பம்போல் எளிதில நுழைந்து மீளமாட்டா. அதுபோல், போதத்தினகண் ஆசை ஏறும்போது இன்பமபோல தோனறி, எளிதில ஏறிமீளாமைக்கும் கொள்க. நளிகைஎனபது மூங்கிற குழாய், அது திசைச்சொல.

இததிருவெண்பாவால் அவாவினுல் அற்ப இன்பம் பெறுதல போல், அவா அறுதியால பேரின்பம் வரும் என்பதும், அவாவிஞல் தமக்கு நேரிடும் அநாதததை உணமையாய விசாரித தறியின அவ்வவா அறுநிவரும என்பதும் அறிவித்தவாறுகாணக. (எ)

இனித துறவின து முடிவும், துறந்துசெய்யும் தவததி னது முடிவும், அடியேறகு அருளிச்செயய வேண்டும் என்ற மாணுக்கனோக்கி மேற கூறுகினுர்.

உதயந் தொழப்போவார்க் குள்ளும் புறம்பும்
புதைபவொளி வீசுமா போலே - அதிமோகி[ல்
திக்காட்டி லேகொடுக்கச் சென்றவா கண்டக்கா
தாங்காத தன்றே தவம.

(இ-ள்.) உதயம் தொழப் போவார்க்கு உள்ளும் புற ம்பும் புதைய ஒளி வீசும் ஆறுபோலே எ-து. சூரிய உத யம் தொழச் செல்வோாககு உள்ளும் புறம்பும இருள் மறைய ஒளிவீசுமாறுபோலே, (மனைசுதர்முதலிய பற் றுக்கள் எலலாவற்றையும்விட்டு, அவற்றின் மேல் உள்ள த்தெழும் அவாவினையும் அறுத்து, கண்டவிடயங்கள்

மேல்சென்று பற்றும் இந்திரியங்களையும் அடக்கி, உள்ளும் புறமபும் ஆசையாகிய இருளற நிராசையாகிய ஒளிவீசநிற்றலே துறவினது முடிவு.)

அதி மோகி கொடுக்கத் திக்காட்டிலே சென்ற ஆறு கண்டக்கால் தாக்காது அன்றோ தவம் எ-து. தனது புருடன்மேல அதிமோகியாயிருந்தாளாள் அவன் மரித்தகாலை அவனுக்குத் தன்னைக் கொடுக்கச் சுடுகாட்டிற்சென்றவாறு கண்டால் (அவளைப்போலும் தற்போதத்தைச் சிவனுக்கு ஊணாகக் கொடுத்துத் தாம் ஒன்றேடும்) தாக்கற்றிருத்தல் அன்றோ தவத்தினது முடிவு எ-று.

உதயந் தொழுவார்க்குச் கண்விழித்தபோதும் இமைத்தபோதும் ஒளிவீசுதல் போலும், துறந்தோர்க்குப் பொறிகளால் விடயங்களைக் கண்டபோதும் காணுதிருந்தபோதும் உள்ளும்புறம்பும் நிராசையோடு இருக்க வேண்டும் ஆகலின், அங்ஙனம் உவமைகூறினர். தவமென்றமையால் துறவு வருவிக்கப்பட்டது.

இத்திருவெண்பாவால் உள்ளும்புறம்பும் நிராசையோடிருப்பது துறவினது முடிவென்பதும், போதம் ஒழிந்து ஒன்றேடும் தாக்கற்றிருப்பது தவமுடிவென்பதும் அறிவித்தவாறு காண்க. (அ)

இங்ஙனம் நிராசையோடிருந்தோர்க்குத் தற்போதம் அறுமோ? என்ற மாணக்கனைநோக்கி, மேற்கூறுகின்

ஊமைமணி யாட்டுகினு மோசையழிந் தாற்
போல, ஆமதுபோ னிற்க வரிதுகாண் - ஆமாய்
வளர்ந்த வசத்தையெலா மாளமரக் காலால
அளந்தெறிந்து போட்டதுபோ லாம்.

(இ-ள்.) ஊமைமணி ஆட்டுகினும் ஓசை அழிந்தால் போல ஆம் எ-து. நாவிழந்த மணியைபபிடித்து அசைப்பினும் ஓசை ஒழிந்து நின்றாற்போல, (பஞ்சவிடயங்களும் வலியவந்து அடுப்பினும் அதிதீவிரபக்குவர்க்குப் போதம கலங்காது நிராசையே) உண்டாம்,

அது போல் நிற்க அரிது ஆம் ஆய் வளர்ந்த அசத்தை எலாம மாள மரக்காலால அளந்து எறிந்து போட்டது போல் ஆம் எ-து. அவர் அங்ஙனம் நிறகுமதுபோல நிறக மற்றையபக்குவர்க்கு மிகவும் அரிது, (ஞான உபாயத்தானும் அங்ஙனம்) நிற்கவரும்மாயின ஆசையால முன்னர்ப்போத மேலிட்டு மேன்மேல்வளர்ந்த அதனது சேட்டை எல்லாம் இறந்துபோம்படி அறிவாகிய மரக்காலால் இவ்வளவென்று அளந்து புறம்பாய் எறிந்துபோட்டதுபோல் ஆம் எ-று.

நிராசையோடிருப்போரைக் கருவிகள் சேட்டியாது நீங்கும், அக்கருவிகள் நீங்கவே திருவருள்தோன்றும், அத்திருவருளால் போதத்தை ஈதென்று அளவிட்டறிந்து ஒழிக்கலாம் ஆகலின், இங்ஙனம் உவமைகூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் நிராசை உடையோரை வலிந்து விடயங்கள் அடுக்கினும் போதம அசையாது. ஆகலின், நிராசைவரினபோத ஒழிவு தானேவரும் என்பதும், இங்ஙனம் இருத்தல் மறறையபக்குவர்க்கு அரிதெனபதும், அங்ஙனம் ஆயினும் அவர்க்கும் உபாயததான அவாவறுதிவருமாயின அபபோதச்சேட்டை அளவிட்டெறியப்படும் எனபதும் அறிவித்தவாறு[illegible]க. (க)

தநுகரணபுவனபோகங்களில் சிறிதேனும் பற்றினறி நிறறறகு உபாயம் எங்ஙனம்? என்ற மாணாக்கனைநோக்கி, மேற்கூறுகின்றார்.

தனுவாதி நான்கினுக்குஞ் சார்வழிந்து சற்றும்
நினையா திளைப்பாறி நின்றால் - மனையாமோ
காந்தக் கடத்தூசி காற்றற்ற தீபமென
ஆந்தத் துவங்களய லாம்.

(இ-ள்.) தனுஆதி நான்கினுக்கும் சார்வு அழிந்துசற்றும் நினையாது இளைப்பு ஆறிநின்றால் மனை ஆமோ எ-து. போசமும் நானன்று புவனமும் நானன்று தநுவும்நானன்று கரணமும் நானன்றுஎன்று உள்ளபடி அறிந்து, நியதிகளைந்து அத்தநுவாதி நான்கினிடத்தும் யான்எனதென்று சார்ந்துநின்ற போதச்சார்வுகெட்டு, அவற்றை மீட்டுச் சற்றும் பற்றாது அருளில் இளைப்பாறி அசைவறநின்றால், மனையாகிய புவனத்திடத்தும், அம்மனையைப்பற்றியிருந்த வனிதாதி போகத்திடத்தும், முன்போ

ல் பற்றுண்டாமோ ! (ஆயின் புவனபோகங்களில் பற்றின்றி நிற்பினும் தநுகரணங்களிற் பற்றின்றி நிற்பது எங்ஙனம்? எனின்,)

காந்தக் கடத்து ஊசி காற்று அற்றதீபம்என்னும் தத்துவங்கள் அயல்ஆம் எ-து. காந்தக்கடத்திற்கு எதிர்முகமாயபோது பற்றியும், அதனுட்கிடந்தபோது பற்றாதும்இருந்த காந்தக்கடத்து ஊசிபோலும், காற்றில் இருந்தபோது அசைந்தும் காற்றின்றியபோது அசையாதும் இருந்த காற்றற்ற தீபம்போலும், அத் தநுகரணங்களைத் தனக் கன்னியமாய்க்கண்டு நீங்கிநிற்பின், அவற்றோடும தாகக்கற்றுநிற்பது உண்டாம், (அவற்றோடும் தாக்கற்றுநிற்கவே) மற்றைய தத்துவங்களும் அயலாய்நீங்கும் எ-று.

தநுவாதிகளில் கறங்குபோல் சுழன்ற தன்மை திருவருட்கண் நின்றபோது இன்மையால், "இளைப்பாறி" என்றார். காந்தக்கடத்திற்கு எதிர்முகமாயபோது பற்றியஊசி அதனுட்கிடந்தபோது பற்றாதிருந்ததுபோல், சகமுகமாய்நின்று தேகத்தை யானென்று பற்றியபோதும் அகமுகமாய்நின்று திருவருளை அடைந்தபோது அத்தேகத்தை யானென்று பற்றாது ஆகலின், "காந்தக்கடத்தூசி" என்றும், அப்புவனபோக தநுகரணங்களைப்போதம்பற்றாது நின்றபோது கரணம் தற்சேட்டையற்று அடங்கும், அப்போது போதந் திருவருளோடுங்

கூடிக் காற்றற்ற தீபம்போலாகிமீட்டும் கரணத்தோடு ங்கூடாது ஆகலின, "காறறறறதீபம்" என்றும்; கரண ங்களறவே அக்கரணங்களினது சேட்டைககு ஏதுவா யகலாதிகளும், அககலாதிகளைப் பிரேரகம்பண்ணும் சு த்த தததுவங்களும்நீங்கும். ஆகலின், "தத்துவஙகளய லாம்" என்றுங்கூறினா.

இத்திருவெண்பாவால் புவனபோகஙக..ம் தான் அ ன்றெனறு உள்ளபடிஅறிநது கண்டு, அவற்றின்கட் சார்ந்துநினற போதச்சாாவுகெட்டு, அருட்சார்பினின ருல் புவனபோகப பறறறும்என்பதும், தநுகரணங்க ளைத் தனக்கு அன்னியமென்று அறிநது, அவற்றுேடும் தாக்கறறுத் தனக்கனனியமான அருளாய்நிற்பின அத தநுகரணப பற்றறும்என்பதும், இங்ஙனம் அறவே மற றைத் தத்துவங்கள்தாமே அறுமெனபதும் அறிவித்த வாறுகாண்க. (௪0)

உத்தமராயினேர் கற்புடைய மனைவியைத் துறப்ப ரோ? என்ற மாணுக்கனைநோக்கி, மேற்கூறுகின்றா.

காயலகை கெய்விரும்பி நக்குவது நஞ்சிட்ட
பாயசமு மெய்ப்பரிசய் பாவைமிகச்—சாயாநீர்
வேட்கை யகுணமயிபம் விட்டின்மீன் வண்டிவை
காட்சியைக்கண் டார்துறவா தார். [யின்

(இ-ள்.) காய்நல்லகை கெய்விரும்பி நக்குவதும் சஞ் ......பாயசமும் மெய்ப்பரிசப் பாவைமிகச் சாயா

கூ வேட்கை எ-று. நாயானது வாள்வாயில் தடவிய நெய்யைவிரும்பி அவ்வாள்வாயை நக்குவதுபோலும், நஞ்சுகலந்த பாயசத்தை ஒருவன் சுவையென விரும்புவது போலுமாகும், பாவையாது மெய்யபரிசத்தை இன்பமாய விரும்புதல் ஆமன்றோ, பொய்யாகிய அப் பாவையாது மெய்ப்பரிசத்தை மெய்யாகக்கொண்டு அநுபவிக்க விரும்புதலை மிகவும் பொய்யாகிய கானல்நீரை மெய்யாகக்கொண்டு தாகந்தீரத்துவளை விரும்புதல் போலாம் ஆமன்றும்,

அசுணம் இடம்விட்டில் மீன்வண்டு இவையின சாட்சியடைதலைக் குறவாதார் ஆர் எ-று. அசுணப்புள் சத்தத்தாலும், யானை பரிசத்தாலும், விட்டிற்பூச்சி உருவத்தாலும், மீன் இரசத்தாலும், வண்டு கந்தத்தாலும், கெடுமென இவைகளைச் சாட்சியாய்க் கண்டுறலாலும், இவ்வைந்துவிடயங்களும் உளவாகிய அப்பாவையைத் துறவாதார் யாவர் எ-று.

வாள்வாயின் நெய்யை நக்கினநாய்க்கும், நஞ்சிட்ட பாயசம் உண்டோனுக்கும், முன்னர் அணுவளவின்பம் போல் தோன்றி, பின்னர் அதனால் மலையளவு துன்பம் வருவதுபோல், அநுபவிக்கும் போது சிறிதுஇன்பம் போல் தோன்றிப் பின்னைத் துன்பம்வரும் என்பதும், பொய்யாய்த் தோன்றும் கானல்நீரை மெய்யாய்க்கருதி உண்ணத் தொடங்கினோனைப்போல், பொய்யாய்த் தோன்றும் பாவையரை மெய்யாய்க்கருதி அநுபவிக்க

தொடர்ந்து செய்ய ... காயுடைய ... தகலி
தவ்வொவ்வொன்று செய் ... நீங்கச் சமன் உள
யாக்கை பாவை பனை ... டீரா ... சேல ... கேட
டிறந்து காயின்றெ ... பா ... கோரக ணை ...

இக்குடும்பமாய் பெண்ணை ... பம பி ... தெய்
தெய்யப்படும். அதற்குக் காரணம் விட்டுப்பிரி வஞ்சைய
தும், அவாகட்டு ... யாவ ... யப்படும் ... கட
பும் ... பல ... யப்பு ... டை ... மையப்படு
ம், இங்ஙனம் அறி ... தம்மிடை அருகந்தக் கபட
னையுயிர் ... தறப்படுவை யப்படும், அறிவிக்கவாறு கா
ணக. (௪௯

எல்லோரும் மனைவி முதலிய குடும்பத்தோடு கூடி ...
னப்பங்களை அநுபவித்து ... கசெய்யை ... புரியப்பட்டாரும் இக்
க, ஆக குடும்பத்தை ... னப்பெண்றீர். இஃதென்னை?
எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

இம்மைபக்கே கொள்கலமா யேழாருக்க ஈட்டம்
குடும்பத்தைக் குற்ற மறைக்கின்—றடுங்காரோ
ஐவர்க் கொருவ னறுதொழிலைச் செய்தலால்
மெய்ம்மை பயிராய் யாகி விடும்.

(இ-ள்.) இம்மைக்கே கொள்கலமாய ஏழாருக்க
குறாடு ஆம் குடும்பத்தைக் குற்றம் மறைக்கின் நடுங்கா
ரோ எ-று. அஞ்ஞானிகள் இம்மைக்கண்ணே துன்பங்
களையெல்லாம் தாம் அநுபவித்தற்கு ஏற்றுக்கொள்வதா

கபபலாய, மறுமைககணணே எழுவகைப பிறவியா
கிய எழுவகை நரகததையும உணடாககுதம கனமததைப
பாயுடைய மனைவி சுதர முதலிய குடும்பததை இங்ஙன
ம இகபரஙகளிரும ஆககததைத தருவதெனறு அ
றியார். இங்ஙனம அறியவொட்டாது ஆணவமாகிய
குறறம அவரை மறைததலால, இயவாணவக குறறம
நீங்கினோர் குடும்பக கழாநதைக கணடாலும் உள்ள
ம வெருவி நடுககம உறுவாரகொலலோ, (ஆயின நீ மெய
யெனறு கூறிய சிவம ஒருவாககுதம தோனறுதருபபா
ல ஏன எனனின)

மையாககு ஒருவன அறுதொழிலைசசெயதலால மெய
மைப பொயயாககிவிடும எ-று. ஐநதிநதிரியஙகட்கும
ஞா முதலவனாகிய ஞானமாய இநதிரியஙகளால அறி
நது அருளவி குடும்பத்தின் பொருட்டு உழவுமு
தலிய அறுவகைத தொழிலில முயறசிபபடலான இம
முயறசி அசசிவததைத தெரியவொட்டாது பொயயா
ககிவிடும இதனை நீ அறிதி) எ-று.

குடும்பததால இமமைககண தேகதுக்கம மனோதுக
கஙகள இடையறாது வருதலின, "இம்மைககே கொள
கலமாய" எனறும, இககுடும்ப வாசனையால மறுமைக
கண பிறவிகளதொனறு தொட்டுவருமாகலின், "ஏழுந
ரகுககிடாம" எனறுங கூறினர். "அறுதொழிலைச் செ
யதலால மெய்மையப பொய்யாககி விடும"எனவே குடு
மபததின் பொருட்டுச்செய்யும் அறுவகைத் தொழில்க

ளின் முயற்சியை விட்டுச் சிவயோகமுயற்சியில் தொடங்கின மெய்ப்பொருள தோற்ற மெனபதாயிற்று. அறுவகைத்தொழில்களாவன உழவு, தொழவு, வாணிகம், எழுத்து. சிறபம், பரதம் இவை ஆறுமெனக்கொள்க. (கஉ)

உத்தம பசுதுவராயினோர் குடும்பத்தோடும் கூடியிரார் என அறினைறுங் கூறுகின்றா.

குரங்கிற் றுனிச்சிக் குடும்பக் குழாமும்
பெருங்குப்பை யிற்கரடிப் பெண்டும்-பொருந்து
காலனுந் தீயுங் கடலுமிருங் கல்லுமாய் [வரோ
மேலு நரகாய் விடும்.

(இ-ள்.) குரங்கின் துனிச்சிக் குடும்பக் குழாமும் பெருங் குப்பையில் கரடிப் பெண்டும் பொருந்துவரோ எ-து. ஓர்குரங்கைப் பலகுரங்குவந்து சேட்டித்தல போல, தாய் தந்தை சுதர் சுற்றமுதலியோர் தம்மைவந்து வாதிக்கும் குடும்பக் கூட்டத்தையும், அக்குடும்பக் கூட்டமாகிய பெரியமலக் குப்பைக்கண் கரடிபோலும் பற்றப்பட்ட பெண்டிரது கூட்டரவினையும், பொருந்தியிருப்பரோ? உத்தமராயினோர். (ஆயின் எல்லோரும் அவரோடுகூடி யிருக்கஇல்லையோ? இவரொன்னை? அங்ஙனம் இராதபோவது எனின்)

காலனும் தீயும் கடலும் இருங்கல்லும் ஆய் மேலும் நரகாய்விடும் எ-து. அக்குடும்பக்கூட்டம் காலனைப்

போலும், தீயைப்போலும், கடலைப்போலும், பெரிய மலையைப்போலும், இம்மைக்கணே துன்பந்தருவதாய, மறுமைக்கண்ணும் அதனோடு கூடியிருந்தவாசனையால் பிறப்பாகிய நரகத்தையும தருவதாய்விடும் (என அறிந்து அதனோடுங் கூடியிரார்) எ-று.

சோறுகூறை முதலியன கொடுக்கும்போதும் கொடாதபோதும வரும்பிணக்கானும், அவற்றிற்கேதுவாகிய திரவியந் தேடுதலானும், அதனைப் பாதுகாத்தலானும, அவர்க்கு வியாதிஆதி துன்பம் அபிமானபங்கம் வந்த காலையினும், அந்நியாகலக்கம் அறப்பாலம் வந்த காலையினும, அவரிறந்த காலையினும், இவைமுதலியவற்றால் அக்குடும்பத்தால் ஏக்கத்துக்கும் மனத்துக்கங்கள் இடையறாது வருதலின், "தூங்கிறானிச்சிக் குடும்பக்குழாம்" என்றார். இத்துணைக் குழுவில் கரடிபோலும் குணத்தானும செய்கையானும இழிவாய பெண்டிரைக் கூடுவரோ எனபதனை, "பெருங்குப்பையிற கரடிப்பெண்டும்பொருந்துவரோ" என்று குறிப்பாற் கூறினார். காலன் உயிர்களைப் பாசத்தால் பிணித்துக்கொடுசென்று நிரையத்துள்வீழ்த்தி வருத்துதல்போல், துறந்து செலகின்றேனென்று இரண்டடிச் சென்றானை மனைசுதர முதலியோர் கரசரணங்களைப் பற்றிக்கொண்டு ஓவிட்டழுது அவனுள்ளம் இளகப்பண்ணி மீட்டுக்கொடுவந்து குடும்பமாகிய துன்பத்துள் அகப்படுத்தி வருத்துதலின், "காலனும்" என்றும், ஒருவனைத் தீச்சூழ்ந்துகொ

ண்டதுபோல் சூழ்ந்துகொடலின், நி என்றும், நடுக்க டலில் வீழ்ந்தோனுக்குக் கரைகண்டேறக் கூடாதது போல, குடும்பசாகரத்தில் வீழ்ந்தோனுக்கு இக்கரை கண்டேறக்கூடாது ஆகலின், “கடல்” என்றும், மலையி ருந்திக் கொண்டதுபோல குடும்பபாரம் தன்தலைச்சு மையாயிருத்தலின், “இருங்கல்” என்றும், இறக்கும் போது உயிர்க்கு எந்தவாசனை இருந்தது அந்தவாசனை யோடும் சென்று பிறத்தலின், “மேலு நரகம்” என்றுங் கூறினார்.

இவ்விரண்டு திருவெண்பாவாலும் மனைவியாதிய குடும்பம் தன்பங்கடுக்கும் பிறவி யாதனைகட்கும் உறைவிடமென்பதும், இதனை இங்ஙனமென்று ஆணவமறைப்பான அஞ்ஞானிகள் அறிந்திலரென்பதும், ஞானிகளிதனைக்காணினும் கேட்கினும் நடுங்குவரென்பதும், இக்குடும்பமுயற்சி சிவத்தை அறியவொட்டாது மறைக்குமென்பதும், உத்தமபக்குவர் விடாது சூழ்ந்துவாதிக்கும் இக்குடும்பவாதனை யானவரும் நட்டங்களை முற்றும் அறிந்து அதனை அக்கணத்தே விடுவரென்பதும், அறிவித்தவாறு காண்க. (கரு)

இங்ஙனந் துன்பமென்று அறிந்து, துறந்து செல்வோர் தம்மை நம்பியிருந்த குடும்பத்தைப் பாதுகாத்தற்குச் சகோதரர் முதலாயினருள் ஒருவரைத் துணையாக வைத்து, பின் துறந்து சேறலாகாதோ? எனின், மேற் கூறுகின்றார்.

கன்னனைப்போற் றன்னை யறிவனோ காக்கை
யுடன்,மன்னு குயிலபோன வாறுபோல-அன்னி
யமாய்ப், பேசாது போன துறவி பிறப்பறுப்பார்
க், காசானு மென்றே யறி.

(இ-ள்.) கன்னனைப் போல தன்னை அறியனோ காக
கையுடன் மன்னு குயில போன ஆறு போல அன்னியம்
ஆய்ப் பேசாது போன துறவி எ-து. யான் இன்ன சாதி
இன்ன குலம தாய்த்தந்தை இன்னாரென்று தனது குலது
ம்பங்களை அறியாத கன்னனைப்போலும, உத்தமபக்
குவனான இன்னசாதி இன்ன குலம இன்னார் தாய
தந்தையென்று தனது குலதும்பங்களைப பகுத்தறிவ
னோ? இங்ஙனம ஒன்றையும் பகுத்தறியாது காக்கையு
டன் பருவம வருமளவும தனது இனம்போல கூடிச்செ
ன்று, பருவம வந்தகாலை அதற கன்னியமாய்ப் பேசாது
சென்ற நிலைபெற்ற குயிலபோலும, அனித்திய விவேக
ம வருமளவும அவரினமபோல கூடியிருந்து. அந்த வி
வேகம வந்த காலை அவாக்கன்னியமாயப பிரிந்து அவ
ரோடொன்றுஞ் சொல்லாது சென்ற துறவியே மெய்த்துறவி.

பிறப்பு அறுப்பார்க்கு ஆசானுமென்று அறி எ-து. அத்
துறவி பிறப்பறுக்கும் பொருட்டுத் துறந்தார்க்கு ஆசா
ரியனும ஆவன் என்று நீ அறிதி எ-று.

தருமன் முதலிய துணைவரையும் குந்தியாகிய தா
யையும கண்டிருந்தும் கன்னன் அறியாததுபோல், இவ

ன் குடும்பத்தாரைக் கண்டிருந்தும் அநித்திய விவேக
த்தால் பொய்யாய்க் கண்டான் ஆகலின், "கள்ளனைப்
போன்றானை யறிவரோ" என்றார், சயிலகாக்கையோ
டு கூடியிருந்தபோதும் தன் குலைகாட்டினாலே கொத்
துமென்று அடங்கியிருந்து, செல்லும் போதும் கூவா
து சென்றதுபோல், குடும்பத்தோடு கூடியிருந்த போ
தும் தான் துறந்து சேறலை அவரோடும் சொல்லுபற
றுவனென்பது அறிந்து, சொல்லா தடங்கியிருந்து, செ
லலும்போதும் சொல்லாது சென்றமையால், "குயில்
போன வாறுபோற பேசாது போனதுறவி" என்றுங
கூறினார். அறிவும் துறவும் உள்ள ஞானி சிறப்புள்ளன
ஆகலின், இவனை, "ஆசானும்" என்றார். ஏ-அசை.

இத்திருவெண்பாவால் குலமுதலியவற்றின் அபிமா
னம் இன்றி, அநித்தியவிவேகம் வருமளவும் அவரோ
டு உண்டுடுத்தலை ஆற்றக்கூடிநின்று. அந்தவிவேகம்
வரின் ஒருவரோடும் விடைபெறாது சென்றவனே துற
விகளுட் சிறந்தவன் என்று அறிவித்தவாறுகாணக. ()

இங்ஙனம் துறந்துசெல்வாரை மாதாபிதாக்கள் வந்
து தடுத்தால் எங்ஙனம் செல்வார்? எனின், மேற் கூறுகி
ன்றார்.

நித்திரைசெய் வீட்டி னெருப்பும் பெரும்ப
டையும், முற்றிப் புறப்பட்டார் முற்றத்தே-பித்
தரைப்போல், நில்லென்று சொன்னாலு நிற்பரோ
வப்படிகாண், இல்லறத்தை நீத்தா ரியல்பு.

(இ-ள்.) நித்திரைசெய் வீட்டில் நெருப்பும் பெரும்படையும் முற்றி முறைக்கப் புறப்பட்டார் நிலைமை சொன்னாலும் பிணத்தைப்போல நிற்பரோ எ-து. தாம் நித்திரைபண்ணுகின்ற வீட்டினுள்ளே நெருப்பும் பெரும்படையும் செறிந்தவர (விழித்து அவற்றைக்கண்டு வெருண்டு அவ்வீட்டின் வாயிலைக்கடந்து) முன்றிலில் புறப்பட்டார் தமக்கு அனுகூலராயினும் அவற்றின் நடுநிற்பீரென்று அறியாது கூறினும், பிணத்தைப்போலும் அவர் மொழியை உட்கொண்டு கண்படுப்போராயினு நிற்பரோ.

அப்படி இல்லறத்தை நீத்தார் இயல்பு எ-து. (அவர் எப்படி நில்லாது ஓடிச் செல்வரோ) அப்படி மாதாபிதாக்கள் வந்து தடுப்பினும் நில்லாது இல்வாழ்க்கையைத் துக்கமாகக்கண்டு துறந்து செல்வாரது முறைமையும் எ-று.

குடும்பம் துக்கமென்று அறியாதபோது அதனோடுங் கூடியிருப்பார் என்பதும், துக்கமென்று அறிந்தபோது அதனைத் துறந்து செல்வாரென்பதும், துறந்து செல்லும்போது யாவர் தடுப்பினும் நில்லாரென்பதும், இவ்வுவமைக்குறிப்புகளாற் காண்க. காண், அசை. (௧௫)

இங்ஙனம் துறந்தசெல்வோர் இயல்பு இன்னுங் கூறுகின்றார்.

கட்டு நெகிழ்த்துவிட்ட கள்ளனைப்போற் கங்
குலிற்பேய், வெட்டுகளத்தின் வெருவினர்போ

ல்-மூட்டத், தொடர்ந்த படைபிழைத்துத் தோன்றப்போவார்போல, அடங்கத் துறந்தேகுவார்.

(இ-ள்.) கட்டு நெகிழ்த்துவிட்ட கள்ளனைப்போல் சங்கிலிபேய் வெட்டு களத்தை வெருவினார்போல் மூட்டத் தொடர்ந்தபடை பிழைத்துத் தோன்றப் போவார்போல் எ-று. பொருள் திருடிய ஒருவனைச் சிலர் வந்து பற்றிப் பிணித்து வருத்த, அவருள் அருள் உளத்தொருவன வந்து, அப்பிணியை அவிழ்த்துவிட்டகாலையில் விரைந்துசெல்லும் அக்கள்ளனைப்போலும், அவ்விரவில் பெரும்பேயைக்கண்டு வெருவினர் விரைந்து சேறல்போலும், உயுத்தகளத்தின் வெருவினர் விரைந்துசேறல்போலும், தம்மைப்பிடிக்கப் பின்தொடர்ந்த படைக்குத்தப்பி மிகவும் கைகடந்து செல்வார்போலும்,

அடங்கத் துறந்து ஏகுவார் எ-று. தாய் தந்தை மனை சுற்றமுதலிய குடும்பக்கூட்டங்களை எல்லாம் ஒருங்கே துறந்து செல்வார் (அன்றி அவர்க்கு ஓர் தடையும் இன்று) எ-று.

மலபரிபாகம வாராமுன் தாம்செய்த இருவினைக்கிடாய்க் குடும்பபாசத்தால் பிணிப்புண்டு வருந்துவர் என்பதும், அப்பரிபாகம் வந்தகாலைத் தோன்றுகின்ற அருட்சத்தி அக்குடும்பபாசந் துக்கமென்று அறிவிக்க அறிந்து துறந்துசெல்வார் என்பதும், அப்போது இரவி

லதோனறும் பேய்போலும் உயுத்தகளம்போலும் குடும்பம் அவர்க்குத் தோறறுமென்பதூஉம், அக்குடும்பக் குழாங்களை பின் தொடர்வொனறு அறிந்து பரதேசத திற செலவாரொனபதூஉம், இவ்வுவமைக் குறிப்பானாற் காணக. படை, சேனை.

இவ்விரண்டு திருவெணபாவாறும் குடும்பபாரம் பொறுத்தறகு ஆறறுது வருந்த இழித்துவிட்டு விலாநதுசெல்வோரா தாய் தங்கை ஆகியர் தடுத்தறகுச சிறிதும் உட்படாவொனறு அறிவித்தவாறு காண்க. (சரு)

தாம் துறந்துபோதறகுக் குடும்பத்தார் சம்மதித்தால், அப்பதியிலிருந்து தவமபணணலாகாதோ! எனின, மேறகூறுகினறுர்.

உடுக்கை மறந்தவருக் கூர்காடென் றுண்டோ
அடுத்தயலா ருண்டோபே யானல்-சுடப்போட்
டெதிரிட்ட தெல்லா மிழந்தார்க் கிருந்த
பதியைக்கொண் டுண்டோ பயன்.

(இ-ள்.) உடுக்கை மறந்தவருக்கு ஊர் காடு என்று உண்டோ பேய் ஆனல அடுத்தயலார உணடோ எ-து. (குடும்பக்கூட்டங்களை எல்லாம் துரிசறத்துறந்து தேகத்தையும் சத்துருவாகக்கண்டு அத்தேகத்தில் நான்கு முழஞ் சுறறும்) உடுக்கையு மறந்து திரிவோர்க்கு இது ஊர் என்றும், இதுகாடெனறும் பகுத்துக்காணும் நினைப்பும் உண்டுகொலோ (அஃதென்றி) பூரணப்பேய் வய

மாலைசயினலே அவசரப்படுத்தாரும் அலாரும் உண்டு கொலோ, இங்ஙனைய உடுக்கைகை மறந்து உடுத்தார் உலொன்பதும தோன்று ஈருப்பதும அன்றி)

சட்டப் போட்டு எதிரிட்டது எல்லாம் இழந்தார்க்கு இருந்த பதியைக் கொண்டு பயன் உண்டோ எ-து. காட்டில் எடுத்தபொருள் மிகவுருசுட விளாந்துபோட்டு நின்றுறபோல, தமக்கறிவிறந்து எதிரிட்டகருவிகளை எல்லாம் துன்பமாகக்கண்டு, ஞானக்கினியினால் எரித்து இவற்றையும் இழந்தாராகச் தாம் முன்னிருந்த பதியில் இப்போது இருந்துகொண்டு பயன் என்னை! உண்டுகொல் எ-று.

இத்திருவெண்பாவால் தேகாபிமானம் விடுத்தார் அதனைப் பகையாகவும், எதிரிட்டவைகளைத் துன்பமாகவும் கண்டு, அனைத்தையும் இழந்து, பூரணமருள் கொண்டோர் இது நாடு இது காடென்றும் இவர் உடுத்தார் இவர் அயலாரென்றும் பகுத்தறிதல் இன்றாகலின், முன்னிருந்த பதியில் இப்போது இருப்பதனால் ஆகக்கடவும் பயன் ஒன்றும் இல்லையென்று அறிவித்தவாறு காணக. உடுக்கை - வஸ்திரம். (கஎ)

முன்னிருந்த பதியைவிட்டு, மற்றோர் சிவதலத்தில் ஓரிடம்பற்றியிருந்து, ஒருவர் முன்னிலையாய் உதராக்கினிக்கு அன்னமாத்திரம் வாங்கியுண்டு, தவத்தைப்பண்ணலாகாதோ? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

ஆக்கந் தரமான சுட்டறிவு கெட்டவர்க்குத்
திக்குண்டோ வெங்குஞ் சிவாலயமாம் அக்கினி
குப்பை, பிச்சை பொதுநிழ னீர் பேரிதுவே பேசா
ததம, இச்சையிருப்ப பேகாந்தத்தே

(இ-ள்.) ஆக்கமாக்கம் ஆன சுட்டு அறிவு கெட்டவர்க்கு எங்கள் திக்குண்டோ எங்கும் சிவாலயம் ஆம் எ-று. முன்கண்ட பிரபஞ்ச ஜகமெல்லாம் இப்போது ஆநந்தமாகக் கண்ட அச் சுட்டறிவு கெட்டோர்க்குத் திசை யொன்றும் இன்னதென்றும் பற்றுண்டாமோ? அவர்க்கு எத்திசையும் எவ்விடமும் சிவாலயமே ஆகும், அஃதன்றி

அக்கினிக்குப்ப பிச்சை பொதுநிழல் நீர் பேரிதுவே பேசா ஏகாந்தத்திருப்பு அம இச்சை எ-று. உதராக்கினி அவித்தற்கு ஊரினக்கண் பிச்சையும் இருத்தற்கு இடம் பொதுச்சாவடியும் மரநிழலும், தாகந் தணித்தற்கு ஏரி ஆதிநீர்களும் உளவாகலின், (அன்னம் இடம் நீர் எனும் இவற்றின் பெயரையே சொல்லார், (ஆயின் அவர்க்கு இச்சைதான் ஏது எனின், ஒருவரோடு கூடியிராது பேசாது) ஏகாந்தத்திருப்பதே அவர்க்கு இச்சையாம் எ-று.

சிவத்தை உணராதோர்க்கு எங்கும் பரிபூரணமாய்த் தோற்றும் ஆகலின், "எங்குஞ் சிவாலய மாம்" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் பிரபஞ்சங்களை எல்லாம் ஆநந்தமயமாகக் கண்ட துறவினர்க்குத் திசையாதி எவ்வி

டைத்தும் சிவாலயமாகும் என்பதும், பிச்சையாதி உளவாகலின் அன்னபானந் தரிடத்தல் குறியார் என்பதும், ஒருவரோடும் கூடாது ஏகாந்த மௌனத்திருப்பதே அவர்க்கு இச்சை என்பதும் அறிவித்தவாறு காண்க. (சஅ)

ஒருவரோடு கூடியிருந்து பேசுதலும் ஆகாதோ? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

அங்கக்கா ரன்றுதிப்பு நாவிசுவை யானதுவு
ம், சிங்கி குளிர்ந்ததுவும் போற்செகத்தோர் - ச
ங்கத்தைத், தீண்டுமன மேபகையாய்ச் சேரா து
டலோடே, மாண்டுதிரி வார்துறவா வார்.

(இ - ள்.) அங்கக்காரன் சுத்தப்பும் நாவிசுவையானதுவும் சிங்கி குளிர்ந்ததுவும்போல செகத்தோர் எ-து. நானாவேடங்கொண்டு நடிக்கும் வேடதாரி அவ்வேடங்கட்கு ஏற்றபாடை பேசுதல்போலவும், கொல்லாநின்ற வற்சநாபி ஒருவர்க்குச் சுவையானதுபோலவும், தன் காலிற்பூண்ட விலங்கு ஒருவற்கு இதமானதுபோலவும், (தந்தம் சாதிகட்கும் தொழில்கட்கும் ஏற்ற சொற்களைச்சொல்லியும், துன்பமாயுள்ள விடயங்களை இன்பமாகக் கருதிக்கொண்டும், மனைவிமுதலிய பாசவிலங்கை இதமாகக் கைக்கொண்டும் மயங்கிச் சுழலாநிற்பர்) இச்செகத்தோர்,

சாத்தனைத் தின்னும் மனமே பகை ஆயச் சேராது உடலோடே மாண்டு திரிவார் துறவு [illegible] ார் எ-று. இன்னம் [illegible] மூலாதினரா கூட்டத்தைக் கூடவேண்டுமென்று கருதும் மன [illegible] [illegible] கையாச ஆகிவிளவோர் [illegible] கூடாது உடலோடே கூடியிருந்தும் கூடாது. அவ்வுடல் வாதனைமாண்டு திரிவார் துறவினை உடையரா வார் என்றறிக எ-று.

"உடலோடே மாண்டு திரிவார்" என்றே, பிராரத்துவத்தை, [illegible] [illegible], போதவாதனை ஆகிய இம்மூன்று வாதனையும் நீத்தார் என்பதாயிற்று.

இத்திருவெண்பாவால் பிரபஞ்சிகள் ஒருவரோடொருவர் கூடுவதும், நாடு [illegible]மாய வார்த்தையாடலுமே இன்பமாயச் சுருதி [illegible] என்பதும், துறவோர் அங்ஙனஞ் செய்வது துன்பமென்று விடுப்பதுமன்றி, தம்முடலோடு கூடியுங் கூடாதிருப்பார் என்பதும் அறிவித்தவாறு காண்க. (கக)

பொன்மலைமே லாகாயம் போவார்க்குப் பூமி
யுள்ளோர், என்னவே நாதாந்த மெய்த்தினை —
என்னருகே, வாவென்று பாற்கடலில் வாழுரி
யை மணந்தோம், கூவுந் தகைமையதொக் கும்.

(இ-ள்.) பொன் மலைமேல் ஆகாயம் போவார்க்குப் பூமி உள்ளோர் என்னவே எ-து, பொன்மலை முடிமே

லை ஆகாச கமனம் பண்ணுவோர்க்கு இந்நிலத்தினைக்கண்ணுள்ளார் மிகவும் தாழ்ச்சியானதுபோல, ஞானிகட்கும் பிரபஞ்சிகட்கும் உயர்ச்சி தாழ்ச்சி இருபடவும்,

நாதாந்தம் எய்தினோர் என் அருகே வா என்று பாற்கடலில் யாழ் அரியை மனோவேகமாகவும் அழைக்கவும் ஒக்கும் எ-று. நாதாந்தத்துவத்தின் முடிவாயிருந்த திருவருளை அடைந்த ஞானிகளைப் பஞ்சபூதகாரியந் தானுமிய தேகசாருகி, ஆகாயவழிப் பறந்து செல்லும் பிரபஞ்சி ஒருவன் என்னைக் கரையருக என்றழைத்தல் பாற்கடலின்கண் ஆலிலையில் பள்ளிகொள்ளாநின்ற பெருமானைப் பார்த்து, ஓ தயவனே நீரும் இக்கடல்மிசைமிகந்து துயிலாகின்றீர், யானும் இக்கடல்மிசை மிதந்து துயிலாகின்றேன், உமக்கும் அரியென்று பெயர், எனக்கும் அரியென்று பெயர். ஆகலின். என்னருகே நீர் வருக என்றழைக்கும் முறைமையையும் ஒக்கும் எ-று.

பொன்மலை முடியை நாதாந்தத்திற்கும், அம்மலைமுடிமேல் தோன்றும் ஆகாயத்தை இந்நாதாந்தத்தில் தோன்றும் திருவருளுக்கும், ஆகாயத்தில் கமனம்பண்ணுவோனை இத்திருவருளையும் கடந்துசெல்லும் ஞானிகள் அறிவிற்கும் உவமித்துக் கூறியவாறு காண்க. ஞானிகள் தத்துவங்கட்கெல்லாம் முடிவாயநின்ற பரிபூரணத்தை அடைந்தவர், பிரபஞ்சிகள் தத்துவங்கட்கெல்லாம் அடியாயுள்ள பஞ்சபூதகாரியம் தானுயுள்ள தேகத்தை அடைந்தவர் ஆகலின், "பொன்மலைமேலாகாய

ம்போவார்க்குப் பூமியுளா ரொன்னவே" என்று அங்ங
னம் உவமை கூறினார். ஞானிகளது மகிமையை அறி
யாததால், அவரும் உலகத்தின்கண் இருக்கின்றார், யா
னும் உலகத்தின்கண் இருக்கின்றேன், அவருமனிதர், யா
னும் மனிதனென்று கருதி அழைத்தான் ஆகலின், "பாற்
கடலின் வாழரியை மண்டூகங் கூவுந்தகைமையதொக்
கும்" என்று இங்ஙனம் உவமை கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகட்கும் அஞ்ஞானிகட்
கும் தாரதம்மியமும், அவரை இவனெண்ணுமல் அழைப்
பதும், இங்ஙனமென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௨௦)

ஆயின்பத்தியோடு மனமொழி மெய்களால் அவரை
வணங்கி என்மனைக்குத் தேவரீரெழுந்தருளுக. என்று
ஒருவன் அழைத்தால் செல்வரோ? எனின், மேற்கூறு

கும்பிட்டுங் கீர்த்தித்துங் கோடி யுபசாரம்
வம்பிட்ட பத்தி வலைவழியை-நம்புவரோ
ஊனுறுதி வாதனைக ளொன்றுந் தவப்பெருமை
வீணே விளக்கு மெனின்.

(இ-ள்.) கும்பிட்டும் கீர்த்தித்தும் கோடி உபசாரம்
வம்பு இட்டபத்திவலைவழியை நம்புவரோ எ-து. ஒரு
வன்வந்து அட்டாங்கபஞ்சாங்கத்தோடுவணங்கியும், அ
நேகதோத்திரங்களைப் பண்ணியும், சுவாமிகள்! அடியே

ன்மனைக் கெழுந்தருளுக; என்று கோடி பேதங்களாய் உபசாரங்களைச் செய்தும், இங்ஙனம அழைக்கும் புது மைபொருந்திய பத்தியாகிய வலைநெறியை ஞானிகளாயினார் ஓர் பொருளாகக் கருதிச்செல்வரோ. (ஆயின் அன்போடு வணங்கி அன்னங்கொடுக்கிறேன் எனறழைத்தால் அவ்வன்ன மாத்திரஞ் சென்று வாங்கிக்கொள்ளலாகாதோ? எனின்,)

ஊண் ஆதிவாதனைகள் ஒன்றாத அப்பெருமை வீணை விளைக்குமெனின எ-து. ஊண உடுக்கை முதலிய வாதனைகளையும் விரும்பாத அந்த அவா அறுதியாகிய பெருமை அவரிருக்குமிடத்து அவா வேண்டாளென்று தளவும் வீணாய் அவ்வூணாதிகளைக் கொடுப்பிக்கும் ஆயின, எ-று.

உபசாரமிகுதியை, "கோடி" என்றும், ஒருவரும் அங்ஙனஞ்செய்யக்கண்ட தின்மையால, "வம்பிட்ட" என்றுங்கூறினார். "ஊணாதிவாதனைகள" எனவே, நோய் குளிர்கட்குமருந்தும உறையுளும்வேண்டார, எனபதாயிற்று. (உக)

தாம் ஊணாதிகளைவிரும்பி ஒருவரைப் பின் சேறலாகாது. அன்றி, ஒருவர் அன்போடும் வணங்கி ஊணாதிகொடுத்தற்குத் தம்மனைக் கழைத்தாலும் செல்லாதிருப்பது எதுகாரணம்? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

கருமந் திரிவிதத்திற் கட்டவிழுங் காலம்
அரவுந் தவளையும்போ லாகி-இருதலையில
கொள்ளியெறும் பாயுடம்பே கூற்ருகித் தோற்
உள்ளினரு மூருமென்னு கும். [றுமெனில்

(இ-ள்.) திரிவிதத்தில் கருமம் கட்டுஅவிழும் காலம் அரவும் தவளையும்போல ஆகி இருதலையில் கொள்ளி எறும்புஆய் உடம்பேகூற்றுஆகித் தோற்றும்எனின் எ-து ஞானாசாரியர் கிருபா நோக்கத்தாலும், கரசரண பரிசத்தாலும், திருவாக்காலும், அவரது ஆணவம் மாயை கன்மங்களாகிய கட்டு விடுதலையாகாநின்ற காலம் ஆகலின், தம்உடம்பே பாம்பும் தாம் ஓர் தவளையும்போலாகி, அவ்வுடம்பே இருதலையும் எரிசூழ்ந்த கொள்ளியாகி, தாம் அகக்கொள்ளிக் குழலுட்சுழலும் எறும்பாகி, அவ்வுடம்பே தம்மைப் பிணித்துச்செல்லும் கூற்றாகித் தோற்றும்எனின்,

உள்ளினரும் ஊரும் என்னாகும் எ-து. இங்ஙனம் பகையாயத் தோற்றும் உடம்பிற்கு உபசாரஞ்செய்யக் கருதினோரும், அவர் அழைத்துச்செல்லும் ஊரும், அவர்க்கு என்னபயனைத்தரும் எ-று.

பாம்பு தவளையைப்பற்றி நிற்றல்போல் உடம்பு அவனைப்பற்றி நிற்றலானும், நெருப்பவியும் அளவும் சூழ்ந்து கண் வருந்திச்சுழலும் எறும்புபோல் வாழ்வினை அறும் அளவும் உடம்புள் வருந்தி இருத்தலானும், கூற்று உயி

ளாயபின்புத் சேறபோல;' அவனைப் பற்றிநின்ற பிசாசையாதிகளுக்குச் செல்லப்படாதலானும், ஆங்ஙனம் உவமங்கூறினார். ஒருவன் தனக்குப் பகையாயினார்மேல் வெறுப்புண்டாவதும் அன்றி, அப்பகைவர்க்கு இதஞ்செய்வார்மேலும் வெறுப்புண்டாவதுபோல, அவர்க்குப் பகையாகிய உடம்பின்மேல் வெறுப்புண்டாவதும் அன்றி, அவ்வுடம்பிற்கு இதஞ்செய்வார் மேலும் வெறுப்புண்டாம் ஆகலின், 'உள்ளனராமுறுமென்றும்'' என்றும். ''திரிவிதத்திறகட்டலும்'' என்றமையால், இரண்டுமலமும் வருவிக்கப்பட்டன. (உஉ

ஞானாசாரியனை அடைந்தாரும் ஓசரிகளை ஒருவனசெய்யும் உபசாரத்தை அங்கீகரிக்க வேண்டியார் இவர் என்னை? அங்ஙனம் அங்கீகரியாதொழுபவது என்னை மேற்கூறுகின்றார்.

பிறவாத யோனி பிறந்துபிறந் தெல்லாம்
அறிவானு ஞானா றறியா - அறிவை
அறிந்துபி னண்ட வழிபருந்திற குஞ்சாய்ப்
பிறந்தவர்க ளேல்பாராப்பார் பின்.

(இ-ள்.) பிறவாத யோனி பிறந்து பிறந்து எல்லாம் அறிவான் நான் ஆர் என்று அறியா அறிவை அறிந்து எ-று. தெய்வமானுடப்பிறப்பு அன்றி, மற்றைப்பிறவாத யோனிபேதங்கள் எல்லாவற்றுள்ளும் அளவில காலம் சென்றுசென்று பிறந்து எய்த்து, பின்னர்த் தெய்வ

கதியாய்ப் பிறவிகட்கு எல்லாம் சாட்சி, தன்னை அறிந்தருளுதலாய இம்மானுடப்பிறவியிற் பிறந்தும், இந்தேகத்துள் இருந்து எல்லாவற்றையும் அறிவானாகிய யான் யாரென்று அறிதற்கு அரிதாய அறிவை இம்மானுடதேகம் அநேகத்தாற்செய்த சிவபுண்ணியமேலீட்டால் இப்போது அறிந்து,

மீன் அண்ட வழிபருந்தில் குஞ்சு ஆய்ப் பிறந்தவர்கள் பின் என் பார்ப்பார் எ-று. நீருள் நுழைந்துசெல்லும் மீன்முட்டை வழித்தோன்றுங் குஞ்சு ஆகாயத்திற்செல்லும் பருந்தின்முட்டை வழித்தோன்றுங் குஞ்சாய்ப்பிறந்ததுபோல, பிறப்பிறந்து ஏதுவாய்ப்பிறந்த பிறப்புக்கள் நீங்கி, வீட்டிற்கு ஏதுவாயப்பிறந்தோர்கள் இப்போது மாறைப்பனைப்போலும் ஊர் உறவு என்று என் பார்ப்பார் எ-று.

முட்டைவழித்தோன்றல் இரண்டிற்கும் ஒத்ததாயினும், முன் நீருட்சென்றதும், பின் ஆகாயத்திற்செல்வதும் ஒவ்வாததுபோல, முன்னரும் இப்போதும் பிறந்த மானுடப்பிறப்பு ஒக்குமாயினும், முன்பிறப்பிற்சென்றதும், இப்போது வீட்டிற்செல்வதும் ஒவ்வாது. ஆகலின், இங்ஙனம் உவமைகூறினார். முற்பிறப்பில் சிவபுண்ணியமேலீட்டால் இப்பிறப்பில் எளிதில் தன்னை அறிந்தமையால், "அறிந்து பிறந்தவர்கள்" என்றார். தன்னை அறிந்தால் தலைவனையும் அறியலாம் ஆகலின், "நானொன்றறியாவறிவையறிந்து" என்றார். (௨௩)

இங்ஙனம் ஊர் உறவாதி ஒன்றும் வேண்டார்க்குப் பெருமை தான் யாது! எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

அரசர்க் குடைமை யளவற்ற பேறே
பெருமையா னாற்போலப் பெற்ற – அரிபிரமர்க்
கப்பாலாம் வாழ்வு மணுவாகி யாதுமறல்
இப்போ பெருமை யிவர்க்கு.

(இ-ள்.) அளவு அற்ற உடைமை பேறே அரசர்க்குப் பெருமை ஆனால் போல எ-து. அளவற்ற திரவியம் ஆடை பூடணாதிகளைப்பெறும்பேறே அரசர்க்குப் பெருமையானாற்போல,

பெற்ற அரிபிரமர்க்கு அப்பால் ஆம் வாழ்வும் அணு ஆகி யாதும் அறல் இவர்க்கு இப்போது பெருமை எ-து. அவ்வரசர் முதலியோர் வாழ்விறந்து மேலாய வாழ்வினைப்பெற்ற அரிபிரமர் வாழ்விறகும் அப்பாலாகிய பதமுத்திவாழ்வுகளும் அணுமாத்திரம் இன்பமாய் அழியும் எனக் கண்டிருந்த இகபரவாழ்வுகளில் யாதொன்றினும் பற்றற்ற இப்பற்றறுதியே இவர்க்கு இப்போது பெருமையாம் எ-று.

"அரசர்க்குடைமை" என்று பொதுப்படக் கூறினமையான், நால்வகைச்சேனை நால்வகை அரண் நாடு தேசங்கள் முதலியவுங்கொள்க. அவர்க்கு அப்பேறு மேன்மேல் பெறுவது பெருமையானாற்போல், இவர்க்

கு அப்பேறு மேன்மேல் விடுவது பெருமை எனபதும், அவர்க்கு அப்பேறின்மை சிறுமையாவதுபோல், இவ ராக்கு அப்பேறுபெறுவது சிறுமை எனபதும், பேற்றி னமேலபற்றுப பிறவிக்கேது, அப்பேற்றினமேற் பற்ற றுதிவீட்டிற்கேது என்பதும், பிறப்பை அடைதல் சிறு மை வீட்டை அடைதல பெருமை என்பதும் இதனு றகாண்க. (உச)

இங்ஙனம் இருந்தஞானிகள் வீட்டிற்கு ஏதுவாகிய சரியாதிகளைத் தான் செய்யார்களோ ? எனின, அவர் செய்யுஞ் சரியாதிகள் இவை என்று மேற்கூறுகின்றார்.

சரியை யுடல்வெறுத்த றன்னை யறிதல்
கிரியோகங் கூடாமை கேளாத் - திருஞானம்
வேறின்மை பேரின்பம் வீட்டுதியா மேலீடு
பேறின்மை தானே பெறல்.

(இ-ள்.) சரியை உடல் வெறுத்தல் கிரியை தன்னை அறிதல் யோகம் கூடாமை எ-று. அவர்க்குச் சரியையா வது மலச்சுமை, துக்கம் விளைக்கும் குரம்பை, அநித்தி யவிருது எனக்கண்டு, உண்டி சுருக்குதல் முதலியவற்று ன உடலத்தை வெறுத்தல், கிரியையாவது தத்துவம் முப்பத்தாறையும் நியதிகளைந்து அவற்றின் முடிவினின் ற தம்மை உள்ளபடி அறிதல், யோகமாவது *அங்ஙன ம் தம்மை அறிந்தவிடத்துத் தமக்கு உயிர்க்குயிராயிரு

ந்த திருவருளைக்கண்டு அவ்வருளே வடிவாகியிருந்து
முன் நீக்கநின்ற கருவிகளோடுங் கூடாமை,

கேளாத் திருஞானம் வேறு இனமை பேரின்பம்விட்
டுத்தியா மேல ஈடுபேறு இனமை பெறல தானே எ-து
அம்மூவகையானும் உண்டாம கேட்டறியலாகாத அ
றுகியஞானமாவது (அவ்வருளே வடிவாயிருந்த தாம்
சிறிதும்தோன்றாது பணியே ஆகிய) வேறின்மையினை
யும், அதனமேல் பேரின்பம் விட்டுத் தோனறாத மேலீ
ட்டினையும், இவ்வினபத்தைப் பெறறே மெனனும் பே
றின்மையினையும் பெறுதல் தானேயாம் எ-று.

ஞானசாரியர் மௌனமொழியால் அறிவிக்க அறித
லான, "கேளாததிருஞானம்" எனறும், இனபமேலி
டாமுன விட்டுத்தோன்றலான "விட்டுதியாமேலீடு" எ
ன்றுங் கூறினார். பேறின்மை இனபாதீதம்.

கும்பிட்டென்னும் திருவெண்பாமுதல் இவ்வாறு
திருவெண்பாவானும் ஞானிகளினது இயற்கை நெறிக
ளினது முறைமை அறிவிததவாறு காண்க. (உ௫)

துறவு முற்றிற்று.

ஆ அதிகாரம் எ-இ-திருவெண்பா - சஅஅ.

௧

திருச்சிற்றம்பலம்.

௮-ம் அதிகாரம்

அவத்தைத்தன்மை.

இங்ஙனம் சரியாதிகளினீந்து உட்டுறவு புறத்துறவுடையராய், பிருதிவிமுதல் நாதத்தத்துவம் ஈறாகச் சொல்லப்பட்ட தத்துவ முப்பத்தாறையுங்கடந்து, ஆணவ இருளையுங்கடந்து, ஆன்மதரிசன முதலிய சுத்தாவத்தையில் நிற்போரது தன்மை கூறினமையால், இவ்வதிகாரத்திற்கு அவத்தைத் தன்மை என்று பெயராயிற்று.

உண்டொழித்துத் தேடு முடம்பரா யொன்
றுமுதல, அண்டர்பதத் தப்பாலு மைம்புலத்து
ம் - உண்டு, மழுங்கினர்க்குப் போகம் வருத்த
மாய்த் தோன்ற, எழுந்தவருள் கெட்டே னிதெ
ன்.

(இ-ள்.) உண்டு ஒழித்துத் தேடும் உடம்பர் ஆய் ஒன்றுமுதல் அண்டர் பதத்து அப்பாலும் ஐம்புலத்தும் உண்டு மழுங்கினர்க்கு எ-து. ஒருடம்பில் பிராரத்தத்தை உண்டொழித்து, அவ்வுடம்பில் அவ்வினையை உண்டொழித்தற்கு இடையே, இதாகிதங்களாகிய தொடர்பால் தேடும் ஆகாமியத்தால் தொன்றுதொட்டுவரும் உடம்புகளை உடையராய், இப்பூலோகமாகிய ஒன்றுமு

தல் தேவர் பதவிக்கு அப்பாலும் ஆண்டாண்டுச் சென்றிருந்து ஐம்பொறிகளானும் அவ்வவ்வுடம்புகட்கு ஏற்ற விடய போகங்களை இன்பமாகக்கண்டு உண்டு அளவில் காலந்தழும்பேறினோர்க்கு,

போகம் வருத்தம் ஆய்த் தோன்ற எழுந்த அருள் கெட்டேன் இது என் எ-து. அப்போது இ... மாய்த்தோன்றிய போகம் இப்போது துன்பமாய்த்தோன்ற உதயமாகிய திருவருள், கெட்டேன் ஈது என்கோல் என்று.

ஓர்பிராகாரம் இன்றிச் செய்தவினையின் பேதப்படியே தநுகரணபுவன போகங்களும் பேதித்துத் தோன்றலான், "தேடுமுடம்பரா யண்டர்பதத்தப்பாலுமைம் புலத்துழுண்டு மழுங்கினர்க்கு" என்றார். தநுவாதிகள் பேதிப்பதாவன நல்லதேசத்து நல்லோர்கள் அங்கீகரித்த போகத்தைப் புசித்தலானும், நல்லநினைவோடும் நல்லசொல்லோடும் நற்றொழிலைச் செய்தலானும், பொல்லாத தேசத்துப் புன்போகங்களைப் புசித்தலானும், பொல்லாத நினைவோடும் பொல்லாதசொல்லோடும்பு. ன்றொழிலைச் செய்தலானும், இவற்றுள் ஒன்று நன்றும் ஒன்று தீதுமாய் மாறிமாறி வருதலானும், இவைமுதலாயவற்றால் பேதிப்பதெனக்கொள்க.

இத்திருவெண்பாவால் சுத்தாவத்தையில்நின்று அருளைத் தரிசித்தோர்க்கு விடயந் துன்பமாய்த் தோற்றும் என்று அறிவித்தவாறுகாண்க. (க)

வாசகத்துங் கோவையினு மாணிக்க மாகவழுங்
காசைத் துறையநந்த மாமதிலே-ஆசை
இருதலைப்பாலேக மெனவிரண்டா மித்தில்
ஒருதலைக்கா மநதுறவன் றே.

(இ-ள்.) மாணிக்கம் ஆக வழுங்க வாசகத்தும் கோவையினும் ஆசைத்துறை அநந்தம் ஆம் எ-று. மாணிக்கமணிபோல ஆகப் புலவரான ஒடுக்கத்து வழுங்காநின்ற சங்கத்தார் முதலியோர் கூறிய ஆசிரியப் பாக்களினும், மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் அருளிச்செய்த திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார்முதலிய கோவைகளினும், காமத்தினால் இலக்கணமாகக் கூறப்பட்ட கிளவித்துறைகள் அநந்தம் ஆகும்.

அதிலே ஆசை இருதலைப்பால் ஏகம்என இரண்டாம் இதில் ஒருதலைக்காமம் துறவுஅன்றே எ-று. அக்கிளவித் துறைகளுள் காமம் தலைவனும் தலைவியும் ஆகிய இருவர்பாலும் சமனொத்தாக கூடுவதாகிய இருதலைக்காமம் எனவும், ஒருவர்பாலமிருந்தும் ஒருவர்பால் குறைந்தும் காமம் ஒவ்வாது கூடுவதாகிய ஒருதலைக்காமம் எனவும், இரண்டுள் அடங்குவதாம். இவற்றுள் தலைவன் விழையாதிருப்பத் தலைவி விழைந்துபற்றும் ஒருதலைக்காமம்போல விடயாநந்தத்தைத் துறந்து சொரூபாநந்தத்தைப் பெறும்பொருட்டுச் சுத்தாவத்தையில் நிற்போர்க்கு இச்சொரூபாநந்தம் கிடைத்தது ஆயினும்

இவ்வானநதத்தையே பெற விரும்பிததொடாநது நிறப தானன்றே றுறவாவது எ-று.

தலைவனகூடி இனபம கொடாசுருபபினும தலைவி த னதுகறபால பிறனை விழையாது அததலைவனையே வி ழைநது நிறறலபோல, சொருபாநநதம தனககு கி டைததிலது ஆயினும தனது தவசசறபால விடயாநந ததனை விழைபாது சொருபாநநததனையே விழைநது நிறகவேணடுமெனபதும தலைவி கறபினைககணடு தலை வன காருணியததால அவடகு இனபஙகொடுததலபோ ல, இவன தவசசறபினைககணடு சிவம காருணியததால தன தாநநததனை இவனுககு கொடுககு மெனபதும, இவ்வுவமைக குறிபபுமொறறாற காணக. வாசகமபோல இருததலின ஆசிரியபபாவை வாசகமெனறார். (உ)

இததிருவெணபாவால சொருபாநநததனை விருமபி சசுததாவததையில நிறபோாகது இசசொருபாநநதம கிடைததிலது ஆயினும, இவ்வாநநததனையே விருமபுவ தனறி, அசுததாவததையில திருமபி அவ்விடயாநந ததனை விருமபல ஆகாதெனறு கூறியவாறுகாணக.

சாத்துவித மெட்டாய்த் தசவவத்தை யாயத்த
ன்னை, நீத்தவனுய்த் தானுப்பின் னேயமாய்க-
கூர்த்தெல்லாம், சுத்த வவத்தைத் துவட்சிதுக
ளற்ற, அத்துவிதாக கேதுமுநி யா.

(இ-ள்.) சாத்துவிகமெட்டுந் துய்ய தச அவத்தைத்துப் பத்தனை நீக்கவல்ல துய்ய ஞான ஆயப்பிரமேயமதுயாக் கூடாதத் தெல்லாம் ஈத்த அவத்தைத் துயட்சி எ-று. இராசத தாமத காரியங்களையெல்லாம் நீக்கிச் சாத்துவிக காரியமாகிய நிராசை முதலிய எண் குணங்களையும் உடையவனாகி, அருகிய போக முதலிய பத்தவத்தைகளையும் உடையவனாகி, இந்த நற்குணங்களால் தத்துவ முப்பத்தாறையும் கடந்து தன்னையறிந்து அருளோடு சேர்ந்து தற்போதம் அடங்கினவனாகி, பின்னாப் பராயே காணுபி. பின்னர்ப் பரமசிவத்தோடு ஒன்றாகி, இங்ஙனம் ஒருவன் தன்னைத்தான் அறிந்து சென்றவிடமெல்லாம் பரிபூரண அநுபவங்களாகும்.

துகளறுற்ற சுத்தாவித்தாகச் சேர்தும் உத்தியா எ-று. இத் தசசுத்தாவத்தைகளை அறிந்துசென்றபோதம் அறச் செலுத்தோகும் இரண்டறக்கலந்த அத்துவித்தத்தை உடையோராகு முறைகூறிய அநுபவங்களுள் யாதொன்றேனும் தோன்றுதா (இவர் மௌனருந்தமாயிருப்பர்) எ-று.

சாத்துவிதம் எட்டாவன நிராசை, தவம், பொறுமை, கிருபை, சந்தோடம், வாய்மை, அறிவுடைமை, அடக்கமுடைமை இவை எண்வகையும் எனக்கொள்க. தசஅவத்தையாவன பிரபஞ்சத்தை மாயாவடிவமாய்க் காணுதல் அருள்வடிவாய்க்காணும் அருகிய நோக்கமும், கருவிகளை நியதிகளையும் சிதநீனையும், முற்பிற

வியிற்பட்ட துன்பங்களை நினைத்து நெட்டுயிர்ப் பெறிதலும், திருவருள் மேலிட்டால் உடம்பில் இளஞ்சூடெழுதலும், ஊணுறக்கங்களைத் துறத்தலும், ஒருவரோடு உரையாடற்கு நாணமுறுதலும், மௌனமாயிருத்தலும், பித்தேறினார்போலப் பிரபஞ்சப்பகுப்புத் தோன்றாதிருத்தலும், பிராணவாயு இறங்கு மூச்சொத்திருத்தலும், போதம் இறந்துநிற்றலும் ஆகிய இவை பத்துமெனக்கொள்க. சுத்தாவத்தையைக் கோடிக்கூடி அயற்றில் தோன்றும் அநுபவங்களைப் போதஞ்சுருங்கின்று அறிதலானும், அப்போதம் செய்கல் வாராதமுத்தக்கதாய் ஒர்கால் உயராத அநுபவமாயும், ஓரால் தாழ்ந்த அநுபவமாயும், மாறித்தோன்றலானும், "துவட்சி" என்றார். கேவலாவத்தையோடு ஒணமை நீங்காது ஆயினும், அதனதுகாரணம் போதமிறக்குமளவும் இருத்தலின் போதத்தை, "துகள்" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானசாதகர் இலக்கணமும் சாத்தியரது இலக்கணமுங் கூறியவாறுகாண்க. (௩)

அவ்வநுபவங்களை அறிந்து சொல்வது வாக்கு ஆகலின், இவ்வாக்கினை மௌனமாக்குவது முத்தியன்றோ? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

உரையொடுங்கிற் போத முதிக்கு மொழிவே
அருளா மதன்போக் கசையாப்-பரையோகம்
போறும் சுகாதீதம் புண்ணியர்க்குப் பொய்யுதி
தேனோர்க்குப் பல்விதமா கும். [யா

(இ-ள்.) உணர்வொடுங்கின் போதம் உதிக்கும் ஒழிவே அருளாம் அதன்போக்கு அசையாப் பரையோகம் போனால் சகாதீதம் எ-று. வாக்கின் மௌனமாக்கின் உள்ளே போதம் தோன்றும், ஆகலின், அவ்வாக்கு மௌனமும் முத்தி அன்று. ஆயின் போதம் அடக்கின் முத்தியோ? என்னின்) போதம் அடக்கின் அருள் தரிசனம் ஆகலின், அப்போதம் அடக்கல் முத்தி அன்று. (ஆயின் அருள் தரிசனம் நீக்குதல் முத்தியோ? என்னின்) அவ்வருள் தரிசனம் நீக்கின் போக்கு ஒழிந்திராமல் அசையாப் பரையோகம் ஆகலின், அவ்வருள் தரிசனம் நீக்குதல் முத்தி அன்று. ஆயின் பரையோகம் நீக்குதல் முத்தியோ? என்னின்) பரையோகம் நீக்கின் சகப்பேறும் ஆகலின், அப்பரையோகம் நீக்குதல் முத்தி அன்று. ஆயின் அச்சகப்பேறு நீக்குதல் முத்தியோ? என்னின், அச்சகப்பேறு நீக்குதலே சகாதீதம், இச்சகாதீதமே முத்திநிலை.

புண்ணியர்க்குப் பொய் உண்டாய் ஏன்றோர்க்குப் பல விதம் ஆகும் எ-று. இச்சகாதீத முத்தியை அடைந்த புண்ணியர்க்கு மேற் கூறிய சுத்தாவத்தையில் தோன்றும் பொய்கள் யாவும் தோன்று. இம்முத்தியைப் பெறாது அச்சுத்தாவத்தையில் நிற்போர்க்கு அநுபவம் பலவிதமாய்த் தோற்றும் எ-று.

பரையோகம்கூறி அதற்கப்பால் சகாதீதங் கூறினமையால், இவற்றிற்கு இடையில்தோன்றும் சகப்பேறு

வருவிக்கப்பட்டது. பரிபூரண சிவத்திற்குத் தம்மைச் கொடுத்தலாலே பெருநாரிகளை, "புணரியார்" என்றார். சுகாதீதத்திற்குச் சுத்தாவத்தைக் காட்சி பொய்யாகலின் "பொய்யுந்பாடு" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் முத்தந்மை ஈடு தனது அறிவித்தவாறுகாண்க. (௪)

ஆங்கு சாதீத முத்தியுடையராகாது முதலாகிய சுத்தாவத்தையில் நிற்போராகுங் குணங்கள் யாவை? என்னின், மேற்கூறுகின்றார்.

கருவி கழல வரைநோக்காஞ் சிந்தை
பெருமூச்சாம் போதம் பிறியில்-அருளாய்
வெதும்பி யுடல்வெறுக்கு மின்பாய் விகளம்
முதிர்ந்துரையு நாணுமொடுங் கும்.

(இ-ள்.) கருவி கழலவரை நோக்குஆம் போதம் பிறியில் சிந்தை பெருமூச்சாம் எ-து. கருவிகள் நீங்கவே மலைமேல்நின்று நோக்குவோர்க்கு நிலத்திணைகண் உள்ள பொருள்கள் அருகித்தோற்றுமாப்போல, (பிரபஞ்சம் எல்லாம் பொய்யாய்த் தோன்றுவதாம்) அக்கருவிகளுள் அதோமுகமாய்நின்ற போதம் அவற்றைப் பிறியில் (ஊர்த்தமுகமாய்நின்று தன்னை அறியும், அங்ஙனந் தன்னை அறியும்போது இங்ஙனம் இருக்கின்ற யான் எனும் புகன்றால் நாங்கூழ் அரிப்புண்டதுபோல், அளவில்காலம்

அக்கருவிகளால் அறிப்புண்டேனே என்றாம்) மிக்குறை
டால் கெட்டுவிரிப்புளராம்.

அருளாய உடலிலெடுத்தம்பிலெயுக்கும் இன்பமாய வ
கரம் பூரணாந்த உலையும் நமதான ஒழிக்கும் எ-று. (ஞ
ானிகள் அறிந்த பிலனர்; அருளதிசயம் உலையாய், (பி
ளைகள் அவ்வருமை காணாது மருவாதே) இம்மாயா உடலை
மெய்யெனமதித்திருக்கின்ற வெறுப்பவர். (மீக்ளார்) ஆகோத்திரனை
யாய், (அஞ்ஞானத்தேர்டாய)உண்மைத்தவமிசைக்கொ
ண்டு கொண்டவாரிருப்பர். மக்களுமீ, (பிரபஞ்சத்தா
ல்வரு மயக்கமாய) மயக்கமேல் நடம் எ-று.

"கோதமபிறிலெ" என்றதனால், ஞானமே ஆறிக்கெத
னமுமாகு மெனப்பட்டது. "அருமாய்" என்றதனால்,
அவளதிசயம் வருமிலெனப்பட்டது. எனவே ஒழிக்க
லவது கொடல் பூசிவாயு, செய்திலை என்று உலக
ந்தார் பதிப்பன குறிப்புணரும் மேனமே எனக்கொள்க.

இக்குருவென்பாலான் சருமிகளை திக்கியவிடத்து வ
ருமா குணமும், அன்னை அறிந்தவிடத்துவருங்குணமும்,
திருவருள் தோன்றியவிடத்து வருங்குணமும், ஆனந்த
ம் தோன்றியவிடத்து வருகுணமுங் கூறியவாறு கா
ணக. (௫)

வேர்க்கும் விழிக்கதும்பும் பொய்யறியின் மெய்
வெதும்பி, ஆர்க்கும் விறைக்கு மருளுதிப்பின்-
வாக்குமனம், நின்றுபரி பூரணமாய் வேயத்தே
கார்க்கதமாய்க், கன்றிய் புளகிதமாங் காண்.

(இ-ள்.) வேர்க்கும் விழி ததும்பும் பொய் அறிவினை மெய் வெதும்பி ஆசகுமம் விறைக்குமம் எ-று. (பொய்யாகிய கருவிகளை உள்ளபடி பொய்யாய அறிவினை, மெய்யில்) வெயர்வை அரும்பும், விழியில் நீர் ததும்பும், எல்லாம் பொய் என்றறிந்துகொண்டேன் என்று உடலைத் தன் இளக்குட்படி ஆவாரிப்பன், (பின்னர் தன்னை உள்ளபடிகண்டு ஒன்றினையும் நாடாது) உடம்பு அசைவற இருப்பன்,

அருள் உதிப்பின் வாக்குமனம் நின்று பரிபூரணமாய் நேயத்தே காகக்குமாய்ப் சனிப்புளகமாம் எ-று. (பின்னர்) அருள்கொண்டமிட்டது வாக்குமனங்களில்நின்று அவ்வருள் பரிபூரணமாயத்தோன்ற இதற்கு மூலமாய நேயத்தை(என்னறக்கு அடைவேன் என்று அந்நேயத்தைநாடி, மேகம் குமுறுவது போலாய உள்ளேகுமுறி உள்ளம்வெதும்பி உடலம் உரோமாஞ்சலியாம் எ-று.

வாக்குமனங்களில் நின்று அருள் பூரணமாய்த்தோன்றுவதாவது மனத்தால்நினைந்த நினைவு நினைந்த தில்லையாயும், வாக்காற் சொன்ன சொற்கள் சொன்னதில்லையாயும், தனக்கநுபவமாய்த் தோன்றுவதாம் எனக்கொள்க.

இத்திருவெண்பாவால் கருவிகளைப் பொய்யென்றறிந்தவிடத்துவரும் குணமும், திருவருள்உதித்த விடத்துவருங்குணமும், அறிவித்தவாறுகாண்க. (௬)

பேயைப் பெண்ணென்றிருந்தும் பித்தனைக்கு
ப் பொன்றோற்றும், மாயந்தா னுண்டெனமா
ண்டுமயல்-போயத், திடீகம்மே பித்தாயத் தெளி
மயலானாற்போல, நடக்குமருண் மேலிட்டகால்.

(இ-ள்.) பெண் பேயை என்று இருந்தும் பித்தனைக் குப்பொன்றோற்றும் மாயத் தானுண்டென மயல்போய மனமமாண்டு எ-று. பெண்களைப் பேயென்றெண்ணும் பித்தது வாதிப்பவனொரு கண்டிருப்பதாயும், பித்தனைக்குப் பொன்றோற்றும் போலக்காயக் காண்பதாயும், உதாரணமாய் நோன்று மாயத்தைத்தக் காட்டி மூழ்ப்பிய ஊனை யானு கண்டபின்னும் வாங்கி உண்டு அவை ஈனமேல்வைத்து) மடிந்துபோய (அவற்றை மெய்ப்பொருளாக்கொண்ட) மனமும் இறந்து.

அதிடீகமே பித்தாயத் தெளிமயலானாற்போல் அருள்மேலிட்டகாள் நடக்கும் எ-து. (அப்பொருந்தல் அருந்தல்களையும் அவற்றிற்கு ஏதுவாய பொன்னையும் விழைந்து நெடுநாள் பிறவித்துன்பத்தால் வருந்தினே மன்னும்) அந்தத்திடீக்கந்தானே விடாப்பிராந்தியாய் அறிவுபயித்தியங் கொண்டோனைப்போலவும் திருவருண்மேலிட்டகாலத்து விளங்கும் எ-று.

பேய்பிடியுண்டு விடுபட்டோனுக்கு ஓர்காலத்து அதனைக்கண்டபோது பயந்தோற்றல்போல், முன் பெண்களால் வருந்திய வருத்தத்தைநோக்கி அவரைக்கண்ட

போது பயந்தோறுதலான அச்சமும் உவமைகூறினார். "தெதளக்குப் பொன்போற்றும்" என்று அசனிதுமே றி ழிவாய்க் கூறினமையால் ஒட்டுச்சினைக்கீயும் சி லசாகளையும்போல் சாண்பா எனப்படும். [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] உலகக்காரிக [illegible] [illegible] "[illegible] [illegible]போல" என்றார்.

இத் திருவெண்பாவால் [illegible] மேம்பட்டார் [illegible] [illegible] குணம் [illegible] கூறியவாறு காண்க. [illegible]

மலட்டுமக னீங்கி வரக்கண்ட தாய்தா
லலைத்து மகிழு மதுபோல் - உலப்பிலாக்
காலங் கழிந்ததையுங் காணுந்தைக் கண்டவிட
மாலு மழுதுசிரிப் பார்.

(இ-ள்.) மலட்டு மகன் நீங்கி வரக்கண்டதாய் தால லைத்து மகிழும் அதுபோல எ-று. (மலடாம் மலடிக்கு அ (பின்னர் அரிதாய்ப்பெற்ற) புதல்வன (தனமனைவிட்டு) நீங்கி (அயல்மனையிற்சென்று மீண்டு) வர எதிர்கண்டதா ய் (சென்று எடுத்து மார்போடணைத்து முன்னர் அவ னைப்பெறாத காலத்தையும் இப்போது அவனைப் பெற் றுக் கண்டகாட்சியையும் நினைந்து) தாலாட்டுதலோடு அழுது அவ்வழுகையோடும் சிரிக்கும். அதுபோல்,

உலப்பு இலாக்காலம் கழிந்ததையும் காணாத்தைக்கண்டகளிப்பாலும் அழுதுசிரிப்பார் எ-று. (திருவருளைப்பெறுமுன்) அளவிறந்தகாலம் (பிறவியில்) வீணாய்க் கழிந்ததைக் கண்டு இயவர்களுமும், (அக்காலமுமுள்ள ஓர்காலம் ஆயினும்) காணாத அத்திருவருளை (இப்போது கண்டு) களிப்பாலும், அவ்வருளைத் தோற்றாம பணைபோலாம் அழுது அவ்வழுகையோடும் சிரிப்பார். (திருவருளை மேற்கொண்டப் பெறறோர்) எ-று.

"காலனைத்" என்று உவமை கூறினமையால் அருளைத் தோற்றாமல் பண்டு உறுதல் வழுவிலைப்பட்டு. அருள் தமியேற்குத் தோற்றுதலான அவ்வீனம ...கையைத்து கூறினார். காலன்-தானேவிட்டு, கலைக்கலை-தழுதல்.

இந்தச்செய்யுளால் சம்பந்தாட் ... தல் கூறியவாறு காண்க. (௬)

பராதீநமுத்தியைப் பெறுதல். இவ்வாறு திருவருள் மேற்கொண்டைப் பெறறோர்க்குப் பிறப்பு உண்டாகாதோ? என்னை, மேறகூறுகின்றார்.

நடைதளர்ந்து மெய்ம்மறந்து நாண மழிந்தே,
உடறளர்ந்து கீழ்க்குரலிட் டூண்போய் - மடலெ
டுப்பாய்ச், சத்தாதி கெட்டுமனந் தாக்கற்றுச் சந்
தழிந்த, பித்தர்க்கு மாகா பிணி.

(இ-ள்.) நடைதளர்ந்து மெய்ம்மறந்து நாணம் அழிந்து உடல்தளர்ந்து கீழ்க்குரல் இட்டு ஊண்போய்

எ-து. (கருவிச்சேட்டைகளடங்குதலின்) நடைதளர்ந்து, (அருளே வடிவாயிருத்தலின்) உடம்பு மறந்து (உடம்புமறத்தலின் பிரபஞ்சங்கள் பழிப்பாரென்பது குறித்துவரும் நாணம் அழிந்து (உண்டிமேல் விருப்பின்மையான்) உடல்தளர்ந்து, (மனமௌனமாயிருத்தலின்) கிழக்குரற்பேச்சாய், (அருளமுதம் புசித்தலின்) சிற்றூண் உண்பதாய்,

மடலெடுப்பு ஆய்ச்ச சத்தாதிகெட்டு மனஞ்சாக்கு அற்றுச்சந்து அழிந்த பித்தாக்கும் பிணிதூகா எ-து. (அருளையேயன்றி மற்றொன்றையும் நாடாமையின்) மடலெடுப்பான்போலாய், (ஐந்துவாயும் அற்றமையால்) சத்தாதிவிடயங்களும் இறந்து, (இச்சத்தாதிவிடயங்கள் இறந்தமையால்) மனம் ஒன்றுபடத் தாக்கற்று. (மனம் ஒன்றுபடத் தாக்கற்றமையால்) அருளென்றும் தானென்றும் இன்றி இரண்டற்ற (இவ்வருள் தலைமீக்கொண்ட) பித்தாக்கும் (சுகாதீத மூர்த்தியை அடைந்தோரைப்போல்) பிறவிநோய்கள் உண்டாகா எ-று.

அருள்மேலீட்டையும், பிரபஞ்சப் பற்றொழிவையும், உடையோர் தேகாந்தத்து அறிவோடுஞ்சென்று சுகாதீதமூர்த்தியையடைவர். ஆகலின், "பித்தாக்குமாகாபிணி" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் அருள்மேலீட்டை உடையோர்க்கும் பிறப்பு இன்றென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௧)

குறும்பாட்டும் புன்சிரிப்புங் கூர்த்திமையா
நோக்கும், வெறும்போகஞ் சாய்ந்து விழினும்-
மறந்த, திகைப்பும் விதிர்ப்புந் திமிர்ப்பும் விறை
ப்பும், உகைப்புந் தெளிந்தறிதலும்.

(இ-ள்.) குறும்பாட்டும் புல்சிரிப்பும கூர்ந்து இமை
யாநோக்கும் எ-று. (காம அறிகத பாட்டுகளுள் சில
பாட்டான் அருளைத் தோத்திரம் பண்ணுவதாய) குறும்
பாட்டும், (ஆநந்தமகிழ்ச்சியால் தோன்றும்) புன்சிரி
ப்பும, (உட்புறமும் அவ்வாநந்த பூரணத்தைத் நுணணி
ந்தாய்ப பார்த்துக்கொண்டிருப்பதாய) இமையா நாட்
டமும்,

வெறும்போகம் சாய்ந்து விழினும் மறந்த திகைப்பு
ம்விதிர்ப்பும் திமிர்ப்பும் விறைப்பும உகைப்பும் தெளி
ந்து அறிதலும் எ-று. (தாம் ஒன்றையும் விழையாது
இருப்பினும் தமது சந்நிதியில) பொய்ப்போகங்கள் மிக
வுஞ் சாய்ந்துவந்து கிடப்பினும் (இத்துன்பங்கள் ஈண்
டு ஏன்வந்தனஎன்று அவற்றை) சிறிதும் நினையாததி
கைப்பும், (அவற்றைக்கண்டபோது) உடல் நடுக்குறுத
லும், (பஞ்சேந்திரியங்கட்கு உரிய விடயங்கள் நேர்ப
டின் அவ்விடயச்சுவை தோன்றாத) திமிர்ப்பும், (பூதம்
பேய் புலிகரடிமுதலிய வந்தகாலத்துக் கற்றூண்போ
லத் தேகம் அசைவற்றிருக்கும்) விறைப்பும் (ஆநந்தம்
மிகவும்வந்து தாக்குதலான்எழுந்து குதித்தாடும்) உகை

ப்பும், (அங்ஙனம்கூடிய ஆநந்தமேலிட்டால் தோன்று து அவ்வாநந்தமேலீடு சிறிதுநீங்கியபோது இப்போது யாம் என்செய்தோம் என்று) தெளிந்தறிந்து கொண்டது ம் (ஆகிய இக்குணங்கள் எல்லாம் பலாயோகநீங்கி ஆந ந்தம்பெற்றோர்கட்குத் தோன்றுவனவாம்) எ-று.

இங்ஙனம் அறிவும் அறமும் உடையஞானிகளாய பந் தராய் உள்ளார் எல்லோரும் அனையாமை காயப்பிறவி இடைமுதலிய கொடுவருந்துயைச் சுதவணங்குவார். ஆக லின், "வெறும்போகஞ் சாய்ந்துவிடும்" என்று, வெறும் போகம், பொய்யப்போகம், சாயுமென்பது குதிமேலேறிற்று.

இத்திருவெண்பாவால் ஆநந்தம் பெற்றோர் குணம் அறிவித்தவாறு காண்க. (௪௫)

இங்ஙனம் பூரணாநந்தம் பெற்றோர்க்கு ஆட்டமும் பாட லும் உண்டாவது என்னை? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

கால்வந்த வர்க்காட்டங் கைவந்த வர்க்காட்டம
மால்மூர்ந்தி வந்தவர்வாய்ப் பாட்டும்-மேல்கொண்
டானந்த வுல்லாசத் தாச்சரிய மாரறிவார் [ட
ஊனம்போற் காணு மூலகு.

(இ-ள்.) கால்வந்தவர்க்குஆட்டம் கைவந்தவர்க்குஆ ட்டம் மால்மூர்ந்தி வந்தவர்வாய்ப்பாட்டும் எ-து. (பிற வி மூடவராயிருந்து இடையில் தெய்வகதியால) கால்

படக்க வாசலாகத் தட்டமுண்டாவதுபோலும், (சூ [illegible]
[illegible] இடையில் [illegible]
டமுண்டாவது [illegible]
[illegible]
டு போலும்,

[illegible]

செங்கோன் காழ்த்தையும் வானிருந்த இடையில்
பகைய வந்தோர் கூட்டமுண்டாவதுபோல், அளவி
[illegible] காலமும் [illegible] த்தாகத் திப்போ
து [illegible] பரிபூரணவடிவைப் [illegible]
[illegible] ஆலும், [illegible]
[illegible] கத்தலான [illegible] பாடல்
உண்டாவதுபோல, அப்பப்போகத்தைத்தீய அளவில
காலம் புசித்தோகத் திப்போது நிச்சயானந்தங் கி
டைத்தமையால் பாடலும், உணடெனபது இவ்வுவமை
களாற் காணக. "ஊனம்போல" என்றமையால் ஊன
ம இனறெனப தாயிறறு. உல கெனபது ஆகுபெயர்.

"கைவந்தவர்க்காட்டம்" என்பதற்கு அருத்தம்—ஓர் வித்தையாதி முன்கைவராதிருந்து பின் கைவந்தபோது ஆட்டம் உண்டாவது போலும் என்கிறதும் ஆம்.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகட்குப் பூரணவடிவம் பெற்றமையால் ஆட்டமும், ஆனந்தம் பெற்றமையால் பாட்டும் உண்டாம் என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௧௧)

ஆனந்த மௌனமதனை அடைந்த ஞானிகள் போதம் இழந்தோராகலின், இங்ஙனம் நிர்விகாரிகளாயிருந்தோர்க்கு அந்தவிகாரிகள்போலும் ஆட்டபாட்டல் எங்ஙனம்" உண்டாம் எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

அறிவு பறிகொடுத்திவ் வாக்கையற மாறிப்
பெறுதி யிழப்புதியாப் பித்தின்-அறிசென்
றலையற்ற நீத்தமோ ராளற்ற கப்பல்
உலைவுற்ற தோசிறப் பதோ.

(இ-ள்.) அறிவு பறிகொடுத்து இவ்வாக்கை அறமாறிப் பெறுதிஇழப்பு உதியாப்பித்தின் சென்றறி எ-று. (முன்னர் விடயாநந்தத்திற்குத் தமது அறிவைப் பறிகொடுத்ததுபோல, இப்போது மாறிச் சொரூபாநந்தத்திற்கு) அவ்வறிவைப் பறிகொடுத்து, (முன்னாகக் கூடியிருந்த) இம்மாயாவடிவு மறந்துபோக, (இப்போது அருள் வடிவாய்) மாறிப்பெற்று, (அவ்வருளே வடிவாகலின் ஓர்பொருளைப் பெறவேணுமென்னும்) பேறுதியும், (ஓ

பொருளை இழந்தோமென்றும்) இழப்பும், (இவற்றான் வரும் இதாகிதங்களும்) தோன்றுக ஆநந்தப்பயித்திய மீக்கொண்டு, (ஓரிடத்துச் சிறிதேனும் விகாரமுண்டா காது இதனை அறிவில்) சென்று பார்த்திருத்தி (இஃத னறி.)

அலை அற்ற நீத்தம் ஓர் ஆள் அற்றகப்பல் உலைவு உற்றதோ நிற்பதோ எ-று. அலையின்றிய சாகரத்தில் நிற்கும் ஓராளுமின்றியகப்பல் அசைவுறுகின்றதோ? அசைவற்று நிற்கின்றதோ? (அஃதெங்ஙனம் அசைவற்று நிற்கின்றது. அதுபோலும் மௌனாநந்தசாகரத்தில் முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் தற்போதமும் இறந்து நின்ற ஞானிகளும் அசைகலார் என்று இத்திட்டாந்தத்தானும் கண்டுகொள்க) எ-று.

அலையற்ற நீத்தத்தை மௌனாநந்தத்திற்கும், ஆளற்றிருத்தலைக் கருவிகளிறந்து நிற்றற்கும், அசைவற்றகப்பலைப் போதமிறந்த ஞானிகளது அறிவிற்கும், உவமித்தார். அறிவுபறிகொடுத்தல் ஆநந்தமயமாய்அழுந்தல்.)

செகஞ்சிரிக்கத் தாஞ்சிரித்துச் சிபேயென்
றேட்டில, அகம்புறங்கா டேச்சுக்குற் றற்றுத்-
திகம்பரியாய்த், தானந்தம் பாடிவிண்ணிற் றட்
டத் துணங்கையடித், தானந்தக் கூத்தாடிப்
பார்.

(இ-ள்.) செகஞ் சிரிக்கத்தாஞ் சிரித்துச் சிலேய என்ற ஓடில புராசாரி [illegible] சற்றற்று திகம் [illegible] ஆய என்க. உலகானடையோரிய நச பேயவொன்று) சகத் தோற்றமமை [illegible] சிரிபட, ஞானநெறியரியா [illegible] காமும் ஆயவாய [illegible] சிரித்து; (புறங்கண்டான பொருந்த [illegible] இருந்து விட்டு அவையறிய) பயிர் போமெனறு ஓடி [illegible] தானுமு [illegible] அ [illegible] றைகளடை [illegible] ஆச்சமென [illegible] அருவருப்புச் சிரிப்பு [illegible] ட்டுத்திருந்து;)

தான அகண்டமாம வினைகள் [illegible] டைத் [illegible] த்து ஆனந்தக்கூத் தடியயா என்க. [illegible] மான இடத்துப்பாடிச் சிதாகாசவெளியில் பொருந்தி நின்று அனைகட்குக்கடங்காத உரித்தாம்படி [illegible] ஆநந்தக்கூத்தைமபண்ணுவா. (ஆயவாறு [illegible] ரா) என்ற.

உலகத்தை ஞானிகள் மாறுபாடா யிருத்தலானும், ஞானிகட்கு உலகம் மாறுபாடாயிருத்தலானும், "செகஞ் சிரிக்கத்தாஞ்சிரித்து" என்றார். உலகத்திறத்து ஞானம்பேய ஞானத்திறக்கு உலகம்பேயெனனும் உலகவழக்கும் அது. பிரபஞ்சமெல்லாம் ஆநந்தபூரணமாயத்தோற்றலின் சுட்டிகாட்டுத்தம் அவர்க்குத் தோற்று என பதறிக. "தானந்தம்பாடி" என்றதனுல் போதமஇறந்து

[illegible] ... பாடி ... [illegible] ... ட்ட ... [illegible]
[illegible] ... பாடு ... [illegible] ... பாண்டை
... சாவாச.

[illegible] ... குவி
[illegible] ... கவா
[illegible]

[illegible]

[illegible] ... டையுற ... [illegible]
[illegible] ... வொட ... [illegible]
[illegible] ... சிதமபாந்தி ...
... பல நனகசரிய வாடம.

(௫-ஊ.) ... உடையும ... ஆபி
மானமும ... செய்யும சட
ங்கம ௭-ஆ. (பாதத்தம ... ர்த்தமாயத் தோன
றும்படி சிரம செவி கணம ... மாாபுகளில மிகவும
பூணுகொளளுரும) உருத்திராக்ஷ பூணைகளும், (உத
...ரணமுமம) ஓட்டுவேட்டி உடையும, வாாத்தைதயிலுல
யாம் சிவமதம் என்று பிடித்துப்பேசும அபிமானமும,
அவரிடத்துணடாம் ஆடல பாடல்களும், தவசுபோற
செய்யும் ஞாஞசாரங்களும்;

திகைப்பும் சிதம்பரத்தில் ஐயன் தனக்கு அறியலாம் எ-து. (அவ்வேடத்திற்கும் நடைக்கும் உரிய பரிபூரணஞானம் அகத்து இன்றி) திகைத்திருத்தலும், (ஆகிய இவை உடையாரது கருத்தினை) சிதாகாசத்தில் பஞ்சகிருத்திய நடனம் பண்ணுகின்ற பரமசிவனது திருவுளத்திற்கே அறியலாம். (அன்றி மற்றையாக்கு அறியலாகாது) எ-று.

ஆபரணம்போற் பூண்டு கோடலின், உருத்திராக்கசரதை "பூண்" என்றார். உருத்திராக்கங் கூறினமையால் உத்தூளனம் வருவிக்கப்பட்டது. அகத்து ஞானம் இன்றி, புறத்து இங்ஙனங் காட்டுவன எல்லாம் தற்போதத்தா லுண்டாவன. ஆகலின், இவர் நிருவிகாரிகளா அலரென்பதுங் காண்க. இவர்களும் ஞானிகள்போல பிறர்க்குத் தோற்றலின், "சிதம்பரத்தி லையன் றனக்கறியலாம்" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகள்போல் நடிக்கின்றோரைப் பொய்ஞ்ஞானிகளென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (கஎ)

மெய்ஞ்ஞானிகள் நடை இன்னுங் கூறுகின்றார்.

மாலயுறு மிந்திரனாய் வாழுவதாய் மாளுவதாம்
சாலமயல் பார்த்துத் தலையசைப்பர்-ஞாலமயங்
குன்மத்தக் கோரணியார்த் தோகோ வெனச்சி
தன்னைப்பார்த் தாடுவர்தாந் தாம். [ரிப்பர்

(இ-ள்.) மால் (ஆய்) அயன் ஆய் இந்திரன் ஆய் வாழுவது ஆய் மாளுவது ஆம் சாமயலை பார்த்துத் தலை அசைப்பர் ஞாலம் மயங்கு உன்மத்தக் கோரணிபார்த்து ஒகோ எனச்சிரிப்பர் எ-று. (தேவர்கட்கெல்லாம் மேலாய) மால் எனும் பெயரை உடையனாகியும், அயன் எனும் பெயரை உடையனாகியும், இந்திரன் என்னும் பெயரை உடையனாகியும், சிறந்துள்ளார்--(தத்தம் பதவிகளில்) அழிவின்றி வாழ்வதாய்க் கருதிக் கொண்டிருந்து, பின்னர் மாண்டுபோவதாகும் அவரது பிழுந்த ஆணவமயக்கத்தைப் பார்த்து, (அவ்வாணவம் அவர்களையும் பொய்யாகிய தேகாதிகளையும் மெய்யாகக் கருதப்பண்ணி மயக்கிநிற்று, சமைமர் கொலோ என்று உள்ளத்து நாடி) இரக்கம்பாற் கொள்வர். (அவ்வாணவத்தான்) இவ்வுலகத்தார் மயங்கா நின்ற பயித்தியக் கோரணிக் கூத்தைப்பார்த்து ஓகோ எனப் பிறர்களுக் கேட்கச்சிரிப்பர்.

தன்னைப்பார்த்து ஆடுவர் தாம்தாம் எ-து. (அகிதன்றி) தம்மைப்பார்த்து, தம்மைச் சிவபூரணம் விழுங்கிக் கோடலால் காணாது, தாம் அச்சிவ பூரணந்தாம் என நடனம்புரிவார். எ-று.

மால் அயன் இந்திரன் முதலியோர் இறந்துபோவது ஆகமப் பிரமாணத்தால் அறிவதாகலின், அவரது "மயல்பார்த்துத்தலையசைப்பர்" என்றார், பித்தமேறினோன் தன்னுடம்பு தெரியாது உலகர்நகைக்கு மாறு

பாடாய்த் திரிவது போல. ஆணவ மேலிட்டால் சமைம [illegible] தெரியாது [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] "உனம [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (௩௫)

ஆணவ முதலான வினைத்துமொடியாம் நானென்னும்

வாசனையும் மாண்டே மறைந்தபோ - நேச

மாறும்போக வுல்லாச [illegible]

கூறும்போக் குவட்டாடப் பார்

(இ-ள்.) ஆணவமுதலிய [illegible] [illegible] போய் நான் என்னும் வாசனையும் மாண்டு மறைந்து அதீத நேசத்து உறும்போக உல்லாச [illegible] எ-று. ஐந்து அவா முதலிய கருவிகள் ஒழிந்தும் இறந்து, நான் அச்சிவத்தோடு அத்துவிதமானேன் என்பதாகிய வாசனையும் இறந்து, (தன்தரிசனம் இருகூறான தரிசனங்களில் நின்றோர் ஓர்காலை அவற்றை மறந்து மீண்டும் அறிவதுபோல்) மறந்து அறியாத நேயத்துத் தோன்றும் பரிபூரணானந்த போகஉல்லாசத்தோடு மௌனக் கூத்தாடி,

குறும் போக்கு வந்தும் நடப்பார் எ-து. பின்னாச் சிறிதிடஞ்சென்று மீண்டுவந்தும் உலாவுவார் (அவ்வத்துவிதாநந்தம் பெற்றோர்) எ-று.

விடயங்களிற் செல்லும் ஞாதாவும் நீங்கவே, அவ்விடயங்களை அறிந்து பற்றி அவற்றுள் அழுந்துவதாய இருவகை இந்திரியங்களும் அந்தக்கரணங்களும் நீங்கும். இவைகள் நீங்கவே, ஒழிந்த கருவிகளும் நீங்கும். ஆகலின், ஆசைமுதலான அனைத்தும்போய் என்று ஆசையை முன்வைத்துக் கூறினார். நேயந் தழுந்தியபோது போதம் இறந்தமையின், "மறந்தறியாநேசம்" என்றார். சிறுபிள்ளைகள் போலுலாவி விளையாடுவராகலின், "குறும்போக்கு வந்துநடப்பார்" என்றார்.

இவ்விரண்டு திருவெண்பாவானும் மெய்ஞ்ஞானிகள் அஞ்ஞானிகளது பொய்யுலகாசாரத்தைக் கண்டு சிரக்கம்பனாதிகளும், தமதுண்மையும் ஆநந்தானுபவமும் கண்டு நடனாதிகளும் செய்வனென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௧௬)

கருவிகளும் போதமும் இறந்து நேயத்தழுந்தினோர் அக்கருவிகளும் போதமும் உடையோரது மயக்கமும் தமது தெளிவும் எங்ஙனமறிவார்! எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

'கேடுஞ் சுகமு முதலெல்லாங் கீழ்ப்படுத்திக்
கூடுஞ் சுகம்போலக் கொள்ளாதே - நாடுநகும்
பூனைக்கண் ணேரி பொருப்பேறி போலுச்சிப்
பானுப்போ னீயவரைப் பார்.

(இ-ள்.) கேடும் சுகமும் முதல எல்லாம் கீழ்ப்படுத்திக்கூடும் சுகம்போலக்கொள்ளாதே எ-று. துக்கமும் சுகமும் இவைமுதலாயுள்ள தேகாதி பிரபஞ்சமெல்லாமும் கீழ்ப்படுத்து நீக்கி, நேயத்தைக்கூடும பரமுத்தர் குணம்போலச் சீவன்முத்தர் குணத்தை நீ கருதிக்கொள்ளாதே (அஃது எங்ஙனம் எனின்,)

நாடுநகும் பூனைக்கண்ஏரி பொருப்புஏறிபோல உச்சிப்பானுப்போல நீ அவரைப்பார் எ-று. நாட்டினகத்து உள்ளார் பார்த்து நகையாநின்ற இருட்டைச் சிறிதேனும் இன்றி இரவினும் பகலினும் அறியும் பூனையின் கண்ணைப்போலும், ஏரிகரைமேல ஏறினோனைப்போலும், மலைமேல் ஏறினோனைப்போலும், மத்தியானத்துச் சூரியனைப்போலும், அச்சீவன்முத்தர் அறிவையும் பார்த்தறிதி எ-று.

பூனைக்கண்ணிற்கு இரவினும்பகலினும் பொருள்கள் தோன்றுவனபோலும், ஏரிகரைமேல் ஏறிக்கு இருடாலும் தோன்றுவனபோலும், பொருப்பேறிக்கு நிலத்திற்பொருளும் பொருப்பிற்பொருளும் தோற்றுமாபோலும், உச்சிப்பானுவிற்கு உதயமாகுந் தானமும் அத்தி

யிக்குந் தானமும் தோற்றுமாபோலும், பிறப்பில் துன்பமும் வீட்டில் இன்பமும் அவர்க்குத்தோற்றும். ஆகலின், இவ்வுவமை கூறினார். இருளான அறியுங் கண்ணிற்கு ஒளியிற் பொருள் தோன்றாததுபோல், பெத்தாகனென்பதும், ஒளியான அறியுங்கண்ணிற்கு இருளிற் பொருள்தோன்றாததுபோல், பரமுத்தனென்பதும், இருளினும் வெளியினும் அறியுங்கண்ணைப்போல, சீவன்முத்தனென்பதும், பூனைக்கண் என்றும் உவமைக் கூறிப் பாற்கொண்க. பரமுத்தர் தருவாதிகளைநீக்கச் செய்த்த முந்தினோர். சீவன்முத்தர் தருவாதிகளோடுகூடியுங் கூடாமல்நின்று செய்தருந்தினோர். ஆகலின், இச்சீவன்முத்தராவார் இயல்பொன்று இரண்டுபகுத்தறிவித்தார். ஏரியெனபதனைக் கனாமேலேறி யென்பதனோடுங்கூட்டுக. "காடுகேதும" என்பது பூனைக்கண்ணிற்குவமை.

இத்திருவெண்பாவால் சீவன்முத்தராய மெய்ஞ்ஞானிகள் சகமுகமும் அகமுகமும் தோன்றப் பற்றுதுபார்த்து அறிவொன்று அறிவித்தவாறுகாணக. (கஎ)

ஞானிகளாயினோர் மௌனமாயிருப்பதன்றி, இவர் ஆடலாதிகளைச் செய்வது என்னை? என்று சரியாதியினிற்போர் சொல்வார்களோ? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

குலையும் பேயும் பிடித்துழல்வார் சும்மாகம்
போலறிவி ரொன்றுரைத்த புத்திபோல்-மூலை
இருளான் மறந்தறிவா ரென்று,னென்பார்
அருளா லறிந்தறிவா ரை.

(இ-ள்.) சூலையும் பேயும் பிடித்து உழலுவார் சும்மா நம்போல் அறிவீரென்று உரைசெய்தற்போல எ-று. (பொதுமாதர் கூட்டாளானவரும்) சூலை நோயும் (நற்குணங்களை மாறுபடச்செய்யும்) பேயும் பிடித்து (அவற்றுள் வருந்தி, உழலுவார் (இச்சூலையும் பேயுங்கொண்டு) சும்மா எமது நிலையைப்போல (நீரும்) அறிவீரென்று (நற்குணத்தோர்க்கு) சொன்ன புத்திபோல,

மூல இருளால் மறந்து அறியார் அருளால் அறிந்து அறியாரை ஈதென் என்பார் எ-று. மூல மலத்தினால் (தம்மை) மறந்து (மாயாகாரியமாகிய தநுவாதிகளை யான் எனதென்று அறிவார் — அருளால் அத்தநுவாதிகளைப் பொய்யெனறிந்து நீங்கி) தம்மையும் தமக்குரிய பேரின்பத்தையும் அறிந்தாளாதபோது (பித்தரைப்போல நீர் செய்யும் இடம்பாடல்கள்) இதென்னே என்று சொல்வர். (அதுகொண்டு இவர்க்கோர் இகழ்சியும் இன்று) எ-று.

சூலையும் பேயும் பிடித்துளோர் புத்தியை அவைபிடியாத நற்குணத்தோர் கேளாததுபோல், சகல கேவலத்தில் நிற்போர் சொற்களை அவற்றை நீங்கிச் சுத்தத்தினிற்போர் கேளாரென்பது இவ்வுவமையான் அறிக. சூலையும் பேயுமென்றது ஏகதார விரதியாய் இலிங்க விரதியாயிருப்போர்க்குப் பொதுமாதர் கூட்டரவும் ஐவராசர் முதலிய மருளேற்றிக்கொள்வதும் நன்றென்று பிறர் கூறுவனபோல் என்பதும் ஆம்.

இத்திருவெண்பாவால் மெய்ஞ்ஞானிகளது ஆடலாதிகளைக்கண்டு கருமிகள் பழிப்பினும் அது பழிப்பின் பாற்பட்டது அன்றென்று அறிவிக்குமாறு காண்க. ( )

ஞானிகள் மகிமையை உலகத்தாரும் சரியாதியினிற்போரும் அறியாதிருத்தல் ஏன்? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

மருண்மூகர் வாக்கறிய வல்லரோ மாயா
விருளே யொளியா யிருப்பார் - அருந்நருந்த
பேயனைப்பே யென்றோரோ பித்தராய்ப் பாலிருட்
பார்வைக்குப் பானு பகை. [கண்

இ-ள். மருண்மூகர் வாக்கு அறிய வல்லரோ மாயா இருளே ஒளி ஆய் இருப்பார் எ-து. பித்தமேறிய ஊமைகள் (தெளிவாளர் கூறும் அறநெறி) வாக்கினை (உட்கொண்டு) அறியவல்லரோ? அதுபோல், (உலகத்தார் ஞானிகள் கூறும் நீதிவாக்கினை ஆயினும் அவர்களை ஞானிகளென்று அறியவல்லரோ! அஃதன்றி, தாம் கற்ற நூலறிவும் சரியாதிகளுமாகிய) மாயாவிருளைத் தானே ஞானப்பிரகாசமாகக் கருதிக்கொண்டிருப்போர்,

உருத்த அருள் பேயனைப்பேய் என்றோரோ பால் யாறு பித்தர் இருள் கண் பார்வைக்குப் பகை எ-து. (மும்மலங்களையும் தற்போதத்தையும்) கோபித்த (அருளாகிய பூரணப்பேய் பிடித்தபெயரைப் பேயென்று சொல்லார்களோ! (அங்ஙனம் இருந்தோர் இங்ஙனம் இருந

தோரைப் பேயரென்றிகழ்வான ஏனெனின்) மதுரமா கிய பாலபித்தமேறிய நாவிற்குப் பகையானது போலும், பேரொளிப் பிரகாசமாயிருந்தபானு இருளை ஒளியாகக்காணும் இருட்கண் பார்வைக்குப் பகையானது போலும், ஆனந்தமும் திருவருளும் மலமேலீட்டால அவர்களுக்குப் பகையாமாகலின இவற்றைப்பெற்ற ஞானிகளும் பகையாகத்தோற்றுவர் இஃதே அவரிகழ்தற்குக் காரணமென்று அறிக) எ-று.

"மருண்மூகர் வாக்கறியவல்லரோ" என்றது உலகத்தார்க்கு உவமை, நூலுணர்ச்சியோடும் சரியாதிகளினிற்போர் இகழ்வானென்றது பரஞானம் இன்மையால எனக்கொள்க. பகை என்பதனைப் பாலென்றதனோடுங் கூட்டுக. கைப்பாயும் இருளாயும் மாறுபட்டதோற்றலின "பகை" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகளது மகிமையை உலகத்தாரும் சரியாதிகளினிற்போரும் மெய்யுணர்ச்சியின்மையான் அறியாரகளென்று அறிவித்தவாறு காணக. (௪௯)

ஞானிகள் மகிமையை மானிடரறியார். ஆயின், அறிவாரார்? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

அடைப்புள்ளா யாளடர்ந்த வாமையாய்த் தி
க்கே, உடுப்பதா யோர்ந்துழல்வார்க் கூரார் — ந
டைப்பிணமே, ஊமைப்பே யாமொளிநு மோல
மிடுந் தேவர்குழாம், சேமக்கோ லாளிந் திரர்.

(இ-ள்.) அடைப்புள் ஆய ஆள் அடாந்த ஆமை ஆய்த் திக்கே உடுப்பதாய ஓர்ந்து உழலவாராக்த ஊர் ஆர் எ-து. (நேயமிட்டை மாறுதிருசதலின் முட்டைகளை வைத்து அவையங்காக்கும்) அடைப்புப்போலாய, (தாமிருந்த இடந்தேடிச் சிலர் அன்னுத்களைக் கொண்டுவந்து நேரோவைத்து வணங்கி உபசாரங்களைக் கூறினும் இந்திரியங்கள் ஐந்தையும் அவரதிற செல்லவொட்டாது உள்ளடக்கிக்கொண்டிருத்தலின்) ஆள் அடாந்த ஆமை போலாய, (இவ்வுடையைத் துறந்து திக்கெல்லாம் பரிபூரணமாயுள்ள உடையைத் தமக்கமைத்துத் தெரியாது சூழயமைத்துக்கொண்டிருத்தலின்) திக்கையே உடுப்பதாய், (ஓங்கனந் தோந்து உலாவுவாரக்கு) ஊரின்கண் உள்ளார் (நன்றுகூறினும் தீதுகூறினும் உறவரோ பகைவரோ இலர்) யாவர்,

நடைப்பிணமே ஊமைப்பேயார் எனினும் ஓலம் இடும் தேவர்குழாம் சேமக்கோலத்துள் இருப்பர் எ-து. (ஆழ்ந்தனர்) நடையாடிய பிணம்போல் திரிந்தாரெனினும் ஊமைப் பேய்போல இருந்தார் எனினும் (அவர்தமாணமியத்தை) தேவர்கூட்டங்களெல்லாம் அறிந்து சூழ்ந்துகொண்டு தோத்திரம் பண்ணுகிறபர். (இந்திராகள் அவர்க்கு ஏவற்பணிவிடை செய்யும்) சேமக் கோலங்களாய்த் திரிவர் எ-று.

அடைப்புள் முட்டையைச் செட்டையால் அடக்கிக் கோடல்போல், அண்டங்களையெல்லாம் தமது பூரண

த்தால் மறைத்துக்கொண்டிருப்பர் என்பதும் ஆம். ஆமை அடர்ந்தபோது தன்னுடைய ஐந்துறுப்பையும் அடக்கிக் கொண்டல்போல், விடயங்கள் தோடின அவர் ஐந்தையும் அடக்கலின், இங்ஙனம் உவமைகூறினார். உளர் என்பது ஊரின்கண் உள்ளார்மேல் நின்றது. ஓரந்தமு ல்லார்க்கூறிறுள்ள ரியாவனெனக்கூட்டிக. சருவிச்சேட்டைகள் இறந்திருத்தலின், "நடைப்பிணம்" என்றும், மௌனநாசமாயிருத்தலின், "ஊமைப்பேயர்" என்றும், ஒன்றினும் அவாவற்ற மெய்ஞ்ஞானி சேவருதலைத்தும் இன்மையால். "ஓவியந்தேவாசுரம்" என்றும் "சேமக்கோலாளிநிரா" என்றும் கூறினார். அத்தருணிகட்கு ஏவல்செய்வது மிகவும் சிறப்பாதலின், அவர் பிடிக்குங்கோலை, "சேமக்கோல்" என்றார். உபேந்திரர் உளர்ஆகலின், இந்திரனொரு பன்மையாகக்கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகள் மகிமையை மானிடர்கள் அறியார் எனினும், தேவர்கள் அறிந்து ஏவல்புரிவார் என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௨௦)

இங்ஙன மகிமையுடைய ஞானிகள் எத்தேசத்திற் செல்வர் எவ்விடத்திருப்பர் எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

செத்தவரைப் போலத் திரும்பாமற் போகலு
மாம், எத்திசையு மொன்றென் றிருக்கலுமாம்-
முத்தர்தமக், கண்டமனுச் சிற்றி லாடரங்கந்
தேகமலால், கண்டிடுகைக் கேதுமிலைக் காண்.

(இ-ள்.) முத்தர் தமக்குச் செத்தவரைப் போலத் திரு மையாமல் போகலும் ஆம் எந்தத் திசையும் ஒன்று என்று இருக்கலும் ஆம் எ-று. முத்தர் தமக்குச் செத்தவரைப் போலத் தாம் இருந்த தேகத்தில் (இடம்) திரு மையாமல் சேரலும் ஆகும் அஞ்ஞானமெல்லாம் பரிபூரணமாய்த் தோற்றலின் எங்கும், எல்லாத் திக்கும் ஒன்றுதானே என்று ஓரிடத்திருக்கையும் ஆகும்,

தேகம் உண்டு சிறிதில் அண்டம் ஆம் ஆகாசம் அலால் கண்டவிடமெங்கு முழுமை இல்லை எ-று. (அஞ்ஞானி) தேகங்கள் ஆனமாத்திரத்தே சிறிதில் இறக்கத்தக்கதெனவும். அண்டம் அவ்வான மாத்திரத்து மாய்க்கொண்டிக் கூடுக்க டாத்து ரூபாடாங்கெனவும், காண்பது அல்லாமல் அமுத்தர் தமக்கு வேறுபாகைக்குத் தானொரு பொருளும் இல்லை எ-று.

உடம்பைவிட்டு நீங்கிய உயிர் மீட்டும் வந்து அகத்தை புகாததுபோல, தாமிருந்து நீங்கிய பதியில் மீட்டும் வந்துபுகாமையின் செத்தவரைப்போலத் திரும்பாமற் போகலுமாம்" என்றார். அது என்பது ஆண்மா. தேகம் சிறிதெனவும், அண்டம் ஆடரங்கெனவுமாறிக் கூட்டுக. பிரபஞ்சமெல்லாம் அண்டபிண்டங்களுள் அடங்கும் ஆகலின், "வீடு கைக்குத் தேதமிலை காண்" என்றார். முத்தர் தமக்கென்பது நடுநின்று இருபாலுங் கொண்டு முடிதலின் தாப்பிச்சைப் பொருள்கொளும் நடுநிலைத் தீவகமும் ஆதல் காண்க. காண்-அசை.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகள் செல்வதற்கும் இருப்பதற்குந் தேசமும் இடமும் குறியில் இன்றென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௨௧)

அங்ஙன் ஞானிகள் போகாத வூர் ஒன்றும் இன்றோ? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

உடற்போகம் போக வுயிர்ப்பகைபோய்ப் பே
றும், கெடத்தானுந் தன்னறிவுங் கெட்டோ -
நடக்குமபோ, தாகாயஞ் சாணிடல்போ லாவது
லலாற் பூரணர்க்குப், போகாவூ ருண்டோ புகல்.

(இ-ள்.) உடல் போகம் போக உயிர்ப் பகை போய்ப் பேறும் கெடத் தானும் தன் அறிவும் கெட்டோர் எ-று. உடம்பான அநுபவிக்கும் விடயபோகம் போக (அப்போகமாகிய துன்பத்தை இன்பம்போல மாறுபாடாயத் தோற்றுவிக்கும்) உயிர்ப்பகையாகிய ஆணவம் போய், (பேரின்பத்தைப் பெறாரென்னும்) பேறும் போக, தன்னையும் தனக்கறிவிப்பதாய அருளையும் இழந்துளோர்,

நடக்கும்போது ஆகாயம் சாண் இடல்போல் பூரணர்க்கு ஆவது அல்லால் போகா ஊர் உண்டோ புகல் எ-று. (ஓர்திசையில்) செல்லும்போது ஆகாயத்தைச் சாணிட்டளப்பதுபோல் (பரிபூரணர்க்குத் தமது பூரணத்தில் தாம் செல்வதுபோல்) தோன்றும் அல்லாம

ல (இது தீதென்று பகுத்துப்பார்த்து) போகாது தவிரு
ம ஊற்றம் உண்டுகொல் நீ புகலுக எ-று.

ஆணவத்தால் இன்பமாய்த் தோன்றிய போகம் துன்பமாய்த் தோன்றியபோது அவ்வாணவங்கெடும், அவ்வாணவம் கெட்டவே தன்தரிசனமுந் திருவருள் தரிசனமும் பலாரியாசமும் ஆனந்தப்பேறும் உண்டாம். ஆனந்தப்பேறுஇழந்த இத்தத்த தானுக்கு அனக்கறிவித்த அருளம் இன்றும். ஆகலின், உண்டாம் அவைக்கும் இன்றும் இவைக்கும் காரணம் இவையென்று உட்டுப்போக இழப்பையும் உயிர்ப்போக இறப்பையும் எடுத்தறிந்த தா ஆகாயத்தைச் சாயிட்டுக்கொளுமபோது அனப பப்பு த் தோன்றி விடுத்தபோது அமாத்தும் இன்று ய வ்ச்சமும் இன்றுட ஆருசத்தலபோல பூரணாகந்த சுகும்போதும் அபபூரணமாமுறு அதனுளநடப்பது போல சோனறி ஓர் தானத்திருந்துவிட்டது முன்னடந்தோம் எனபரும் இப்போதிருந்தோமெனபதும் தோனறுத. ஆகலின, 'ஆகாயஞ் சாணிடடபோல" என்று உவமைகூறினார.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகட்கு நிறைந்திலையும், நடக்குமபோது உள்ளுணர்வும், ஒரு நிறைகை ஒரு அவிரலைசயும் ஆகிய நியதி இன்றென்பதும், அறிவித்தவாறுகாண்க. (௨௨)

ஆயின் அவர்க்கு நற்றுணமும் தீதாயதானமும் சரியோ? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

தருவனமென் றண்டிருடை சாமரையாய வா
ழும், நாவனமென மேலேழ நடுவென பரமசி
வன், தாக்கற் றதுபோ லாளிவனைச் சாரா
போல், தாக்கற்றா செகுருந சமன்

(இ-ள்.) தருவனம் என தண்டு குடை சாமரை ஆய வாழும் நாவனம் என மேல் நடுவு நின்ற எ-வு. தருக்கள் நெருங்கிய சோலையாயின என்னே, முன் செறிந்த வனம் ஆயின என்னே, சிவிகை கவிகை சாமரை முதலியன உண்டாய வாழும் நாற்கு அடைய ஆயின என்னே. உத்தம மச்சம அதமமாயுள்ள ... யின என்னே;

பரமசிவன் தாக்கு அற்றதுபோல அருள் சேவனைச் சாராபோல் தாக்கு அறுவார்க்கு எவ்விடமும் சமன் எ-று. பரமசிவன் (எல்லாவற்றோடும் கூடியிருந்தும் அவற்றுள்) தாக்கற்றிருந்ததுபோலும், குருவருளானுங் கிருத்தியங்கள் ஐந்தும் தன்னால் நடக்கவும் சிவத்தன்மைக்கு நீங்காதிருப்பதே அன்றி இக்கிருத்தியங்கள் ஐந்தையும் ஒழித்து) அச்சிவத்தைச் சார்வாம் என்று சாராதவாறுபோலும் (ஒன்றோடும்) தாக்கற்ற ஞானிகட்கு முரசு டிய) இடமெல்லாஞ் சரியாம் எ-று.

கருவிகள் எல்லாவற்றோடும் கூடியிருந்தும் அவற்றுள் தாக்கற்றிருத்தலால், "பரமசிவன் தாக்கற்றதுபோல்" என்றும், தேக இந்திரிய அந்தக்கரணங்கள் தம்மால

தொழிற்படாமை சாம சிவசனைவிட்டு நீங்காதிருப்ப
தே அறிவு ஆகிய இந்திரியங்களின் தொழில்களை
ஒழித்து. அப்படி நிற்கை அடையோம் என்பதனைப் பி
ன்னைமாயின், "அருள்கிடைச் சாராபோல்"
என்றும் கூறினார்.

ஆ அழிவில்லையாய் அருளிச்சென்ற ஆ ... முடிசூம் சம
ணொரு அ ... காண்க. (௨௩)

... அவ அருந்த தீட்டதானே யாமே? என்னா, மே
ருகின்றார்.

தம்மையரு ளாலறிந்து தாமறிந்த தெல்லாம
போய, இம்மைப பெருவாழ்வை யெய்தினார
க்கு - முன்னே, நடந்தறிந்த போத நசிப்பே யி
ருக்கும், இடம்புறங்கா டென்ப திலை.

(இ-ள்.) தம்மை அருளால் அறிந்து தாம் அறிந்தது
எல்லாம்போய இம்மைப பெருவாழவை எய்தினாக்கு
எ-து (கருவிகள் முப்பத்தாறையுங் கடந்து) தம்மை
அருளால் அறிந்து (அங்ஙனந் தம்மையறிந்த பின்ன
ர் தம்மை அறிவித்த அருள் தரிசன முதலாய்) தாம
றிந்த எல்லாம் நீங்கி இம்மைக்கணணே சுகாதீதமாகி
ய பெருவாழ்வை அடைந்தோர்க்கு.

முன்னே நடந்து அறிந்த போதம் நசிப்பே இருக்கு
ம் இடம் புறங்காடு என்பது இலை எ-து (கருவிகளையும்
தன்தரிசன முதலியவற்றையும் இது இது என்று. அறி

ந்து) அவற்றை நீங்கிச்சென்று சிவசத்தை) அறிந்தார்களுள் இறந்த (போதும் மீண்டெழாது அதனை) கெடுப்பதே (இருக்கும் இடம் (அனாதி இதுசத்தமாகிய இடமென்பதும் இது புறங்காட்டென்பதும் இன்று எ-று.

தற்பரிசன முதலிய வாறுள் உற்றிபாய நினைம்முற மறுமைகளை அடையும் சாதிக புரோதியை இவர் இம்மைக் கண்ணே அடைந்தார். ஆகலின், 'இம்மை பெருவாழ்வை யெய்தினார்" என்றார். எல்லாவற்றையும் நீங்கிச் சென்றமையால், "டேந்து" என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிக்குப் போரும் இறந்திருக்கும் இடமே கருத்தென்றி மற்றொன்றும் இல்லென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௨௪)

இங்ஙனம் இருந்த ஞானிகட்குச் சாதனமே சமய நடை இன்றோ? எனின், மேற் கூறுகின்றார்.

காமாதி விட்டுக் கரமே கலமாகிய
பூமிதே கைகாலைப் போர்த்துறங்கி - நாமகுணம்
சாதி கருமமெனும் வாதனையிற் றுக்கற்றாக்
கேது சமயமென லாம்.

(இ-ள்.) காமம் ஆதிவிட்டுக் கரமேகலம் ஆகிய பூமிதேகைகாலைப்போர்த்து உறங்கி எ-து காமக்குரோத லோப மோக மத மாற்சரியங்களை யெல்லாம் விட்டு நீங்கி, கரமே உண்கலனாகி (மனைதோறும் பிச்சை ஏற்றுண்டு) (பொதுச்சரவடி புறந்திணையை யாழ்க்கோயில

முதலியவற்றுள்) பூமியாகிய மணைமீது கரங்களையு ம் தாள்களையும் போர்வையாகப் போர்த்துக்கொண்டு ஆநந்த நித்திரை பண்ணுவர்,

நாமம் குணம் சாதிகருமம் என்ற வாதனையில் தாக்கு அற்றாகத் தெது சமட்டம் என்னல் ஆம் எ-று. பெயராது மை சாதுக்கிட்ட என்றும் இயற்றின வாசனைபோயும் தாக்கற்ற மெய்யான நிட்டைச் சாதியாமெனவும் கூற லாம். சமயம் யாவுக்குமேற்றலாம். ஆகவின் இவற்றின் நடைச்சரம் அவாக்கினது) எ-று.

'காமாதி நட்பு' என்றமையானே, மாயக்குணம் ஒன்றும் இல்லை என்பதாயிற்று. காமாதிகளில் தாக்கற்றொன்றது அவற்றின் வாசனையிற் றாக்கற்றா என்றமையால், அவற்றை மறந்துபோயினா என்பதாயிற்று. "சாதிகருமம்" என்றமையான் சாதியேதெனலாம் என்பது வருவிக்கப்பட்டது.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகள் நடை சாதிசமயங்களோடு ஒவ்வாதென்று அறிவித்தவாறு காண்க. ()

ஞானிநடை சாதிநடை சமயநடைகளோடு ஒவ்வாது இங்ஙனம் இருப்பது என்னை? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

ஞானிக் குலகநடை யென்றுநாம் பார்க்கின்
ஈனக்கண் ணேடியொடு தீமுமாம் - ஏனோர்க்கு
விப்பிரட்ட மேபோல வேறும விகாரியோ [ம
அப்பராக் கன்றியறி யான்

(உலகநடைசமயர் நடைகளில் நிற்போர் ஞானிநடையை பயாதது, தமது நடையோடு ஒவ்வாமையான இவர் பிரட்டுநடையையுடைய, மூர்க்கரெனவும், ஆசாரஈன ரெனவும், (ஒன்றும் அறியார்,) மூடரெனவுங் கூற (விவேகிகளாயினோர் அவர் நடையைப் பார்த்து எல்லாவற்றையுந் தெளிந்த, பண்டிதரெனவும், மேலாய ஞானகுலமாமெனவும், (ஆசாரத்திற்கெல்லாம்) ஓர்வித்தாரெனவுங்கூற.

பார்க்கில் அளவைகடந்த அளவாகி அப்பாலாம் ஞானி தெளிவைத் தெளியாதது என் எ-று. (அவர் நடையை) விசாரிக்குமிடத்து, (இவர்கள் இப்படியென்று) அளவிடற்கு அளவிடுவதாய (இயல்பையுங்கடந்து) அப்பாலுமாகிய ஆசரஞானியினுடைய (நடையினையும், தெளிவினையும் (இவ்வளவென்று ஒருவராலும்) அறியக்கூடாதிருந்தது என்கொலோ எ-று.

உலகநூல் சமயநூல்களை உணர்ந்தோர்கள் அந்நூல்களின் நடை இணைமையான இகழ்ந்து கூறினார். ஞானநூலுணர்ந்தோர் ஞானநடை என்றறிந்து புகழ்ந்து கூறினாராதலின், "அளவைக்களவாகி" என்றும், இங்ஙனஞ் செய்வோமென்று செய்யாது அவரிடத்தில் ஞானநடை இயல்பாய நிகழ்தலின் ஞானநூலுணர்ச்சியால் புகழ்ந்து கூறினார், அளவையுங் கடந்தவராகலின் இம்மூவளவைக்கும் பொதுப்பட "அப்பாலாஞானி தெளிவைத் தெளியாததென், என்றுங்கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானியினது நடையுந் தெளிவும் யாவராலும் அறிந்து அளவிடக்கூடாதென்பது அறிவித்தவாறுகாண்க. (௨௭)

சுகாதீதத்தில் நிற்போராகிய அந்நடைகள் இவையாயினும் அருளதிசய முகவிலாசத்தில் நிற்போர்க்கு அந்நடைகள் இல்லையோ அவை யாவை? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

அஞ்சனக்கண் ணார்க் கருநிதியந் தோன்றுவ
போல், நஞ்சலகை மாறின் நாணுவர்போல்—
வெஞ்சாப, வீடுபோற் றோன்றுமருள் மேலிட்
டால வியப்பிரட்டாம், மூண்டையிலமன் றிகமொப்
போர்க்கு.

(இ-ள்.) அருள் மேலிட்டால் அஞ்சனக்கண் ஆளர்க்கு அருநிதியம் தோன்றல்போல நஞ்சு அலகை மாறின் அங்கு நாணுவார்போல வெஞ்சாப வீடுபோல தோன்றும் எ-று. திருவருள்மேலிட்ட காலத்து, பாதாள அஞ்சனம்போட்டுப்பார்க்குங் கண்ணினை யுடையார்க்கு அரிய சேமநிதி தோன்றல்போலும், தமமேலேறியிருந்த விடத்தையும் பேயையும் மாற்றின் (அதனால் தெளிவுபிறந்து முன்னால் என செய்து கொண்டோம் என்று அவற்றால் மயங்கிச்செய்த செயல்களைநாடி) நாணுவாரைப்போலும், கொடிய சாபத்தினால் வருந்தினோர்க்கு அச்சாபம் விடுதலையானாற்போலும் தோன்றும்,

ஓடையில மனரீகம ஒபபோாகக விபபிரடடுஞம எ-து. (அததிருவருள மேலீடடைபபெறற ஞானிகடகு) ஓடையில மூழகிக கிடககும தவளைபோல (மாயாசமுததிரததில மூழகிககிடபபோாதது) பிரட்டுக்கடைபோல தோனறும எ-று.

மனம மறைபபால தெரியாதிருநதிங அஞசனம போட்டுப்பாாதத சணமுகளாககு அமமனை னுடுருவி அநதிடுதோனறுவபோல, மனமறைபபால தெரியாதிருநத அருள அவவருடகணணால பாாககபபோாது அமமலமறைபபுநீஙகி அவவருள எஙகும தானயககோறறும ஆகலின, "அஞசனககணணுளாக கருதியபோதோனறுவபோல எனறும, விடமும பேயும நீஙகிய விடததுத் தெளிவு வநது முனனா அவாறுல மயஙகி செயத செயலகளை நாடி நாணுவாரைபபோல, சகல சேயலககளைநீஙகி அருளாககணடவிடதது முனனா அவறறால மயஙகிசசெயத செயலகளை நாடி நாணமவரும. ஆகலின, "நஞசலகைமாறறி னதிரணுவாபோல" எனறும, தேவருயிருநதுளான சாபததால விலஙகாதிகளாயிருநது பினனா அசசாபம விடுதலையானபோது தேவததுவததைத அடைநதாறபோல, அளவிறநதகாலம மலதேகம தானுயிருநதவா இபபோது அததேகநீஙகித தனனை அறிவென்று உள்ளபடி அறிநதமையால "வெஞசாப வீடுபோல" என்றுங கூறினா.

"ஓடையில் மாணிக்கமொப்போக்கு" என்றது, கிணற்றுத்தவளை நாட்டுவளப்பமறியுமோ என்னும் உலகவழக்கக்குறிப்பாக மாயையில் மூழ்கிக் கிடப்போர்க்கு ஞானிநடை தெரியுமோ என்றறிவித்தது.

இத்திருவெண்பாவால் திருவருள் மேலிட்டவிடத்து வரும் அநுபவமும், அதனை உடையோரும் ஞானிகள் என்பதும், அவரது நடையை மாயையுடையோர் அறியாரென்பதும், அறிவித்தவாறுகாண்க. (உஅ)

நீர் ஈண்டுக்கூறியவாறே துறவும்ஞானநடையுமுடையோரை ஞானிகளென்பது அன்றி இல்லற இல்லோரையும் ஞானிகளென்பது என்னை? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

அவரவரைப் போலிருப்பர் தாமவரா கார்போல, இவரவர்க்கொப் பில்லை யெனினும் - உவமை சொலின், வேசிபணம் வெய்யோன் வீணை வெளிவிசிறி, யாசியாபோ லென்கினுமா வர்.

(இ-ள்.) அவர் அவரைப்போல் இருப்பர் தாம் அவர் ஆகார்போல் இவர் அவர்க்கு ஒப்பு இல்லை எனினும் உவமை சொலின் எ-து. (குடும்பத்தோடு கூடியிருந்தும்) ஞானிகளாயிருப்போர் (அறிவினால் அக்குடும்ப நிவிர்த்தியாயிருந்த) ஞானிகளைப்போலே யிருப்பர். (இக்குடும்பத்தோடும் இருந்த) ஞானிகள் தாம் (நடையினால் அக்குடும்ப நிவிர்த்தியாயிருந்த) ஞானிகளைப்போல் ஆகார். அதுபோல, இந்தக்குடும்பிகள் அந்தக் குடும்பத்-

தோம் இருந்த ஞானிகளுக்கு (நடையினால் ஒப்பர் அறிவினால் இந்தக்கும்பிகள் அந்தக் கும்பத்தோடும் இருந்த ஞானிகட்கு) ஒப்பிலர் எனினும், (இன்னும் அந்த ஞானிகட்கு) உவமைகூறுமிடத்து,

வேசி பணம் வெய்யோன் வீணை வெளி விசிறி யாசியாபோல எனினும் ஆவர் எ-று. வேசிபோல் என்று கூறினும், பணம்போல என்று கூறினும், வெய்யோன்போல என்று கூறினும், வீணைபோல என்று கூறினும், வெளிபோல என்று கூறினும், யாசியாபோல என்று கூறினுஞ் சரியாவார் எ-று.

வேசி தன்மேல நசைகொண்டு வந்தார்மேல தானும அவர்மேல் நசைகொண்டார்போலும் வாக்குக்காயங்களிற்காட்டி மனத்தில் அவர்மேல நசையின்றிப் பொருள்மேல நசைகொண்டிருப்பதுபோல், மனைவிமுதலிய குடும்பத்தார் தம்மேல நசையுற்றிருப்பத் தாமும அவர்மேல நசையுற்றார்போலும் வாக்குக்காயங்களிற் காட்டி, மனத்தில அவர்மேல நசையின்றி மெய்ப்பொருள்மேல நசையுற்றிருத்தலின் வேசி யென்றும், பணம் எவர் எவர் எம்மதெம்மதென்று அபிமானிப்பினும தனக்கவர்மேல் அபிமானம் அற்றிருத்தல்போல், சுற்றத்தார் நட்புமுதலியோர் எம்மவர் எம்மவர் என்று அபிமானிப்பினும தாம அவர்மேல் அபிமானம் அற்று, நிர்விகாரிகளாய் இருத்தலின் பணமென்றும், வெய்யோனால் உலகத்தார் தொழிற்படினும் இவர் செய்யும நன

று நிற்க அவனுக்கின்றியதுபோல, தமது வாக்குக்காய
ங்களில் யாது நிகழினும இவற்றான் வருமம இதாகிதங்
களில் தாம சாராதிருத்தலின வெய்யோனென்றும,
வீணை வாசிப்பானொருவன்றான் வாசித்து விடுத்தபோ
தும சும்மா இருந்து வாசிக்கும்போது அவன பாடும
பாட்டின்படி தான சொல்லுதே அன்றி மாறொன்றும்
சொல்லாது ஒழிதல்போல, ஒருவர் ஒருகாரியம வந்து
பேசாமுன்னரும பேசியொழிந்த பின்னரும தாம ஒரு
காரிய விசாரமின்றி மௌனத்து சும்மா இருந்து, காரியக்கா
ரராய்த் பேசும்போது அவர் பேசும காரியப்பேச்சு
மாத்திரம பேசி மற்றொன்றும சொல்லாது ஒழிதலின
வீணை என்றும, வைர எல்லாவற்றிற்றும இடங்கொடு
த்திருக்கும ஆயஙறுள ராககடற நிற்றல்போல, தடும
பத்திரமெல்லாம தாமபிரகாணமாயிருந்தும அவற்றொ
டும காக்கற்றிருத்தலின வெளி என்றும், விசிறி தன
னை எடுத்து வீசுகிறிகொள்வாருக்குப் பயன்கொடுப்பது
அன்றி அவரால் தனக்குப்பயன் வேண்டாதிருத்தல்
போல, தம்மைமக்கொண்டு பிறர் பயனபடுவது அன்றி
அவரால் தனக்குப் பயன்வேண்டா திருத்தலின விசி
றி என்றும, யாசியா குற்றமுடையாரையும் குணமு
டையாரையும குணமாகப் புகழுதல்போல, இவர் குற
றம் உடையாரையும் குணமுடையாரையும் சமனாக
கக்கண்டு நன்மொழிகூறலின, யாசிப்பொன்றும்கூறினர்.
போலெனினும, என்பதனை எல்லாவற்றோடுங்கூட்டுக.

இத்திருவெண்பாவால் துறந்தன ஞானிகளது வாக்குக்காயங்களில் நிகழும் ஞானநடைக்கு அவர் அதீதமாயிருந்ததுபோல், இங்ஙனம் கும்பசகிதராயிருந்த ஞானிகளது வாக்குக்காயங்களில் நிகழும் உலகநடைக்கும் இவர் அதீதமாயிருப்பரென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௨௧)

இங்ஙனங் குடும்பத்தோடு கூடியிருந்தும் பற்றற்றிருப்போரை ஞானிகளென்பது சரியாகும், சிவிகை கவிகை முதலியவற்றோடும் அரசர்போல் வாழ்கின்றோரையும் எங்ஙனம் ஞானியென்று சொல்வது எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

தண்டுகுடை யாளராய்ச் சாதுரங்கப் பேரரசாய்த், தொண்டர்குழாம் போற்றச் சுகித்தாலும் - உண்டுசுத்தர், போகத்தா ரோசுடர்போற் பொய்ப்போக மெய்ப்பெருக்காய்ச், சாகப்போவார்கடன்றீர்த் தல

(இ-ள்.) சாதுரங்கம் தண்டுகுடை ஆளர் ஆய பேர் அரசு ஆய்த் தொண்டர் குழாம் போற்றச் சுகித்தாலும் சுத்தர் உண்டு போகத்தாரோ எ-து. நால்வகைச் சேனையும் சிவிகை கவிகை முதலியவும் உடையவராய் வாழும் பேரரசரைப்போல் சிவிகை கவிகைமுதலியவுடையராய்) அடிமைக்கூட்டங்கள் சூழ்ந்துநின்று உபசரிப்ப (மகாபோகங்களை) அநுபவித்தா ரெனினும் (அ

வறன்றுபோந் தாக்கற்றுநின்று) சுத்தநிலை பெற்றுறும் உ
ண்டு. (அவர் இப்பிரபஞ்சிகள்போலும்) போகமயமா
ய அழுந்துவரோ (அழுந்தார். அஃது எங்ஙனமெனின்)

சுடர்போல் பொய்ப்போகம் மெய்ப்பொருட்குஆய்ச
சாகப்போவார் கட்டுணிற்கில் எ-று (எண்ணெய்வா
ர்க்குந்தோறும் தணிவிட்டுக்கில் வாங்கிக்கொண்டு தான்
மிகவும் பிரகாசிக்கும்) தீபம்போல, பொய்ப்போகம்
(வருந்தோறும் அதனைத் தற்போதத்தால் பற்றி அநுப
வியாது அந்தக்கணத்தில் பார்த்துத் தாம்அதற்கு அநுப
விதாவின் அது மெய்ப்பொருட்காய்ப் பொய்ப் போக
த்தான்) மெய்ப்பொருள் மிகவும் பிரகாசமாயத் தோ
ன்றும். ஆகலின், இதனையுணர்ந்து அறிந்தாயின், மெய்
ப்பொருளை உணர்ந்தோர் பொய்ப்போகத்தோடும் கூடி
யிருந்து அநுபவிப்பர் என்னையெனின், அக்கினியில் வீழ
ந்து இறக்கப்போவார் (தமக்குச்சரியாய் உள்ளார் கொடு
க்கும்போகமாகிய) கட்டுணை (வாங்கி அதனுள் விருப்பற
றுண்டு தீர்த்துக்கோடல் (போலவரும் இதந்தைக்க
தை எப்போது ஒழிவோமென்னும் கருத்தராய் இதந்க
மைத்த பிராரத்தக்கட்டு விருப்பற்று அநுபவித்துத் தீ
ர்த்துக்கொள்வார். (ஆகலின், அவர் அதனோடுங்கூடி
இருத்தல் இம்முறைமை என்று அறிந்து) எ-று.

போகம் வருந்தோறும் தமக்கென்று தற்போதத்தா
லபற்றி அநுபவியாது அப்போதமற்று அருள்வடிவா
யிருந்து அப்போகத்தைத் தாம் அநுபவிப்பதுபோல்

சிவத்திறந்து ஆக்குவது மெய்ப்பத்தி. இப்பத்தியினால் அச்சிவமானது போதம் சிறிதெழினும் அதனை விழுங்கிக் கொண்டுநின்று பிரகாசிக்கும். ஆகலின், "பொய்ப்போக மெய்ப்பெருக்காம்" என்றார். சாகப்போவார் போகத்தை விரும்பாதிருக்கவும் சுற்றத்தாராயுள்ளார் அவனை வேண்டிக் கொண்டுவந்து புசிப்பித்தல்போல, ஞானிகள் போகத்தை விரும்பாதிருக்கவும் பிராரத்தம் வலியக்கொண்டுவந்து புசிப்பித்தலின் இங்ஙனம் உவமை கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் பிராரத்தத்தால்வரு பெருவாழ்வினைக் கண்டபோதினும் அவ்வாழ் வநுபவிப்பைப் போகத்தால் தாமநுபவியாது சிவத்துக்கு அர்ப்பணஞ் செய்கின்றாரும் ஞானிகளே என்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௩௰)

ஞானிகள் அநுபவிப்பதும் பிராரத்தம், மற்றையார் அநுபவிப்பதும் பிராரத்தம். ஆயின், அவர்க்கும் இவர்க்கும் பேதமென்னை? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

பெருநோவுக் கேயென்னப் பெற்றதுடற் போகம்
நரகேழ் மூட்டுமிது நாஞ்செத் - துருவத்துத்
தாமல்லாற் போகிப்ப தல்லவது வன்பர் பதம்
காவலர்ட் கைத்தளைபோற் காண்.

(இ-ள்.) உடல் பெருநோவுக்கே என்னப்போகம் பெற்றது நரகேழும் மூட்டும் இது நாம்செத்து உருவத்து

த் தாம் அல்லால் போகிப்பது இலை எ-று. உடலாகிய பெருநோவுகளுள்ள கருக்குப் போகத்தை அநுபவிப்ப ததானே பிறவியாகிய நரகமேழினும் கொண்டு சென்று (அவற்றில் உண்டாகிய துன்பங்களை) புசிப்பிக்கும் (இஃது எங்ஙனமெனின், இவர் அநுபவிக்கும்) இப்பிராரத்தம் தற்போதமாண்டு இதற்குத்தகத் தாமிருப்பது அல்லாமல் (அருள்வடிவாயிருந்து) அநுபவிப்பதல்ல (ஆகலின)

பக்ம அன்பர் அது சாவல் ஆள் வைகத்தலைப்போல் காணா எ-று. (திருவடியைப் பிரியாது நின்ற) அம்மெய்யன்பர் (சம்பிராரத்தம் தற்போதமமாண்டு தேகம் தாம அல்லாது திருவருள் தாமாயிருந்து அநுபவிப்பதாகலின்) அப்பிராரத்தம் (தேகமிருக்க சமளவும்) காவலாளர்போலும் கைதிகள் போலும் (இருந்து தேகம்நீங்கும்போது அதற்குரிமை தானுமீகுதும். ஆகலின், அவர்க்கு மறுபிறவி உளவாகாளன்று) அறிதி எ-று.

தேகம் தானுயும் போகம் தன்தாயும் கருதிக்கொண்டு தற்போதத்தால் அப்போகத்தைப்பற்றி அநுபவித்தலின் இதாகிதங்களும், இவ்விதாகிதங்களால் இருவினைகளும், இவ்விருவினைகளால் மறுபிறவியும், இங்ஙனம் தொன்று தொட்டுவரும் ஆகலின், “நரகேழுமூட்டும்” என்றார். போதம் இறந்திருத்தலானும், பூரணவடிவாயிருத்தலானும், வினைசார்தற்கு இடமின்மையால், அவர்க்கு மறுபிறவி இன்றெனப்படுகண்க. உடம்புழுப்பு

ப்பிணிக்கு இடம் ஆகலின் அதனை "பெருநோ" என்றார்
"நாஞ் செத்தருவதத்தத்தாமல்லாற் போகியபதல்ல"
என்று அவர்க்கு உண்மையாய குணங்களை இவர்க்கு இ
ன்மையென்று எடுத்துக்கூறினமையால், அவர்க்கு அவை
வருவிக்கப்பட்டன. 'இது' என்பது இவர் பிராரத்த
மேல் நின்றது. 'அது' என்பது அவர் பிராரத்தமேல்
நின்றது. பதம் - திருவடி; பதத்தினை உடைய அன்ப
ரென்பொருள்கொள்க. போகமாய வந்து சூழ்ந்து
கோடலானும், பழுத்த ஞானவொட்டாது தேகத்தில்
அவரைத் தடுத்துநிற்றலானும், பிராரத்தத்தைக் காவ
லாள் என்றும் லகத்தனை என்றும் கூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகள் தேகபோகங்களி
ல் பற்றிலர். ஆகலின், அவர் பிராரத்தம் உத்தேகத்தோ
டு கழியும் என்றும், அஞ்ஞானிகள் பற்றுளர். ஆகலின்,
அவர் பிராரத்தம் இதாங்கங்கள் வருவித்துப் பிறப்புக்
கேதுவாகும் என்றும் அறிவித்தவாறு காண்க. (௩௪)

ஒருவர் செய்தவினை மற்றொருவரைச் சாராமையா
ன், அவர் செய்தவினை அவரைச் சார்ந்திருப்பது எங்ங
னம்? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

சிக்கிலிலேத் துக்கஞ் சுடுகாடு சொர்க்கம்
அகத்துக்குஞ் சொர்க்கர காய்ந்தார்-சுகிப்பது
அத்துவிளை நந்தர்க் காகார மற்றது [வும்
பத்திசெய்வார்க் கேறும் பயன்.

(இ-ள்.) சுகிக்கத் துக்கம் இல்லை சுவர்காடு சொர்க்
கம் அகத்துக்கும் சொர்க்கம் ஏறு ஆடக்கொள் சுகிப்பது
வும் அதுவல் தரக்காக ஆகாரம் அறறு எ-து. பர
மசுகமே வடிவா யிருப்பவராகத் துக்கம் என்பதில்
லை. (சுவர்க்கம் இன்பமாகல் சுவர்க்கம் இன்று, இது சுத்த
மாகிய இடமன்றும் சுருதக் சுசிரிகளிறும் அதுவே
சுவர்க்கமாயத்தேயாதலின் அ சுகமாயுள்ள சுவர்காடே
சுவர்க்கச் சுவர்க்கம் அஃனறித் தாம் ஆக்க வடி
வாயிருத்தலே சுவர்க்கம் எனவும், தேகம் தாம் என
று அறிவு ஏற்படும் அறியாமை மாக்கம் எனவும், புறத்திறகு
சு சொர்க்கத்து ஆயமா மாயால்) அநத்தறகும் சொ
ர்க்க நரகங்கள் தாம். (அஃதன்றி அவர்) அநுபவிப்பதும்
(அந்த அவரவர் தேகமும் ஆன்மம் ஆகும்) அது
வே சொர்க்கநரக புவனங்களில் வினை புகப்பபடும் நின்ற
து இதுவும் அவ்வாறு புரிப்பதும் நின்றால் அவ்வி
னைதான் எவ்விடத்துச் செல்லும் எனின்,)

பந்து செய்வாரைக்கூப் பயன் ஏறுகும் எ-று. அவரே
ல அவையாய இருவினை செய்வாரைக்கும் (வேறுபடாய அதி
தரு செய்வாரைக்கும்) அவ் இருவினைப்பயன்களுக்கு
சாரும் (என்று அறிதி) எ-று.

ஆநந்தமே வடிவாயிருத்தலின் துறவில்லை, அவ்வடி
வில் துறபோதமின்மையால் கரணமில்லை, சுவர்க்கமே
சுவர்க்கமாய்க் காண்டலான புவனமில்லை, அவ்வான
ந்தத்தையே அநுபவித்தலால் யோகமில்லை, இங்ஙனம்

தநு கரண புவன போகங்களை யெல்லாம் கடந்து நின்றோனை அவ்வினை சாராமாட்டாமையின் "ஆகாரமற்றது" என்றார். தேகத்தை உடையவனைத் தேகி என்றல் போலச் சுகவடிவாயிருந்தோனைச் 'சுகி' என்றார்.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகள் சிவானந்தாநுபவர் ஆதலின், அவரை வினைகள் சாரா என்றும், அவர்க்கு இதாகிதங்களைச் செய்வோரிடத்தே அவை சாருமென்றும் அறிவித்தவாறு காண்க. (௬௨)

இங்ஙனம் இறந்த ஞானி அடைந்த பேரின்பத்திற்கு உவமை யாது? எனின், மேல்கூறுகின்றார்.

அரிபிரம ரிந்திரர்க ளாதிகளா தானச்
சரிவிரத்த லின்பத்தைச் சாற்றின் - பரமசிவன்
தானே சரியீட்டுச் சாற்றுகிற்றான் றன்சரிவே
றுனா வேதமறியா.

(இ-ள்.) அவ்விரத்தன இன்பத்தைச் சாற்றின் 'அரி பிரமர் இந்திரர்களார் சரி எ-று. அவ்விரத்தன இன்பத்திற்குவமை சொல்லுமிடத்து, அரி பிரமரிந்திரர் முதலிய தேவர்களது இன்பமெல்லாம் ஒன்றாகக்கூட்டின் சரி,

பரமசிவன் தானே சரியீட்டுச் சாற்றுகில் தான தான் சரி வேறு ஆனா வேதம் அறியா எ-று. (அஃதன்றி) பரமசிவனது பரிபூரணானந்தம் தானே சரி; பின்னு

ஞ் சொல்லுமிடத்தது தன்னின்பத்திற்குத் தன்னின்பமே சரி; (இங்ஙனம் எப்பொருளுக்குஞ் சமம்) வேறுபாடின்றடைந்தார் இன்பத்தை வேதசங்கரரும் இவ்வளவென்று அளவிட்டறியமாட்டார் எ-று.

பரமசிவனது பரிபூரணானந்தமெல்லாம் தாமாகி நின்று அநுபவிக்கையின், பரமசிவன் தாமே சரி என்றும், தன் இன்பமே போல மற்றியாவர்க்கும் இன்மையால், தான் தான் சரி என்றும் அவ்வின்பமும் தாமாகாது, அதனை அநுபவிப்போராய்ப் பிறக்கவில்லை "சிவஞானா" என்றுங் கூறினார். இன்பத்திற்குவமை கூறினமையான் அவர் சரி என்றதை அவரின்பஞ் சரியென்று கூறப்பட்டது உபசார ஆகுபெயர். தானே-அசை.

இத்திருவெண்பாவால் ஞானிகளது இன்பத்தின் பெருமை கூறியவாறு காண்க. (௩௩)

சாலோக மாதி தருஞ் சைவ சித்தாந்தி
பாலேகம் பார்க்கப் பணியுமவன் – மேலே
உருகித் திருவுளத்துக் குற்றபணி செய்வார்
பெருமைக்கே துண்டோ பிற.

(இ-ள்.) சாலோகம் ஆதிதரும் சைவசித்தாந்தி பால் ஏகம்பார்க்கப் பணியும் அவன் மேலே எ-து. (தன்னை வந்து அடைந்தோரது பத்தி பணிவிடைக்கேற்ப அவர்க்கு) சாலோக சாமீப சாரூபமாகிய பதமுத்திகளையுங் கொடுக்கும் சித்தாந்தஞானியால் ஏகமாயிருந்த மெய்

பயபொருளை அறியும்பொருட்டு (வாக்குமனமொழிமெய் களான) வணங்கும் அதிபக்குவனே மேல.

உருகித் திருவுளத்துக்கு உற்றபணி செய்வார் பெருமைக்குப் பிற எது உண்டோ எ-று. (பொன்னுடைத்து) உள்ளுருகி அவனது திருவுளத்திற்கு ஏற்ற பணிவிடைகளைச் செய்வார்து பெருமைக்கு (மேலாய பெருமை) பிறிது யாதுண்டு எ-று.

வாக்கு தேடுவோர் பக்குவ பக்கத்தவரை அறிந்து, சரியாதிகளை வருவித்து, சாலோகாதி பதமுத்திகளைக் கொடுப்பதும், அதுபோல பக்குவமுள்ள மாணாக்கருக்குத் ஞானபோதத்தைச் செய்து நிருத்தசயமின்பத்தைக் கொடுப்பதும், மற்றைச் சமயங்களில் இன்மையால், "சாலோகமாதி நான்கு அசவித்தாங்கு பார்க்கமாகப் பணியுமவன்" என்றார். இங்ஙனம் இருந்த சுதந்திரமுடைய பணியுமவனைப் பணிவோர்க்கும் அம்முகத்தினையும் உடைமையால், "உற்றபணி செய்வார் பெருமைக்கே உண்டோபிற" என்றார்

இத்திருவெண்பாவால் சித்தாந்த ஞானம்பெற்றோரே மேலான ஞானம் என்றனபதும், இந்த ஞானம் பெற்று வழிபடுவோர் பெருமையே பெருமையென்றும். அறிவித்தவாறு காண்க. (௬௪)

காலமுடன் றேசந் திசைக்கு கருமமுடல்
கோலமுஞ் சமயங் குறிப்பறிதல் – சீலங்
கலையோடு போனவுயிர் தான்போலத் தன்னே
டிலையாஞ் சிவனே யிவன்.

[illegible] காலமுடன் [illegible] திருமட உட-
ம்பை [illegible] அறியப்படு [illegible]. இனை
கால[illegible] [illegible] செய்[illegible] என்றார்,
காலமுதலியன [illegible] [illegible]
[illegible], (இனைக்குமாறு [illegible]
[illegible]) ஜீசதம், (இனைக்குமாறு [illegible]
[illegible]) சுருமமு [illegible] (சமம் [illegible]
[illegible] நடம், (அயல் [illegible]
[illegible]
[illegible], (இ
[illegible]
[illegible]

[illegible] ஜீவ[illegible]
[illegible] (அக
[illegible]) [illegible], ([illegible] நிமித்தவிட
[illegible], ([illegible]
[illegible] இவரும [illegible]

[illegible] காலமுதலிய உடம்புகள் போனவிடத்தும் இ-
ருந்த உயிர் தலையோடும் போனதுபோல, போதும் சிறி-
து இறந்துவிட்டதும் இருந்த கிரியைத்தொழில்கள் அ-
த்தனையும் இறந்துவிட்டு அதனோடும் நீங்கும். ஆகலி-
ன், அங்ஙனம் உவமைகூறினார். அவற்றைச்செய்தவனை
இறந்தமையால் இவற்றை செய்யப்படும் அவையும் இல
என்பதுங் காணக. மௌனாநந்தமாயுள்ள சிவனை அ-

டைச்சவன் பொ தாகந்தியாகலின் "சிவனே யியலை"
என்றார். தான் - அசை. (௩௫)

இங்ஙனம் அவர்க்கு விதிவிருத்தங்கள் இல்லையென்று நீர் கூறியதென்னை? எனின், மேற் கூறுகின்றார்.

சாவே பெருநோன்பாய்ச் சந்தற்ற சத்தியர்க்குத்
தேவாரங் காலந் தியானமறம் - பாவம் [௩௬
விதிவிருத்தம் பேசுகைக்கு வேதா கமங்கள்
அதிசயிக்கு மேலுரைப்பா ரார்.

(இ-ள்.) சாவே பெருநோன்பு ஆய்ச் சந்து அற்ற சத்தியர்க்குத் தேவாரம் காலம் தியானம் அறம் பாவம் விதிவிருத்தம் பேசுகைக்கு எ-து. (தாமேபோதம்) இறப்பதே பெருந்தவமாய்க்கொண்டு (அதனைக் கைக்கொண்டு சிவத்தோடும்) இரண்டறக்கலந்த சத்திய ஞானிகட்குத் தேவாரமுதலிய தோத்திரங்களை ஓதலும், காலாகாலங்கள் (அந்த சிவாலயங்களிற் சென்று பணிதலும்) ஓரோர பாவனையைக்கருதி) தியானித்தலும், (சிவபூசையாதி) புண்ணியங்களைச் செய்தலும், (இவை அன்றி) பாவங்களைச் செய்தலும் ஆகிய இவ்விதி விருத்தங்களுள என்று சொல்வதற்கு,

வேதாகமங்கள் அதிசயிக்குமேல் ஆர் உரைப்பார் எ-று. வேதங்களும் ஆகமங்களும் அதிசயிக்கும் எனின் அவற்றிற்குமேல் மற்றியாவர் சொல்வார் எ-று.

போதம் பெறுது எழிப்பிறவும் அவனைக்கெடுக்கும் வெந் தோசம் கலந்திருப்பதே அவர்க்குச் சகல போகப்புசள ம் ஆகையின், "சகலவெருந்தோஷபாகச் சற்குருவைக்கு யர்" என்றார். ஆங்ஙனம் கெடுக்கப் போவதால் நிட்டைகெட்டா னைபோகத்து அசுபத்மேல் மற்ற தேகமடைபவன் ஆயின் இமைமாமன் ஆவர்க்கு விதிவிருத்தம் இல்லையாயின "கேவலாசமங்களைத்தடைப்பட" என்றதுஞல் அவர்முன விதிவிருத்தம் உரிவைக்கு வேறு விதமனைக்குறித்து இட மில்லையாள், "போதலைப்பாடா" என்றார். விதியா வது வேதாகமங்களை விருத்தாதிகளைச் சொல்வது எனவு மடையது. விருத்தமாவது மதுபானாதிகளை விதிக்கின று கூறுவது.

இவ்விரண்டு திருவெண்பாவாயும் ஞானிகட்கு விதி விருத்தங்கள் இல என்பது அறிவித்தவாறு காண்க. ()

மௌனிகளைப் பார்த்திமையா மோகரும் வெ ண்டிங்கள், மேனி யழுகெழுதா மேற்பந்தி - ஆ னை, பதுமா தனன்கண்ணும் பானுவும்போற் று ஞாய், எதிராகுந் தெப்பனத்தி லும்.

(இ-ள்.) மோனிகளை இமையாப் பார்த்து மோகரும் வெ திங்கள் அழுகு எழுதா மேனி எ-று. (அந்த கள் தம்மைப்போல சகாதிசமுத்தியைப் பெறு பாருட்டுப் புறத்துநின்ற போதத்தை உள்ளடக்கி தனைக்கெடுப்பதே விரதமாய்க்கொண் மௌனிக

[illegible] இமையா நாட் [illegible] பார்த்து (இ[illegible]மேலை வ
[illegible] மோகமுமு, ([illegible]னைத்தால்) வெண்ம[illegible]கவ
போலும [illegible]கொ[illegible] அடுசெழுக்க [illegible] ([illegible]
[illegible]) திருமேவ[illegible],

மேல் பகுதி [illegible] பதுமா, [illegible]
போல தானாயுடை [illegible] எதி[illegible]
(பிரமனுக்[illegible] [illegible]
போலவிளங்குவதான [illegible] [illegible]
திரதோன்றும பாறையைப்போல் யானை [illegible]
ம், அவையதாமாய [illegible] [illegible]
திறாம், [illegible] [illegible]
எதிரே விளங்குவதாம் [illegible].

[illegible]கதிசருத்திரரை அன்றடைந்த [illegible]
[illegible] [illegible]
வளவு வந்தபொழுது, அவர்மேற் சந்தோடமும் பிறக்
குமாகலின், "மோகங்கொட பார்த்திலயாமோகமு"
என்றார். யான் பெறற்பேறு பெறுக் இமையவர்பெ
பதம் அது. பதமாதலின் இமையாநாட்டத்தையும்,
அதற் கெதிர்தோன்றும்பாறையையும், உவமைகூறின
மையான், அவர்மேல்வைத்த மோகத்தையும், அவரது
திருமேனியையும் தமதுள்ளம் மறவாதென்பதாயிற்று.
என்றெனும் பெயர் எஞ்சிநின்றது. சொப்பனத்திலு
ம் எனற உம்மையால் சாக்கிரத்தும் என்று வருவிக்கப்
பட்டது.

இத்திருவெண்பாவால் எமக்கும் இங்ஙனம் இருக்கும் என்று ஞானிகளருமை அறிவித்தவாறுகாண்க. ௩௭

உருகு பரமசுக வுல்லாச நோக்கும்
திருமுகமும் புன்முறுவற் றேசும் - திருநீறும்
தம்பாவ மாண்ட சரீரத்தி லோர்சாத்தும்
அற்றே வெறுமனழ காம்.

(இ-ள்.) உருகு பரமசுக உல்லாச நோக்கும் திருமுகமும் புன்முறுவல் தேசும் திருநீறும் எ-து. உள்ளமுருகப் பண்ணுகின்ற பரமசுக உல்லாசத்தோடுங் கூடிய திருநோக்கமும், (அப் பார்வைகளிற்பால தெய்வத்தாமரை மலர்ந்தாற்போல விளங்காநின்ற) திருமுகமும், (அவ்விடையமெய்யவர் மனமேலெழலால் தோன்றும்) மந்தகாசப் பிரகாசமும், (திருமேனிமுழுதும் பூசவாகிய) திருவெண்ணீறழகும்,

தம்பாவ மாண்ட சரீரத்தில் ஓர் சாத்தும் அற்றே வெறுமன அழகு ஆம் எ-து. (பஞ்சபூதகுணங்களாகிய) தம்பாவம் இறந்ததின்ற திருமேனியில் (கூடியும் கூடாதிருந்த ஞானிகளது திருமேனியில்) தோற்றும், அவை அங்ஙனந்தோற்றுவன (அன்றி, அவற்றான் அவர்க்கு யாது சிறப்பும் இன்று,) அவைகளாந்தோற்றும் அழகுகளாம் எ-று.

ஆநந்தம் தோன்றும்போது உள்ளம்நெக்குருகத்தோன்றும் ஆகலின், 'உருகுபரமசுகம்' என்றும், "சடசித்துக்

காணப்படா பொருள்களெல்லாம் அடங்கித் தகுதேசா ரூபமாயத் தோன்றும் ஆகலின், அவர்களைக் "பாச [illegible] கோதர்" எனப் [illegible] கூறினார். [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] சாக்ஷமென்று [illegible] [illegible] கூறினர். [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] "[illegible]" என்றும். [illegible] [illegible] [illegible] கொள்க.

இத் திருவெண்பாவால் [illegible] [illegible] [illegible] கூறி [illegible] [illegible]. (௩௨)

வாடன்மணம் போல வருந்தா வயிராக்கியத்
தோடு மெலிந்த வுடம்புடனே - கூடார்
திருவிடையா நந்தககு நீங்காத நோக்கும்
திருமுகமு மென்னைவிடா தே.

(இ-ள்.) வாடன் மணம்போல வருந்தா வயிராக்கியத் தோடு மெலிந்த உடம்புடனே கூடார் எ-று. வாடற பூவின்மணம் சிறிது தோன்றுதல்போல் சிறிது தோன்றும் பிராரத்த வாசனையோடும் போதத்தால்) வருந்த இச்செய்யாத பாசவயிராக்கியத் தோடும் தளர்ந்தினற திருமேனியுடனே கூடியிருக்கின்ற கூடாராகிய ஞானிகளது,

திருவடியாகாரத்தால் [illegible] திருமுகமு ம் என்னை விடாது என்றது. திருவடியாகிய [illegible] [illegible] உட்போல [illegible] (அவயவா ர்த்த) திருவடிகளும், திருமுகமும், என்னும் [illegible] படியோருடம் விடுத்தினர் என்றது.

"[illegible]" என்று [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible], "[illegible]" என்றார். [illegible] [illegible] [illegible], "திருவ [illegible]" என்றார்.

[illegible] அருமை கூறியவாறு கண்டு. (௩௰)

ஆயினும், இத்தஞானியின் பெயர்யாது? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

தத்துவத்தின் போர்வை சரிந்த திகம்பரிபோர்
அத்துவிதி யேகாந்தி யாகந்தி - சுத்தன்
துரியனவ நாதன் றுறவிசிவ யோகி
நிருவாணி யென்விரத்த னென்.

(இ-ள்.) தத்துவத்தின் போர்வை சரிந்த திகம்பரிபோர் என்-து. முப்பத்தாறு தத்துவங்களாகிய போர்வை சரிந்த அகன்ற திகம்பரியாயிருந்த ஞானியினது பெய ர் (சொல்லுமிடத்து),

அத்துவிதி ஏகாந்தி ஆநந்தி சுத்தன் துரியன் அவதூதன் துறவி சிவயோகி நிருவாணி என விரத்தன் என எ-று. (சிவத்தோடு அத்துவிதமா யிருத்தலின்) அத்துவிதி யென்றும், (அங்ஙனம் அத்துவிதமா யிருப்பினும் தான் அச்சிவமாகாமையான்) ஏகாந்தி யென்றும், (பூரணாநந்தமெல்லாம் தானுய்த்து நின்று அநுபவித்தலின்) ஆநந்தி யென்றும், (மலசதுஷ்டயங்களை நீங்கிநிற்றலால்) சுத்தனென்றும், (மேலாயபொருளை அடைந்தோ னாதலின்) துரியனென்றும், (வாருணசிரமங்களைக் கடந்து நிற்றலான்) அவதூதனென்றும், (தோஷ பிரபஞ்சங்களெல்லாம் அறத்துறந்து நிற்றலால்) துறவியென்றும் (மற்றொன்றோடுங் கூட்டாயினுஞ் சிவத்தோடும் கூட்டாவாயிருத்தலின்) சிவயோகி யென்றும், (அத்துவாக்களையுங் கடந்து நிற்றலான்) நிருவாணி யென்றும், (அச்சிவத்தோடு அத்துவிதமாக இருக்கின்றே னென்னும் வாசனையும் இறந்துபோ யிருத்தலின்) விரத்தனென்றும் நீசொல்லுதி எ-று.

உடம்பைப் போர்த்துநின்று நீங்கிய போர்வைபோல் உயிரைப் போர்த்து நின்று நீங்கினமையால், “தத்துவத்தினைப் போர்வைசரித்த” என்றார். அஃதன்றிப் பூதகஞ்சுகம் - பிரகிருதிகஞ்சுகம் - கலாதிகஞ்சுகம் - வயிந்தவகஞ்சுகம் - சத்திகஞ்சுகம் - என்னும் இப்பஞ்சகஞ்சுகங்களையும் நீக்கி நின்றார் எனினும் ஆம். அத்துவிதி என்றதாத இக்குணங்களெல்லாம் உடையன் ஆதலின், இப்பெயர்களெல்லாம் அவற்குரித்தாயின. (௪௦)

இங்ஙனம் அகத்துள் ஆசையறத் துறந்தோரையும், புறத்துள் ஆசையிருக்கத் துறந்தோரையும், எங்ஙனம் அறியலாம் எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

அடங்கத் துறந்தார்க்கு மாசையறப் பாவித்துத் தொடும் பக்குவம் தெரியாதோ தோ - மடந்தேடிப் பிச்சையாய் மூலையிற் பேச்சாய் வரின் நடைக்குப் பிச்சையாய்க் கைக்கொடுத்திட்டிடும்.

(இ-ள்.) ஆசை அறப்பாவித்து அடங்கத் துறந்தார்க்குப் பரிபக்குவம் தெரியாதோ? எ-று. (அகத்து ஆசை இறப்பாவித்து ஆசையறப்பாவித்து அடங்கத் துறந்தாரையும், (இப்பால் அகத்து ஆசை அறாது அடங்கத் துறந்தாரையும்) அவ்விரண்டு விதமும் பக்குவாபக்குவங்களிலே ஞானியோர் தெரியாரோ! (அஃது எங்ஙனமென்னின்.)

மடந்தேடிப் பிச்சையாய்ப் பெண் மூலையிற் பேச்சாகி வரின் நடைக்கு இச்சை ஆயக் கைக்கு எதிரிட்டிடும் எ-று. (அவர் பிச்சையிடும்) மடந்தேடிச் சென்று பிச்சை ஏற்பதாய், (புதிய) மருமகப்பெண் மூலைக்கண் இருந்து (மெல்லெனப்பேசும்) பேச்சுப்போல (தமக்கென ஒழிவொடுக்கம்பற்றி அகத்துள் இருந்து மரிசத்தோடு மெல்லென) பேசுவதாய், (இவர் பெரியரெனக் கருதிப்பிறர் அன்னவஸ்திர முதலிய நடக்கைகொடுவரின்) அந்நடைக்கைக்கு இச்சையாய் அவர் கொடுக்கும்

கைக்குச் சமத்தானைய எதிர்நீடி வாருகவா (இவா
கள் எல்லா யுணவொருஞ் செவ்வே தே அன்றி ஓமட்ட
சேமச யாலவும் ஒப்பாடுச்சம் பற்றியிருந்து மாரிச
மாரப்பேவல் வரும் சாம் இருக்கும் இடத்தப் பிறர் அன
ஞைக்கூடு கொடுமையின அவர் தற இசசிக்கு வாநேவ
கும் நிலையிலுக்கு, அவ ப் பசுவுமும் இவாறு ப
கருவும்மும் தாமம் தெரியும் ம அறிக) எ-று.

“ஆசைப் பட்டாப் கடக்கத் தறந்தாரகமு” என
றமையான், அங்ஙனம் பட்டார் இடலாயதத் தறம்
தாரை என்பது வறப்பட்டது. அடக்கத்துறத்தல
டீவி முதலிய பற்றுக்கள் எல்லாம் ஒருங்கே விடுக
கல், அடக்கத் தறந்தாரகவும் என்னுமானாம் வே
றுமை ய ய வேறுமையாகக் கொள்க
“தெரியாதே” என்பது தெரியாதென்று ஒகாரங்கொ
க்கின்றது, மடந்தேடிப் பிசசையாயக் கைக்கொடுத்தா நீ
டும்மென்று அவரது நடைகூறினமையால், அதற்கு
மாறாய இவரதுநடை வருவிக்கப்பட்டது. ஒரு
வருக்குச் செவ்வமவரின் அதனை நடைக்கை என்பது
போல, பிறரவனது அனுபதிக்கைக்கொடுப்பதனை நடை
க்கை என்றார்.

ஆயின், அகப்பற்று அற்றார் துறப்பதே அன்றி, அக
ப்பற்றுடையார் துறக்கலாகாதோ? எனின், மேற்கூறு
கின்றார்.

களையடுக்க வந்தார் கிளையெடுக்குங் கப்பல்,
பொருளெடுக்கார ரென்றும்பொய்யா போதம் -
விருந்தினவன், வெறிக்குக் குதித்தோன் போ
லவேண்டும் விட்டதுபின், பற்றுமதில் சிக்கென
விடாய்.

(இ-ள்.) கப்பலை யோட்டுகிறவர் ஞானாசிரியரு
ம பொருளை அடுக்கார் ரென்றும் பொய்யாப்போதம
எ-று. (கழை ... ... கட்டை
...) கப்பல் ... ... (அக்கப
பலை) அலைத்து மாறுபோல, (விட்டதனைத் துற
ந்தென ... துறவில் ... ...) ...
... ... போதந்தோ
ன்றி அறிவை அங்கும் ஆக்கலின்,)

விருந்தனவன் வெறிக்குக் குதித்தோன் போலவே
ண்டும் விட்டதுபின்பற்றும் அதில் சிக்கெனவிடாய
(தன் பகைவனைச் சயித்துக் கொண்டாலன்றி விட்டேனெ
ன்னும் விருந்தினன்போலும், (ஒருவனோடு வாதுகூறி)
வெறிக்குத் தாவுதாவினோன்போலும், நீயும்பிடித்த
தை முற்றுஞ்சாதிக்க வேண்டும். (அதனை விடாது
சாதிக்கவேண்டின விடயங்களை யடாதே, அந்தால
முன்னால் நீ) விட்டபற்றுக்களெல்லாம் இப்போதும் வ
ந்துபற்றும், (இவை உன்னைப்பற்றாது அகலும்படி அத்
துறவின்கண்) உறுதிப்படுகிறதி எ-று.

கரை அடாது கடலின் நடு நின்றகப்பலை அலை அலையாதது போல, விடயங்களை அடாது துறவினகண் நின்றோரை விடயபோதம் அலையாதென்பது இவ்வுவமைக்குறிப்பாற்காண்க. விருதினோனுக்கு எவ்விதத்தாலும் தன பகைவனைச் சயங்கொளவதே விருது, கூடாதாயினும அவனோடும் பொருது இறததலே விருதுபோல, துறவினோனுக்குத தன பகை என்று மாயைப் படைகளாகிய முப்பத்தாறையுங்கடந்து வீடடைதலே துறவு, அவனங் கடக்ககூடாதாயினும அதனைக கடததற கேதுவாய சுததவாசனையோடு நின்று இறததலே துறவு. ஆகலின், "விருதினவன்" போல், என்றும், வெற்றிககுறுபதடித்தூரவுதாவத் தொடஙகினோன அறுபததோராமடி தாவினன் எனின அதுவெற்றி, அதுதவறின வெற்றியும இழந்து அத்தூரவினும வீழ்வன. அதுபோல, விடயங்களைத் துறக்கத் தொடங்கினோன் அவ்விடயங்களையும் அறந்து தறபோதததையும் துறப்பதே துறவு, அங்ஙனஞ் செய்யாது அவ் விடயங்களைச்சாரின அதது ணவினன்வரும் பெருமையும் இழந்து பிறப்பினும் வீழ்வன். ஆகலின், "வெற்றிக்குதிருத்தோன்போல்" எனக்கூறினர்.

தத்துவத்தின போர்வை என்னும் திருவெண்பாவா இம்மென்று திருவெண்பாவாலும் ஞானிகளது பெய

ரும் தாமும் துறந்ததைச் சாதியாது மீட்டும் சாரலாகா
தென்பதும் அறிவித்தவாறுகாண்க. (௪௨)

அவருடைத்தன்மை முற்றிற்று.

ஆ-அதிகாரம் ௯-இ-திருவெண்பா - ௨௬௦.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

௰-ம் அதிகாரம்

வாதனைமாண்டார்தன்மை

குடும்பத்தோடு கூடியிருந்து ஞானம்பெற்று அக்குடும்பவாதனைமாண்டவினரது தன்மை கூறினமையால், இவ்வதிகாரத்திற்கு வாதனைமாண்டார் தன்மையென்று பெயராயிற்று. துறவிகளாயிருந்து ஞானம்பெற்றோரும் அன்றி, குடும்பிகளாயிருந்து ஞானம்பெற்றோரும் உளராகலின், அவ்வதிகாரத்தின்பின் இவ்வதிகாரம்வைக்கப்பட்டது.

ஞானம் இல்லாவிடினும் வைராக்கியத்தால் வீட்டுநெறி அடையலாகாதோ? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

ஞான மிலாத வைராக்கி நன்றல்ல, கானவர்க்கு
நோயினர்க்குங் கள்ளர்க்கும்-ஆனதுவென்,
என்னிலேக்கே நின்றுமெ னெவ்விடயத் தேட்டுந்
தாலென், தன்னிழுப்பே யின்பாந் தனம்,

(இ-ள்.) ஞானம் இலா வைராக்கி நன்று அல்ல கானவாக்கும் ரோகிணாக்கும் களவாக்கும் ஞான ஞா ன எ-று. அகத்தபரிபூரண ஞானம் இல்லாதார (பறந்துசசெய்யும்) வயிராக்கியம் நன்றல்லவாதும். (இஃது எதனாலெனின் மலைகாளில் சஞ்சரிக்கும் (வேடாக்கியாக்கும், விடாரோகினாக்கும் பொருளாசைக்கும்) களவாக்கும் வயிராக்கியம்) உண்டாவது என்னை? (அதனிலும் இவாது வைராக்கியத்தோடு அவாது வைராக்கியம் ஒக்கும்

என்றிலக்கே பின்றல் என வைப்பட பதறு அதிகால என கண இழப்பே இன்பு ஆம் அவை எ-று. அகத்தபரிபூரணஞானம் உடையார் அரசிலை முதலியன உலகவியாபாரங்களில்) யாது நிலையில் நின்றிடினும் ஒவ்வும், (வனிதாதிவிடயங்களில்) யாது விடயங்களோடும் கூடியிருந்தாலும் என்னே, (அதனிலும் அவர்கட்கு ஒருமை இவர்கட்கு முடும் அன்று இன்பமும் அன்று) துறபோது இழப்பே இடமும் இப்போது இழப்பில் தோன்றும் இன்பமே இன்பமும் ஆம் எ-று.

தழையுடுத்தல், மூலபலங்களையபுசித்தல், இராப்பகல் கானிற சஞ்சரித்தல், பனி மழை வெயில் காற்றுகளைப பொறுத்தல் முதலியன கானவா வைராக்கியம், வனிதாதிவிடயபோகங்களைத் துறந்திருத்தல் விடாரோகினர் வைராக்கியம், பகைவாக்கு அச்சமின்றித் தமஉடலை இகழ்ந்து இருளிறசேறல் முதலியன களவா வைராக்கி

யம், இவ்வாறு வைராக்கியங்களால் போக இழப்பும் இ
ன்பமும் இன்றியின்போல், அவ்வாறு வைராக்கியத்தா
லும் போகவிழப்பும் இன்பமும் இன்மையின், அவ்வாறு
வைராக்கியத்தை இவ்வாறு வைராக்கியத்திற்கு உவமை
கூறினார். அகத்துப்பட்டினை ஞானம் உடம்பாக்கு
பாகுநிலையில் கிரியையுமாக விட்டங்கைப் புசி
றும் அவற்றை அகப்படப் பரிபூரணத்தாகத்தால் பாத்தக
ழிக்கமின், அவற்றேறும் தக்காற்றுக்கட்டும் டுக்கனை
சாதகர்றுதிறலால் போக இழப்பும் அ போக இழப்
பால் பேரின்பமும் உண்டாம் ஆகலின், "மனோரீவைக்க
நினைவுமெலனவிட்டக்கே நாலெனத்தனிழப்பே
பின்பாக்கலம்" என்றார். அஃது அன்றி விட்டய துன்பத்
திற்கு ஏதுவாய யமக்கியாபாங்கௌச் செய்வார்போ
ல, துவாட்டாது நிலையில் நின்றாரெனினும் அதனுள் தாக
கற்றநின்று சொருபத்துன்பத்திற்கு ஏதுவாய தற்போக
இழப்பைச் செய்வாரென்பதாம், அவ்விட்டய இன்பங்களை
த்தாம் அற்று அனுபவித்தலால் அவற்றை அநுபவிக்கு
நர்தோறும் தாம் அற்றவிடத்து உண்டாம் பேரின்பம்
மேலிடுமென்றறி, அவ்வின்பம் ஓர் பொருளாய அவாக்
குறித் தோற்றுதென்பதூஉங் காண்க. "தனிழப்பேயின்
பாநுதலம்" என்றமையான், அந்நிலையும் அவ்விட்டயமும்
இடமும் இன்பமும் அன்றென்பது வருவிக்கப்பட்டது.
"வைராக்கியமென்பது" வைராக்கி என்று கடைக்குறை
க்குறின்றது. (௧)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

புலஅறிவைத் [illegible] ஆகிய பிறப்பு அறுக்கல் ஆம் எ-று. [illegible]

[illegible] ஐய விசாரித்து [illegible] இரண்டாக்கலின், [illegible] இன்றேனும் எனனும்) வாசகம் [illegible] (அவர்கக) பிரயமா [illegible] (மறையாக [illegible]) எ-று.

சமய நூல்களெல்லாம் இல்லறத்தையே மேம்பாடாகக் கூறுதலின், "எல்லாச் சமயங்களுக்கும் [illegible] இல்லறத்தை" என்றார். அறனெனப்பட்டதே யில்வாழ்

க்கை யஃதும் பிறன்பழிப்பதில்லாயினன்று, என்பதூஉம் அது. "தீத்தொழிலிலதாகிலனை" என்றது. அவ்வில்வாழ்க்கையைத் துறக்கவின்னரும் உடலொடுக்கல், ஊண் வெறுக்கல், உடை துறக்கல், மனையாளைத் துறக்கல் முதலியன துறக்கப்படுவனவாகக்காண்க. "புல்லறிவை த்தீர்த்தெரிந்து நியத்தாலும் பற்றறுத்தாற்பிறப்ப றுக்கலாம்" என்றமையால், இவ்வளத் தெளிந்து பற்ற றவிடையார் இல்லறத் துறவாக்கலில் நின்றுயும் 'பிறப்பறுப்பார்' என்பதூஉம், இவையிலவர் யாது அற ந்தாராயினும் பிறப்பறார் என்பதூஉம் காண்க. சங்கோ சம கருமங்களால் இரண்டும் புல்லறிவு நூலினை, பொருப்பட "புல்லறிவு" என்றார். நிரந்தெரிதல் ஆயுமவற உளவாபடி அறிந்து தெரிந்தல். (உ)

மனையிறக்கி லோமனது மாறாது மாய்த்த
தனையிறக்கி லோசிவனைச் சார்ந்தங் - கனுபவிக் [கை
போகா ததுபோகிற் பூரணமாம் பூரணந்தான்
ஆகா திருப்பதெவர்க் காம்.

(இ-ள்.) மனை இறக்கிலோ மனது மாறாது மாய்த்த தனை இறக்கிலோ சிவனைச் சார்ந்து அங்கு அனுபவிக்கை போகாது அது போகில் பூரணம் ஆம் எ-று. (சீர் இங்ஙனம் கூறிய ஆற்றான்) இல்வாழ்க்கையைத் துறப்பது துறவன்றே (எனின், அவ்வில்வாழ்க்கையைத் துறக்கின் அதன்கண் நின்று அனுபவித்த விடயவாத

னை) மனத்தின்கண் மாறாது எழும். ஆகலின், அத் துறவு அன்றியின், மனத்தை மாய்ப்பது துறவோ எனின், (மனத்திலே) மாய்க்கத் தற்போதம் எழும் ஆகலின், அத் துறவு அன்றியின்) தற்போதம் இழப்பதோ (துறவு எனின், அத்தற்போதம் இழக்கில்) சிவத்தை அடைந்து ஆனந்தத்தை அநுபவிக்கைக்கே ஏதாகாது. (ஆகலின், அத் துறவு அன்றியின், சுட்டிப்பறிப்பது துறவோ எனின்) அச்சுட்டிப்பறிப்போகில் சிவபூரணத்தானாம். (அப்போது இங்ஙனம் சிவபூரணத்தான் ஆவேன் என்னும் வாதனைதோன்றும் ஆகலின், அத் துறவு அன்றியின் இனித்துறவு தான் யாது எனின்)

பூரணம்தான் ஆகாது இருப்பது எவ்வாகத்து ஆம் எ-து. அச்சிவபூரணத்தான் ஆவேன் என்னும் வாதனையும் மறந்து இருப்பது (துறவு இங்ஙனம் சிவபூரணத்தான் ஆகாது இருப்பதாய துறவு) யாவர்க்குண்டாம் எ-று.

மாய்த்த என்பதற்கும் தனையிழக்கில் என்பதற்கும் இடையில் தற்போதம் எழும் என்பது வருவிக்கப்பட்டது.

இம்மூன்று திருவெண்பாவானும் மெய்த்துறவாவது இதுவென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௩)

இவ்வாழ்க்கையோடு கூடியிருந்தும், இத்துறவெய்தினோரைத் துறவிகளென்று சொல்லப்படுமோ? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

மாயாபோ கத்தராசாய் வாழ்ந்தாலு மாமணி
போல், தோயா தவரே துறந்தோர்கள் - தோய்
வாரேல், சேரும் விதைபோலத் திர்ந்தவிடத்
தேதிரும்பும், வேறொன் றதுவே வினை.

(இ-ள்.) மாயா போகத்து அரசு ஆய் வாழ்ந்தாலும் மாமணிபோல் தோயாதவரே துறந்தோர்கள் எ-று. மாயாபோகத்துக்கெல்லாம் அரசராகி (அப்போகங்களை அநுபவித்து) வாழ்ந்தாராயினும், மகத்தாகிய மாணிக்கமணி (ஒன்றோடும்) தோயாதிருத்தல் போல், (அவற்றோடும்) தோயாது நின்றவரே துறந்தோரென்று சொல்லப்படுவர்.

தோய்வாரேல் சேரும் விதைபோலத் தீர்ந்த இடத்தே திரும்பும் வேறு ஒன்று அதுவே வினை எ-று. (படிகமணிபோல யாதொன்றோடாயினும் தோய்வாரெனின், நிலத்துச்சேரும் வித்துப்போல (உடல்) இறந்த காலையில் (வினை நீங்கிய பற்றின்கண் மீட்டும்) திரும்பும் ஓர் மூலமும் அப்பற்றுடைமையே, வினையென்பதும் அப்பற்றுடைமையேயாம் எ-று.

மாமணி தன்னை அடுத்த வன்னங்களைக் கவராது, தனது பிரகாசத்தை அவற்றின்மேல் வீசிநிற்றல்போல, யாதுவிடயங்கள் வந்தடுப்பினும் அதில் தோயாது, தனது ஞானப்பிரகாசத்தை அவற்றின்மேல் வீசிநிற்றலான், "மாமணிபோற்றோயாதவர்" என்றும், உடம்பிற்குப் புறம்பாய பற்றுக்களை ஒழித்து, அவ்வுடம்பாய் நீ

னன்றோதைத் துறந்தோர்கள் என்று சொல்வதுபோல, உயிர்க்குப் புறமபாய கருவிகள் முப்பத்தாறையும் ஒழித்து அறிவாய நின்றோரை, "துறந்தோர்கள்" என்றார். நிலத்திற்சேரும் வித்தைப்போல உடல் நற்சுகாலே நிறைபறத்தினைக மீட்டும் உயிர்வந்து அடைதற்கு உறுபத்தியாகலின் 'சேருமிவைப்போல' என்றும், உடலிக்குகாலே உயிர்க்கு எக்காலமும் நிற்கும் தவா சனையோர்க்கும் பிறவியினை மீளவிலான 'நிக்கவிட்டு தேதிருமபும்போ' என்றார், பற்றுள்ள விட்டவினையும் உளவாகலின் "நுழைவிடுவ" என்றும் கூறினார். அவாவெனப்படுவது வயிசர, மெருளோனும் சவாஅப பிறப்பினும் வித்து, எனபதும் அது. "அதுவே" எனபதனைப பறறுவிடுமை எனக்கொள்க.

இததிருவெண்பாவால் சுழியிலேயில் நின்றலும், அதனுட் பற்றறுதி உடையோர்க்கே வீடென்று அறிவித்தவாறு காண்க. (௯)

விடயங்களை உருபவியபினும் அவாறறட் கூடாமெனறீர் இதென்னை? எனின், மேறகூறுகினறார்.

ஒருகுடைக்கீழ் வாழ்வசத் தோர்க்குறும்பூருண்டோ, அருணிழற்கீழ் வாழ்வா ரயிவு - கருவிகளில, போறுமெலன் சேற்றுத்தாள் போலே பருக்குங்கிழவ, போறுற்போற ரேயமற் போம்.

(இ-ள்.) ஒரு குடைக்கீழ் வாழ் உலகத்தோர்க் குறும்பு புரோர் உண்டோ? அருள் நிழற்கீழ் வாழ்வார் அறிவு கருவிகளிற் போதலென் சேறுக் காளபோலோ எ-று. (பூமியெல்லாம்) ஒரு குடைக்கீழ் ஆள்வோன் உலகத்து வாழ்வோர்க்குக் குறும்பரால் துன்பம் உண்டாமோ? அதுபோல, எங்கும் பரிபூரணமாயதினால்) அருளடிநிழற்கீழ் (ஆனந்தச்செல்வத்தோடும்) வாழ்வார் அறிவு விடயங்களிற் சென்றாலும் என்னை, (அவ்வறிவிற்கு) அவ்விடயங்களால் வரும் மயக்கம் யாதும் இன்று மாயைக்கீழ்வாழ்வார் அறிவுபோல அவரறிவு சேறுகளுள் ஆளபோல் அழுந்துமோ?

பருத்திநூல் போலுமேபோல் தோயாமல் போம் எ-று. பருத்தின் நிழல் ஒளியில் தோய்ந்தும் தோயாது போலுமபோல (அவரறிவு அவ்விடயங்களில்) தோய்ந்தும் தோயாது நிற்கும் (என்று அறிக) எ-று.

ஒரு குடைக்கீழ் வாழ்வார் மற்றுயாதோர் ஊருக்குச் செல்லினும், அவ்வரசனது ஆணையால் குறும்பு செய்வாரும், இவரை வருத்துவாரும், அவர்க்கு இன்றியதுபோல, திருவடிக்கீழ் வாழ்வார் அறிவு விடயங்களிற்சென்றாலும், அத்திருவடி பூரணமாய நிற்றலின், இவ்விடயங்கள் மயக்குவதும், தான் மயங்குவதும், இவ்வறிவிற்கு இன்றும். ஆகலின், அன்னம் உவமைகூறினர், பருத்தின் நிழல் தோய்த்தவாறே நில்லாது நீரில் நீங்குதல்போல், அவ்வறிவு விடயங்களில் தோ

ய்ந்தவாறே மயங்காது விடாவிலகீங்கித் திருவடிக்கீழ் நிற்றலான, இங்ஙனம் உவமைகூறினார். பருந்தினை அவாக்கும், அதன் நிழலை அவாவாது அறிவிறக்கும், உவமையாகக் கூறியவாறு காண்க.

இத்திருவெண்பாவால் விடயங்கள் அவர் அறிவை மயக்காது என்பதும், அவ்விடயங்களில் அவரறிவு தோயாது என்பதும், அறிவித்தவாறு காண்க. ௫.

நெய்யுண்ட நாயென்ன நீரி னிழலென்ன
மையுண்ட கண்போன் மனைவாழ்வார் — தூய
அருளால் விலையேறு மாணிக்க மெல்லாப்
பொருள்போல வலலாப பொருள்.

(இ-ள்.) நெய்யுண்ட நாயென்ன நீரில் நிழலென்ன மையுண்ட கண்போல மனைவாழ்வார் எ-து. நெய்யை உண்டு மீட்டும் கக்காநின்ற நாய்போலும் (தடாக தீரத்தில் நிற்கும் மரம் மேன்முகமாய்நிற்கவும் அத்தடாக) நீரில் கீழ்முகமாய்த்தோன்றும் அம்மரநிழல் போலும், (பிறர்க்கு அழகாய்த் தனக்குக் கரிப்பாயிருக்கும்) மையுண்ட கண்போலும் (அந்தஞானிகள்) இல் வாழ்க்கையோடுங் கூடியுங் கூடாதிருந்து வாழ்வார் (இங்ஙனம் வாழ்வாராயின், ஞானிக்கும் அஞ்ஞானிக்கும் பேதம் என்னை எனின்)

இருளால் விலையேறும் தூய்ய மாணிக்கம்எல்லாப்பொருள்போல அல்லாப்பொருள் எ-து. (இருளைத்துறந்து

பிரகாசித்தலான்) இருளான் விலையேறும் நிருமலமாயுள்ள மாணிக்கமணி (அவ்விருளான் மறையும்) மற்றெல்லாப் பொருள்களைப்போலும் அல்லாதபொருள் (அதுபோல் இல்வாழ்க்கை இருளால் தாமறைந் திருப்பாரைப்போலும் அன்றி, அவ் வில்வாழ்க்கை இருளைத் தமது ஞானப்பிரகாசத்தால் நீக்கிநின்று விளங்குவர் என்று அறிந்) எ-று.

நெய்யை உண்டபின் வயிற்றில் எட்டுணையேனும் தங்காது மீட்டும் கக்கலான, அந்நெய்யினது சாரம் அதனுடலிற சாராததுபோல, விடயங்களைத் தாம் அற்று அநுபவித்துச் சிவத்திற்கு ஆக்கலான், அவ்விடய வாசனை இவரைச் சாராது ஆகலின், "நெய்யுண்ட நாயென்ன" என்றும், கரையின்கண் மரம் மேல்முகமாய் நிற்கவும் அதனது நிழல் நீரின்கண் கீழ்முகமாய்த் தோற்றுதல்போல, சகலத்தையும் கடந்த சிவத்தைத் தாம் பிரியாதிருக்கவும் மனைக்கண் இருத்தல்போல் தோற்றலின், "நீரினிழலென்ன" என்றும், பிறர்க்கழகாய்த் தனக்குக் கரிப்பதாயிருக்கும் மையுண்ட கண்போல், பிறர்க்கு மனைக்கண் வாழ்கின்றதுபோல் தோற்ற, தமக்குப் பிராரத்த வாசனை எனைக்கு ஒழியுமென்று வெறுப்பாய்த் தோற்றலின், "மையுண்டகண்போலும்" என்றுங் கூறினர். மாணிக்கம் பகலைப்பற்ற இரவில் மிகவும்பிரகாசிப்பதுபோல், மெய்ஞ்ஞானிகட்குத் துறவைப்பற்றி இல்வாழ்க்கையில் ஞானமிகவும் பிரகாசிக்கும்

ஆகலின், "இருளால் விலையேறு மாணிக்க மெல்லாப் பொருளைப்போல வலலாப்பொருள்" என்றுங் கூறினார்.

ஞானியும் அஞ்ஞானியும் குடும்பத்தோ டிருப்பதனுல், அவர்க்குப் பிறப்பு இன்றாயது என்னை ? இவர்க்குப் பிறப்புஉண்டாயது என்னை ? எனின், மேற் கூறுகின்றார்.

தொடைகட்ட லொன்றே துயிற்கும் விழி
க்கும், படிகத் திருணமணிக்கேன் பற்றும
அடிபார்த்துக், கூடப்போங் கள்ளனைப்போற்
கூடக் குடும்பக்கூத், தாடிக்கேன் மேற்பிறப்பு
ண்டாம்.

(இ-ள்.) துயிற்கும் விழிக்கும் தொடைகட்டல் ஒன்றே படிகத்து இருள் மணிக்கு ஏன் பற்றும எ-று. துயிலும் பருவம் உடையோன துயிற்றைத் தொடைகட்டலும், விழிக்கும் பருவம் உடையோன் விழித்தாற்று தொடைகட்டலும ஒன்றேயாம். (அதுபோல ஞானிம னைவி முதலிய குடும்பத்தார வந்து சருவுந்தோறும் ஏக முகமாய்த் தற்போத ஒழிவிலனின்று ஆனந்த நித்திரை பண்ணுவான. அஞ்ஞானி தன மனைவி முதலிய குடும்பத்தாரவந்து சருவுந தோறும் சகமுகமாய் நின்று ம யக்கத்தில் அழுந்துவான. ஆயின், ஞானிக்கும் அஞ்ஞா னிக்கும் பேதம் இங்ஙனம் ஆயினும், அந்த ஞானிக்குக் குடும்பத்தில் இருக்கின்றேனென என்னும் வாசனையாயினு ம் தோன்றாதோ ? எனின்,) படிகத்தில் (பற்றும் பஞ்ச

வன்னமாகிய) இருள் மாளிகைக் மணிக்கு என்பதாம் (அதம்போல, உக்குடும்பத் தாழ்வுயினை ய அதுபோலச் கு ஏறும் வாசனை குடும்பத்தை பரிந்து பிறக்கும் ஞானிக்கு என்றும் இடைவிடாத குடும்பவாசனையும் ஏறுத் துச்செல்லான்,)

அயபாரத்துக் கூடப்போம் களைமேலைப்போல கூடாக குடும்பக் கூறுகாழுக்கு (ம) பிறப்பு என உண்டாம ஏ-று (பொருள் நீக்காயுடைத்தியசாரா ர) எவ்வா டபாரீடு லேசரல், ப பலபாரிலாகலயகாலை டா ள உவமோர்க்காவ கல்லைக்கு உவமையடிபாரக்கு) கூட லெசல உம் சுகமிலவ ஏடெடால், குடும்பசாரகர்ச ஈக்க காமவா கல் அவமாபோபால் சாறும் அவாக குக்காயரகால் றிடும் வாட்டூம் உடையனைப்போ றசாடடி உவர பிககூடிய னறும் மனத்தான அவரோ டும் கூடாக குடும்பசக் ககாடியாகிய அகஞானிக்கு மறுபிறப்பு வா உண்டாம் ஏ-று.

கொண்டத்தட்டலால் தாயிலைவுடம் விழிப்பபடும் அவா க்கியல்பாயினபோல, குடும்பத்தால் அகமுகப்படுவதும் சகமுகப்படுவதும் இவர்க்கியல்பாயின என்பதாம் கொள்க. பார்ப்பான் தோட்டிவேடம்போட்டு நடிப்பினும், தன்னை வேறுகண்டு நின்றதபோல, இவன் குடும்பிபோல இருப்பினும், தன்னை வேறுகண்டு, நின்றனனாதலின், "குடும்பக்கூத்தாடி" என்றார். (எ)

நீர் இங்ஙனம் கூறிய ஆற்றான் ஞானிக்கு இல்லறமும் துறவறமும் சரியோ! எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

தொடும்போ சுழல்காற்றுத் தூளம்போற் றொட்
விடும்போது மங்ஙனே விட்டு-நடந்தாலும் [டு
ஆகாய நீங்காம லாடியது போலடங்கும்
ஏகாந்திக் கெங்க இருந்தா லென்.

(இ-ள்.) தொடும்போது சுழல்காற்றுத் தூளம்போல் தொட்டு விடும்போதும் அங்ஙனே விட்டு நடந்தாலும் எ-று. (விடயங்களை) பற்றும்போதும் சுழல்காற்றுத் தூளத்தைப்பற்றுவதுபோற் பற்றி (அவ்விடயங்களை) விடுக்கும்போதும் அச்சுழல்காற்றுத் தூளத்தை விடுவதுபோல் விடுத்து (அங்ஙனம் ஞானியின் அறிவு விடயங்களைப் பற்றிவிடுத்து) சென்றாலும்,

ஆகாயம் நீங்காமல் ஆடி அடங்கும் அதுபோல ஏகாந்திக்கு எங்கு இருந்தால் என எ-று. (தூளத்தைப் பற்றும்போதும்) ஆகாயத்தைவிட்டு நீங்காமற்பற்றி (சுழன்றும்போதும் அவ்வாகாயத்தை விட்டுநீங்காது) ஆடி அத்தூளத்தைவிடுத்து அவ்வாகாயத்துள்) அடங்கும் அச் சுழல்காற்றைப்போல, (விடயங்களைப் பற்றும் போது திருவருளை விட்டுநீங்காதுபற்றி, அநுபவிக்கும்போதும் அவ்வருளை நீங்காது அநுபவித்து, அவ் விடயங்களைவிடுத்து அவ்வருளில் அடங்கும், ஏகாந்தியாகிய ஞா

னிக்கு (இருவகை அறங்களில்) எவ்வறத்திருந்தால் எ
னவே (அவர்க்கோர் பற்றமில்லை.) எ-று.

"ஆகாயநீங்காமலாடி" என்றதனால், தாளத்தைப் பற்றும்போதும் ஆகாயம் நீங்காமற்பற்றி என்பது வருவிக்கப்பட்டது. "அதுபோலடங்கும்" என்றமையால், ஆடி என்றதனைப் பின்னர் அடங்குமென்பது வருவிக்கப்பட்டது. இங்ஙனம் செய்தாலும் அவரிருக்கும் இடம் திருவருள் ஆகவின், "ஏகாந்து" என்றார். (௮)

இங்ஙனம் குடும்பத்திருந்தும் அதனைச் சார்பு ஒழிந்தனரா யாவர் ? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

சுந்தரனார் சேரர்கோன் சோழர் குறுமன்னர்
மைந்தருடன் றம் புடலை வாட்டினர்கள் - அந்தமி
பத்தரொடு ஞான வயிராக்கியர்பலாக்கும் [லாப்
ஒத்துச்சார் போத வொழிவு.

(இ-ள்.) சுந்தரனார் போதவொழிவு எ-து. சுந்தரமூர்த்திநாயனார், சேரமான் பெருமாள் நாயனார், செங்கட்சோழநாயனார், புகழ்ச்சோழநாயனார், ஆகிய சோழராசாக்கள், மெய்ப்பொருள்நாயனார், கழற்சிங்கநாயனார் முதலிய குறுமன்னர், மைந்தருடலை வாட்டிய சிறுத்தொண்டநாயனார், தம்முடலை வாட்டிய கண்ணப்பநாயனார், அரிவாட்டாயநாயனார் முதலியோர், காமமில்லாத திருநீலகண்டநாயனார், அதிபத்தரோடு மற்றுமுள்ள

டாகிய ஞானிகள், வைராக்கியராயுள்ள இம்மெய்யடி
யார் பலருக்கும் குறிப்பகத்தார் அடியிருந்தும் அத்தனைக்
டசார்போதம் ஒழிந்து நிராலிகொண்டு வொராதிருந்தது.
(ஆகலின், சார்போதம் ... வார் வெவ்வேறாக்கிருப்பினு
ம் ஒழிந்து நிற்பர். ஒழியாதார் வெவ்வேறாக்கிருப்பினும்
ஒழியாரென்பது கருத்து) ம-டு

செய்யுள் ... இதனுள் ... முதலிற் ...
வைத்து வருவனவாம், பற்று அற ... இல்
வாழ்க்கையில் ஞானவொளி ... இயல்பாக
குப்போனது ... ஞானம் பயன்பட ...
பதம், அவர் ... பற்றினோர் ..., நிற்பு
ணடாகாது என்பதும், அவர் வெவ்வேறாக்கிருப்பினும் அ
லையாரென்பதும், இவ்வாறு ... ம்
ஞானிகளாயிருப்பார் இவ்விரண்டையும் அறிவிக்க
வாறு காண்க. ௧௮

வாதனைமாண்டார்தன்மை முற்றிற்று

ஆ அதிகாரம் ௧-இ-திருவெண்பா - உ௱௧.

௨

[illegible] மயம்.

[illegible] - ம் அதிகாரம்

நிலையியல்பு

[illegible] உண்மைக்கிலக்கணம், [illegible] கிளைமட்டன, இவ [illegible] யொடுபெயர்ந்திடும்.

அறியார் வழிகேட்டு [illegible]
அறிவார் [illegible] - [illegible]
முடையி[illegible] [illegible]
அடாமையு[illegible] வாய்மையாரிபோல வார்.

இ-ள். வழி அறியார் கேட்டு அறிந்து நடக்க அறிவார் அறிவு ஏனை அறியார் [illegible]. தாமகருதிய ஊரு[illegible] செல்லும் வழி அறியார் அவ்வழியறிந்தோரை [illegible] கேட்கவும் (தமமால் அறிந்து நடப்பதா[illegible] அவ்வழி அறிவார், (அறிவித்த அ[illegible] வழி அறிந்த) அறிவையும் அறியார். (அ[illegible] தாம் முன்னர் அறியாச் கருவிகளை முப்பத்தா றையும் இப்போது அருள் அறிவுக்கு, அவற்றை அறிந்து கடந்து செல்லவும், தமமால் அவற்றை அறிந்து கடந்துசென்றதாயக் கருதுவார். அன்றி, அவ்வருள் அறிவுக்க அறிந்த அறிவு தாம் அக்கருவிகளை அறிந்த அறிவென்று அறியார்)

அடர்மழைக் கேவாரவர் மறைபாக் குடை இருக்கத் தாமே குதித்தும் கடந்தும் போலவோரா எ-து. அடர்மழைக்கண் ஓரூர்க்குச் செல்லத்தொடங்கினோர் மழை தம்மேல் தாக்காதபடி தமர்க்கு) மறைப்பாகக் குடை கைக்கண் இருக்கவும் (அக்குடையைத் தமமேற் கொண்டுசெல்லாது மழைத்துவலைகட்கு இடையே) தாமே குதித்தும் கடந்தும (அவ்வடர்மழைக்கண் நனைந்து) செலகின்றாரைப்போல, கருவிகளைக்கடந்து வீட்டையடைக ருதினோர் அக்கருவிகள் தம்முள் தாக்காதபடி அருள் தம்மைவிட்டு நீங்காதிருக்கவும், இவ்வருளை முன்னிட்டுக்கொண்டு செல்லாது, அக்கருவிகளைத் தற்போதத்தால அறிந்தும் கடந்தும செல்லவதாகக் கருதி அவற்றுள் நுழைவார் இதென்னை) எ-று.

முன்னர் அறியாதிருந்த கருவிகளை இப்போது அறியவந்தது திருவருளால அறியவநததென்று அறியாது, தம்மால அறிந்ததாகக் கருதினமையால், இங்ஙனம் உவமை கூறினார். கருவிகளை நீக்கத் தொடங்குவோர் திருவருளை முன்னிட்டுக்கொண்டு நீக்காது, தற்போதத்தை முன்னிட்டு நீக்கததொடங்கின, அக்கருவிகள் நீங்காது பண்டைப்படிமூடும. ஆகலின், இங்ஙனம் உவமைகூறினார்.

இத்திருவெண்பாவால் கருவிகளை அறிந்து நீங்கிநின்ற அறிவு அருள்றிவிக்க அறிந்த அறிவென்று அறியவேண்டும் என்பதும், கருவிகளைநீக்கிச் செல்லும்போது த

ற்போதத்தைப் பின்னிட்டு அருட்போதத்தை முன்னிட்டு நீங்கிச் செல்லவேண்டும் என்பதும், அறிவித்தவாறுகாண்க. (௧)

கருவிகளை இங்ஙனம் நீக்கித் திருவருளைக்கூடும் நிட்டைகூடாதாயினும், கேவல சகலங்கள் தாக்காது அருளே எவைக்குங் காரணமென்று அறிந்து நிற்றற்கு உபாயம யாது! எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

செத்துப் பிறவாமற் றேடித் திரிகையிலே
செத்துப் பிறந்து திரிவீரோ – சுத்த
இருட்கேவலசகலம் போக வெதிரிட்ட
அருட்போத ராய்த்திரியா மல.

(இ-ள்.) எதிரிட்ட இருளா கேவலசகலம் போகச்சுத்த அருள்போதராய்த் திரியாமல் எ-து. (உமது அறிவிற்கு) எதிரிட்ட மயக்கவடிவாகிய கேவலாவத்தையும் (விகற்பவடிவாகிய) சகலாவத்தையும் போக, இவைகள் தாக்காத சுத்தாவத்தையில நின்று, அருளே எவைக்கும் தாரகமென்று அறிந்துகொண்டு அவ்வருட் போதராய்ச் சஞ்சரியாமல,

செத்துப் பிறவாமல் தேடித்திரிகையிலே செத்துப்பிறந்துதிரிவீரோ எ-து. (இனிமேல்) இறந்து பிறவாமல் (இப்போது பிறப்பிறப்பைக் கடந்து நின்றவீடு) தேடி (பாவனை முதலிய செய்துகொள்ளே) சுழலுமிடத்துத் தீ

ஆகிய கருத்து உன்பால்எழுன் ஐக்கியங்கூடாது ஆக லின் நாமிருவரும்வந்து) நமமுட்கலப்பதாகிய நாட்ட மதை நீ ஒழிகின்று (திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாய னார் எனக்கு) அருளிச்செயதார். (இவ்வாறே நீயும் அ றிதி எனின் அவரது திருவடிக்கண் ஐக்கியம் உனக்கும் கிடைக்கும்) எ-று.

எதிரிட்டுத் தடித்தபோதம் எதிரிடாது அசைவறநி ன்று தேய்ந்தபோது ஆன்மாவிறகும் சிவததிறகும் ஐக கியம்தாமே கூடும் ஆகலின், "நமமுட்கலப்பு நாட்ட மொழி எனறருளினன், என்றார். தமதாசாரியர் தமக் கருளிச்செய்த முறைமை ஈதெனறு மாணுக்கனுக்கு அறிவித்தவாறுகாண்க.

இத்திருவெண்பாவால் சகலகேவலங்களை அருட் பாதததால் அன்றி ஆனமபோதத்தால் நீக்கப்படா தெனறு அறிவித்தவாறுகாண்க. (௩)

இங்ஙனம் கருதிநின்று திருவருளைக் கூடுதல் அரிதா யினும இன்னும் ஒருபாயம் மேற் கூறுகின்றார்.

சாக்கிரத்திற் போதச் சலனெயெல்லாஞ் சொ ப்பனம்போல், ஆக்கு மருட்போத ராகுவோர் — நீக்கும், பரயோகர் சுத்தர் பரமசுகா நந்தர், துரி யகதி யின்புகடந் தோர்.

(இ-ள்.) சாக்கிரத்தில்போதச் சலனைஎல்லாம் சொ ப்பனம்போல் ஆக்கும் அருட்போதர்ஆகுவோர் எ-று.

சாக்கிராவத்தையிலே தோன்றும் போக்கிசேட்டையம்
(மற்றும் உண்டாகிய தேகாதி பிரபஞ்சங்கள்) எல்லா
மும் (இவையாவையென்னில் ஏற்பட்டிருப்பார்த்து, அப்போ
தச்சேட்டை விடயங்களைச் சாக்கிரத்திற்றோன்
றிய விடயபோக்கியமென்றும், தேகம் முதல் சகங்களெல்
லாவற்றையும் மாயையின் காரியமென்றும் இ
வற்றிற்கெல்லாம் சாரமாய உபாதானமாயுள்ள பரிபூர
ணமாயிருப்பது அருளென்றும் கண்டு, பின்னர் அப்பரி
பூரணமாகிய அருளே மெய்யென்று, அதனை நாடினோ
ம், (இவ்விடயபோக்கியம் இப்பிரபஞ்சங்களையும்)
சொப்பனம்போலப் பொய்யாகக் கண்டவர் இவற்றை
உளம்பற்றிலர்) அருட்போதத்தர் ஆகுவர் (அந்நெ
றி ஆயினோர்)

நீசரும் பண்டோர் தத்தம் பரமசுகானந்தம் துரியத்
தினிடத்துத் தோன்றார் என்பது. (அவ்வருளையும்) கடந்துசெ
லலும் பரயோகரும் (சுதந்தரமற்ற) பரிசுத்தரும்
அப்பரமசுகமாகிய ஆனந்தத்தை உடையரும் நின்மல
துரியத்தில் தோன்றும் பரமசுகானந்தாதீதருமாவர்.")

இங்ஙனம் விடயபோகத்தையும் தேகாதி பிரபஞ்சங்
களையும் பொய்யென்றும், தமக்கன்னியமென்றும் கண்
டு இவற்றிற் குள்ளும்புறம்பும் பரிபூரணமாகிய திருவ
ருளையே நாடினிற்போர் இப்பொய்களை நீக்கி அம்மெய்
யாகிய திருவருளே வடிவாவர் ஆகலின், "சொப்பனம்
போலாகக் கருட்போதராகுவோர்," என்றும். அன்றே

ம அருளவடிவாயமாலத்து அவ்வருளையுங்கடந்து ப
ராசமுதலியன அவாக்கிக்கிட்ட உணடாம் ஆகலின,
அவ்வாறேய பலாயோக முதலியன உடையவனாதுங்
ச ,ற்றோ. அவனொடுபாத சட்டிப்பயா எருடிறைறது.

இத்தருவெவண்பாவால் காருவிகளை உடம்படி கண்ட
நிலை இறைவருள் சிவமான வாருமென்றும், அங்ஙனம்
வரி பலாயோகமுதலிய பேருளயாமனைறும், அறி
வியாமுகாணக. (௪

தாமனமபி . பரியோகதவதயும, தேகாதி பிரபஞ்ச
வாசனையைய் நீக்கி, அருளைபபெறுவதற்கு அமையாததோ?
அதற்குமேல் கிரியாயோகமுதலியன கூறியது என
னை! எனின, மேறகூறுகின்றா.

தத்துவம்போய்க் கேவலம்போய்த் தானபோ
யருள்கழன்று, சுத்தபரை யாயதன் சுதந்தரம்
போய்ச - சத்தி, ஒழிவிலே போதமபோ யொன்
றுகா வொன்றின், அழிவிலே யின்பவதீ தம்.

(இ-ள்.) தத்துவம்போய்க் கேவலம்போய்த் தான்
போய் அருளகழனறு சுத்தபரை ஆய்த் தன்சுதந்தரம
போய்ச் சத்திஒழிவிலே போதம்போய எ-று. (நினைப்
பாயினைற) தததுவம முப்பததாறையுநீங்கி (அவற்றி
னமேல் மறப்பாய்நின்ற) கேவலாவதஙதையும் நீங்கி
(அத்தத்துவங்களையும் கேவலாவத்தைதையையும் இவை எ

ன்றறிந்து நீங்கினை அறிவு தானே எனக் கண்டு அறி
து அவைகளை அறிந்து நீங்கவும் தன்னை அறியவும் உ
தவு திருவருள் அறிவிக்க அறியவந்தேனென்று அறிந்து)
சானதிற்றேனென்படுகின்ற, (தனைக் கண்டறிவிக்க அவ்வரு
ளைத் தரிசித்து) அவ்வருளையும் சாறென்று உருவமாய்
உள்ளபனையே தானென்று அப்பனையும் அறிந்து இடத்து
இது அதுஎன்றுதான காண்பானும், காட்சியுமாய் அறி
ந்துவந்த) தறந்தந்தா அறிவுநீங்கி அப்பராசத்தி நீக்க
த்திலே தறபோதம் ஒழிந்து (ஆநந்தாநுபவம் பெற்று
அதனபின்னர்.)

ஒன்றுஆகா ஒன்றின் அழிவிலே இன்பவதீதம் எ-து. (இங்ஙனம் கூறியவற்றுள்) ஒன்றும் தானாகாத ஒன்று யிருந்த சிவத்தில் தானே இரண்டறக்கலந்து போதவாசனையும் இறந்த இடத்தில சுகாதீதம் (இச்சுகாதீதமே உண்மையில் என்று அறிதி) எ-று.

பரையோகத்தில் ஆன்மாவினது தற்சுதந்தர அறிவு கெடும் ஆகலின், “சுதந்தரம்போய்” என்றும், அபபராசத்தி நீக்கத்தில் போதம்இறந்து ஆநந்தாநுபவம் உண்டாம்ஆகலின், “சத்தியொழிவிலே போதம்போய்” என்றும், ஆனமா சிவத்தோடு இரண்டறக் கலந்தஇடத்துப் போதவாசனை ஒழிதலானும் இவ்விடஞ் சுகாதீதம் ஆக லானும் “ஒன்றுகாவொன்றி னழிவிலே யின்பவதீதம்” என்றுங்கூறினர். இன்பாதீதம் என்றமையால் இன்ப ப்பேறு வருவிக்கப்பட்டது. தத்துவமுதலியன போக்

கப்போவன ஆகலின், போயெனபது நீங்கி என்று கூற பபட்டது.

இத்திருவெண்பாவால் உண்மைநிலை ஈதெனறு அறி வித்தவாறுகாணக. (௫)

இவ்வாறந்தப்பேறு பெறும் ஆறு எங்ஙனம்? எனின், மேறகூறுகினறூா.

போதப் புரவி பு ருட னதிலேந்து
வீதிப் பவனி விரிசாகும் - போதப்
புரவியரு ளேறிறற் போக்குவர வற்ற
பரமசுக மாஙகாணப் பா.

(இ-ள்.) போதம் புருடனபுரவி அதில ஐந்துவீசி வி திசுபவனிஆகும எ-று. போதமாகிய அரையன புருட னாகிய புரவிமேல ஏறிக்கொணடு பஞ்சேநதிரிய வீதிக ளில விடயஙகளாகிய காட்சிகளைககணடுகொணடு சுழ லவிதிசுபோலப பவனிசெலவதாகும.

போதம் புரவி அருள் ஏறினல போக்கு வரவு அற்ற பரமசுகம் ஆம அப்பாகாண எ-று. போதமாகிய புர விமேல் அருளாகிய அரையன ஏறினல (அப்போது) போக்குவரவு அறறினற மௌனாநதம உணடாம இதனை மாணாககனே நீ அறிதி எ-று.

போதம் புருடனேடுங்கூடிப் பஞ்சேநதிரியவழிச் சென்று விடயங்களைப்பற்றும, அங்ஙனம் பறறுதல அவ

ற்றைநீங்கி அப்போதத்தை உள்ளே அடக்கித் திருவரு ளோடேவே இவ்வருள் அப்போதத்தைக் கீழ்ப்படுத்துக் தானே மேலிட்டாய்ப் பிரகாசிக்கும். அப்போது ஆன ந்தோதயம் உண்டாம் ஆகலின், அங்ஙனம் உவமைகூறி னார். போதவிடயானந்தம் பெறுதற்கு ஏதுவாயினறது புருடன். ஆகலின், இப்புருடனைப்புரவியாக்கினார். சொ ரூபானந்தம் பெறுதற்கு ஏதுவாய அருளைப் போதமுனை னிட்டுக்கொண்டு சேறலின், இப்போதத்தைப் புரவியா க்கினார். இந்த நாட்டம்வைத்தால் அந்த நாட்ட மறந் துசுழலும், அந்த நாட்டம்வைத்தால் இந்த நாட்டமற ந்து அசைவறநிருப்பதாங் காண்க. ஒருவன் அட்டாவ தானம் செய்தல் முதலியனவை இப்புருடனது வேகமெ னக்கொள்க. இதற்கு உதாரணம். சிவப்பிரகாசம்.— “ஐவகையா லுறபயனக ளுகாவருங் கால மதுபுருட தத்துவமென் றறைந்திடுவ ரறிந்தோர்” என்றும், மற் றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (௬)

அறிவும் ஆனந்தமும் பெறுதற்கு உபாயங்கூறினீர், இனித் துறவினது இலக்கணம் யாது? எனின், மேற்கூ றுகின்றார்.

அறிந்தழுந்தி யாராய்ந் தகம்புறமாயத் தேடி
மறந்தவனைத் தானாய் மயங்கிப் - பிறிந்து
சகத்துக்க மாய்ப்பதவிச் சுட்டுத் தொழில்யோய்ப்
பகைகெட் டதுதுறவப் பா.

(இ-ள்.) அகம் புறம் ஆய் ஆராய்ந்து தேடி அறிந்து அழுந்தி மறந்தவன் ஆய்த் தான ஆய் மயங்கிப் பிறிந்து சுகதுக்கம் ஆய்ப் பதறி எ-து. (தற்போதத்தால் விடயங்கள் எவ்விதத்தால் உண்டாம் என்று) உள்ளும் புறம்புமாய் விசாரித்துத் தேடியும், (அவ்விடயங்கள் கிடைத்தகாலை அவற்றை ஞானேந்திரியங்களான்) அறிந்து (கன்மேந்திரியங்களால் பற்றி அந்தக்கரணங்களால் அவற்றுள்) அழுந்தியும், (அவ்விடயங்களைக்கேவலத்தில்) மறந்தவனாயும், (சகலத்தில் அவ்விடயங்களே) தானாய் மயங்கியும், (விடயங்கள் தன்னைப் பிறியாது நின்றவிடத்து அவற்றில்) சுகரூபியாய்ச் (சென்றுபற்றிப்) பதறியும் (அவை தன்னைப்பிறிந்து நீங்கியவிடத்துத்) துக்கியாய்நின்று பதறியும்,

சுட்டுத் தொழில்போய்ப் பகை கெட்டது துறவு அப்பா எ-து. இங்ஙனம் மயங்கிநின்ற சுட்டுப்போதமும் கெட்டு அவ்விடயங்களாகிய உயிர்ப்பகையும் கெட்டதுவே துறவு (என்று அறிதி) மாணாக்கனே எ-று.

"அறிந்தழுந்தியென்றதனால்" பற்றி என்பது இடையே வருவிக்கப்பட்டது. துறவுகூறினமையால் விடயம் வருவிக்கப்பட்டது. அகத்துத் தேடியென்றது, அவ்விடயங்கிடைத்தற்கு உபாயம் நாடுதல். சுகங்கூறினமையால் விடயம் பிறியாதுநின்றவிடத்தென்பது வருவிக்கப்பட்டது. விடயம் பிறியாதபோது அதன்மேல்

விளைந்துசேறலானும், பிறிதுபோது எனும் பகைத்து லானும், இருமைகளும்பொதுவாய "பகுதி" என்றார். 'மயங்கச் சுழல்வதால்' போதகத்தைத் தொழில் என்றார். இம்மைமறுமைகளிலும் உயிர்களுக்குத் துணையாந்தருவது ஆகலின், அவ்விடயங்களை "பகை" என்றார். (எ)

அறிவும் துறவும் இவை என்றறிவித்தீர், இனிச் சிவயோகமாவது யாது? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

நடந்ததெல்லா நீயே நடப்பழிய நின்ற
இடஞ்சிவநீ யென்றிருக்க வெண்ணில்-அடங்கி
மயக்கி மலமழுந்து மாயையிது வாரா [ன்
அயர்ப்பருளா லாஞ்சிவயோ கம்.

(இ-ள்.) நடந்தது எல்லாம் நீயே நடப்பு அழிய நின்ற இடம் நீ சிவம் என்று இருக்க எண்ணில் அடங்கின மலம் மயக்கி அழுந்தும் எ-று. (கருவிகளை இது இது என்று அறிந்து) சென்றதெல்லாம் உன்தற்போதமேயாம். (ஆகலின், இது சிவயோகம் அன்று. அக்கருவிகளை அறிந்து) சென்றது ஒழியநின்ற இடத்தை நீ சிவயோகம் என்று இருக்கக்கருதின் எனின், (அக்கருவிகள்) அடங்கின (உன்னை) ஆணவமலமயக்கித் தன் வயப்படுத்தும். (ஆகலின், அக்கருவிகள் ஒழியநின்ற இடம் சிவயோகம் அன்று. ஆயின், சிவயோகம் யாதினால் உண்டாம் எனின்)

மாயை அயர்ப்பு இரவாரா அருளால் சிவயோகம் ஆம் எ-து. (உன்னால் அறியப்படும் உருவிகளெல்லாம்) மாயை, (அக்கருவிகளை ஒழிய நின்றவிடத்து) மறப்பாய் நின்றது ஆணவமலம். ஆகலின், (அம்மாயையும்) இவ்வாணவமும் வாராத (சுத்தத்தினைக்கண்டோனாலும்) திருவருளால் சிவயோகம் உண்டாம் (என்றறிதி) எ-று.

இச்சகல கேவலங்கள் அற்றபோது சுத்தபோதம் அன்றோ? இவற்றின்மேலும் போதம் உளதென்று நீ கூறியது என்னை? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

அருணும் பணியு மருக்கன்மதி போன்ற
இரவுபக லற்ற விடத்தே – பரமநிலை
சத்திக் கழற்றியிலே சச்சிதா நந்தமய
சுத்தநிலை நீயற்ற து.

(இ-ள்.) அருக்கனமதிபோன்ற அருணும்பணியும் பகல்இரவு அற்றவிடத்தே பரமநிலை எ-று. அருக்கனும் மதியும்போன்ற அருணும் பணியும் ஆகிய பகலும் இரவும் அற்றவிடத்தே பரமானந்தானுபவநிலையாம்.

சத்திக்கழற்றியிலே சச்சிதானந்தமய சுத்தநிலை நீ அற்றது எ-து. (அப்பரமானந்தானுபவமாகிய அனுபவ) சத்திநீக்கத்தில் சச்சிதானந்த வடிவாயிருந்த சிவமாகிய சுத்தநிலை (இச்சுத்தநிலையே) உன்தற்போதம் (சிறிதுந் தோன்றாது) அற்றநிலை (என்றறிதி) எ-று.

அருள் ஞானமாகிறரூபம் புலப்பட்டுத் தோற்றலானும், அப்பனாயிருந்து தஷிப்பாக்கலானும், அவ்வருளை அருக்கனென்றும், அவ்வருளைக்கட்டிக்கூறிய நாயகனாலும், இப்பனை ஞானமாகிறதுத் தோற்றுமல் தோற்றலானும், இப்பனையை மதியென்றும், பகலிரவுகளையொழிந்த தோற்றுதல்போல அருளும் பனையும் ஞானமாகிற அநுபவமாயத் தோற்றலான் "பகலிரவென்று" கூறினார். பிரகாசம் உட்டணம் சோபை என்னும் இம்மூன்று குணத்தையும் உடைய சூரியனைப்போல அருள்பனை ஆனந்தமென்னும் இம்மூன்றிலக்கணத்தையும் உடையது சிவமாதலின், "சச்சிதானந்தமய சுகக்கடலை" என்றார். ஆனந்தம் அளவும் ஞானமாவால் அநுபவங்கூறப்படும். அவ்வானந்தார்த்தத்தில் அநுபவம் கூறப்படாது. ஆகலின், "த்தசங்கல்பித்திறந்து" என்றார். (௯)

இனிப் பஞ்சமலங்களும் அறுநெறி எங்ஙனம்? எனின், மேற்கூறுகின்றார்.

தாமருந்தல் போலத் தமைச்சிவனுக் கூறுக்
கித், தாமருளா லுண்டபனை தாமாகித் - தாம
ழிய, அஞ்செழுத்தா லாசித் தடியாகக் கடிமை
செயின், பஞ்சமலக் கொத்தறுமப் பா.

(இ-ள்.) தாம் அருந்தல்போலத் தமைச் சிவனுக்கு ஊணை ஆக்கித் தாம் அருளால் உண்டு பனை தாம் ஆகித் தாம் அழிய எ-று. (தமக்கு ஊணையிருந்த அனுபூதிகளை)

தாமருந்தல்போல, (சற்போதஞ் சேவியாதாகினறு) தம்
மைச்சிவனுக்கு ஊணாய் உணணக்கொடுத்தது, (பஞ்சவி
டயங்கள் வாதிப்பினும் அவற்றைத் தற்போதத்தால
சென்றுபற்றி அவற்றில்அழுந்தாமல அருளை முன்னிட்
டுக்கொண்டு அவ்வருள்தரவாங்கி உண்கினறேம் என
னும் ஞாபகமறவாமல்) அவ்வருளால வாங்கி உண்டு,
(இங்ஙனம் அவ்வருளால் அறிகின்றேம் எனனும் போ
தமுஞ் சுருங்கி) பழையதேயாகி (சுதந்தர அறிவு
கெட்டுப் பின்னர் ஆனந்தானுபவத்தில) தாமழியவே.

பஞ்சமலக் கொத்தறும் அஞ்செழுத்தால் அர்ச்சி
த்து அடியார்க்கு அடிமைசெயின் அப்பா எ-று. ஆண
வம் மாயை காமியம் திரோதை மாமாயை என்னும் ப
ஞ்சமலக்கூட்டங்களும் அறும் (அங்ஙன மிட்டைகூடி
இப்பஞ்சமலங்களை நீக்ககூடாதாயின) சிவம்முனறு
கவிதிப்படி உச்சரிப்பதாய பஞ்சாக்கரத்தால் சிவனது
திருவடியை அருச்சனைபண்ணி, (அத்திருவடியை அடை
ந்த) மெய்யடியார்க்கு அடிமைபூண்டு பணிவிடை செ
ய்யின், (முறகூறிய அநுபவங்கள எல்லாங் கைகூடும்
பஞ்சமலங்களும் அறும் என்று) மாணுக்கனே (நீ அறி
தி) எ-று.

தமதுடல் அருந்தும் ஊண் அவ்வுடலுக் குண்ணக்
கொடுத்து நிற்கவே அதனை, அவ்வுடல சிறுகச் சிறுக
உண்டு தான்பருத்தல்போல, தற்சேட்டை அற்றுத் தம்

[illegible] சிவ[illegible] [illegible] அதா[illegible] [illegible]மையா[illegible] [illegible] மையவி [illegible] [illegible] [illegible]சு இயை[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]பொதும [illegible] [illegible]பாதகதை முனை [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]டியபறி [illegible] [illegible] ஆயரு[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ஆணமசக்கொடமபிற [illegible] [illegible]டம அ[illegible]ருளால் உணடாய [illegible] [illegible] [illegible]றகவேணடும். ஆகலின், [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]கவலைகளை நீக்கி [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] சிவநதறநத [illegible] [illegible], முனனர் இரமாயசகதாணடிய வி[illegible] [illegible] [illegible]னமும். ஆகலின், அதனை [illegible] [illegible]தீராமைக்க[illegible] [illegible]கும். அதனோ [illegible] [illegible]கக்கவே, இருவினைபபயனகளும சமமாயத் தோனறும். இவை சமமாயததோனறவே இவவிருவி னைபபயனகட்கேறறாய செவவி சுத்தமாயையில் நின்று செய்யும [illegible] [illegible]யஙகளும, அசுத்தமாயையும நீங்கும். அவன அவள அது எனனும முனனிலைச்சுட் டொழிந்து, அவவிருவினைபபயனகளைத தருவது அரு ளெனறறிந்து, அவவருளின மறைநதுநினறு, அவவிரு வினைபபயனகளையும அவவருளால தாமுணணுதலால வினைமலம் நீங்கும். இஙஙனம நீங்கவே ப[illegible]யோகம

ணாகுடாம், இப்பனைபோகத்தால் இவ்வுடம்பும் தாம் ஆன்றென்று நீங்கவரும். இவ்வுடம்பு நீங்கவே மாயை நீங்கும். ஆநந்தானுபவத்தில் தற்போசமலெசம்ம. இத்தற்போதங்கெடவே இப்போதத்திற்குத் தான் அல்லாத உடம்பைத் தானென்றும், தனதல்லாதபோகத்தைத் தனதென்றும் மாறுபாடாயக் கருதப் பண்ணின்ற ஆணவங்கெடும். ஆகலின், 'தாமழிப்பஞ்சமலக்கொத்தறும்' என்றார். இங்ஙனங்கூறியவாறு நிட்டைகளால் பஞ்சமலங்களையும் நீக்கக்கூடாதவர் நகாரமாகிய திரோதத்தையும் மகாரமாகிய மலத்தையும் பின்னிட்டு, சிகாரமாகிய சிவத்தையும் வகாரமாகிய அருளையும் முன்னிட்டு, யகாரமாகிய தான் நகார மகாரமாகிய பாசத்திற்கும், சிகார வகாரமாகிய பதிக்கும் நடுநின்று, வகாரமாகிய அருளைக்கூடி சிகாரமாகிய சிவானுபவத்தில் வகாரமாகிய அருளுங் கழலாது, யகாரமாகிய தற்போதங்கழல. இங்ஙனம் அவ்வருளே நாவாகச்செபியாமற் செபித்து, சிகாரமாகிய சிவத்தில் அதீதப்படுவது பஞ்சாக்கர தரிசனம். இங்ஙனம் பஞ்சாக்கரதரிசனமும் பண்ணி, மெய்யடியார்க்குப் பணிவிடைசெய்யின், முற்கூறிய நிட்டைகளும் கைகூடிப் பஞ்சமலங்களு மறும். ஆகலின், "அஞ்செழுத்தாலர்ச்சித் தடியார்க்கடிமை செயின், பஞ்சமலக் கொத்தறும்" என்றார். இங்ஙனம் பஞ்சாக்கரதரிசனம் பண்ணுதல் சிவனுக் கருச்சனையாகலின், "அஞ்செழுத்தாலர்ச்சித்து" என்றார். (௪0)

தேவரீர் அருளிச் செய்த ... த்தை அடியேன் பெ
றவும் ... மாகைக்கென் ... க்கக
மேல் அருளிச் செய்வார்.

இருவினைப்பு பிறசகல கேவலமதைச் சாட்டி
அருளெறிப்பு மங்கத்துபோலாகி - இரவுபகல்
தாக்காத சுத்தத் தலத்துநாம் வைக்கி
ஆக்கா தெமக்குப் பரம்.

(இ-ள்) ... உதிப்பின் சகல கேவலத்தைக் காட்
டி ... அருள் ... ள. கரு
வினை ... சாக்கிரத்தில் (உனது
றிவினை ... சகலமென்றும், மய
க்கம் ... கேவலமென்றும் உணர்த்தி வித்து)
சகல ... உளபடி)
அறிவித்து, ... உன்னை அறிவித்த பின்னர் தோ
ன்றும்) திருவருள் தரிசனத்திலும் (இவ்வருளைச் சகல
மென்றும் இது ... தோன்றும் பரையோகத்தை
க் கேவலமென்றும் கூறிய சகல கேவலங்களைப்போ
ல (உனக்கநுபவமாய) தரிசிப்பித்து (பின்னர்.)

பகலிரவு தாக்காத சுத்தத்தலத்து உன்னைநாம் வைக்
க எமக்குப்பரம் ஆக்காதுகீ எ-று. (அச்சகல கேவலங்
களும் இச்சகல கேவலங்களுமாகிய) பகலிரவுகளும்
தாக்காதுநின்ற (சுகாதீதமாகிய) சுத்தநிலையிடத்து உன்
னை நாம்கொண்டுசென்று வைக்க எமக்குப்பரம். (ஈண்டுக்கூ

றிய இருவகைச் சகலகேவலங்களிலும் உள்ள சாற்போத
ந்லைத் முனைவிட்டு) உடைபடாதது (எப்பொழுதும் முனைப்பிட்டுக்
கொண்டு செய்வது) உனக்குப் பரம். இதனைத் தெளி
றியேல் உனக்கு அச்சத்துதியில் வருமென்று) சீ (அறிதி)
எ-று.

ஆன்மபோதங் கெட்டினும் எதிர்ப்படாவிடத்தும் சேரா
னறும் சகலகேவலங்களைப்போல, இவை நீங்கித் தனை
யறிந்து ஆட்டுதல் சேராறும் திருவருளையும் பரை
யையும் எதிர்ப்பாயும் எதிர்றும் தரிசித்தலின், "ஆகக்
கட்போவாசங்" என்றார். எமக்குப்பரம். என்றமையால்
உனக்குப் பரம் என்று வருவிக்கப்பட்டது. ஆசு
சாரியார் மாணாக்கனுக்கு உபதேசிக்குங்கால் தம்மை
சிவமாகக் கூறவேண்டும். ஆகலின், எமக்குப் "பரம்"
என்றார்.

கருப்ப நிலத்தைக் கறண்டுதிரி வார்க்குச்
சருக்கரையே வாயிற் சனித்தாங் - கிருந்திவிடும்
எந்தலைமை யென்பிரா னினர்வாக் கென்னவே
தந்தலைமை மாண்ட தலம்.

(இ-ள்.) கருப்பநிலத்தைக் கறண்டு திரிவார்க்குச் ச
ருக்கரையே வாயில் சனித்தாங்கு இருந்திவிடும் எ-று.
(சுவையைவிரும்பிக் கருமபறுத்தொழிந்த) அக்கருப்ப
நிலத்தை (தமதுபற்கொடு) கறண்டுகொண்டு திரிவோ
ர்க்கு (தெய்வகதியாய்) சருக்கரை தானேவந்து அவா

றவாயில தோன்றிய முறைபோல, வீட்டினைப்பத்தை விரும்பித் தற்போதத்தைக்கொண்டு சரியாதிகளைச்செய்வோர் இந்நூல் கூறிய முறைப்படி சரியாதிகளை விட்டொழித்து, தற்போதத்தையொழித்து அருட்போதத்தைக் முன்னிட்டுச் செல்லார் எனின், இவ்வருட்போதமே துணையாய் நின்று [illegible] அருளுமாம். ஆகலின்,)

[illegible] என்னையே [illegible] தம [illegible] செய்யுமிட [illegible] அறி [illegible] எமது [illegible] சென்று அடைவோமென்று கருதிச் செல்வீராயின் [illegible] குருக்களைச் சொல்லுவதே) உம து ஞானமெனப்படும் இடம் என்று அறிந்து நிரும ல நூல் நெறி முறையே செய்வீர்) எ-று.

சரியாதிகளைவிட்டு இந்நூல் நெறிச்சென்றால் போதம் ஒழியும், இப்போதம் ஒழியில் ஆனந்தத்தானே தோன்றும். ஆகலின், “கருப்ப நிலத்தைக் கறண்டு திரிவாரைக்கூச, சருக்களையே வாயிற சனித்தாங்கு” என்றவண்ணங் கூறினார். உந்தலைமை என்பது தந்தலைமை என்று

முனைவிளக்கத்தனைத் தழு... பனுவலுக்கியும்
விடும் இந்நூல் செறிக்கப்பட்ட முகக்க ... பக்கிடைக்
கும் என்க கம் கூம்

கோப்புரவின் ஊற்றத்திறனையு முதல இவை
முதிரும் அப்போராதல் ஆதார அறிவுப்பயும் துறவு
நிலைமை, வெறுப்பு நிலைமை, சுத்த நிலைமை, பஞ்சமலம்
அறுக்கும் பஞ்சாக்கர நிலையும், முத்தியும், இந்நூல்
வெகுதிச்செய்யாக்கை வீட்டின்பத்தினை அடைக்கும் நெறியை
முழுப்புலமையும் அறிவிக்கவாற்றல் காண்க. (௬௨)

கண்மணியிற் றோயா நிழல் கலந்தாற்போல,
உண்மையைப் புணர்ந்தென் றெனைப்புணர்த்த —
துணைவனையே, பார்த்திருந்த சித்திரம்போற்
பார்த்தானை நாம்பார்த்த. தோத்திரஞ்செய்ய யா
பயிற்றவர்ச் சொல்.

இத்திருவெண்பாவின் கருத்தும் இந்நூலின் நன்கு
ணரும் நெறியினது நலமறிவுதற்குத் தானே விளங்
கும் என்க கொள்க.

சமரபுரி யாறுமுகன் குருவேயென் னுள்ளத்
தமரவிருந் திந்நூற் கருத்தும்—இமையாமற்
கட்டினனைப் போலாகக் கடையேனைச் சீர்வீட்டில்
நட்டினன் பேரருளி னால், (௬௩)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௩௭)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௩௮)

[illegible]
[illegible] —உளத்
[illegible]
[illegible] (௩௯)

பொருவிலுபதேசத்தி லறுபான் மூன்று
புகழ்ச்சந்தி பதினொழிவி லிருபத் தெட்டு
சதியோகங் கருமஞ்ச சரிதைக் கழறி
சருதமுப்பான பதினாறு பதின்மூன் றாகும்
துதிவிரத்தி விளக்கந் துறவவத்தைத் தன்மை
தொகைபதின் மூன்றிருபத் தைந்தா றேழாகும்
மதிதருவாத் தன்மை மாண்டார் தன்மை நிலையியல்பு [வே.
ழுழங்கு மொன்பான் பதின்மூன்றாய் வகுக்கும் பா

பொற்புறுகற் போரூர்ப் பொலிந்த சிதம்பரத்தை
விற்பொலியும் வேலா வியனருளால் — நற்போ
தொழிவிலுற மாகநதத் துள்ளொடுக்கச் செய்த
ஒழிவிலொடுக்கத் துரைமுற் றும். (௧௮)

நிலையியல்பு முற்றிற்று.

ஆ அதிகாரம் ௧0-இ, திருவெண்பா - ௨௫௩.

ஒழிவிலொடுக்கவுரை முற்றிற்று.

முற்றும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு, சென்னை-20.